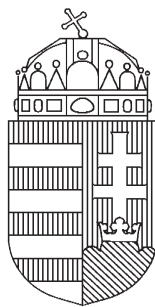

MAGYAR

KÖZLÖNY

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG HIVATALOS LAPJA

Budapest,
2004. november 15.,
hétfő

169. szám

Ára: 2093,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
2004: CI. tv.	
2004: CII. tv.	
2004: CIII. tv.	
Az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról	13150
A hitelintézetek és a pénzügyi vállalkozások különadójáról ...	13248
A környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvény módosításáról	13250

FELHÍVJUK

tisztelt előfizetőink figyelmét

a Magyar Közlöny utolsó oldalán közzétett 2005. évi előfizetési árakra.

II. rész JOGSZABÁLYOK

Törvények

2004. évi CI.

törvény

az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról*

ELSŐ RÉSZ

A SZEMÉLYI JÖVEDELEMDÓT, A TÁRSASÁGI ADÓT ÉS AZ OSZTALÉKADÓT, VALAMINT AZ EGYSZERŰSÍTETT VÁLLALKOZÓI ADÓT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

I. Fejezet

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosítása

1. § (1) A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 2. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A Magyar Köztársaságban adóztatható bevétel adókötelezettségének jogcímét e törvény szerint kell megállapítani, és az adókötelezettségeket (ideértve a jövedelem megállapítását is) ennek megfelelően kell teljesíteni. A jogcím meghatározásánál a felek (a magánszemély és a bevételt juttató személy, valamint az említett személyek és más személy) között egyébként fennálló jogviszonyt és a szerzés körülményeit kell figyelembe venni. Az előzők szerint meghatározott jogcímen a bevétel kifizetőjeként járhat el az említett felek közül az a személy, amelyikkel a magánszemély a szerzés körülményeit is figyelembe véve a bevétel jogcímét meghatározó jogviszonyban áll, ha ez a kifizető az e bevétellel kapcsolatos, jogszabályban előírt kötelezettségeinek teljesítése érdekében szükséges adatokkal rendelkezik, akkor is, ha a bevételt más személy fizeti (fizette) ki, vagy folyósítja (folyósította). Ha az adó megfizetésére e törvény előírásai szerint a kifizető kötelezett, e kötelezettsége független a magánszemély illetőségétől.”

(2) Az Szja tv. 2. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A külföldi székhelyű jogi személy, egyéb szervezet tulajdonában (üzemeltetésében) lévő személygépkocsi magáncélú használatára, valamint a külföldi székhelyű jogi személy, egyéb szervezet által nyújtott hitel kamata alapján keletkező kamatkülönbözetre tekintettel megszerzett jövedelemmel összefüggő, és az egyébként a kifizetőt terhelő adókötelezettségeket – a (6) bekezdésben meghatározott eset kivételével – a magánszemély a kifizetőre irányadó rendelkezések megfelelő alkalmazásával teljesíti, ha számára a jövedelmet a külföldi székhelyű jogi személy, egyéb szervezet nem belföldi telephelye, fióktelepe vagy kereskedelmi képviselője útján juttatja.”

2. § (1) Az Szja tv. 3. §-a 17. pontjának b) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:

17. Egyéni vállalkozó:)

„b) a közjegyző a közjegyzőkről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben e tevékenységét közjegyzői iroda tagjaként folytatja);”

(2) Az Szja tv. 3. §-a 18. pontjának felvezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:

„18. Mezőgazdasági őstermelő: az a 16. életévét betöltött, nem egyéni vállalkozó magánszemély, aki a saját gazdaságában a 6. számú mellékletben felsorolt termékek előállítására irányuló tevékenységet folytat, és ennek igazolására őstermelői igazolvánnyal rendelkezik, ideértve a regisztrált mezőgazdasági termelő magánszemélyt, valamint a termőföldről szóló törvény szerint családi gazdálkodónak minősülő magánszemélyt és e magánszemélynek a családi gazdaságban nem foglalkoztatottként közreműködő családtagját is, mindegyikre vonatkozóan a 6. számú mellékletben felsorolt termékek előállítására irányuló tevékenysége(i)nek bevétele (jövedelme) tekintetében.”

(3) Az Szja tv. 3. §-ának 19. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:

„19. Mezőgazdasági kistermelő: az a mezőgazdasági őstermelő, akinek az e tevékenységből az adóévben megszerzett bevétele a 7 millió forintot nem haladja meg.”

(4) Az Szja tv. 3. §-ának 22. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:

„22. Munkaviszonyból származó jövedelem: a magánszemélyt munkaviszonyára (ideértve a munkaviszonynak megfelelő, külföldi jog szerinti jogviszonyt is) tekintettel megillető adóköteles bevétel (ideértve az önkéntes köl-

* A törvényt az Országgyűlés a 2004. november 8-i ülésnapján fogadta el.

csönös biztosító pénztárba a magánszemély javára munkáltatói hozzájárulásként fizetett összeg adóköteles részét is)."

(5) Az Szja tv. 3. §-a 23. pontjának *j*) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:

23. Nyugdíj:)

„*j*) az egyház belső szabályai szerint létrehozott és működtetett nyugdíjalapból az egyház idős, rokkant egyházi személy tagja vagy az említett tag özvegye számára folyósított nyugellátás vagy nyugdíjkiegészítés;”

(6) Az Szja tv. 3. §-ának 62. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„62. *Hallgatói munkadíj:* a felsőoktatásról szóló törvényben felsorolt felsőoktatási intézményben hitelesített iskolai rendszerű első alapképzésben vagy első doktori képzésben részt vevő nappali tagozatos hallgató által

a) annál a felsőoktatási intézménynél, amellyel hallgatói jogviszonyban áll, vagy

b) az e felsőoktatási intézmény tulajdonában (kezelésében) lévő ingatlanban székhellyel rendelkező cégnél, vagy

c) olyan más cégnél, amelyben e felsőoktatási intézmény részesedéssel rendelkezik, illetve

d) a Magyar Tudományos Akadémia felsőoktatást és/vagy posztgraduális képzést is végző kutatóintézeténél a képesítési követelményekben meghatározott képzési ideje alatt végzett munkája ellenértékeként az említett intézménytől, illetve cégtől megszerzett bevétel.”

(7) Az Szja tv. 3. §-ának 71. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„71. *Szakképzéssel összefüggő juttatás:* a szakképzésről szóló törvény előírásai alapján a tanulót, illetve a felsőfokú szakképzésben részt vevő hallgatót megillető pénzbeli juttatás, valamint a szakképzésben tanuló szerződés, illetve hallgatói szerződés nélkül részt vevő tanulót a szakképzéssel összefüggő szakmai gyakorlat időtartamára a szakképzésről szóló törvény előírásai alapján megillető díjazás.”

(8) Az Szja tv. 3. §-a 72. pontjának *e*)–*f*) alpontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:

72. Adóterhet nem viselő járandóság:)

„*e*) a szakképző iskolai tanulót – jogszabályban meghatározott – tanuló szerződés alapján megillető pénzbeli juttatásnak a szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról szóló törvény melléklete szerint elszámolható része, továbbá a szakképzésben tanuló szerződés nélkül részt vevő tanulót a szakmai gyakorlat időtartamára megillető díjazás havi összegének a hónap első nap-

ján érvényes havi minimálbér 15 százalékát meg nem haladó része;

f) a felsőoktatási intézmény nappali tagozatos hallgatója részére

fa) a felsőoktatásról szóló törvény szerint az őt megillető juttatásként kifizetett

– ösztöndíj,

– tankönyv- és jegyzettámogatás teljes összege,

– a diákotthoni (kollégiumi) elhelyezését kiváltó lakhatási támogatás összege,

fb) a gyakorlati képzés idejére kifizetett juttatás, díjazás értékéből havonta a hónap első napján érvényes havi minimálbért meg nem haladó része;”

(9) Az Szja tv. 3. §-a 72. pontjának *h*) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:

72. Adóterhet nem viselő járandóság:)

„*h)* az amatőr vagy vegyes versenyrendszerben szervezett versenyen közreműködő, a sporttevékenységet irányító személy (versenybíró) részére e tevékenységével összefüggésben juttatott bevételnek a mérkőzésenként 5 ezer forintot, de összesen legfeljebb adóévenként az adóév első napján érvényes minimálbér havi összegét meg nem haladó része, feltéve, hogy a versenybíró legkésőbb az adott kifizetés időpontjában nyilatkozik arról, hogy az e bevételnek megszerzése érdekében felmerült költséget nem számolja el, és költséghányadot nem von le, azzal, hogy ilyen esetben az említett értékhatárt meghaladó bevétel teljes egészében egyéb jövedelemnek minősül, míg a nyilatkozat hiányában az adott bevétel adókötelezettségének jogcímét a felek (a magánszemély és a bevételt juttató személy, valamint az említett személyek és más személy) között egyébként fennálló jogviszony és a szerzés körülményei alapján kell meghatározni;”

(10) Az Szja tv. 3. §-a 72. pontjának *j*) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:

72. Adóterhet nem viselő járandóság:)

„*j)* a szabadságvesztés-büntetése, előzetes letartóztatása idején munkát végző magánszemély e tevékenységéből származó bevétele;”

(11) Az Szja tv. 3. §-a 72. pontjának *o*) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:

72. Adóterhet nem viselő járandóság:)

„*o)* a felsőoktatásról szóló törvény alapján adományozott arany, gyémánt, vas, illetve rubin díszoklevélhez kapcsolódóan a felsőoktatási intézmény által a Szabályzatában meghatározott feltételek szerint kifizetett pénzbeli juttatásnak az a része, amely nem haladja meg az adóév első napján érvényes minimálbér havi összegének négyszeresét.”

(12) Az Szja tv. 3. §-a a következő 75. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„75. A magánszemély adóbevallásában bevallott, vagy az adóbevallást helyettesítő elszámolásban, az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapítása során elszámolt éves összes jövedelme, az e fogalomra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában: az említett összes (az összevont adóalapba tartozó és különadózó) jövedelem, azzal, hogy

a) a vállalkozói személyi jövedelemadózást alkalmazó egyéni vállalkozónál az e tevékenységből származó jövedelemként a vállalkozói kivétet és a vállalkozói osztalék-alapot kell együttesen figyelembe venni;

b) nem kell beszámítani az ingatlan átruházásából származó, az összevont adóalapba nem tartozó jövedelmet.”

3. § (1) Az Szja tv. 12. §-a (4) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A magánszemély az adóbevallással egyenértékű nyilatkozat megtételére akkor jogosult, ha)

„a) az adóévben kizárólag az adó elszámolására kötelezett munkáltatótól szerzett olyan bevételt, amelyet a nyilatkozat hiányában köteles lenne bevallani, ideértve az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár által jóváírt támogatói adományt is, ha azt kizárólag a magánszemély munkáltatója fizette be;”

(2) Az Szja tv. 12. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Nem zárja ki az adóbevallással egyenértékű nyilatkozat megtételét, ha a magánszemély az adóévben – a (4) bekezdésben említett bevételek mellett – kizárólag adóköteles társadalombiztosítási, családtámogatási ellátás, tartalékos katonai szolgálatot teljesítők illetménye, a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló törvény alapján folyósított munkanélküli járadék, állaskeresést ösztönző juttatás, keresetkiegészítés, keresetpótló juttatás címén szerzett bevételt, feltéve, hogy a bevétel folyósítója az adó elszámolására kötelezett munkáltató, kifizető, vagy ennek hiányában

a) az adó elszámolására kötelezett munkáltató, kifizető rendelkezik a bevételt folyósító igazgatási szerv által a bevételről kiállított, részére megküldött igazolással, vagy

b) a magánszemély a bevételről kiállított igazolást az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezéseinek megfelelően átadja az adó elszámolására kötelezett munkáltatónak, kifizetőnek.”

4. § Az Szja tv. 12/A. §-ának (4) bekezdése a következő n)–p) ponttal egészül ki:

[A magánszemély – a (2)–(3) bekezdésben foglaltaktól függetlenül – nem tehet az (1) bekezdés szerint nyilatkozatot, ha]

„n) adókedvezményt kíván érvényesíteni

na) felsőoktatási tandíj halasztott kedvezménye,

nb) felnőttképzés díjának kedvezménye, halasztott kedvezménye,

nc) számítógép, számítástechnikai eszköz kedvezménye

címén;

o) nem belföldi illetőségű magánszemély;

p) az adóévben olyan adóköteles bevétele volt, amely a jövedelemszerzés helye szerint nem belföldről származott.”

5. § (1) Az Szja tv. 28. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Egyéb jövedelem minden olyan bevétel, amelynek adókötelezettségére e törvény eltérő rendelkezést nem tartalmaz, azzal, hogy a bevételnek nem része a megszerzése érdekében a magánszemély által viselt szabályszerűen igazolt kiadás. Egyéb jövedelem különösen

a) az adóterhet nem viselő járandóság,

b) az adóterhet nem viselő járandóságot eredményező jogcímen megszerzett bevételnek (például a szakképzéssel összefüggő juttatásnak, a hallgatói munkadíjnak és a szociális gondozói díjnak) az adóterhet nem viselő járandóság értékhatárát meghaladó része,

c) a magánnyugdíjpénztár tagja egyéni számláján jóváírt tagdíj-kiegészítésnek a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe történő visszalépése miatt visszafizetett összege,

d) az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztár által a tag részére teljesített, nyugdíjnak nem minősülő nyugdíjszolgáltatás,

e) az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár (ide nem értve az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztárat) által kifizetett összeg, kivéve, ha az törvényben, törvényi felhatalmazás alapján kiadott kormányrendeletben meghatározott szolgáltatási körében és feltételekkel jogszerűen nyújtott szolgáltatás,

f) az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár által a magánszemély tag egyéni számláján jóváírt, igazolt összeg, kivéve

fa) a magánszemély saját befizetését,

fb) azt a jóváírást, amelynek forrásául szolgáló összeget más jövedelemként kell figyelembe venni, vagy a jövedelem megállapításánál bevételként nem kell figyelembe venni,

fc) a fedezeti alaphól történő befektetések hozamát,

fd) az értékelési különbözetet,

g) a törvény eltérő rendelkezésének hiányában a társas vállalkozás tagja által az e jogviszonyára tekintettel megszerzett vagyoni érték, azzal, hogy a bevételnek nem része a megszerzése érdekében a magánszemély által viselt, szabályszerűen igazolt kiadás.”

(2) Az Szja tv. 28. §-a (5) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Egyéb jövedelemnek minősül)

„b) az önálló orvosi tevékenységről szóló törvény szerinti működtetési jog átruházásából származó bevételnek a korábban értékcsökkenési leírás címén költségként el nem számolt szerzési értéket és a megfizetett illetéket meghaladó része.”

(3) Az Szja tv. 28. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Egyéb jövedelem

a) a jog alapítása, átruházása vagy megszüntetése, a jog gyakorlásának átengedése vagy a jogról való lemondás ellenében kapott bevételnek a jog megszerzésére fordított (ingyenes vagy kedvezményes jogszerzés esetében ideértve a jog megszerzésekor adóköteles bevételt is) értéket (összeget) meghaladó része,

b) eladási vagy más hasonló jog gyakorlása esetében a megszerzett bevételnek a joggyakorlás tárgya átruházása időpontjára megállapított szokásos piaci értékét meghaladó része, csökkentve a jog megszerzésére fordított (ingyenes vagy kedvezményes jogszerzés esetében ideértve a jog megszerzésekor adóköteles bevételt is) értékkel,

c) vételi vagy más hasonló jog gyakorlása esetében a joggyakorlás tárgya megszerzése időpontjára megállapított szokásos piaci értékéből a megszerzésért adott ellenértéket meghaladó rész, csökkentve a jog megszerzésére fordított (ingyenes vagy kedvezményes jogszerzés esetében ideértve a jog megszerzésekor adóköteles bevételt is) értékkel,

d) a jogutódlás révén megszerzett szerzői jog, találmányból és szabadalmi oltalomból eredő jog gyakorlása esetében a bevételnek a jog gyakorlása érdekében felmerült költségeket meghaladó része, bármely esetben, kivéve, ha adókötelezettségének e törvény szerinti jogcíme egyébként megállapítható.”

(4) Az Szja tv. 28. §-a (8) bekezdésének felvezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ha az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztár tagja részére a nyugdíjpénztár a kötelező várakozási idő leteltét követően nyugdíjszolgáltatásnak (kiegészítő nyugdíjnak) nem minősülő kifizetést teljesít (vagyon értékét juttat), az adóköteles jövedelmet a következők szerint kell megállapítani: a kötelező várakozási időszak letelte évében és az azt követő első évben kifizetett (juttatott) bevételt, kivéve a fedezeti alaphól történő befektetések hozama vagy értékelési különbözet címén az egyéni számlán jóváírt összegből teljesített kifizetést, juttatást (e rendelkezés alkalmazásában a továbbiakban: bevétel) teljes egészében, míg a kötelező várakozási időszak letelte évét követő”

6. § Az Szja tv. 30. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„30. § Az adó mértéke, ha a jövedelem összege:

0–1 500 000 forint	18 százalék,
1 500 001 forinttól	
270 000 forint és az 1 500 000 forinton felüli rész	38 százaléka.”

7. § Az Szja tv. 33. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„33. § (1) A számított adót adójóváírás csökkenti, amely az adóévben megszerzett bér 18 százaléka, de legfeljebb jogosultsági hónaponként 9 ezer forint, feltéve, hogy a

magánszemély adóbevallásában bevallott, vagy az adóbevallást helyettesítő elszámolásban, az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapítása során elszámolt éves összes jövedelme nem haladja meg a (6) bekezdésben meghatározott jogosultsági határt.

(2) Ha a magánszemély (1) bekezdés szerinti éves összes jövedelme meghaladja a jogosultsági határt, de nem éri el a jogosultsági határ 600 ezer forinttal növelt összegét, az adójóváírás egyenlő az (1) bekezdés alapján meghatározott összegnek a jogosultsági határ feletti jövedelem 18 százalékát meghaladó részével.

(3) Ha a magánszemély (1) bekezdés szerinti éves összes jövedelme nem haladja meg a (7) bekezdésben meghatározott kiegészítő jogosultsági határt, az adójóváírás – az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően – az (1) bekezdés szerint meghatározott összeg, növelve az adóévben megszerzett bérből a jogosultsági hónapok száma és 50 ezer forint szorzatát meghaladó rész 18 százalékával, de legfeljebb jogosultsági hónaponként 1260 forinttal.

(4) Ha a magánszemély (1) bekezdés szerinti éves összes jövedelme meghaladja a kiegészítő jogosultsági határt, de nem éri el az 1 302 400 forintot, az adójóváírás – az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően – egyenlő a (3) bekezdés szerint meghatározott összegnek a kiegészítő jogosultsági határ feletti jövedelem 5 százalékát meghaladó részével, de legalább az (1) bekezdés szerint meghatározott összeggel.

(5) Jogosultsági hónapnak az a hónap számít, amelyre a magánszemélyt az adóévben bér illette meg. Az a hónap, amelyben többször vagy több kifizetőtől illette meg bér a magánszemélyt, egy jogosultsági hónapnak számít. Egy adóévben legfeljebb 12 jogosultsági hónap vehető figyelembe.

(6) A jogosultsági határ az adóévre 1 350 000 forint.

(7) A kiegészítő jogosultsági határ az adóévre 1 000 000 forint.”

8. § (1) Az Szja tv. 38. §-a (1) bekezdésének felvezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az összevont adóalap adóját adókedvezmény csökkenti, amely az 1993. december 31-e után hitelintézettel megkötött lakáscélú hitelszerződés alapján lakáscélú felhasználásra felvett hitel adósaiként (adózársaként) szereplő magánszemély által a tőketörlesztés (az előtörlesztést is ideértve), a kamatfizetés, a kezelési költség és a hitelfolyósítási díj (e § alkalmazásában a továbbiakban: törlesztés) címén az adóévben megfizetett, a hitelintézet által igazolt összeg”

(2) Az Szja tv. 38. §-a (6) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A magánszemély nem veheti igénybe az adókedvezményt, ha)

„a) az (1) bekezdésben a hitelintézet által igazolt összeg megfizetésére olyan, a munkáltató által nyújtott lakáscélú hitelt használt fel, amely alapján e törvény külön rendelkezése szerint nem keletkezik a kamatkedvezményből szár-

mazó jövedelem címén adófizetési kötelezettség, azonban érvényesíthető az adókedvezmény – ha annak e § szerinti egyéb feltételei fennállnak – akkor, ha az ilyen hitel alapján kamatkedvezményből származó jövedelem sem keletkezik, vagy a kamatkedvezményből származó jövedelem címén adófizetés történt;”

(3) Az Szja tv. 38. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az adókedvezmény a törlesztés megkezdésének évében és az azt követő négy adóévben érvényesíthető. Ha azonban az adókedvezmény alapjául szolgáló lakáscélú felhasználásra felvett hitel részben vagy egészben a lakáscélú állami támogatásokról szóló kormányrendelet szerint meghatározott megelőlegező kölcsön, vagy ha az említett kormányrendelet szerint az igénylő gyermekek és más eltartottak után lakásépítési kedvezményre és/vagy megelőlegező kölcsönre nem jogosult, akkor az adókedvezmény minden olyan adóévben érvényesíthető, amikor az igénylőnek a törlesztési időszakban családi pótlékra jogosult (vagy jogosulttá váló) gyermeke van.”

9. § Az Szja tv. 41. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Nem számít vagyoni előnynek az adományozó nevére, tevékenységére történő utalás. Nem számít vagyoni előnynek a közoktatási törvény hatálya alá tartozó oktatási intézményben folyó képzésben való részvétel.”

10. § Az Szja tv. 44. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„44. § (1) Ha a magánszemély a 40. § alapján családi kedvezményt érvényesít és az adóbevallásában bevallott, vagy az adóbevallást helyettesítő elszámolásában, az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapítása során elszámolt éves összes jövedelme a 8 000 000 forintot meghaladja, akkor e magánszemély a kedvezmény összegének azt a részét érvényesítheti, amely meghaladja a 8 000 000 forint feletti összes jövedelme 20 százalékát.

(2) Ha a magánszemély a 36–36/A. §, a 39. § és a 41–42. §-ok alapján érvényesít kedvezményt és az adóbevallásában bevallott, vagy az adóbevallást helyettesítő elszámolásában, az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapítása során elszámolt éves összes jövedelme a 6 000 000 forintot nem haladja meg, akkor e magánszemély a 36–36/A. §, a 39. § és a 41–42. §-ok alapján az ezen §-okban meghatározottak szerint kiszámított kedvezmények összegét, de legfeljebb évi 100 ezer forint kedvezményt érvényesíthet.

(3) Ha a magánszemély a 36. §, a 39. § és a 41–42. §-ok alapján érvényesít kedvezményt és az adóbevallásában bevallott, vagy az adóbevallást helyettesítő elszámolásában, az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapítása során elszámolt éves összes jövedelme a 6 000 000 forintot meghaladja, akkor e magánszemély az ezen §-okban meghatározottak szerint kiszámított kedvezmények összegét, de legfeljebb az évi 100 ezer forintnak a

6 000 000 forint feletti összes jövedelem 20 százalékát meghaladó részét érvényesítheti. A 6 500 000 forintot meghaladó éves összes jövedelem esetén a 36. §, a 39. § és a 41–42. §-ok alapján kedvezmény nem érvényesíthető.

(4) A 35–43. § rendelkezéseiben említett csökkentő tételek – figyelemmel az (1)–(3) bekezdésekben foglalt rendelkezésekre is – együttes összege legfeljebb az összevont adóalap adójának összegéig terjedhet.”

11. § Az Szja tv. 47. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A magánszemély legkésőbb a kifizetés (a juttatás) időpontjában nyilatkozhat arról, hogy

a) a kifizető az adóév elejétől összesítse az általa kifizetett (juttatott), a magánszemély által az adóévben megszerzett bevételek alapján meghatározott adóelőleg-alapokat, és az egyes kifizetett (juttatott) bevételeket terhelő adóelőleget – az (1) bekezdésben foglaltaktól függetlenül – az adóelőleg-alapok így meghatározott összege alapján a (4)–(5) bekezdés szerint állapítsa meg (göngyölítéses módszer); ekkor a magánszemély e nyilatkozata alapján a kifizető az (1) bekezdés rendelkezésétől eltérően az adóelőleget göngyölítéses módszerrel állapítja meg;

b) művészeti tevékenységét önálló tevékenység keretében folytatja, adószámmal rendelkezik, és az általa kiállított számla, számlák alapján megszerzett, e tevékenységből származó bevétele(i) után az adóelőleg-fizetési kötelezettséget a magánszemély adóelőleg fizetésére vonatkozó rendelkezések szerint teljesíti; ekkor a magánszemély nyilatkozata alapján a kifizető adóelőleget nem állapít meg.”

12. § (1) Az Szja tv. 48. §-a (12) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A bevételt terhelő adóelőleg megállapításánál az (1)–(10) bekezdés rendelkezései szerint kiszámított összeget csökkenti:]

„a) a magánszemély által legkésőbb a kifizetés (a juttatás) időpontjában tett nyilatkozat alapján a havi adójóváírás, amely – figyelemmel az adójóváírásra irányadó rendelkezésekre is – az adott havi bér(ek) összegének 18 százaléka, de jogosultsági hónaponként legfeljebb

aa) 10 260 forint, feltéve, hogy az adott havi bér(ek) összege nem több a kiegészítő jogosultsági határként meghatározott összeg 1/12-ed részénél és a munkáltató, a kifizető által az adóévben kifizetett (juttatott) bevételek alapján meghatározott adóelőleg-alapok összege – az adott kifizetést (juttatást) is figyelembe véve – nem haladja meg a kiegészítő jogosultsági határt, illetve

ab) 9000 forint, ha az aa) alpont alkalmazási feltételei nem állnak fenn,

azzal, hogy havi adójóváírás nem érvényesíthető, ha a munkáltató, kifizető által az adóévben kifizetett (juttatott) bevételek alapján meghatározott adóelőleg-alapok összege – az adott kifizetést (juttatást) is figyelembe véve – meghaladja a jogosultsági határt;”

(2) Az Szja tv. 48. §-a (12) bekezdésének *e*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*e*) a súlyosan fogyatékos magánszemélynél az erről szóló igazolás alapján a fogyatékos állapot kezdő napjának hónapjától ezen állapot fennállása idején havonta a személyi kedvezmény; a fogyatékos állapot véglegessége esetén azt elegendő egyszer, annak megállapítását követően igazolni.”

(3) Az Szja tv. 48. §-a (13) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*a*) a családi pótlékot a munkáltató, a kifizető folyósítja a jogosult részére, valamint a jogosult a kifizetés (a juttatás) időpontjáig nem nyilatkozott arról, hogy a családi kedvezményt nem kívánja vagy más jogosult kívánja érvényesíteni az adóelőleg megállapításánál, vagy”

13. § Az Szja tv. 49. §-ának (2) bekezdése a következő *c*) ponttal egészül ki:

[Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően nem terheli adóelőleg:]

„*c*) az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár által a magánszemély egyéni számláján jóváírt adóköteles összeget, ha az egyéb jövedelemnek minősül.”

14. § (1) Az Szja tv. 49/B. §-a (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Vállalkozói bevételnek minősül – figyelemmel a (19) bekezdés rendelkezésére – az egyéni vállalkozó által foglalkoztatottak adóévet megelőző adóévi átlagos állományi létszámának az adóévben foglalkoztatottak átlagos állományi létszámát meghaladó érték és a megelőző adóév első napján érvényes havi minimálbér évesített összegének szorzataként meghatározott összeg 1,2-szerese, de legfeljebb a korábban érvényesített összes foglalkoztatási kedvezmény összegének 1,2-szerese, azzal, hogy

a) a bevételnek minősülő összeget csökkenti a foglalkoztatottak átlagos állományi létszámának csökkentését megelőző negyedik adóévben vagy azt megelőzően foglalkoztatási kedvezmény címén érvényesített összeg;

b) szülési szabadság, gyermekgondozási ellátás miatti szabadság, betegség miatti keresőképtelenség, katonai szolgálat teljesítése, büntetés-végrehajtás vagy a foglalkoztatott halála esetén az esemény bekövetkezésének évében és az azt követő évben az előzőek szerint kiszámított összeg nem minősül bevételnek, ha az nem haladja meg az adóév első napján érvényes havi minimálbér összegét;

c) – ha a magánszemély egyéni vállalkozói jogállása bármely okból megszűnt (ide nem értve, ha annak oka cselekvőképességének elvesztése vagy a halála) – a foglalkoztatási kedvezmény címén érvényesített összeg 1,2-szeresének azon része, amelyet – az *a*)–*b*) pontban említettek kivételével – az átlagos állományi létszámcsökkenés miatt bevételként még nem vett figyelembe.”

(2) Az Szja tv. 49/B. §-a (6) bekezdésének *c*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A (4) és (5) bekezdés rendelkezéseiben említett tételekkel növelt vállalkozói bevétel – legfeljebb annak mértékéig – csökkenthető:]

„*c*) az alap kutatás, az alkalmazott kutatás vagy a kísérleti fejlesztés folytatása érdekében felmerült kiadásból – ide nem értve a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti belföldi illetőségű adózótól, külföldi vállalkozó belföldi telephelyétől vagy más egyéni vállalkozótól közvetve vagy közvetlenül igénybe vett kutatási és kísérleti fejlesztési szolgáltatás ellenértéke alapján felmerült kiadást – az adóévben költségként elszámolt összeggel, vagy – az egyéni vállalkozó választása szerint, ha a kiadást az adóévben beruházási költségként számolta el – a kísérleti fejlesztésre fordított – alapnyilvántartásában, valamint egyedi beruházási és felújítási költség-nyilvántartásában rögzített – beruházási költség alapján állományba vett nem anyagi jószágra az adóévben elszámolt értékcsökkenési leírás összegével, bármely esetben, feltéve, hogy

ca) a szolgáltatást nyújtó nyilatkozik arról, hogy a szolgáltatást nem belföldi illetőségű adózótól, külföldi vállalkozó belföldi telephelyétől vagy a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti egyéni vállalkozótól megrendelt kutatási és kísérleti fejlesztési szolgáltatás igénybevételével teljesítette,

cb) az elszámolás nem támogatásból származó bevételrel szemben történt;

a felsőoktatási intézmény vagy a Magyar Tudományos Akadémia által alapított kutatóintézet (kutatóhely) kezelésében lévő területen működő és ott alap kutatást, alkalmazott kutatást vagy kísérleti fejlesztést végző egyéni vállalkozó az előző rendelkezés alkalmazásakor az ott meghatározott összeg háromszorosát (de legfeljebb 50 millió forintot) veheti figyelembe, amelynek a (9) bekezdés szerinti adókulccsal számított értéke az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában az adóévben igénybe vett csekély összegű (*de minimis*) támogatásnak minősül;”

(3) Az Szja tv. 49/B. §-ának (6) bekezdése a következő *g*)–*h*) ponttal egészül ki:

[A (4) és (5) bekezdés rendelkezéseiben említett tételekkel növelt vállalkozói bevétel – legfeljebb annak mértékéig – csökkenthető:]

„*g*) az adóév első napján, illetőleg a tevékenysége megkezdésének napján 5 főnél kevesebb alkalmazottat foglalkoztató egyéni vállalkozónál a (19) bekezdés rendelkezését is figyelembe véve az adóévben foglalkoztatottak átlagos állományi létszámának az előző adóévben foglalkoztatottak átlagos állományi létszámát meghaladó érték (tevékenységét megkezdő vállalkozó esetében az adóévi átlagos állományi létszám) és az adóév első napján (a tevékenységét megkezdő egyéni vállalkozó esetében a tevékenység megkezdésének napján) érvényes havi minimálbér évesített összegének szorzataként meghatározott összeggel (foglalkoztatási kedvezmény), feltéve, hogy az adózónak az adóév végén nincs köztartozása; az e rendel-

kezés szerint érvényesített csökkentés (9) bekezdés szerinti adókulccsal számított értéke az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában az adóévben igénybe vett csekély összegű (*de minimis*) támogatásnak minősül;

h) az adóév utolsó napján 250 főnél kevesebb alkalmazottat foglalkoztató egyéni vállalkozónál a szabadalom, a használati- és formatervezési mintaoltalom magyarországi megszerzése és fenntartása érdekében felmerült kiadásból az adóévben elszámolt összeggel, ha az – figyelemmel a *c)* pont rendelkezésére – nem minősül az alap kutatás, az alkalmazott kutatás vagy a kísérleti fejlesztés elszámolt költségének; az *e* rendelkezés szerint érvényesített csökkentés (9) bekezdés szerinti adókulccsal számított értéke az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában az adóévben igénybe vett csekély összegű (*de minimis*) támogatásnak minősül.”

(4) Az Szja tv. 49/B. §-ának (7) bekezdése a következő *h)* ponttal egészül ki:

[Az egyéni vállalkozó elhatárolhatja a (6) bekezdés rendelkezéseiben említett tételekkel csökkentett vállalkozói bevételt meghaladó vállalkozói költséget (a továbbiakban: elhatárolt veszteség). Az elhatárolt veszteség – figyelemmel az (1) bekezdés rendelkezésére is – a következők szerint számolható el:]

„*h)* A 2003. december 31-éig keletkezett, a vállalkozói jövedelemmel szemben még nem érvényesített elhatárolt veszteség a keletkezése időpontjában érvényes feltételek szerint számolható el.”

(5) Az Szja tv. 49/B. §-ának (8)–(10) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(8) Ha az egyéni vállalkozó külföldön is rendelkezik telephellyel (állandó bázissal), akkor az (1)–(7) bekezdés szerint megállapított jövedelmet (vállalkozói adóalap) – figyelemmel a (15) bekezdés rendelkezésére – úgy módosítja, hogy az ne tartalmazza a külföldi telephelynek betudható vállalkozói adóalapot, ha nemzetközi szerződés így rendelkezik.

(9) A vállalkozói személyi jövedelemadó a (8) bekezdés rendelkezése szerint megállapított vállalkozói adóalap – ha nemzetközi szerződés rendelkezéséből következik, a módosított vállalkozói adóalap – 16 százaléka. Ezt az adót legfeljebb annak összegéig csökkentik

a) nemzetközi szerződés vagy viszonyosság hiányában külföldi telephelynek betudható vállalkozói adóalap után az adóévben külföldön igazoltan megfizetett adó 90 százaléka, de legfeljebb erre az adóalapra az átlagos vállalkozói személyi jövedelemadó szerint kiszámított adó; az átlagos vállalkozói személyi jövedelemadó az *e* rendelkezés alkalmazása nélkül, a *b)* pontban foglaltak figyelembevételével megállapított vállalkozói személyi jövedelemadó osztva a vállalkozói adóalappal; *e* hányadost két tizedesre kerekítve kell meghatározni; nem vehető figyelembe külföldön megfizetett adóként az az összeg, amely törvény, nemzetközi szerződés rendelkezése, viszonyosság vagy külföldi jog alapján a jövedelem után fizetett adó összegéből a magánszemély részére visszajár;

b) a 13. számú melléklet rendelkezései szerint megadott módon és feltételekkel, valamint az átmeneti rendelkezések szerint a vállalkozói adókedvezmények, azzal, hogy az ugyanazon beruházáshoz kapcsolódó több kedvezmény – ideértve a kisvállalkozói kedvezményt is – esetén az egyéni vállalkozó választása szerint egy érvényesíthető; a kisvállalkozói kedvezmény és a 13. számú melléklet szerinti kisvállalkozások adókedvezménye ugyanazon beruházásra egymás mellett is érvényesíthető.

(10) A (9) bekezdés *b)* pontjának rendelkezését az egyéni vállalkozó azzal a korlátozással alkalmazhatja, hogy a csökkentés mértéke nem lehet több a (9) bekezdés *a)* pontjának alkalmazása nélkül megállapított vállalkozói személyi jövedelemadó 70 százalékánál.”

(6) Az Szja tv. 49/B. §-a (14) bekezdésének *e)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A (11) bekezdés rendelkezését a tárgyi eszköz, a szellemi termék beruházási költségéből (ideértve az értékcsökkenési leírás alapját növelő kiadást, valamint az eszköz beszerzésére, előállítására fordított, a kisvállalkozói kedvezmény érvényesítésének évében költségként elszámolt kiadást is) a kisvállalkozói kedvezmény megállapításánál figyelembe vett részre kell alkalmazni, a következők szerint:]

„*e)* ha a magánszemély egyéni vállalkozói jogállása bármely okból megszűnt (ide nem értve, ha annak oka cselekvőképességének elvesztése vagy a halála), a kisvállalkozói kedvezmény egészét, illetőleg – az *a)*–*d)* pont rendelkezéseit is figyelembe véve – a fennmaradó részt a jogállás megszűnésének napjára előírt”

(7) Az Szja tv. 49/B. §-a (15)–(16) bekezdésének helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(15) Ha az adóévi vállalkozói bevétel valamely része külföldi telephelynek tudható be, akkor – ha nemzetközi szerződésből vagy viszonyosságból más nem következik – a külföldi telephelynek betudható vállalkozói adóalapot ezen bevételből

a) a telephely bevételének megszerzése érdekében bárhol felmerült költségek levonásával és/vagy a (2)–(7) bekezdésben említett bárhol felmerült, növelő, csökkentő tételek figyelembevételével,

b) a más telephely(ek)nek betudható bevételrész(ek) megszerzése érdekében is (bárhol) felmerült költségeknek (ideértve a vállalkozói kivétet is) és/vagy a (2)–(7) bekezdésben említett bárhol felmerült növelő, csökkentő tételek külföldi telephelynek betudható bevétellel arányos része levonásával, illetőleg figyelembevételével kell megállapítani.

(16) Az egyéni vállalkozó a fejlesztési tartalék alapjául szolgáló lekötött számlakövetelést a lekötés adóévé követő négy adóév során az adóévben általa kizárólag üzemi célt szolgáló, az *e* törvény szerint értékcsökkenési leírás alapját képező tárgyi eszköz nem ingyenes megszerzése vagy előállítása érdekében teljesített – alapnyilvántartásában, valamint egyedi beruházási és felújítási költség-

nyilvántartásában rögzített – beruházási kiadás(ok) összegének megfelelően oldhatja fel (ideértve a lekötés megszűnését is, ha azzal egyidejűleg nem történik meg az összeg ismételt lekötése), kivéve, ha megállapítja

a) a feloldott rész után a (9) bekezdésnek a lekötés adóévében hatályos rendelkezései szerinti mértékkel a vállalkozói személyi jövedelemadót, valamint

b) a feloldott résznek az a) pont szerinti vállalkozói személyi jövedelemadót meghaladó része után 35 százalékos mértékkel a vállalkozói osztalékalap utáni adót, továbbá

az a)–b) pontban említett adókat késedelmi pótlékkal növelten a feloldást követő 30 napon belül megfizeti. Az egyéni vállalkozó a fejlesztési tartalék alapjául szolgáló számlakövetelésnek a lekötése adóévéét követő negyedik adóév végéig fel nem oldott része után az a)–b) pont szerinti adókat a negyedik adóévet követő év első hónapja utolsó napjáig megállapítja, és azokat késedelmi pótlékkal növelten megfizeti. A késedelmi pótlékot a kedvezmény érvényesítését tartalmazó adóbevallás benyújtása esedékességének napját követő naptól a nem beruházási célra történő feloldás napjáig, illetve a felhasználásra rendelkezésre álló időpontig kell felszámítani és az említett napot követő első adóbevallásban kell bevallani. Az előző rendelkezéseket kell értelemszerűen alkalmazni akkor is, ha a magánszemély egyéni vállalkozói jogállása az említett időszak alatt bármely okból megszűnt (ide nem értve, ha annak oka cselekvőképességének elvesztése vagy a halála), azzal, hogy ilyenkor az említett adókat a jogállás megszűnésének napját követő 30 napon belül kell megfizetni. Az egyéni vállalkozó a fejlesztési tartalék alapjául szolgáló számlakövetelés lekötéséről és annak feloldásáról olyan külön nyilvántartást vezet, amelynek alapján megállapítható a lekötött és a feloldott összeg, valamint a feloldás alapjául szolgáló beruházási kiadás(ok) teljesítésének időpontja és összege, vagy a feloldás miatt fizetendő, késedelmi pótlékkal növelt adók összege. Ez a rendelkezés nem alkalmazható az ingyenesen megszerzett tárgyi eszköz, továbbá az olyan tárgyi eszköz esetében, amelyre e törvény rendelkezései szerint nem számolható el értékcsökkenési leírás.”

(8) Az Szja törvény 49/B. §-ának (18) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép és a § a következő (19) bekezdéssel egészül ki:

„(18) Az egyéni vállalkozó adózás utáni jövedelme egyenlő a (8) bekezdés szerint megállapított vállalkozói adóalap – ha nemzetközi szerződés rendelkezéséből következik, a módosított vállalkozói adóalap – és a kisvállalkozói kedvezmény együttes összege csökkentve

a) a (9)–(11) bekezdés rendelkezései szerint megállapított adóval,

b) nemzetközi szerződés vagy viszonyosság hiányában külföldi telephelynek betudható vállalkozói adóalap után az adóévben külföldön igazoltan megfizetett adóval, azzal, hogy nem vehető figyelembe külföldön megfizetett adóként az az összeg, amely törvény, nemzetközi szerződés

rendelkezése, viszonyosság vagy külföldi jog alapján a jövedelem után fizetett adó összegéből a magánszemély részére visszajár.

(19) Az (5)–(6) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazásában

a) az adóévi átlagos állományi létszámot az egyes munkavállalók munkaviszonyának kezdetétől annak megszűnéséig eltelt naptári napok összegével, majd ezen összegnek az adóév napjainak számával történő elosztásával két tizedesre kerekítve kell meghatározni azzal, hogy a számításhoz figyelmen kívül kell hagyni

aa) azt a munkavállalót, aki az egyéni vállalkozónál történő alkalmazását megelőzően az egyéni vállalkozóval a társasági adóról és osztalékadóról szóló törvény szerint kapcsolt vállalkozásnak minősülő más személynél munkaviszonyban, munkaviszony jellegű jogviszonyban, továbbá személyesen közreműködő tagsági jogviszonyban végzett munkát,

ab) a szülési szabadság, a gyermekgondozási ellátás miatti szabadság, a betegség miatti 30 napon túli keresőképtelenség, a sorkatonai szolgálat teljesítése, a büntetés-végrehajtás naptári napjainak számát;

b) a havi minimálbér évesített összege:

ba) a havi minimálbér tizenkétszerese,

bb) a tevékenységét megkezdő, illetőleg megszüntető egyéni vállalkozó esetében a ba) szerinti összeg 365-öd része és az adóévben fennálló tevékenység naptári napjainak szorzata.”

15. § Az Szja tv. 63. §-a a következő új (5) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (5) bekezdés számozása (6) bekezdésre változik:

„(5) Amennyiben a (2) bekezdésben említett cél megvalósítása a magánszemély és/vagy más magánszemély által igénybevetett, a következő források felhasználása terhére (is) szervezett ügyletben történik

a) az adott ügyletben lakásszerzési kedvezmény érvényesítésével ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából származó jövedelem,

b) adómentes lakáscélú munkáltatói támogatás,

c) kamatkedvezménnyel nyújtott lakáscélú munkáltatói hitel,

d) lakás-előtakarékossági szerződés alapján folyósított összeg,

e) a lakáscélú állami támogatásokról szóló kormányrendelet alapján nyújtott közvetlen támogatás,

f) a lakáscélú állami támogatásokról szóló kormányrendelet alapján kamattámogatással folyósított kölcsön,

g) az e törvény szerint törlesztési adókedvezmény érvényesítésével lakáscélú hitel,

akkor a magánszemély az adott ügyletben nem érvényesíthet lakásszerzési kedvezményt az ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából származó jövedelmének arra a részére, amely e jövedelem és az a)–g) pontban említett források együttes összegéből a (4) bekezdésben említett okiratok által igazolt összegek együttes értékét meghaladja.”

16. § Az Szja tv. 67. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„67. § (1) Árfolyamnyereségből származó jövedelem az értékpapír átruházása (ide nem értve a kölcsönbe adást) ellenében megszerzett bevételnek az a része, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított érték és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek együttes összegét. Nem minősül árfolyamnyereségből származó jövedelemnek az említett különbözetből az a rész, amelyet e törvény előírásai szerint más jövedelem megállapításánál kell figyelembe venni, valamint az e törvény szerint kamatnak minősülő bevétel alapján megállapított különbözet.

(2) Az árfolyamnyereségből származó jövedelem után az adó mértéke 25 százalék.

(3) A bevételből a jövedelmet az értékpapír átruházásáról szóló szerződés keltének napjára kell megállapítani. Ha a magánszemély az átruházott értékpapír tulajdonjogát értékpapír kölcsönbe vétele útján szerezte meg, akkor a jövedelmet

a) az értékpapír visszaadásának (visszaszolgáltatásának),

b) ha a szerződés az értékpapír visszaadása (visszaszolgáltatása) nélkül szűnt meg (ideértve az elévülést is), a szerződés megszűnésének napjára kell megállapítani.

(4) Az (1) és (3) bekezdés rendelkezése szerint megállapított jövedelem után az adókötelezettség a bevétel megszerzésének napján keletkezik. Ha a bevétel megszerzése több részletben történik, azt kell feltételezni, hogy a magánszemély a jövedelmet a részletnek a teljes várható bevételhez viszonyított arányában szerzi meg.

(5) A kifizető a jövedelem jogcíme szerinti adót, adóelőleget a kifizetés időpontjában állapítja meg, és az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározottak szerint vallja be és fizeti meg.

(6) Az (5) bekezdés hatálya alá nem tartozó esetben a magánszemély az (1)–(4) bekezdés előírásai szerint az adót adóbevallásában állapítja meg, és a bevallás benyújtására előírt határidőig fizeti meg.

(7) A magánszemély adóbevallásában, az adóévi árfolyamnyereségből származó jövedelem megállapításánál érvényesítheti az értékpapír megszerzésére fordított értéknek és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségnek azt a részét, amelyet a kifizető a jövedelem megállapításánál nem vett figyelembe.

(8) Ha az értékpapír átruházása ellenében megszerzett bevétel a szerződés keltének napjára nem határozható meg, mert az később teljesülő feltétel(ek)től függő tétel(ek) figyelembevételével változó összeg, az (1)–(4) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazása során a feltétel(ek) bekövetkezése teljesülésének tényállását kell vélelmezni. Amennyiben utóbb emiatt adókülönbözlet mutatkozik a magánszemély javára, az önellenőrzéssel igényelhető vissza, míg egyéb esetben az adókötelezettség teljesítésére az (5)–(6) bekezdés rendelkezése szerint kell eljárni. Ha a

később teljesülő feltétel(ek) bekövetkeztével a bevételt módosító összeg(ek)et a felek tételesen nem határozzák meg, az (1) bekezdés szerinti jövedelmet a feltétel(ek)hez nem kötött bevételből kell megállapítani, azzal, hogy amennyiben emiatt utóbb adókülönbözlet mutatkozna a magánszemély javára, az önellenőrzéssel igényelhető vissza, míg egyéb esetben a bevételt növelő tétel teljes egészében a magánszemély egyéb jövedelme, és az adókötelezettség teljesítésére az (5)–(6) bekezdés rendelkezése szerint kell eljárni.

(9) Az árfolyamnyereségből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések alkalmazásában:

a) az értékpapír megszerzésére fordított érték:

aa) tőzsdei ügylet révén megszerzett értékpapír esetén az ügylet szerinti, igazolt ellenérték,

ab) tőzsdei ügyletnek nem minősülő visszerthes szerződés révén megszerzett értékpapír esetében az ellenértékből az értékpapír átruházásáig a magánszemély által teljesített, igazolt rész,

ac) társas vállalkozás alapítása révén megszerzett értékpapír esetében az értékpapír alapján a társas vállalkozás részére az értékpapír átruházásáig igazoltan szolgáltatott vagyoni hozzájárulásnak a létesítő okiratban meghatározott értéke (e rendelkezést kell megfelelően alkalmazni a társas vállalkozás jegyzett tőkéjének új értékpapír kibocsátásával történő felemelése révén megszerzett értékpapírra is),

ad) olyan értékpapír esetében, amelyet a magánszemély társas vállalkozásból kivont jövedelmének megállapításánál e törvény előírása szerint a bevétel meghatározásakor figyelembe kell venni, a bevétel meghatározásánál e törvény alapján irányadó érték (e rendelkezést kell különösen alkalmazni a társas vállalkozás jogutód nélküli megszűnése, jegyzett tőkéjének tőke kivonás útján történő leszállítása révén megszerzett értékpapírra),

ae) csődeljárás, felszámolás vagy helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárása keretében kötött egyezség révén a hitelező által megszerzett értékpapír esetében az egyezség szerinti érték,

af) olyan értékpapír esetében, amelynek alapján megállapított összeg az értékpapír megszerzésekor e törvény szerint jövedelemnek minősül, a jövedelem összege, növelve a magánszemély által az értékpapír átruházásáig teljesített, igazolt ellenértékkel,

ag) az MRP szervezet analitikájában a számvitelről szóló törvény felhatalmazása alapján kiadott kormányrendelet szerint elkülönítetten, a megszerzett részvények, üzletrészek között kimutatott, a résztvevő tulajdonába adott értékpapír esetében az átadásig a résztvevő által saját erő címén befizetett összegből az értékpapírra arányosan jutó rész,

ah) a szövetkezetekről szóló 1992. évi I. törvény hatálybalépéséről és az átmeneti szabályokról szóló törvény szerinti átalakulás során a magánszemélynek ellenérték nélkül juttatott szövetkezeti üzletrészt, részjegyet az eredeti szerzőnél vagy – ha az értékpapír a hagyaték

tárgyát képezte – örökösénél az értékpapírnak az átalakulás befejezésekor lezárt névértéke,

ai) az 1992. december 31-e előtt kihirdetett jogszabály alapján a szövetkezet által ellenérték nélkül juttatott értékpapír esetében az eredeti szerzőnél vagy – ha az értékpapír a hagyaték tárgyát képezte – örökösénél az értékpapírnak a juttatáskori névértéke,

aj) kárpótlási jegy esetében az eredeti jogosult magánszemélynél vagy – ha a kárpótlási jegy a hagyaték tárgyát képezte – örökösénél a kárpótlási jegy kamattal növelt névértéke,

ak) az aa)–aj) alpontban nem említett jogcímen vagy módon megszerzett értékpapír esetében a megszerzés érdekében, az értékpapír átruházásáig a magánszemély által teljesített, igazolt rész;

b) az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költség: az értékpapír megszerzésekor fizetett illeték, az értékpapír megszerzésével, tartásával vagy átruházásával összefüggésben nyújtott, a tőkepiacról szóló törvény szerinti befektetési szolgáltatási tevékenység, kiegészítő befektetési szolgáltatási tevékenység vagy árutőzsdei szolgáltatási tevékenység ellenértékéeként, valamint az értékpapír megszerzésének alapjául szolgáló vételi (jegyzési) jog és az értékpapír átruházásának alapjául szolgáló eladási jog ellenértékéeként a magánszemélyt terhelő, igazolt (ingyenes vagy kedvezményes megszerzés esetében ideértve a jog megszerzésekor adóköteles bevételt is) összeg, továbbá – kölcsönbe vett értékpapír esetében – a visszaadott (visszaszolgáltatott) értékpapír megszerzésére fordított érték, vagy – ha a kölcsönbe vevő az értékpapírt visszaszolgáltatni nem tudja – a fizetett kártérítésnek a tőkepiacról szóló törvény szerinti legkisebb összege.”

17. § (1) Az Szja tv. 69. §-a (1) bekezdésének d)–g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Természetbeni juttatás:)

„d) a munkáltató által – a c) pontban foglaltaktól függetlenül is –

da) valamennyi munkavállaló (ideértve a Munka Törvénykönyvéről szóló törvény előírásai szerint a munkáltatóhoz kirendelt munkavállalót is), vagy

db) az előbbiek és/vagy elhunyt munkavállaló közeli hozzátartozója, szakképző iskolai tanuló, kötelező szakmai gyakorlaton lévő hallgató, nyugdíjban részesülő magánszemély – ha nyugdíjazását megelőzően a munkáltatónál vagy annak jogelődjénél volt munkavállaló –, vagy

dc) az előbbiek és/vagy közeli hozzátartozóik részére azonos feltételekkel és módon ingyenesen vagy kedvezményesen átadott termék, nyújtott szolgáltatás révén juttatott adóköteles bevétel (ideértve azt az esetet is, ha a termék, a szolgáltatás azonos értékben meghatározott keret terhére valamennyi, az előzőekben említett, juttatásban részesülő magánszemély számára ugyanazon termék- vagy szolgáltatáskörből azonos feltételekkel választható), feltéve, hogy a termék megszerzése (választása), illetve a

szolgáltatás igénybevétele (választása) bármelyikük számára ténylegesen is elérhető;

e) a munkáltató által valamennyi munkavállaló (e rendelkezés alkalmazásában ideértve a munkáltatóhoz a Munka Törvénykönyvéről szóló törvény előírásai szerint kirendelt munkavállalót is) által megismerhető belső szabályzat (pl. kollektív szerződés, szervezeti és működési szabályzat, közszolgálati szabályzat stb.) alapján – a c)–d) pontban foglaltaktól függetlenül is –

ea) több munkavállaló, vagy

eb) az előbbiek és/vagy elhunyt munkavállaló közeli hozzátartozója, szakképző iskolai tanuló, kötelező szakmai gyakorlaton lévő hallgató, nyugdíjban részesülő magánszemély – ha nyugdíjazását megelőzően a munkáltatónál vagy annak jogelődjénél volt munkavállaló –, vagy

ec) az előbbiek és/vagy közeli hozzátartozóik részére, azonos feltételekkel és módon ingyenesen vagy kedvezményesen átadott termék, nyújtott szolgáltatás révén juttatott adóköteles bevétel (ideértve azt az esetet is, ha a termék, a szolgáltatás azonos módszerrel meghatározott keret terhére választható), feltéve, hogy a juttatásra jogosultak körét a belső szabályzat nem egyénileg, hanem a munkakör, a beosztás, a munkaviszonyban eltöltött idő, az életkor vagy más – munkaköri feladattal kapcsolatos teljesítménytől nem függő – közös ismérv alapján határozza meg;

f) a kifizető által – a c)–e) pontban foglaltaktól függetlenül is – a hivatali, üzleti utazáshoz kapcsolódó étkezés vagy más szolgáltatás révén a magánszemélynek juttatott adóköteles bevétel;

g) a kifizető által – a c)–e) pontban foglaltaktól függetlenül is –

ga) a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány által kibocsátott névre szóló üdülési csekk értékéből adott engedmény formájában,

gb) üdülési szolgáltatás révén a magánszemélynek juttatott adóköteles bevétel;”

(2) Az Szja tv. 69. §-a (1) bekezdésének j)–m) pontja helyébe a következő j)–o) rendelkezések lépnek:

(Természetbeni juttatás:)

„j) ingyenesen vagy kedvezményesen átadott termék, nyújtott szolgáltatás révén juttatott adóköteles bevétel,

ja) ha az a kifizető által nyilvánosan, bárki számára azonos feltételekkel meghirdetett vetélkedő, verseny díja, és nem tartozik a nyereményből származó jövedelemre irányadó rendelkezések hatálya alá,

jb) ha azt a kifizető üzletpolitikai (pl. reklám) célból szervezett akció(k) keretében, a magánszemélyek meghatározott körében meghirdetett azonos feltételekkel és módon juttatja, feltéve, hogy az nem tartozik a nyereményből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések hatálya alá, valamint nem minősül vetélkedő vagy verseny díjának sem;

k) több magánszemély, mint biztosítottak javára kötött biztosítási szerződés alapján fizetett adóköteles biztosítási díj, ha a biztosítási szerződés nem egyénileg, hanem ki-

zárólag a munkakör, a beosztás, a munkaviszonyban eltöltött idő, az életkor vagy más közös ismérv alapján határozza meg a biztosítottak körét;

l) a kifizető által ingyenesen vagy kedvezményesen átadott termék, nyújtott szolgáltatás révén juttatott adóköteles bevétel e törvény külön rendelkezésének hiányában is akkor, ha a kifizető a juttatásban részesülő magánszemélynek a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény szerint nem foglalkoztatója;

m) a kifizető által ingyenesen vagy kedvezményesen biztosított, úthasználatra jogosító bérlet, jegy esetében a magáncélú használatra tekintettel keletkező adóköteles bevétel; a magáncélú használat adóköteles bevételének meghatározására választható a kifizetőt az említett juttatás, szolgáltatás miatt terhelő kiadásból a hivatali, üzleti használat tételes elkülönítésével a magánhasználatra jutó rész megállapítása, vagy az előzőek hiányában a kifizetőt a juttatással, szolgáltatással összefüggésben terhelő kiadás 50 százaléka számít adóköteles bevételnek;

n) a kifizető személygépkocsija magáncélú használatra tekintettel keletkező jövedelem [70. § (1) bekezdés];

o) az e törvény külön rendelkezése szerint adómentes természetbeni juttatás;

azzal, hogy a természetes vagy tenyésztett gyöngy, a drágakő, a féldrágakő, a nemesfém, a nemesfémmel plattírozott fém és az ezekből készült áru, az ékszerutánczat, az érme – az előző rendelkezésekben foglaltaktól függetlenül – nem minősül természetbeni juttatásnak, ha a körülmények alapján megállapítható, hogy a juttatás nem felel meg a rendeltetészerű joggyakorlás követelményének.”

(3) Az Szja tv. 69. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A (7) bekezdés alkalmazásában a számításnál figyelmen kívül kell hagyni az e törvény előírásai szerint adómentes természetbeni juttatások – pl. a csekély értékű ajándékként nyilvántartott juttatások – értékét. Az adókötelezettség alá eső érték után az adót

a) a b) pontban nem említett kifizetőnek az adóévre elszámolt éves összes bevétel megállapítására előírt időpontot követően kell megállapítania, és az elszámolt éves összes bevétel megállapításának hónapját követő hónap 12-éig megfizetnie, továbbá az adót az elszámolt éves összes bevétel megállapítása hónapjának kötelezettségeként a havi, a negyedéves, illetőleg az éves bevallásában kell bevallania;

b) az egyéni vállalkozónak és a beszámoló készítésére nem kötelezett kifizetőnek az adóév utolsó hónapjának kötelezettségeként kell megállapítania, és a havi, a negyedéves, illetőleg az éves adóbevallásában kell bevallania és a bevallás benyújtására előírt határidőre kell megfizetnie;

c) a naptári évtől eltérő üzleti év esetén e bekezdésben, valamint a (7) és a (9) bekezdésben foglaltakat az üzleti év kezdő napján hatályos rendelkezések szerint kell alkalmazni.”

(4) Az Szja tv. 69. §-a a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) Kereskedelmi utalvány, jegy, bón, kupon és más hasonló tanúsítvány stb. e törvény külön rendelkezése hiányában akkor minősül természetbeni juttatásnak, ha azon feltüntették, hogy mely termékre vagy szolgáltatásra, vagy milyen termék- vagy szolgáltatáskörben váltható be, és a juttatás körülményei egyebekben megfelelnek az e törvényben a természetbeni juttatásokra vonatkozó rendelkezésekben foglaltaknak. Nem minősül ilyennek a bármire beváltható utalvány vagy vásárlói kártya.”

18. § Az Szja tv. a következő 74/A. §-sal és a § előtti címmel egészül ki:

*„Lakás önkormányzatnak történő bérbeadásából
származó jövedelem*

74/A. § (1) Lakás önkormányzatnak történő bérbeadásából származó bevételnek minősül az olyan lakás bérbeadásából származó bevétel, amely lakásra érvényes lakhatási engedély van és

a) a bérbevevő a lakás fekvése szerinti települési önkormányzat gazdálkodását végrehajtó szerv (önkormányzati hivatal),

b) a lakásbérbeadás alapjául szolgáló szerződés határozott időtartamú és az időtartama a 60 hónapot (feltételül szabott időtartam) eléri vagy meghaladja (ideértve a feltételül szabott időtartam teljesülését közvetlenül követő időszakot is, ha a szerződés időtartamát meghosszabbítják),

c) az önkormányzat a lakást magánszemély(ek) lakhatásának biztosítására hasznosítja,

d) a lakásbérbeadás alapjául szolgáló szerződés tartalmazza a bérlőkijelölésre a rászorultságra tekintettel meghatározott feltételeket (a feltételül szabott cél) megállapító önkormányzati rendelkezés számát.

(2) A lakás önkormányzatnak történő bérbeadásából származó bevétel egésze jövedelem, amely után az adó mértéke 0 százalék.

(3) A lakás önkormányzatnak történő bérbeadása esetén

a) az ezen lakás bérbeadásából származó bevétel önálló tevékenységből származó bevételként vagy egyéni vállalkozói bevételként nem vehető figyelembe és az ezen lakás bérbeadásával összefüggő költség nem számolható el;

b) ha a lakásbérbeadás alapjául szolgáló szerződés a feltételül szabott időtartamon belül a bérbeadó érdekkörében felmerült okból megszűnik, a magánszemélyt a (4) bekezdés szerint meghatározott összegű adófizetési kötelezettség terheli arról az adóévről benyújtandó adóbevallásában, amely adóévben a megszűnés bekövetkezett;

c) a b) pont szerinti esetben az önkormányzati hivatal – a kifizetői adatszolgáltatásra az adózás rendjéről szóló törvényben előírt határidőig – a bérbeadó személy adóazonosító számának feltüntetésével adatot szolgáltat az adóhatóságnak a szerződés megszűnéséről.

(4) A (3) bekezdés *b)* pontjában említett adófizetési kötelezettséget a következők szerint kell meghatározni:

a) A magánszemély évenkénti bontásban meghatározza a (2) bekezdésben meghatározott jövedelem után az e törvény kifizetéskor hatályos 74. §-ának (1) bekezdése szerinti adót, majd az egyes adóévekre vonatkozóan megállapított összeg után meghatározza az adózás rendjéről szóló törvény szabályainak megfelelő alkalmazásával az adott adóévet követő év május 21. napjától a szerződés megszűnése napjáig felszámított késedelmi pótlékot.

b) Az adó és a késedelmi pótlék együttes összegét meg kell szorozni a szerződésből nem teljesült időtartam egész hónapjainak száma és a 60 hónap két tizedesjegyre kiszámított hányadosával.

(5) Ha a települési önkormányzat a szerződés tárgya szerinti lakást a bérleti szerződés időtartamán belül nem a feltételül szabott célra hasznosítja vagy nem hasznosítja

a) 33 százalékos adó fizetésére köteles, ha a bérleti szerződést magánszeméllyel kötötte, illetve

b) 8 százalékos adó fizetésére köteles, ha a bérleti szerződést a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti társasági adóalannyal kötötte.

Az *a)–b)* pont szerinti adót minden olyan hónap bérleti díja után az adózás rendjéről szóló törvénynek a kifizetőre vonatkozó szabályai szerint kell megfizetni, amely hónapban nem valósult meg a hasznosítás. Nem kell ezt a rendelkezést alkalmazni mindaddig, amíg a hasznosításon kívüli időszak az adóév elejétől számítva a 30 napot nem haladja meg.”

19. § Az Szja tv. 1., 6., 10., 11. és 13. számú melléklete e törvény 1–5. számú melléklete szerint módosul.

II. Fejezet

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosítása

20. § A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao.) 2. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (3)–(6) bekezdés számozása (4)–(7) bekezdésre változik:

„(3) Nemzetközi szerződéssel összhangban, belföldi illetőségű adózónak minősül a külföldi személy, ha üzletvezetésének helye belföld, feltéve, hogy az illetőségét nem a székhely határozza meg.”

21. § (1) A Tao. 4. §-ának 2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„2. adózó: a 2. § (2)–(4) bekezdésében megnevezett belföldi és külföldi személy, a 2. § (5) bekezdésében meghatározottak kivételével;”

(2) A Tao. 4. §-a a következő 32. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„32. szoftverfejlesztő: egyetemi vagy főiskolai oklevéllel rendelkező, szoftvereket, adatállományokat, adatbázisokat, szakértői rendszereket, robottechnikát és döntési modelleket kutató, tervező vagy fejlesztő magánszemély, aki az említett tevékenységek érdekében, a számítógép operációs rendszerének ismeretében programokat, rutinokat ír, tesztel, vizsgál;”

(3) A Tao. 4. §-ának 36. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„36. filmiroda által kiadott támogatási igazolás: olyan okirat, amelyet a Nemzeti Filmiroda (a továbbiakban: Filmiroda) a mozgóképről szóló 2004. évi II. törvény (a továbbiakban: Mktv.) 2. § 23. pontja szerinti megrendelésre készült filmalkotás vagy az Mktv. 2. § 24. pontja szerinti nem megrendelésre készült filmalkotás támogatója részére állít ki, és amely tartalmazza a támogatást nyújtó adózó megnevezését, székhelyét, adószámát, illetve a kedvezményre jogosító támogatás összegét. A Filmiroda által egy filmalkotáshoz kiadott, kedvezményre jogosító támogatási igazolások összértéke nem haladhatja meg az Mktv. 2. § 25. pontja szerinti, a Filmiroda által jóváhagyott közvetlen, Magyarországon felmerülő filmgyártási költségek 20 százalékat, azzal, hogy nem állítható ki igazolás, ha a filmalkotást az Mktv. 21. §-a szerinti V. kategóriába kell sorolni.”

22. § (1) A Tao. 7. §-a (1) bekezdésének *n)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adózás előtti eredményt csökkenti:)

„*n)* a követelésre az adóévben visszaírt értékvesztés, továbbá a követelés bekerülési értékéből a számvitelről szóló törvény alapján behajthatatlanná vált rész és a követelés átruházásakor, kiegyenlítésekor, beszámításakor a követelés könyv szerinti értékét meghaladóan elszámolt bevétel, de legfeljebb a nyilvántartott értékvesztés; e rendelkezést hitelintézet a pénzügyi szolgáltatásból, befektetési szolgáltatási tevékenységből származó követelésre, befektetési vállalkozás a befektetési szolgáltatási tevékenységből származó követelésre nem alkalmazza;”

(2) A Tao. 7. §-ának (1) bekezdése a következő *sz)* ponttal egészül ki:

(Az adózás előtti eredményt csökkenti:)

„*sz)* az adóév utolsó napján kis- és középvállalkozásnak minősülő adózónál a szabadalom, a használati- és formatervezési mintaoltalom magyarországi megszerzésének és fenntartásának költsége, ha az nem minősül az alapkutatás, az alkalmazott kutatás, vagy a kísérleti fejlesztés közvetlen költségének, figyelemmel a (20) bekezdésben foglaltakra;”

(3) A Tao. 7. §-a (1) bekezdésének *t*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adózás előtti eredményt csökkenti:)

„*t*) a (17)–(18) bekezdésben foglaltakra is figyelemmel az alapkutatás, az alkalmazott kutatás vagy a kísérleti fejlesztés közvetlen költsége (ide nem értve a belföldi illetőségű adózótól, a külföldi vállalkozó belföldi telephelyétől vagy a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti egyéni vállalkozótól közvetlenül vagy közvetve igénybe vett kutatási és kísérleti fejlesztési szolgáltatás ellenértéke alapján elszámolt költséget) a felmerülés adóévében, vagy – az adózó választása szerint, ha a költséget kísérleti fejlesztés aktivált értékeként (szellemi terméként) állományba veszi – az értékcsökkenés elszámolásának adóévében legfeljebb az elszámolt értékcsökkenés összegéig; az adózó nem csökkentheti az adózás előtti eredményt az említett költségből (ráfordításból) a fejlesztés céljára vagy a tevékenység költségei (ráfordításai) ellentételezésére a mérlegkészítés napjáig az adóhatóságtól igényelt, vagy az adóévben – visszafizetési kötelezettség nélkül – kapott támogatás, juttatás összegével, illetve – ha él a választási lehetőséggel – a támogatás, juttatás alapján az adóévi adózás előtti eredménye javára elszámolt bevétellel,”

(4) A Tao. 7. §-ának (1) bekezdése a következő *ty*) ponttal egészül ki:

(Az adózás előtti eredményt csökkenti:)

„*ty*) érvényes lakhatási engedély birtokában, az adózó tulajdonát képező lakás bérbeadásából származó bevételnek a lakás bekerülési értéke alapján az eredmény terhére elszámolt értékcsökkenést meghaladó részének ötven százaléka, feltéve, hogy az adózó a települési önkormányzattal legalább 60 hónapra (ideértve az időtartam teljesülését közvetlenül követő időszakot is, ha a szerződés időtartamát meghosszabbítják) kötött bérbeadási szerződéssel rendelkezik, amely szerződés tartalmazza a bérlőkijelölés rászorultságra tekintettel meghatározott feltételeiről (adómentesség feltételül szabott cél) szóló önkormányzati rendelet számát, figyelemmel a (21) bekezdésben foglaltakra is,”

(5) A Tao. 7. §-ának (1) bekezdése a következő *y*) ponttal egészül ki:

(Az adózás előtti eredményt csökkenti:)

„*y*) az adóév első napján mikrovállalkozásnak minősülő adózónál – döntése szerint – a (19)–(20) bekezdésben foglaltakat is figyelembe véve a foglalkoztatottak átlagos állományi létszáma előző adóévhez, az adózó átalakulása esetén a jogelőd utolsó adóévéhez, előző adóév hiányában nullához viszonyított növekményének és az adóév első napján érvényes havi minimálbér adóévre számított összegének szorzata, feltéve, hogy az adózó foglalkoztatottainak átlagos állományi létszáma a megelőző adóévben legfeljebb 5 fő és az adózónak az adóév végén nincs köztartozása,”

(6) A Tao. 7. §-ának (15) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(15) Az adózó az (1) bekezdés *f*) pontja szerinti fejlesztési tartalékot a lekötése adóévet követő négy adóévben megvalósított beruházás (ide nem értve a nem pénzbeli, vagyoni hozzájárulásként, a térítés nélkül átvett eszköz címen, valamint az olyan tárgyi eszközzel kapcsolatban elszámolt beruházást, amely tárgyi eszközre nem számolható el vagy nem szabad elszámolni terv szerinti értékcsökkenést) bekerülési értékének megfelelően oldhatja fel, kivéve, ha a feloldott rész után a 19. § (1) bekezdésének a lekötés adóévében hatályos rendelkezése szerint előírt mértékkel az adót, valamint azzal összefüggésben a késedelmi pótlékot megállapítja, és azokat a feloldást követő 30 napon belül megfizeti. Az adózó a fejlesztési tartaléknak a lekötése adóévet követő negyedik adóév végéig beruházásra fel nem használt része után az említett mértékkel az adót, valamint azzal összefüggésben a késedelmi pótlékot a negyedik adóévet követő adóév első hónapja utolsó napjáig megállapítja, és megfizeti. A késedelmi pótlékot a kedvezmény érvényesítését tartalmazó adóbevallás benyújtása esedékességének napját követő naptól a nem beruházási célra történő feloldás napjáig, illetve a felhasználásra rendelkezésre álló időpontig kell felszámítani és a megállapított adóval együtt az említett napot követő első társasági adó bevallásban kell bevallani.”

(7) A Tao. 7. §-a a következő (18)–(21) bekezdéssel egészül ki:

„(18) Az (1) bekezdés *t*) pontjában foglaltak az igénybe vett kutatási és kísérleti fejlesztési szolgáltatásra a megrendelőnél akkor alkalmazhatóak, ha a szolgáltatást nyújtó a megrendelőnek nyilatkozik arról, hogy a szolgáltatást nem belföldi illetőségű adózótól, külföldi vállalkozó belföldi telephelyétől vagy a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti egyéni vállalkozótól megrendelt kutatási és kísérleti fejlesztési szolgáltatás igénybevételével teljesítette.

(19) Az (1) bekezdés *y*) pontjában és a 8. § (1) bekezdés *v*) pontjában foglaltak alkalmazásakor a foglalkoztatottak átlagos állományi létszámát két tizedes jegy pontossággal, azon személy nélkül kell megállapítani, aki az alkalmazást, de legkorábban 2004. január 1-jét megelőző tizenkét hónapban

a) az adózó kapcsolt vállalkozásánál állt munkaviszonyban, munkaviszony jellegű jogviszonyban, személyesen közreműködő tagsági viszonyban,

b) tevékenységét az adózó kapcsolt vállalkozásának minősülő egyéni vállalkozóként végezte.

(20) Az (1) bekezdés *sz*) és *y*) pontjában foglaltak szerinti összegnek a 19. § (1) bekezdés szerinti adókulccsal számított értéke az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában az adóévben igénybe vett csekély összegű (*de minimis*) támogatásnak minősül.

(21) Abban az esetben, ha az önkormányzattal fennálló bérleti szerződés az adózó érdekkörében felmerült okból – kivéve az elháríthatatlan külső okot – 60 napon belül megszűnik, az adózó a 7. § (1) bekezdés *ty*) pontja alapján

az adóévet megelőző adóév(ek)ben az adózás előtti eredmény csökkentéseként elszámolt összeg után megállapítja a 19. § (1) bekezdésének az adózás előtti eredmény csökkentése adóévében hatályos rendelkezése szerint előírt mértékkel az adót és a késedelmi pótlékot. A késedelmi pótlékot a kedvezmény érvényesítését tartalmazó adóbevallás benyújtása esedékességének napját követő naptól a bérleti szerződés megszűnésének napjáig kell felszámítani. Az adó és a késedelmi pótlék együttes összegét meg kell szorozni a szerződésből nem teljesült időtartam egész hónapjainak száma és a 60 hónap két tizedesjegyre kiszámított hányadosával és az így kapott összeget az adózó 30 napon belül megfizeti, és a szerződés megszűnésének időpontját követő első társasági adóbevallásban bevallja. E szabályt kell alkalmazni, ha az adózó a települési önkormányzattal kötött szerződést követően 60 hónapon belül jogutód nélkül megszűnik.”

23. § (1) A Tao. 8. §-a (1) bekezdésének *nf)* alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az adózás előtti eredményt növeli:

n) az adóévben visszafizetési kötelezettség nélkül adott támogatás, juttatás, véglegesen átadott pénzeszköz és térítés nélkül átadott eszköz könyv szerinti értéke, az átvető által meg nem térített általános forgalmi adó, valamint az adózó által átvállalt kötelezettségnek az adóévi adózás előtti eredmény terhére elszámolt összege, az adóévben térítés nélkül nyújtott szolgáltatás bekerülési értéke, figyelemmel a (4) bekezdésben foglaltakra, kivéve, ha]

„nf) az adózó a támogatást filmalkotáshoz juttatta, a Filmiroda által a részére kiadott támogatási igazolásban szereplő összegig, feltéve, hogy a filmalkotást nem kell az Mktv. 21. §-a szerinti V. kategóriába sorolni,”

(2) A Tao. 8. §-ának (1) bekezdése a következő *v)* ponttal egészül ki:

(Az adózás előtti eredményt növeli:)

*„v) a (6) bekezdésben, valamint a 7. § (19) bekezdésében foglaltakra is figyelemmel az átlagos állományi létszám előző adóévhez viszonyított csökkenése és a megelőző adóév első napján érvényes havi minimálbér adóévre számított összege szorzatának 20 százalékkal növelt összege, de legfeljebb a 7. § (1) bekezdés *y)* pontja alapján igénybe vett kedvezmény 20 százalékkal növelt összege, azzal, hogy nem kell az igénybe vett kedvezmény összegébe beszámítani a foglalkoztatottak átlagos állományi létszámának csökkenését megelőző negyedik adóévben vagy azt megelőzően az adózás előtti eredmény csökkentéseként figyelembe vett összeget.”*

(3) A Tao. 8. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Amennyiben az átlagos állományi létszám a megelőző adóévhez viszonyítva többek között azért is csökkent, mert a munkavállaló szülési szabadságot, gyermekgondozási ellátás miatt szabadságot vett igénybe, betegség miatt keresésképtelenné vált, katonai szolgálatát, büntetés-végrehajtását kezdte meg, illetve meghalt, akkor az

*események bekövetkezésének adóévében és az azt követő adóévben nem kell az (1) bekezdés *v)* pontjában foglaltakat alkalmazni, feltéve hogy az (1) bekezdés *v)* pont szerinti összeg nem éri el az adóév első napján érvényes havi minimálbér összegét.”*

24. § (1) A Tao. 16. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adózó)

„b) a végelszámolás, a felszámolás kezdő napját megelőző nappal lezáruló adóévet (ha végelszámolás, felszámolás nélkül szűnik meg jogutód nélkül, az utolsó adóévet) megelőzően lekötött fejlesztési tartaléknak az említett adóév utolsó napjáig beruházásra fel nem használt része után a 19. § (1) bekezdésének a lekötés adóévében hatályos rendelkezése szerint előírt mértékkel az adót, valamint azzal összefüggésben a késedelmi pótlékot megállapítja, és azokat 30 napon belül megfizeti. A késedelmi pótlékot a kedvezmény érvényesítését tartalmazó adóbevallás benyújtása esedékességének napját követő naptól a felhasználásra rendelkezésre álló időpontig kell felszámítani és a megállapított adóval együtt az említett napot követő első társaságiadó-bevallásban kell bevallani;”

(2) A Tao. 16. §-ának (1) bekezdése a következő *ch)* alponttal egészül ki:

[Az adózó

c) jogutód nélküli megszűnésekor]

*„ch) az adózás előtti eredményt növeli a 8. § (1) bekezdés *v)* pontja szerint megállapított összegnek az a része, amellyel az adózó korábban nem növelte adózás előtti eredményét.”*

25. § A Tao. 18. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A tőkét befogadó, a vagyont kiadó adózónak, továbbá a tagnak (részvényesnek) az (1)–(5) bekezdés előírásait a jegyzett tőke nem pénzbeli hozzájárulással történő emelése, a jegyzett tőke tőkekiegészítéssel történő leszállítása és a jogutód nélküli megszűnés miatt nem pénzben történő vagyonkiadásra is alkalmaznia kell, ha a többségi irányítást biztosító befolyással rendelkező tag (részvényes) teljesíti a nem pénzbeli hozzájárulást, illetve részesedik a vagyonból.”

26. § A Tao. 22. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az adózó az adóévben az alap kutatás, az alkalmazott kutatás vagy a kísérleti fejlesztés közvetlen költségei között, továbbá a szoftverfejlesztő alkalmazására tekintettel elszámolt bérköltség 10 százalékaának megfelelő összegű adókedvezményt vehet igénybe, amelyet az adóévben és az azt követő három adóévben egyenlő részletekben érvényesíthet, azzal, hogy a megelőző adóév(ek)ben – adóhiányában – nem érvényesített adókedvezmény az említett időszakon belül igénybe vehető.”

27. § (1) A Tao. 22/B. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adózó a beruházás megkezdése előtt benyújtott kérelmére a Pénzügyminisztérium határozata alapján adókedvezményt vehet igénybe a fejlesztési program keretében megvalósított,

a) jelenértéken legalább 3 milliárd forint értékű beruházás,

b) a kormányrendeletben meghatározott kedvezményezett települési önkormányzat közigazgatási területén üzembe helyezett és üzemeltetett, jelenértéken legalább 1 milliárd forint értékű beruházás,

c) jelenértéken legalább 100 millió forint értékű, korábban már használatba vett, állati eredetű élelmiszer előállító létesítmény jogszabályban meghatározott élelmiszer-higiéniai feltételeinek megteremtését szolgáló beruházás,

d) jelenértéken legalább 100 millió forint értékű önálló környezetvédelmi beruházás,

e) jelenértéken legalább 100 millió forint értékű széles-sávú internetszolgáltatást szolgáló beruházás,

f) az alapkutatást, az alkalmazott kutatást vagy a kísérleti fejlesztést szolgáló, a felsőoktatási intézmény, a Magyar Tudományos Akadémia vagy a központi költségvetési szerv által alapított kutatóintézet (kutatóhely) kezelésében lévő területen üzembe helyezett és üzemeltetett, jelenértéken legalább 100 millió forint értékű beruházás,

g) jelenértéken legalább 100 millió forint értékű, kizárólag film- és videógyártást szolgáló beruházás,

h) munkahelyteremtést szolgáló beruházás üzembe helyezése és azt követő ötéves – az érvényes, jogerős engedélyben foglaltak szerinti – üzemeltetése esetén, feltéve, hogy a beruházás új létesítmény létrehozatalát, meglévő létesítmény bővítését vagy – az alapkutatást, alkalmazott kutatást vagy kísérleti fejlesztést szolgáló beruházást kivéve – az előállított termék, a nyújtott szolgáltatás, illetve a termelési, szolgáltatási folyamat alapvető változását eredményezi, azzal, hogy e rendelkezések alkalmazásában a földterület, a telek, a telkesítés, valamint az említett ingatlanhoz kapcsolódó vagyoni értékű jognak a kérelem benyújtását megelőző két évben történő átvétele nem minősül a beruházás megkezdésének.”

(2) A Tao. 22/B. §-ának (3)–(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az adókedvezmény igénybevételének további feltétele, hogy a környezeti elemek védelme, valamint a környezetet veszélyeztető hatások elleni védelem érdekében jogszabályban vagy hatósági határozatban megállapított hatályos határértéket a tényleges kibocsátási mutató a beruházás üzembe helyezését követő öt évben ne haladja meg.

(4) Az adózó az adókedvezményt a fejlesztési program keretében megvalósított beruházás üzembe helyezését követő adóévben – vagy az adózó kérelmére a beruházás üzembe helyezésének adóévében – és az azt követő kilenc

adóévben, legfeljebb a kérelem benyújtásának adóévét követő tizennegyedik adóévben veheti igénybe.”

(3) A Tao. 22/B. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Mezőgazdasági és erdészeti tevékenységet, továbbá mezőgazdasági termékek feldolgozását és forgalmazását szolgáló, az (1) bekezdés a)–c) és h) pontja szerinti beruházás esetén az adókedvezmény engedélyezésének és igénybevételének további feltétele, hogy a beruházás feleljen meg a Tanács 1257/1999/EK rendeletében foglalt feltételeknek.”

(4) A Tao. 22/B. §-ának (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) Az (1) bekezdés h) pontja szerinti munkahelyteremtést szolgáló beruházás esetén az adókedvezmény igénybevételének további feltétele, hogy az adókedvezmény első igénybevételének adóévét követő harmadik adóévben és az azt követő négy adóévben

a) a fejlesztési program keretében újonnan létrehozott munkakörökben foglalkoztatott munkavállalók legalább 20 százalékát pályakezdőként felvett munkavállalók adják azzal, hogy pályakezdőnek minősül az a természetes személy, aki a középfokú nevelési-oktatási, vagy a felsőoktatási intézménnyel nappali képzés keretében fennálló jogviszonya, illetve a tanulói jogviszonya tankötelezettség címén való megszűnését követő egy naptári éven belül első alkalommal létesít munkaviszonyt, illetve munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyt, valamint

b) a foglalkoztatottak átlagos állományi létszáma a beruházás megkezdését megelőző adóévben foglalkoztatottak átlagos állományi létszámát legalább 300 fővel, a beruházás megkezdését megelőző adóév utolsó napján közép vállalkozásnak minősülő adózónál legalább 150 fővel, kisvállalkozásnak minősülő adózónál legalább 30 fővel – ha az adózó a beruházást a kormányrendeletben meghatározott kedvezményezett települési önkormányzat közigazgatási területén helyezi üzembe és üzemelteti legalább 150 fővel, a beruházás megkezdését megelőző adóév utolsó napján közép vállalkozásnak minősülő adózónál legalább 75 fővel, kisvállalkozásnak minősülő adózónál legalább 15 fővel – haladja meg.”

28. § A Tao. 29/D. §-a a következő (16) bekezdéssel egészül ki:

„(16) A (11) bekezdés alkalmazásakor, amennyiben az adózó döntése arra irányul, hogy a fizetendő adója az öt megillető adókedvezmények teljes körű kihasználásával kerüljön megállapításra, akkor ezt az önellenőrzés és az adóellenőrzés során is figyelembe kell venni.”

29. § A Tao. 27. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A belföldi személy és a külföldi vállalkozó által a külföldi illetőségű osztalékban részesülő, a 4. § 32/a. pont szerinti társaság (ideértve a társaság valamely tagállamban lévő telephelyét is) részére fizetett (juttatott) osztalék men-

tes az osztalékadó alól, ha az osztalékban részesülő bel-
földi illetőségű társaság jegyzett tőkéjében fennálló része-
sedése (részvény esetében névre szóló részvénye) a kifize-
téskor (juttatáskor) legalább két éven át folyamatosan leg-
alább 20 százalék. A 20 százalékos részesedés két évnél
rövidebb folyamatos fennállása esetén akkor nem köteles a
kifizető az osztalékadót levonni és az osztalékban része-
sülő, illetve – nem pénzben történő juttatás esetén – a ki-
fizető a bevallás időpontjában akkor nem köteles meg-
fizetni, ha az adó megfizetéséért más személy vagy a ki-
fizető kezességet vállal.”

30. § A Tao. a következő 29/G. §-sal egészül ki:

„29/G. § (1) Az adózó a 7. § (1) bekezdés *g*) pontjának
és a 22. § (2) bekezdésének a 2004. április 1-jén hatályos
előírásait alkalmazza, ha a filmgyártáshoz adott hozzájáru-
lásról befektetési igazolással rendelkezik.

(2) A 7. § (1) bekezdés *t*) pontjában foglaltakat az adózó
a 2004. december 31-éig állományba vett kísérleti fejlesztés-
re az állományba vétel időpontjában hatályos előírások
szerint érvényesítheti, ha az adózás előtti eredménycsök-
kentést – választása szerint – az értékcsökkenés elszámolá-
sának adóévében alkalmazza.

(3) Az adózó a 7. § (15) bekezdésének rendelkezéseit
először a 2004. december 31-én hatályos rendelkezések
szerint készített bevallásában – a 7. § (1) bekezdés *f*) pontja
alapján – elszámolt fejlesztési tartalék összegére alkalmazza.

(4) A 2004. december 31-éig benyújtott fejlesztési adó-
kedvezmény iránti kérelem elbírálására és igénybevitelére
a 2004. december 31-én hatályos jogszabályi rendelkezé-
sek alkalmazandók.

(5) A 3. számú melléklet 10. pontjában foglaltakat első
ízben a 2005-ben kezdődő adóévtől elszámolt értékvesztés-
re, behajthatatlan követelésre kell alkalmazni.”

31. § A Tao. 31. §-ának (1) bekezdése helyébe a követ-
kező rendelkezés lép:

„(1) Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak tör-
ténő megfelelést szolgálja:

a) a Tanács 90/434/EGK irányelve a különböző tagál-
lamok társaságait érintő egyesületekre, szétválásokra, esz-
közát ruházásokra és részesedéscserékre alkalmazandó kö-
zös adózási rendszerről;

b) a Tanács 90/435/EGK irányelve a különböző tagál-
lamok anyavállalatai és leányvállalatai esetében alkalma-
zandó közös adózási rendszerről;

c) a Tanács 03/49/EK irányelve a tagállamok kapcsolt
vállalkozásai közötti kamat, jogdíj fizetések adóztatásá-
nak egységes rendszeréről;

d) a Tanács 2003/123/EK irányelve a különböző tagál-
lamok anyavállalatai és leányvállalatai esetében alkalma-
zandó közös adózási rendszerről szóló a Tanács
90/435/EGK irányelve módosításáról.”

32. § A Tao. 1. és 3. számú melléklete e törvény
6–7. számú melléklete szerint módosul.

III. Fejezet

Az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény módosítása

33. § Az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló
2002. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Eva tv.) 5. §-a
az alábbi (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az eva alapját csökkenti jogszabály vagy jogerős
bíróági, illetve hatósági határozat alapján kapott kártérít-
és, kártalanítás, továbbá az adóalany vállalkozási (gazda-
sági) tevékenységéhez használt vagyontárgy károsodására
vagy megsemmisülésére tekintettel a károkozótól vagy
annak felelősségbiztosítójától, vagy harmadik személytől
a káreseménnyel kapcsolatosan kapott bevétel.”

34. § Az Eva tv. 6. §-ának (3) bekezdése a következő
d) ponttal egészül ki:

[A (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően nem minősül
bevételeknek:]

„*d*) az egyéni vállalkozó adóalany esetében magánsze-
mélyként, nem a vállalkozási tevékenységgel összefüg-
gésben kapott vagyoni érték (így különösen az ápolási díj,
a biztosító szolgáltatása);”

35. § Az Eva tv. 8. §-a a következő (7) bekezdéssel egé-
szül ki:

„(7) A számvitelről szóló törvény hatálya alá nem tarto-
zó jogi személyiség nélküli gazdasági társaság adóalany
esetében az eva alapjának megállapításakor az összes be-
vételt növeli az az összeg, amelyet az adóalany az általa ki-
bocsátott számla, egyszerűsített számla alapján az adóala-
nyisága megszűnése napjáig még nem szerzett meg, illetve
az a 7. § (7) bekezdése alapján sem minősült eddig bevétel-
nek.”

36. § Az Eva tv. 21. §-ának (1) bekezdése a következő
h) ponttal egészül ki:

(*egyéni vállalkozó:*)

„*h*) az egyénileg tevékenykedő európai közösségi
jogász (kivéve, amennyiben e tevékenységet ügyvédi tár-
sulás tagjaként vagy alkalmazottként végzi).”

37. § Az Eva tv. 22. §-ának (3) bekezdése helyébe a
következő rendelkezés lép és egyidejűleg a § a következő
(11) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az adóhatóság az adózó részére kiállított, az adó-
alanyiság adóévére vonatkozó jövedelemigazoláson fel-
tűnteti azt a tényt, hogy az adózó az eva alanya volt, továb-
bá az adóalany által az adóévben megszerzett összes bevétel és az adóévre megállapított adót (evát). A magánsze-
mély adóalany által megszerzett olyan bevétel (jövedelem)
tekintetében, amely nem képezi az eva alapját, az adóható-
ság az erre egyébként irányadó szabályok szerint állítja ki
a jövedelemigazolást.”

„(11) Ha a 2003. évben az Eva tv. hatálya alá tartozó adózó a 2004. adóévre az Eva tv. 2. § (5) bekezdésének e) pontjában foglalt feltétel miatt veszítette el adóalanyiságát, az Eva tv. 3. § (3) bekezdésében foglaltaktól eltérően, az erre a célra rendszeresített nyomtatványon bejelentheti az állami adóhatóságnak, hogy a 2005. adóévben adókötelezettségeit az adóalanyra vonatkozó rendelkezések szerint teljesíti, ha a bejelentkezés időpontjában megfelel az e törvényben meghatározott valamennyi feltételnek.”

MÁSODIK RÉSZ

AZ ÁLTALÁNOS FORGALMI ADÓT ÉS A FOGYASZTÓI ÁRKIEGÉSZÍTÉSEKET ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

IV. Fejezet

Az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény módosítása

38. § (1) Az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (a továbbiakban: áfa-törvény) 4/A. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Nem minősülnek adóalanyoknak az (1) bekezdésben meghatározott tevékenységet végző szervek, személyek akkor sem, ha gazdasági tevékenységükből – ideértve a 8. számú mellékletben felsorolt tevékenységeket is – származó bevételük jelentéktelen. A 8. számú melléklet 7. pontja szerinti tevékenységet végző szervek, személyek – e tevékenységből származó bevételüktől függetlenül – adóalanyként minősülnek.”

(2) Az áfa-törvény 4/A. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A (4) bekezdés szerinti értékhatár megállapításakor az (1) bekezdésben meghatározott szervek, személyek 30. § (1) bekezdése szerinti tárgyi adómentes tevékenységét – feltéve, hogy nem éltek a 30. § (2) bekezdés szerinti választás jogával –, valamint a 8. § (4) bekezdés szerinti közvetített szolgáltatás nyújtását nem gazdasági tevékenységként végzett tevékenységnek kell tekinteni.”

(3) Az áfa-törvény 4/A. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Az adóalanyoknak nem minősülő szervnek, személynek a (4) bekezdés szerinti értékhatár elérése esetén adófizetési kötelezettsége azon termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást követő termékértékesítéseire és szolgáltatásnyújtásaira keletkezik először, amelynek ellenértékével a jelzett értékhatárt túllépte.”

39. § (1) Az áfa-törvény 4/C. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 4. § (1) bekezdése szerinti hitelintézet, befektetési vállalkozás, illetőleg biztosító adóalany választása esetén jogosult arra, hogy a részére külön törvény alapján ki szervezett tevékenységet végző adóalannal együttesen minősüljön adóalanyként (csoportos adóalanyiság). A csoportos adóalanyiság a csoport tagjainak egymás közötti (csoporton belülről végzett) szolgáltatásnyújtása tekintetében áll fenn, amely után adófizetési kötelezettség nem keletkezik.”

(2) Az áfa-törvény 4/C. §-a (2) bekezdésének *ab*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A csoportos adóalanyiság választására az alábbi feltételek együttes teljesülése esetén nyílik lehetőség:]

a) a csoport valamennyi tagja]

„*ab*) a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXLIV. törvény hatálya alá tartozó önálló jogi személy, vagy a külföldi székhelyű vállalkozások magyarországi fióktelepeiről és kereskedelmi képviselőiről szóló 1997. évi CXXXII. törvény hatálya alá tartozó fióktelep;”

(3) Az áfa-törvény 4/C. §-a (2) bekezdésének *c*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*c*) az állami adóhatóság a csoport bármely tagja terhére általános forgalmi adó tekintetében elévülési időn belül összesen 5 000 000 forint feletti adóhiányt jogerősen nem állapított meg;”

(4) Az áfa-törvény 4/C. §-ának (3)–(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A csoportnak legalább két tagja van – amelyből az egyik a kiszervezett tevékenységet végző –, és a csoportos adóalanyiság választása feltételeinek – kivéve a (2) bekezdés *c*) pontjában foglalt feltételt – a csoport fennállása alatt a tagok folyamatosan megfelelnek.

(4) A csoport tagjainak önálló adóalanyisága a csoporton kívülre nyújtott termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások esetén és a csoporton belülről végzett termékértékesítés esetén áll fenn. Ha a tag kizárólag csoporton belülről nyújt szolgáltatást, önálló adóalanyisága megszűnik.”

40. § (1) Az áfa-törvény 7. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Termékértékesítésnek minősül az is, ha az adóalany a terméket

a) az adóalanyiságot eredményező gazdasági tevékenysége köréből kivonja, ideértve a más tulajdonába történő ellenérték nélküli átadást is, kivéve a (3) bekezdésben meghatározott eseteket,

b) olyan gazdasági tevékenység folytatásához használja fel, hasznosítja, amely egyébként nem adna jogot adólevonásra,

c) saját célra olyan állapotában használja fel, hasznosítja, amelyet, ha közvetlenül így szerezne be, nem lenne joga adólevonásra,

d) üzemanyagként személygépkocsi (vtsz. 8703) üzemeltetéséhez használja fel, hasznosítja, feltéve, hogy a termék, illetve annak alkotórészeinek belső, Közösségen belülről történő beszerzéséhez, impor-

tálásához (a továbbiakban együtt: beszerzés), kitermeléséhez, előállításához, feldolgozásához, átalakításához vagy felújításához kapcsolódó előzetesen felszámított adó egészben vagy részben levonható.”

(2) Az áfa-törvény 7. §-a (2) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) A termékértékesítéssel egy tekintet alá esik:]

„c) ha az adóalany a tulajdonában lévő (ideértve a bizomány keretében átvett terméket is), adóalanyiságát eredményező tevékenysége érdekében beszerzett, előállított terméket belföldről másik tagállamba fuvarozza, fuvaroztatja vagy más módon juttatja el, kivéve, ha a termék továbbítása az alábbi célok valamelyike érdekében valósul meg:

1. a 14. § (2) bekezdésében, valamint a 14/A. §-ban meghatározott termékértékesítés,
2. a 14. § (3) bekezdésében meghatározott termékértékesítés,
3. a 11–11/A. § szerinti termékértékesítés, valamint a 29/A. §-ban meghatározott termékértékesítés,
4. a termék kivitele másik tagállamba, annak feldolgozása, megmunkálása céljából, amennyiben ezen szolgáltatás teljesítése után a termék visszakérül belföldre a szolgáltatást igénybevevő adóalanyhoz,
5. a termék tulajdonosa által, annak adóalanyiséga körébe tartozó termék ideiglenes használata szolgáltatás teljesítése érdekében a feladás vagy a fuvarozás befejezésének helye szerinti tagállamban,
6. a termék 24 hónapot meg nem haladó ideiglenes használata másik tagállamban, amelyre – amennyiben azt harmadik országból importálták volna – az ideiglenes behozatal címén teljes adómentesség vonatkozna,
7. a termék továbbítása másik tagállamban fenntartott vevői készlet céljára, amennyiben az adóalany a továbbítást követően a másik tagállamban nem keletkezik adófizetési kötelezettsége Közösségen belülről történő termékbeszerzés címén,
8. a 14. § (7) bekezdésében meghatározott termékértékesítés.

Amennyiben az 1–8. pontokban foglalt feltételek közül bármelyik megszűnik, a saját tulajdonban lévő termék tagállamok közötti fuvarozását, továbbítását termékértékesítésnek kell tekinteni. A termékértékesítés teljesítési időpontja a feltétel megszűnésének napja.”

(3) Az áfa-törvény 7. §-ának (3) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

[(3) Nem minősül termékértékesítésnek]

„f) a külön jogszabály szerint többcélú kistérségi társulásnak minősülő szervezet részére a társulni kívánó önkormányzatok, illetve a társulni kívánó, többcélú kistérségi társulás keretében működő társulások tulajdonában lévő, jogszabályban meghatározott feladatok ellátását szolgáló vagyontérítésmentes átadása, kiválás esetén térítésmentes visszajuttatása.”

41. § Az áfa-törvény 7/A. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Nem minősül Közösségen belülről történő termékbeszerzéssel egy tekintet alá eső termékbeszerzésnek, ha más tagállamban nyilvántartásba vett adóalany a tulajdonában lévő terméket egy másik tagállamból a belföldön fenntartott vevői készlet céljára továbbítja, és a továbbítást követően a belföldi adóalany vevő vagy bizományos Közösségen belülről történő termékbeszerzést hajt végre, feltéve, hogy a termék másik tagállamba vevői készlet céljából történő továbbítását a termék feladásának, elfuvarozásának megkezdése szerinti tagállamban nem tekintik termékértékesítésnek, vagy ahhoz a feltételhez kötik, hogy a vevői készlet helye szerinti tagállamban alkalmazhatóak a vevői készlethez kapcsolódó rendelkezések.”

42. § Az áfa-törvény 8. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Szolgáltatásnyújtásnak minősül továbbá az adóalany adóalanyiságát eredményező tevékenységtől eltérő cél érdekében, más részére ellenérték nélkül végzett, e törvény szerint nem termékértékesítésnek minősülő tevékenysége, feltéve, hogy ennek végzéséhez kapcsolódó előzetesen felszámított adó egészben vagy részben levonható. Szolgáltatásnyújtásnak minősül a saját tevékenységéhez végzett olyan szolgáltatás is, amelyet külön jogszabályban meghatározottak szerint vezetett nyilvántartásában immateriális (nem anyagi) javak között szerepeltetni köteles, és amely az adóalanyt – ha azt ellenérték fejében vette volna igénybe – adólevonásra nem jogosította volna.”

43. § Az áfa-törvény 11/A. §-ának i) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Termékexporttal egy tekintet alá eső termékértékesítésnek és szolgáltatásnyújtásnak minősül:)

„i) a vámhatóság által végleges rendeltetéssel harmadik ország területére kiléptetett termékhez közvetlenül kapcsolódó szolgáltatások, így különösen a teherközlekedés és az ahhoz járulékosan kapcsolódó szolgáltatások, kivéve a 30. § (1) bekezdése szerinti adómentes szolgáltatásokat;”

44. § (1) Az áfa-törvény 12. §-ának f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(12. § A nemzetközi közlekedéshez és a termékek nemzetközi forgalmához közvetlenül kapcsolódó termékértékesítésnek és szolgáltatásnyújtásnak minősül:)

„f) azon termék értékesítése, amely a Közösség vámterületének, de ezen törvény értelmében harmadik ország területének minősülő területről történő behozatal miatt belső közösségi árutovábbítási eljárás alatt áll;”

(2) Az áfa-törvény 12. §-ának j)–k) pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(12. § A nemzetközi közlekedéshez és a termékek nemzetközi forgalmához közvetlenül kapcsolódó termékértékesítésnek és szolgáltatásnyújtásnak minősül:)

„j) a Közösségen belüli, illetve harmadik országba irányuló repülő-, illetve hajóáratokon az utasok által a fedélzeten elfogyasztani rendelt termékek értékesítése;

k) az a termékértékesítés, amely a nemzetközi közforgalmú repülőtérén a repülésre nyilvántartásba vett induló utasok tartózkodására szolgáló helyen kialakított, kizárólag nem helyben fogyasztásra történő értékesítést végző üzlet által végső úti céllal harmadik országba utazó, az Európai Unió tagállamaiban állandó lakóhellyel nem rendelkező utasok részére történik, amennyiben az utasok beszállókártyájuk számának dokumentálása alapján – az átszállóutások esetében továbbá a repülőjegy másolatával – igazolják a Közösség területe elhagyásának tényét.”

(3) Az áfa-törvény 12. §-a az alábbi l) ponttal egészül ki:

(12. § A nemzetközi közlekedéshez és a termékek nemzetközi forgalmához közvetlenül kapcsolódó termékértékesítésnek és szolgáltatásnyújtásnak minősül:)

„l) azon termék Közösségen belülről történő beszerzése, amely a c)–f) pontokban meghatározott eljárások valamelyike alatt áll.”

45. § (1) Az áfa-törvény 13. §-a (1) bekezdése 16. pontjának d)–e) pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(16. számla: adóigazgatási azonosításra alkalmas bármely olyan papíralapú vagy a vevővel történt megállapodás alapján – külön jogszabály által meghatározottak szerint – elektronikus úton kibocsátott bizonylat, amely legalább a következő adatokat tartalmazza:)

„d) a vevő neve, címe, valamint közösségi adószáma – ennek hiányában adószáma –, ha a vevő az adó fizetésére kötelezett;

e) Közösségen belüli adómentes termékértékesítés esetén a vevő közösségi adószáma;”

(2) Az áfa-törvény 13. §-a (1) bekezdése 16. pontjának p)–q) pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(16. számla: adóigazgatási azonosításra alkalmas bármely olyan papíralapú vagy a vevővel történt megállapodás alapján – külön jogszabály által meghatározottak szerint – elektronikus úton kibocsátott bizonylat, amely legalább a következő adatokat tartalmazza:)

„p) amennyiben az adó fizetésére a pénzügyi képviselő kötelezett, annak neve, címe és adószáma;

q) a 29. §, a 29/A. §, a 30. § (1) bekezdése alá eső termékértékesítések, szolgáltatásnyújtások esetén erre a tényre, valamint a XI. fejezet szerinti alanyi adómentesség és a XV. fejezet alapján a különbözet szerinti adózás alkalmazása esetén ezen adózási módra történő hivatkozás.”

(3) Az áfa-törvény 13. §-a (1) bekezdése 17. pontjának d)–e) pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(17. egyszerűsített számla: adóigazgatási azonosításra alkalmas bármely olyan papíralapú vagy a vevővel történt megállapodás alapján – külön jogszabály által meghatározottak szerint – elektronikus úton kibocsátott bizonylat, amely legalább a következő adatokat tartalmazza:)

„d) a vevő neve, címe, valamint közösségi adószáma – ennek hiányában adószáma –, ha a vevő az adó fizetésére kötelezett;

e) Közösségen belüli adómentes termékértékesítés esetén a vevő közösségi adószáma;”

(4) Az áfa-törvény 13. §-a (1) bekezdése 17. pontjának l)–m) pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(17. egyszerűsített számla: adóigazgatási azonosításra alkalmas bármely olyan papíralapú vagy a vevővel történt megállapodás alapján – külön jogszabály által meghatározottak szerint – elektronikus úton kibocsátott bizonylat, amely legalább a következő adatokat tartalmazza:)

„l) amennyiben az adó fizetésére a pénzügyi képviselő kötelezett, annak neve, címe és adószáma;

m) a 29. §, a 29/A. §, a 30. § (1) bekezdése alá eső termékértékesítések, szolgáltatásnyújtások esetén erre a tényre, valamint a XI. fejezet szerinti alanyi adómentesség és a XV. fejezet alapján a különbözet szerinti adózás alkalmazása esetén ezen adózási módra történő hivatkozás.”

(5) Az áfa-törvény 13. §-a (1) bekezdésének 32. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„32. befektetési célú arany: a legalább 995/1000 finomságú, és egy gramm feletti súlyú tömb, rúd vagy lemez formájú arany, amely akkreditált labor által kiállított minőségi tanúsítvánnyal rendelkezik, és amelyen fel van tüntetve a tárgy súlya, finomsága és gyártója. Befektetési célú arany továbbá az ilyen arany feletti tulajdonjogot megtestesítő értékpapír is, illetve a legalább 900/1000 finomságú, 1800 után vert aranyérme, amelyet a kibocsátás országában törvényes fizetőeszközként használtak vagy használnak, és amelynek piaci értéke legfeljebb 80%-kal haladja meg aranytartalmának értékét, továbbá azok az aranyérmék, melyek az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában közzétett listán szerepelnek;”

(6) Az áfa-törvény 13. §-ának (1) bekezdése a következő 40. ponttal egészül ki:

„40. sportlétesítmények rendeltetésszerű használata: az uszoda- és strandfürdő-szolgáltatás kivételével a Központi Statisztikai Hivatal Szolgáltatások Jegyzéke (SZJ) 92.61.10 besorolás alá tartozó szolgáltatások, valamint az ingatlanok minősülő sportlétesítmények sportcélú bérbeadása, és sportcélra történő más módon való hasznosítása.”

46. § Az áfa-törvény 14. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Adóalany kereskedő részére földgázelosztó-hálózaton keresztül történő gázértékesítés, valamint villamosenergia-értékesítés esetén a teljesítés helyének azt a helyet kell tekinteni, ahol azon adóalany kereskedő gazdasági tevékenységének székhelye, illetve állandó telephelye található, aki (amely) részére a gázt, villamos energiát értékesítik, ezek hiányában pedig, ahol állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye található. E bekezdés alkalmazásában adóalany kereskedőnek minősül az az adóalany, akinek (amelynek) főtevékenysége a gáz- vagy villamos energia beszerzése tekintetében azok továbbértéke-

sítése, és akinek (amelynek) saját célra történő fogyasztása ezen termékekből elhanyagolható mértékű.”

47. § (1) Az áfa-törvény 15. §-ának (5) bekezdése a következő *k)* ponttal egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi *k)–l)* pontok jelölése *l)–m)* pontokra változik:

[(5) A szolgáltatásnyújtás teljesítési helyét a szolgáltatást saját nevében megrendelő gazdasági tevékenységének székhelye, illetve állandó telephelye, ezek hiányában pedig állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye határozza meg, ha a szolgáltatást megrendelő harmadik országbeli illetőségű adóalany, vagy nem adóalany személy, szervezet, illetve a szolgáltatást nyújtó illetősége szerinti államtól eltérő államban nyilvántartásba vett adóalany:]

„*k)* a földgáz és villamosenergia-elosztási rendszerekhez való hozzáférés biztosításánál, valamint ezekben a rendszerekben történő földgáz szállításánál, illetve villamos energia átvitelénél, illetve más, ehhez közvetlenül kapcsolódó szolgáltatások nyújtásánál;”

(2) Az áfa-törvény 15. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Az (5) bekezdés *h)* pontjában meghatározott telekommunikációs szolgáltatásnyújtások, valamint kizárólag termék fuvarozására szolgáló közlekedési eszköz és jármű (ideértve a vasúti kocsit is) bérbeadása esetén, a teljesítés helyének:

a) belföldet kell tekinteni abban az esetben, ha az az (1) vagy (5) bekezdés értelmében harmadik ország területe esne, azonban a szolgáltatás tényleges használata, élvezete belföldön történik,

b) harmadik országot kell tekinteni abban az esetben, ha az az (1) vagy (5) bekezdés értelmében belföldre esne, azonban a szolgáltatás tényleges használata, élvezete harmadik országban történik,

feltéve, hogy ez nem vezet kettős adóztatáshoz vagy az adózás elkerüléséhez.”

(3) Az áfa-törvény 15. §-a a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) A 14. § (7) bekezdése alá nem tartozó esetben, a földgázelosztó-hálózaton keresztül történő gázszolgáltatás, valamint villamosenergia-szolgáltatás esetén a teljesítés helyének azt a helyet kell tekinteni, ahol a szolgáltatást igénybevevő ezt ténylegesen felhasználja, vagy elfogyasztja. Amennyiben az igénybevevő gáz, illetve villamos energia egészét vagy részét az igénybevevő ténylegesen nem használja fel, úgy kell tekinteni, hogy a fel nem használt szolgáltatást az igénybevevő gazdasági tevékenységének székhelyén, illetve állandó telephelyén, ezek hiányában pedig állandó lakóhelyén vagy szokásos tartózkodási helyén használta fel, fogyasztotta el.”

48. § (1) Az áfa-törvény 15/A. §-ának (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) A 15. § (1) bekezdésétől eltérően a 15. § (5) bekezdésében meghatározott, valamint a Közösségen belüli teherközlekedés és az ehhez járulékosan kapcsolódó szolgáltatásoktól eltérő szolgáltatásnyújtások és termékértékesítések közvetítése esetén, ha az más nevében és javára történik, a teljesítés helyének – a (11) bekezdésben meghatározott eltéréssel – azt a helyet kell tekinteni, ahol a közvetített termékértékesítést és szolgáltatásnyújtást teljesítettnek kell tekinteni.”

(2) Az áfa-törvény 15/A. §-ának (14) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(14) Amennyiben a teljesítés helyét az e §-ban meghatározott szolgáltatásokat saját nevében igénybevevő személyt, szervezetet adóalanyként nyilvántartásba vett tagállam területe határozza meg, és a szolgáltatást megrendelő személy, szervezet egyszerre több tagállamban is nyilvántartásba vett adóalany, a teljesítés helyének azt a tagállamot kell tekinteni, amelyik tagállam adóhatósága által kiadott adószám alatt az e § szerinti szolgáltatást igénybe vette. Az adóalany köteles azon tagállam által kiadott adószám alatt igénybe venni az e § szerinti szolgáltatást, amelyikben azt az adóalanyiságát eredményező tevékenységet folytatja, amelynek érdekében az e § szerinti szolgáltatást igénybe vette.”

49. § Az áfa-törvény 20/A. §-ának (2)–(5) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Az adófizetési kötelezettség Közösségen belülről történő termékbeszerzés esetén – a (4) bekezdésben meghatározott eltéréssel – a beszerzést igazoló számla, egyszerűsített számla vagy egyéb, a gazdasági eseményt hitelesen dokumentáló bizonylat kibocsátásának napján, de legkésőbb a teljesítés napját magába foglaló hónapot követő hónap 15. napján keletkezik.

(3) A 29/A. §-ban meghatározott termékértékesítés esetén az adófizetési kötelezettség az értékesítésről kiállított számla, egyszerűsített számla vagy egyéb, a gazdasági eseményt hitelesen dokumentáló bizonylat kibocsátásának napján, de legkésőbb a teljesítés napját magában foglaló hónapot követő hónap 15. napján keletkezik.

(4) A 7/C. §-ban meghatározott termékbeszerzés esetén az adófizetési kötelezettség a regisztrációsadó-fizetési kötelezettséget előíró határozat meghozatalával egyidejűleg keletkezik.

(5) Közösségen belülről történő termékbeszerzéshez fizetett előleg esetén az előleget adó félnél az adófizetési kötelezettség az előleg átadásának, átutalásának napján keletkezik.”

50. § Az áfa-törvény 21. §-ának *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(21. § Az adófizetési kötelezettség termékimportnál)

„*a)* a 14/C. § (1)–(2) bekezdésében meghatározott esetben a vámjogi szabadforgalomba bocsátásról szóló határozat közlésének napján;”

51. § Az áfa-törvény 26/A. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Közösségen belülről történő termékbeszerzéshez fizetett előleg esetén az adó alapja az átadott, átutalt előleg összege.”

52. § (1) Az áfa-törvény 29/A. §-ának *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Mentes az adó alól:)

„*a*) az a termékértékesítés, amelyet Magyarországtól eltérő tagállamban nyilvántartásba vett adóalany vagy a Közösségen belülről történő termékbeszerzés után adófizetésre kötelezett nem adóalany jogi személy számára teljesítenek, és amely termékértékesítés közvetlen következményeként az értékesített terméket belföldről igazoltan más tagállamba, de még az e törvény értelmében vett Közösség területére fuvarozzák vagy egyéb módon juttatják el. Ez a rendelkezés nem vonatkozik az alanyi adómentes adóalany által teljesített termékértékesítésekre – kivéve az új közlekedési eszköz értékesítését –, valamint arra a termékértékesítésre, amelyet olyan, a 7/A. § (2) bekezdésének *c*) pontjában meghatározott adóalany vagy nem adóalany jogi személy számára teljesítenek, akire (amelyre) a 7/A. § (3) bekezdésének rendelkezései vonatkoznak. A termék más tagállamba történő elfuvarozásának, eljuttatásának ténye különösen fuvarokmánnyal vagy más hitelt érdemlő módon igazolható.”

(2) Az áfa-törvény 29/A. §-a a következő *f*) ponttal egészül ki:

(Mentes az adó alól:)

„*f*) az a termékértékesítés, amelyet Magyarországtól eltérő tagállamban, mint fogadó államban ilyenként elismert diplomáciai és konzuli képviseletek és azok tagjai, valamint az ezekkel egy tekintet alá eső nemzetközi szervezetek és azok tagjai (a továbbiakban: diplomáciai képviselet) számára teljesítenek, amennyiben a terméket értékesítő rendelkezik külön jogszabály szerinti igazolással arról, hogy a terméket diplomáciai képviselet részére értékesítették, valamint hitelt érdemlően (különösen fuvarozási okmányokkal) képes azt bizonyítani, hogy a terméket belföldről más tagállamba, de még az e törvény értelmében vett Közösség területére elfuvarozták vagy egyéb módon eljuttatták.”

53. § Az áfa-törvény 29/D. §-ának (2) bekezdése a következő *e*) ponttal egészül ki:

[(2) Mentes az adó alól a Közösségen belülről történő termékbeszerzés, ha az alábbi feltételek együttesen fennállnak:]

„*e*) az *a*) pontban meghatározott adóalany nem lehet belföldön nyilvántartásba vett adóalany.”

54. § Az áfa-törvény 31. §-a a következő (8)–(10) bekezdésekkel egészül ki:

„(8) Mentés az adó alól a földgázelosztó hálózaton keresztül történő gázimport, illetve a villamosenergia-import.

(9) Mentés az adó alól azon termék importja, melyet az import közvetlen következményeként adóraktárba tárolnak be.

(10) Mentés az adó alól azon termék importja, melynek belföldön történő értékesítése adómentes.”

55. § (1) Az áfa-törvény 32. §-ának (1) bekezdés *e*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) A 34. § szerinti adóalanyt megilleti az a jog, hogy az általa fizetendő adó összegéből levonja:]

„*e*) azt az adóösszeget, amelyet a Közösségen belülről történő termékbeszerzés, illetve az ahhoz kapcsolódó előleg után, a 14. § (2) bekezdése szerinti termékértékesítés után a 40. § (7) bekezdése alapján, illetve a 29/D. § (2) bekezdése szerinti ügylet esetén a 40. § (8) bekezdése alapján saját nevében fizetett meg;”

(2) Az áfa-törvény 32. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Amennyiben az adóalany részben nem az adóalanyiságot eredményező gazdasági tevékenysége céljára szerezte be a terméket, illetve vette igénybe a szolgáltatást (ideértve a saját vállalkozásban megvalósított beruházást is), akkor a 38. § szabályai szerint élhet adólevonási jogával. Csoportos adóalanyiság esetén a csoport tagjának a csoporton belülről nyújtott szolgáltatása a tárgyi adómentes szolgáltatásnyújtással esik egy tekintet alá, és a 38. § tekintetében a nyújtott szolgáltatás adó nélküli forgalmi értékével kell tárgyi adómentes bevételként számításba venni.”

56. § (1) Az áfa-törvény 33. §-a (1) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Nem vonható le az előzetesen felszámított adó, ha az adóalany a terméket és a szolgáltatást]

„*b*) teljes egészében az adóalanyiságát eredményező gazdasági tevékenységi körön kívüli célra használja fel, hasznosítja, ide nem értve azt az esetet, ha a terméket és a szolgáltatást a 7. § (3) bekezdésében vagy a 9. §-ban meghatározott célok elérése érdekében használja fel, hasznosítja;”

(2) Az áfa-törvény 33. §-a (2) bekezdésének *h*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*h*) parkolási szolgáltatás igénybevétele, illetve úthasználati díj fizetése, kivéve a 3,5 tonnát meghaladó legnagyobb össztömegű gépjárművel (ideértve az autóbust is) történő parkolási szolgáltatás igénybevétele, illetve úthasználati díj fizetése,”

(3) Az áfa-törvény 33. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Helyi és távolsági távbeszélő-szolgáltatás (SZJ 64.20.11 és 64.20.12), mobiltelefon-szolgáltatás (SZJ 64.20.13), továbbá az Internet-protokollt alkalmazó

beszédcelű adatátvitel (SZJ 64.20.16-ból) igénybevétele esetén az előzetesen felszámított adó 50 százaléka nem vonható le. Mentessül a részleges levonási tilalom alól az adóalany akkor, ha a szolgáltatás ellenértékének legalább 50 százalékát továbbértékesítési céllal, vagy a 8. § (4) bekezdése szerint számlázza tovább.”

57. § Az áfa-törvény 40. §-ának (11) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(11) Adófizetésre kötelezett az is, aki (amely) közösségi adószámot használ a Közösség másik tagállamából történő termékbeszerzés esetében, függetlenül attól, hogy beszerzése a 7/A. § alapján annak minősül-e, kivéve azt az esetet, ha a Közösségen belülről történő termékbeszerzés a 29/C. § értelmében adómentes lenne.”

58. § Az áfa-törvény 44. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha az adóalany adó fizetésére nem kötelezett, a számlában, egyszerűsített számlában nem tüntethet fel áthárított adóösszeget, felszámított adómértéket és a (2) bekezdés szerinti százaléktérítést. Ha az adóalany által teljesített termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás teljesítési helye a 14. §, 15. §, 15/A. § szerint nem belföldre esik, a számlán, egyszerűsített számlán az „áfa-törvény területi hatályán kívüli” kifejezést kell feltüntetni, ezen túl a 40. § (2) és (7)–(8) bekezdésének megfelelő esetekben, ha az adó fizetésére a terméket beszerző, szolgáltatást saját nevében megrendelő másik tagállamban nyilvántartásba vett adóalany kötelezett, erre a tényre utalni kell.”

59. § (1) Az áfa-törvény 46. §-a (2) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) Az adót]

„a) termékimport tekintetében nem adóalany személy, szervezet, belföldön nyilvántartásba nem vett adóalany, valamint alanyi adómentes adóalany, mezőgazdasági tevékenységet folytató különleges jogállást választott adóalany, továbbá kizárólag tárgyi adómentes tevékenységet végző adóalany esetén a vámhatóság határozattal állapítja meg, egyéb adóalany (ideértve a 66/A. § szerinti közvetett vámjogi képviselőt is) önadózással rendezi;”

(2) Az áfa-törvény 46. § (2) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:

[(2) Az adót]

„e) jogellenesen szabad forgalomba bocsátott nem közösségi áru esetén a vámhatóság határozattal állapítja meg.”

60. § Az áfa-törvény a következő címmel és a 46/A. §-sal egészül ki:

„Vevői készlettel kapcsolatos nyilvántartás

46/A. § Az az adóalany, aki (amely) a 7. § (2) bekezdés c) pont 7. alpontja szerint másik tagállamban fenntartott vevői készlet céljából továbbít terméket, köteles a másik

tagállamban fenntartott vevői készletéről vevői készletenként folyamatos mennyiségi nyilvántartást vezetni az alábbi bontásban:

- a) nyitókészlet;
- b) a vevői készlet növelése céljából beraktározott termék;
- c) a vevői készletből belföldre visszafuvarozott termék;
- d) a vevői készletből értékesített termék;
- e) másik vevői készlet növelése céljából átfuvarozott termék;
- f) megsemmisült, hiányzó termék;
- g) zárókészlet.”

61. § Az áfa-törvény 48. §-a (4) bekezdésének bb) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(4) Az adóhatóság az adó-visszaigénylési kérelmet akkor teljesíti, ha az alábbi feltételek valamelyike teljesül:]

„bb) a számviteli törvény hatálya alá tartozó adóalany által beszerzett tárgyi eszközre vagy tárgyi eszközként elszámolható beszerzésre jutó levonható, korábban vissza nem igényelt előzetesen felszámított adó göngyölített összege legalább 200 000 forinttal meghaladja az ugyanazon időszakban fizetendő adó göngyölített összegét, feltéve, hogy az adóbevallás benyújtása esedékességének időpontjáig az adóalany a tárgyi eszköz vagy a tárgyi eszközként elszámolható beszerzések – ide nem értve a 6. § (2) bekezdés d) pontja szerinti beszerzés – adóval növelt ellenértékét megfizette, és az említett beszerzéseket a beruházás bekerülési értékeként a beruházási számlán elszámolta; vagy”

62. § Az áfa-törvény 48. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A negatív elszámolandó adót – legfeljebb annak összegéig – csökkenteni kell azon beszerzésekre – ide nem értve 6. § (2) bekezdés d) pontja szerinti beszerzésre – jutó adóval, amelyeknek adóval növelt ellenértékét, illetve a 6. § (2) bekezdés a) pontja szerinti beszerzés, a termékimport, a 40. § (2) és (7)–(9) bekezdése szerint adófizetésre kötelezett személy esetében az adó összegét az adóalany a visszaigénylési kérelmet tartalmazó bevallás benyújtására előírt időpontig nem fizette meg, és azt követelés mérseklése útján sem egyenlítette ki. E bekezdés alkalmazásában megfizetettnek minősül a kedvezményezett részére történő, a külön jogszabály szerint igazolt termékértékesítésnek és szolgáltatásnyújtásnak azon része, amelyet a PHARE, az ISPA, illetve a SAPARD forrásból finanszíroznak, valamint ha az ellenértékből kizárólag szerződésben előre kikötött teljesítési garancia miatt történik visszatartás. Megfizetettnek minősül továbbá az a termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás, melynek vonatkozásában a visszaigénylési kérelmet benyújtó adóalany – a termékértékesítést végző, illetve a szolgáltatást nyújtó adóalannyal szembeni – tartozása megszűnik. A negatív elszámolandó adó vissza nem téríthető részét az adóalany a (3) bekezdés a) pontja szerint veheti figyelembe.”

63. § Az áfa-törvény 56. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„56. § (1) Ha a mezőgazdasági tevékenységet folytató adóalany e tevékenysége körében termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást teljesít, az 58. § szerinti kompenzációs felár érvényesítése érdekében köteles aláírásával hitelesített írásos nyilatkozatban a következő adatokat megadni a terméket átvevőnek/szolgáltatást igénybevevőnek (a továbbiakban: átvevő):

- a) az adóalany neve;
- b) az adóalany címe;
- c) az adóalany adóigazgatási azonosító száma.

(2) Az (1) bekezdésben említett átvevő a részére teljesített termékértékesítésről, szolgáltatásnyújtásról bizonylatot bocsát ki, amelyet a mezőgazdasági tevékenységet folytató adóalany köteles a számviteli törvény rendelkezései szerint számviteli bizonylatként megőrizni.”

64. § Az áfa-törvény 58. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A mezőgazdasági tevékenységet folytató adóalany által e tevékenysége körében teljesített termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása után az átvevő adóalany köteles részére a felvásárlási áron felül, de az ellenérték részeként kompenzációs felárat is fizetni. A kompenzációs felár százalékos mértékét a 4. számú melléklet I. és II. része tartalmazza.”

65. § Az áfa-törvény 59. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az átvevő adóalany adólevonási joga a kompenzációs felárat tartalmazó ellenérték teljes vagy részbeni kifizetésének időpontjában, vagy – ha a felvásárlás, illetve a szolgáltatásnyújtás később történik – a felvásárlás napján, illetve a szolgáltatásnyújtás teljesítésének időpontjában keletkezik. A részbeni kifizetés után az átvevő adóalany olyan összegben érvényesíthet levonási jogot, amilyen összeget a részki fizetésből a kompenzációs felár képvisel. Kifizetésnek minősül bármely olyan elszámolás, amely a felvásárló tartozását csökkenti.”

66. § Az áfa-törvény 66. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az árrés az utazási iroda választásától függően adó-megállapítási időszakra is számítható. Az adó-megállapítási időszak árrése az utas felé kiszámlázott összes termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás, valamint az utazási iroda által saját nevében az utas javára beszerzett – és a bevallás benyújtásáig beérkezett számlákban szereplő – termékek és szolgáltatások adóval növelt ellenértékének különbözete, de legfeljebb nulla.”

67. § Az áfa-törvény 66/A. §-a (5) bekezdésének g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(5) Az (1) bekezdés szerinti számla lehet bármilyen, adóigazgatási azonosításra alkalmas bizonylat (írat), amely legalább a következő adatokat tartalmazza:]

„g) a vámteher és az import áfa összege;”

68. § Az áfa-törvény 66/I. §-a (1) bekezdésének 3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) E fejezet alkalmazásában:]

„3. *beraktározó*: a beraktározandó terméket értékesítő adóalany, Közösségen belülről történő termékbeszerzés esetén a beraktározandó terméket beszerző adóalany;”

69. § Az áfa-törvény 66/J. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 12. § szerinti, a nemzetközi közlekedéshez és a termékek nemzetközi forgalmához közvetlenül kapcsolódó termékértékesítéssel és szolgáltatásnyújtással esik egy tekintet alá:

- a) az a termékértékesítés, amelynek közvetlen következményeként a terméket áfa-raktárba raktározzák be;
- b) az a termékértékesítés, amelynek közvetlen következményeként a termék változatlanul áfa-raktárban marad;
- c) az áfa-raktárban történő raktározás.”

70. § Az áfa-törvény 70/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„70/A. § Ez a törvény az adózás rendjéről szóló törvénnyel együttesen összeegyeztethető szabályozást tartalmaz az Európai Közösség tagállamai forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról szóló 77/388/EGK (hatodik) irányelvvel és 2005. január 1. napjáig hatályba lépett valamennyi módosításával.”

71. § Az áfa-törvény 4. számú melléklete e törvény 8. számú melléklete szerint módosul.

V. Fejezet

A fogyasztói árkiegészítésről szóló 2003. évi LXXXVII. törvény módosítása

72. § A fogyasztói árkiegészítésről szóló 2003. évi LXXXVII. törvény (a továbbiakban: Fát.) 4. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Nem vehető igénybe fogyasztói árkiegészítés a jogi személyek és a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek által vásárolt jegyek, bérletek és a hatósági áras különjáratú autóbusz-forgalom után. A nevelési-oktatási intézmények saját tanulóik részére történő vásárlásainál az alábbi esetekben vehető igénybe az árkiegészítés:

- a) a hatósági áras különjáratú autóbusz forgalom után;
- b) ha az adott településen vagy a településhez tartozó külterületi lakott helyen alapfokú tanintézet nem működik, akkor a körzetileg illetékes oktatási intézmény telephelye és a diák lakóhelye közötti útvonalra szóló bérlet után a tanulmányi időszakban (szeptember–június hónapokban).”

73. § A Fát. a következő 6/A. §-sal egészül ki:

„6/A. § Amennyiben a hatósági áras különjáratú autóbusz-szolgáltatás, illetve a menetrend szerinti közforgalmú vasúti vagy távolsági autóbusz-közlekedésben megvalósuló személyszállítási szolgáltatás esetében a fogyasztói árkiegészítés alapjának a díjmelésből származó növekedése az egyes kedvezményezett kategóriákban, éves átlagban meghaladná a tárgyévre vonatkozó – a tárgyévet megelőző évben meghirdetett – költségvetési irányelvben meghatározott infláció (fogyasztói árindex) mértékét, úgy a fogyasztói árkiegészítés alapja legfeljebb a tárgyévi költségvetési irányelvben meghatározott inflációval növelt, általános forgalmi adót is tartalmazó tárgyévet megelőző évi menetjegy, bérlet ára, illetve a különjáratú autóbusz díja. A fogyasztói árkiegészítés alapjának növekedési mértéke és a költségvetési irányelvben meghatározott infláció mértéke közötti különbözetből származó árkiegészítés elmaradást az árhatóság téríti meg a szolgáltatónak.”

74. § A Fát. 7. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A gazdasági és közlekedési miniszter – az árkiegészítésre jogosult szolgáltatóktól kapott, a tárgyévet megelőző évre vonatkozó, törtév esetén éves szintre átszámított adatai alapján – határozza meg a helyi tömegközlekedésben, valamint a komp- és révközlekedésben az ingyenes utazások után az árkiegészítésre jogosult szolgáltatóknak járó fogyasztói árkiegészítés éves összegét, amelyet évente a következő évi költségvetési irányelvekben szereplő fogyasztói árindexszel valorizál. Havonta rendelkezik – külön jogszabály alapján – a szolgáltatóként megállapított, az éves összegek 1/12-ed részének kiutalásáról.”

75. § A Fát. 9. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Felhatalmazást kap a gazdasági és közlekedési miniszter arra, hogy rendeletben szabályozza a helyi tömegközlekedésben, valamint a komp- és révközlekedésben ingyenesen igénybe vett szolgáltatások után az árkiegészítésre jogosult szolgáltatóknak járó fogyasztói árkiegészítés kiutalásának rendjét.”

76. § A Fát. melléklete e törvény 9. számú melléklete szerint módosul.

VI. Fejezet

A regisztrációs adóról szóló 2003. évi CX. törvény módosítása

77. § A regisztrációs adóról szóló 2003. évi CX. törvény (a továbbiakban: Rega-tv.) 1. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) E törvény rendelkezései alapján regisztrációs adót (a továbbiakban: adó) kell fizetni a Magyar Köztársaság

területén (a továbbiakban: belföld) forgalomba helyezendő személygépkocsi és lakóautó (a továbbiakban: személygépkocsi), valamint motorkerékpár (a továbbiakban: a személygépkocsi és a motorkerékpár együtt: gépjármű) után.”

78. § (1) A Rega-tv. 2. §-ának 1–3. pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(E törvény alkalmazásában)

„1. *forgalomba helyezés*: a gépjármű

a) belföldön első ízben történő nyilvántartásba vétele és a forgalmi engedélybe történő bejegyzése,

b) átalakítás esetében az átalakítás tényének nyilvántartásba vétele és a forgalmi engedélybe történő bejegyzése,

c) a 12. §-ban meghatározott mentesség megszűnése esetén az ismételt forgalomba helyezés;

2. *átalakítás*: a közúti gépjármű olyan műszaki megváltoztatása, amelynek eredményeként az e törvény hatálya alá nem tartozó gépjárműből személygépkocsi vagy motorkerékpár jön létre, illetőleg a személygépkocsi vagy a motorkerékpár más adó kategóriába kerül;

3. *személygépkocsi*: a Kereskedelmi Vámtarifának az adózás rendjéről szóló törvényben (a továbbiakban: Art.) szereplő időpont szerinti állapota alapján a 8703 vámtarifaszám alá tartozó jármű, ide nem értve a mentőautót;”

(2) A Rega-tv. 2. §-ának 6. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„6. *nyilvántartásba vétel*: a gépjármű közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény szerinti jármű nyilvántartásba vétele;”

(3) A Rega-tv. 2. §-a a következő 10–12. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„10. *motorkerékpár*: a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM–BM együttes rendelet alapján motorkerékpárnak vagy segédmotoros kerékpárnak minősülő gépjármű;

11. *Közösségen belüli beszerzés*: a gépjármű másik tagállamból történő behozatala, vagy egyéb módon történő bejuttatása;

12. *importáló*: az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (a továbbiakban: áfa-törvény) szerinti importáló.”

79. § A Rega-tv. 3. §-a előtti cím, valamint a 3. § helyébe a következő rendelkezés lép:

„Adókötelezettség

3. § (1) Adókötelezettséget keletkeztet

a) a gépjárműnek az áfa-törvény hatálya alá tartozó értékesítése,

b) a gépjármű importálása,

c) a gépjármű Közösségen belüli beszerzése,
d) a gépjármű átalakítása,
feltéve, hogy annak következményeként a gépjárművet forgalomba helyezik.

(2) Adófizetési kötelezettséget keletkeztet a forgalomba helyezés, ha arra nem az (1) bekezdésben meghatározott tényállások alapján kerül sor.

(3) Adófizetési kötelezettséget keletkeztet a forgalomba helyezés akkor, ha az a)–c) pontokban lévő tényállás és a forgalomba helyezés egymástól időben elválik, de ugyanannál a személynél merül fel.”

80. § A Rega-tv. 4. §-a előtti cím, valamint a 4. § helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az adó alanya

4. § (1) Ha a forgalomba helyezés az áfa-törvény hatálya alá tartozó értékesítés közvetlen következményeként valósul meg, az adó alanya a gépjárművet értékesítő személy.

(2) Ha a forgalomba helyezés a gépjármű importjának közvetlen következményeként valósul meg, az adó alanya az importáló.

(3) Ha a forgalomba helyezés Közösségen belüli beszerzés közvetlen következményeként valósul meg, az adó alanya

a) új gépjárműnél az általános forgalmi adó (a továbbiakban: áfa) fizetésére kötelezett személy,

b) új gépjárműnek nem minősülő gépjárműnél

ba) az áfa fizetésére kötelezett személy, amennyiben az áfa fizetési kötelezettség belföldön keletkezik,

bb) egyéb esetben a gépjármű első belföldi tulajdonosa.

(4) Ha a forgalomba helyezésre átalakítás miatt kerül sor, az adó alanya a gépjármű tulajdonosa.

(5) Ha a forgalomba helyezésre a 3. § (2) bekezdése alapján kerül sor, az adó alanya az a személy, akinek nevére a forgalomba helyezést kezdeményezik.

(6) Közös tulajdon esetén a tulajdonostársak tulajdoni hányaduk arányában minősülnek adóalanyoknak. Az adó megfizetéséért a tulajdonostársak egyetemlegesen felelnek.

(7) Ha az adóalany székhelye, állandó telephelye vagy lakóhelye, illetve szokásos tartózkodási helye külföldön van, az adó alanya köteles az adókötelezettség teljesítése érdekében belföldön lakóhellyel vagy székhellyel rendelkező, az Art.-ban meghatározott pénzügyi képviselőt meghatalmazni (a továbbiakban: képviselő). A képviselő az adókötelezettség teljesítéséért az adóalannal egyetemlegesen felelős.”

81. § A Rega-tv. 6. §-a előtti cím, valamint a 6. § helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az adófizetési kötelezettség keletkezése

6. § (1) Az adófizetési kötelezettség

a) a 3. § (1) bekezdésének a) pontja szerinti esetben az áfa-törvény szerinti teljesítés időpontjában, de ha az adó-

igazolás kiváltása ezt megelőzi, akkor az adóigazolás kiváltásának időpontjában,

b) a 3. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti esetben a vámjogi szabadforgalomba bocsátásról szóló határozat közlésének napján,

c) Közösségen belüli beszerzés esetén

ca) az áfa-törvény hatálya alá tartozó Közösségen belülről történő termékbeszerzés (ide nem értve az áfa-törvény 7/C. § szerinti esetet) utáni áfa fizetési kötelezettség keletkezésének,

cb) egyéb esetben a belföldre történő behozatalnak, de legkésőbb a forgalomba helyezésnek az időpontjában,

d) a gépjármű átalakítása esetén az átalakítás napján,

e) a 3. § (2) bekezdése szerinti esetben legkésőbb a forgalomba helyezés időpontjában

keletkezik.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően muzeális jellegű személygépkocsi esetén az adófizetési kötelezettség a forgalomba helyezés műszaki alkalmasságának megállapítása napján keletkezik.”

82. § (1) A Rega-tv. 8. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adó összegét a gépjárművek egyes kategóriájában e törvény melléklete határozza meg. A 4. § (3) bekezdés bb) pontja szerinti esetben az adó összege a mellékletben meghatározott összegek 1,25-szöröse.”

(2) A Rega-tv. 8. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Wankel-motoros személygépkocsi esetén a mellékletben szereplő besoroláshoz szükséges műszaki tulajdonságot a gépjármű műszaki adatlapján szereplő kamratérfogatának kétszeresével kell megállapítani.”

83. § (1) A Rega-tv. 9. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adót az adóhatóság állapítja meg (kivetéses adózás).”

(2) A Rega-tv. 9. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Import esetén az adót az adóhatóság a vám eljárás során állapítja meg.”

84. § A Rega-tv. 10. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„10. § (1) Az e törvény szerinti adó beletartozik:

a) a 4. § (1) bekezdése szerinti értékesítés után fizetendő áfa alapjába;

b) a 4. § (2) bekezdése szerinti import esetében az import áfa alapjába;

c) a 4. § (3) bekezdésének a) és ba) pontja szerinti beszerzés esetén a beszerzés után fizetendő áfa alapjába.

(2) A fizetendő áfa alapjába az e törvény szerinti adó akkor is beletartozik, ha az adókötelezettség az adóigazolás kiváltásakor keletkezik.”

85. § (1) A Rega-tv. 11. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adóigazolást az adó alanyának kell kiadni, amelyet a továbbiakban együtt kell kezelni azzal a gépjárművel, amelyre az adóigazolás szól.”

(2) A Rega-tv. 11. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A 4. § (6) bekezdése esetében az adóigazolás csak akkor adható ki, ha a tulajdonostársak a gépjárművet terhelő adókötelezettségüknek maradéktalanul eleget tettek.”

86. § A Rega-tv. 12. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„12. § Az adót nem kell megfizetni

a) a Magyarországon működő diplomáciai és konzuli képviseletek, valamint nemzetközi szervezetek s ezek nemzetközi szerződés alapján mentességet élvező tagjai és családtagjaik DT betűjelű rendszámmal ellátandó gépjárművének forgalomba helyezése esetén;

b) az *a)* pontban említett képviseletek, szervezetek igazgatási, műszaki és kisegítő személyzetének nem magyar állampolgárságú tagjai és családtagjaik CK betűjelű rendszámmal ellátandó gépjárművének forgalomba helyezése esetén;

c) külföldre szállítási céllal belföldön vásárolt gépjármű kivitelére, illetve érvényes forgalmi engedély nélkül Magyarországon tartózkodó gépjármű reexportjára, vagy Magyarországon elvesztett, illetve megrongálódott vagy érvénytelen külföldi rendszámtábla ideiglenes pótlására Z betűjelű rendszámmal ellátandó gépjármű forgalomba helyezése esetén;

d) CD betűjelű rendszámmal ellátandó, az *a)–b)* pontban meghatározott olyan gépjármű forgalomba helyezése esetén, amelynek magyar forgalmi engedélyét és rendszámtábláját az ország területének végleges elhagyása miatt beszolgáltatják, valamint külföldi hatóság által kiadott forgalmi engedélye és rendszámtáblája nincs; valamint

e) ha az importáló nem kéri a gépjármű forgalomba helyezését. Amennyiben az adómentesen behozott gépjárművet utóbb mégis forgalomba helyezik, az e törvény szerinti adót meg kell fizetni.”

87. § A Rega-tv. 13. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„13. § (1) Az adóhatóság visszafizeti a forgalomba helyezés előtt megfizetett adót, amennyiben a gépjárművet belföldi forgalomba hozatal nélkül végleges rendeltetéssel belföldről kiszállítják vagy kiviszik.

(2) A kiszállítás/kivitel tényét

a) a Közösség területén kívülre történő kiszállítás, kivitel esetén a kiléptetést igazoló okmánnyal,

b) egyéb esetben

ba) saját fuvarszöveggel történő kiszállításnál belső elszámolással,

bb) fuvarszöveg igénybevétele nélküli kivitelnél a Z betűjelű rendszám visszajuttatásával,

bc) harmadik személy közreműködésével történő kiszállításnál nemzetközi fuvarlevéllel kell igazolni.

(3) A megfizetett adót az adóhatóság visszafizeti, ha

a) az adó megfizetését követően, de még forgalomba helyezés előtt az adó alanya igazolja, hogy a gépjármű műszaki állapota miatt forgalomba helyezésre alkalmatlanná vált;

b) az adó alanya igazolja, hogy a gépjármű forgalomba helyezése annak ellopása, elrablása (eltulajdonítása) vagy megsemmisülése miatt lehetetlenné vált;

c) ha a gépjármű forgalomba helyezése adómentes.

(4) Az (1)–(3) bekezdésekben meghatározott esetekben az adó visszatérítésének feltétele a gépjármű adóigazolásának visszaszolgáltatása.

(5) Ha utóbb az (1)–(4) bekezdésekben meghatározott esetekben a gépjárművet mégis forgalomba helyezik, újból adókötelezettség keletkezik.”

88. § A Rega-tv. melléklete helyébe e törvény 10. számú melléklete lép.

VII. Fejezet

A Nemzeti Kulturális Alapprogramról szóló 1993. évi XXIII. törvény módosítása

89. § A Nemzeti Kulturális Alapprogramról szóló 1993. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Nkat.) 5. §-a a következő (5)–(6) bekezdésekkel egészül ki:

„(5) Az (1) bekezdésben meghatározott járulékalap megállapítása során az árbevételt csökkenti azon – e törvény szerint járulékköteles – terméknek az értékesítéséből származó bevétel, amely a vevőnél az áfa-törvény 29–29/A. § szerinti – változatlan formában történő – értékesítéssel másik tagállamba vagy harmadik ország területére kerül.

(6) Az (1) bekezdés szerinti járulékalapot csökkenti a kulturális járulék fizetésére kötelezett által végzett járulékköteles termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás érdekében beszerzett járulékköteles termékek, igénybe vett szolgáltatások számlával igazolt, általános forgalmi adó nélküli beszerzési ára.”

90. § A Nkat. 9/A. §-ának 4. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„4. *importáló*: az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény 13. § (3) bekezdésében meghatározott természetes személy, jogi személy vagy a Ptk. 685. § *c)* pontja szerinti gazdálkodó szervezet, Közösségen belüli beszerzés esetén pedig a forgalmazó.”

91. § A Nkat. melléklete e törvény 11. számú melléklete szerint módosul.

HARMADIK RÉSZ

A JÖVEDÉKI ADÓT ÉS AZ ENERGIAADÓT ÉRINTŐ
MÓDOSÍTÁSOK

VIII. Fejezet

*A jövedéki adóról és a jövedéki termékek
forgalmazásának különös szabályairól szóló
2003. évi CXXVII. törvény módosítása*

92. § (1) A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Jöt.) 7. §-a 1. pontjának g) és j) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép és kiegészül a következő m) ponttal:

[E törvény alkalmazásában]

1. *jövedéki termék belföldi előállítása: a belföldön bármilyen alapanyag, termék felhasználásával, bármilyen eljárással végzett termelési, feldolgozási, kisserelési (palackozási) tevékenység, amelynek eredményeként jövedéki termék jön létre, kivéve:*

„g) az üzemanyagoknak a fuvarozás során vagy az üzemanyagtöltő állomáson, vagy a jövedéki engedélyes kereskedő, illetve a végfelhasználó telephelyén a lefejtéskor bekövetkező keveredését, ha azt a vámhatóságnak haladéktalanul bejelentették, illetve csővezetékes szállítás esetén az egymás után szállított ásványolajok keveredését;”

„j) az ETBE [11. § (1) bekezdés e) pont] előállításához beszerzett 2207 10 00 vámtarifaszámú, legalább 99 térfogatszázalék alkoholtartalmú víztelenített alkoholtermék kőolajfinomító adóraktárban történő denaturálását;”

„m) hígító, oldószer célra gyártott egyéb ellenőrzött ásványolaj előállítását nem jövedéki termék és/vagy egyéb ásványolaj és/vagy megfigyelt termék komponensekből, összekeveréssel.”

(2) A Jöt. 7. §-a 9. pontjának a) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában]

9. *vámtarifaszám: a Tanács 2658/87/EGK rendeletének]*

„a) az ásványolaj, valamint a 11. § (1) bekezdés e) pontjában és az 50. § (4) bekezdés d)–f) pontjában említett termékek, továbbá a 68. § (1) bekezdés b) pontjában említett aromák esetében a Bizottság 2031/2001/EGK rendeletével módosított, 2002. január 1-jén hatályos,”

(1. számú mellékletében meghatározott Kombinált Nomenklatúrával megegyező tartalmú, külön PM rendeletben kihirdetett áruazonosító számok. A nyolc számjegynél kevesebb számjeggyel megadott vámtarifaszám esetén annak valamennyi alszámos bontása is ideértendő;)

(3) A Jöt. 7. §-ának 37. pontja helyébe a következő rendelkezés lép és a bekezdés kiegészül a következő 37/A. ponttal:

(E törvény alkalmazásában)

„37. *bioetanol*: az igazoltan kizárólag mezőgazdasági eredetű, a Közösségben előállított alapanyagból gyártott, 2207 10 00 vámtarifaszámú, legalább 99 térfogatszázalék alkoholtartalmú víztelenített alkoholtermékből az ETBE-t előállító üzemből a külön jogszabály szerint denaturált 2207 20 00 vámtarifaszám alá tartozó alkoholtermék;

37/A. *biodízel*: a kizárólag növényi olajból észterezéssel előállított, a 3824 90 99 vámtarifaszám alá tartozó termék;”

(4) A Jöt. 7. §-a kiegészül a következő 43–44. ponttal:

(E törvény alkalmazásában)

„43. *pénzügyi biztosíték*: a belföldi székhelyű hitelintézet által nyújtott bankgarancia, a külföldi székhelyű hitelintézet által nyújtott, belföldi székhelyű hitelintézet által felülgarantált bankgarancia, az Agrár-Vállalkozási Hitelgarancia Alapítvány által adott garancia és a biztosítási szerződés alapján kiállított kötelezvény;

44. *háztartás*: az egy lakásban életvitelszerűen együtt élő, ott bejelentett lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel rendelkező természetes személyek közössége.”

93. § A Jöt. 9. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Adómentes a 918/83/EGK Tanácsi rendelet 31., 46. és 112. cikke, illetve a közösségi vámjog végrehajtásáról szóló törvény szerinti mértéken belül vámmentesen, nem kereskedelmi jellegű áruként harmadik országból behozott jövedéki termék.”

94. § A Jöt. 11. §-a (1) bekezdésének e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) A jövedéki termék adófelfüggesztéssel szállítható]

„e) – amennyiben 2207 10 00 vámtarifaszámú, legalább 99 térfogatszázalék alkoholtartalmú víztelenített alkoholtermék a szállított termék – az alkoholtermék adóraktárból a kőolaj-finomító adóraktárba a 2909 19 00 vámtarifaszám alá tartozó etil-tercier-butil-éter (a továbbiakban: ETBE) előállítása céljára;”

95. § A Jöt. 15. §-a (2) bekezdésének a)–b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) Adófizetési kötelezettség keletkezik, ha]

„a) az adóraktáron kívül jogellenesen előállított vagy a harmadik országból, tagállamból belföldre jogellenesen behozott, átvett jövedéki terméket megszerzik, birtokolják, szállítják, felhasználják vagy forgalomba hozzák, kivéve azt az esetet, ha a jövedéki termékkel egyéni vállalkozói tevékenységet nem folytató magánszemély bizonyítja, hogy az adott helyzetben a körülményekből egyértelműen következtethetett a jövedéki termék megszerzésének jogszerűségére;

b) az 52. § (1) bekezdés i) pontja szerinti és az 52. § (2) bekezdése alá tartozó ásványolajat üzemanyagként, üzemanyagok adalékaként, hígítóanyagaként, vagy

tüzelő-, fűtőanyagként, továbbá a fűtőolajat üzemanyagként kínálják, értékesítik vagy használják fel;”

96. § A Jöt. 17. §-a (2) bekezdésének *f)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) Az adó fizetésére kötelezett]

„*f)* a 15. § (2) bekezdésének *b)* pontjában meghatározott esetben az ásványolajterméket üzemanyagként vagy tüzelő-, fűtőanyagként felhasználó, kínáló, értékesítő személy, illetve az ásványolajterméket üzemanyagok adalékaként, hígítóanyagként bekeverő vagy kínáló, értékesítő jövedéki engedélyes vagy nem jövedéki engedélyes kereskedő;”

97. § A Jöt. 18. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A mentesített szervezet jogosult – a külön jogszabályban foglalt feltételek mellett – más tagállam adóráktárából közösségi adó-felfüggesztési eljárásban szállított jövedéki termék fogadására. A mentesített szervezet a feladó adóráktár engedélyesének megküldi a 21. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti, a vámhatóság ellenjegyzését pecsétlenyomattal tartalmazó adómentességi igazolást, és a jövedéki termék átvételét a TKO [20. § (1) bekezdés] visszaküldendő példányán igazolja.”

98. § A Jöt. 19. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A szállítási jövedéki biztosíték nyújtása a 38. § szerinti jövedéki biztosíték – a dohánygyártmányok esetében a 98. § (6) bekezdés szerint a halasztott fizetési kötelezettség biztosítékaként figyelembe veendő jövedéki biztosíték – összegéig teljesítettnek tekinthető, az – a kiszállított jövedéki termék adótartalmának mértékéig – szállítási jövedéki biztosítéknak minősül, amennyiben megfelel az (1) bekezdésben foglalt feltételnek és – pénzügyi biztosítékban nyújtott jövedéki biztosíték esetén – a pénzügyi biztosíték a jövedéki termék kiszállítását követően legalább még 180 napig érvényes. Szállítási jövedéki biztosítékot akkor kell külön teljesíteni, ha a kiszállított, de a 21. § (1) bekezdése szerint [figyelembe véve e § (6) bekezdésének rendelkezését is] még vissza nem igazolt jövedéki termékekre számított adó összege a kiszállításra kerülő jövedéki termékekre számított adó összegével együtt meghaladja a 38. § szerint nyújtott jövedéki biztosíték összegét. Az adóráktár-engedélyes által nyújtandó szállítási biztosíték összege a dohánygyártmányok és az alkoholtermékek esetében legfeljebb 600 millió forint, az ásványolajtermékek esetében legfeljebb 3 milliárd forint.”

99. § A Jöt. 21. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Az adóráktár-engedélyes véglegesen mentesül a közösségi adó-felfüggesztési eljárásban más tagállamba kiszállított vagy más tagállam(ok)on keresztül harmadik országba kivitt jövedéki termékekre felfüggesztett adómegállapítási és adófizetési kötelezettsége alól, ha]

„*b)* a mentesített szervezet megküldte a 31/96/EK Bizottsági rendelet szerinti, az adómentes felhasználási jogosultságot igazoló, a fogadó tagállam szabályai szerint kitöltött adómentességi igazolást, és a TKO visszaküldött példányán az átvételt visszaigazolta;”

100. § A Jöt. 24. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A vámhatóság olyan személynek engedélyezi nem bejegyzett kereskedőként a jövedéki termék más tagállamból közösségi adó-felfüggesztési eljárásban történő eseti beszerzését, aki megfelel a 35. § (1) bekezdés *b)–c)* pontjában foglaltaknak, továbbá – a (8) bekezdésben foglalt eltéréssel – a beszerzésre kerülő, a kérelemben megjelölt jövedéki termék beszerzésre kerülő mennyiségére számított adónak megfelelő összegben előzetesen jövedéki biztosítékot nyújt.”

101. § (1) A Jöt. 25. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bejegyzett/nem bejegyzett kereskedőnek a más tagállamból közösségi adó-felfüggesztési eljárásban szállított jövedéki termék fogadásával adókötelezettsége keletkezik, és egyidejűleg – az (5)–(6) bekezdésben foglalt eltéréssel – beáll az adómegállapítási és adófizetési kötelezettsége.”

(2) A Jöt. 25. §-a kiegészül a következő új (6)–(7) bekezdéssel, egyidejűleg a jelenlegi (6) bekezdés számozása (8) bekezdésre változik:

„(6) Amennyiben a bejegyzett kereskedő más tagállamból kizárólag adómentes felhasználó részére, az adómentes felhasználó üzemébe való közvetlen szállítással szerez be ásványolajat, és a TKO-n feltüntetett rendeltetési hely egy adómentes felhasználó üze, a jövedéki termék fogadásával az (1) bekezdés szerint belföldön keletkezett adókötelezettség a bejegyzett kereskedő helyett az adómentes felhasználót terheli a jövedéki terméknek az adómentes felhasználó üzemébe történő betárolásával. A vámhatóság a TKO visszaküldendő 3. példányának ellenjegyzését csak abban az esetben teljesíti, ha az adómentes felhasználó a betárolást külön jogszabályban foglaltak szerint külön igazolja.

(7) A (6) bekezdés szerinti bejegyzett kereskedőnek nem kell az adóbevallást benyújtania, a szállítási nyilvántartása havi zárását adómentes felhasználónkénti részletezésben kell elkészítenie és benyújtania.”

102. § A Jöt. 27. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Amennyiben a más tagállamban szabadforgalomba bocsátott jövedéki terméket az (1) bekezdésben nem említett esetben hoznak be belföldre – nem értve ide a 29. § és a 31. § szerinti, valamint az (1) bekezdésben kivételként említett eseteket –, az adókötelezettség azáltal keletkezik, hogy a jövedéki terméket belföldön birtokba veszik vagy felhasználják, kivéve a járművek üzemanyagtartályában

és kiegészítő üzemanyagtartályában található üzemanyagok behozatalát. Az adóalany az a személy, aki a jövedéki terméket birtokba vette vagy felhasználta.”

103. § A Jöt. 28. §-a (1) bekezdésének felvezető mondatrésze és a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„Belföldön szabadforgalomba bocsátott jövedéki termék más tagállamba, nem magáncélú beszerzés céljára történő kiszállítása esetén a jövedéki termék után belföldön megfizetett adó visszaigényelhető (adóraktárból történő kiszállítása esetén visszaigényelhető vagy levonható), ha

a) a jövedéki termék feladását megelőzően az adó-visszaigénylésre kérelmet nyújtanak be, és – kivéve, ha adóraktár adózatlan készletéből történik a kiszállítás – igazolják a jövedéki termék adózott beszerzését;”

104. § A Jöt. 33. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„33. § A tagállamok illetékes hatóságaival folytatott, jövedéki adóval kapcsolatos adóügyi együttműködési eljárásban az adózás rendjéről szóló törvény (a továbbiakban: Art.) V. fejezetének, valamint az Európai Közösség tagállamai közötti adóbehajtási jogsegély részletes szabályairól szóló külön jogszabálynak a rendelkezéseit kell értelemszerűen alkalmazni.”

105. § A Jöt. 38. §-ának (11) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(11) A jövedéki biztosíték készpénz vagy a 7. § 43. pontja szerinti pénzügyi biztosíték lehet. A készpénzben nyújtott jövedéki biztosíték után a vámhatóságnak kamatfizetési kötelezettsége nincs. Pénzügyi biztosítékként a visszavonhatatlan vagy a kizárólag olyan visszavonható pénzügyi biztosíték fogadható el, amely a visszavonás lehetőségét a vámhatóság jóváhagyásához is köti. A vámhatóság a pénzügyi biztosíték visszavonását akkor hagyja jóvá, ha az adóraktár-engedélyesnek nincs adó tartozása. A pénzügyi biztosíték érvényességének lejártát legalább 60 nappal megelőzően az érvényesség lejártának napját követő naptól érvényes újabb pénzügyi biztosítéket kell a vámhatósághoz benyújtani, hogy a 35. § (1) bekezdésének d) pontjában foglalt feltétel teljesítettnek tekinthető legyen.”

106. § A Jöt. 40. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Az adóraktár engedélyese az adóraktárban tárolt adózott jövedéki terméket – kivéve az 52. § (1) bekezdés f) pontja szerinti, valamint a 2901 10 vámtarifaszámú cseppfolyósított szénhidrogént – az adózatlan jövedéki terméktől elkülönítve köteles tárolni és a nyilvántartásaiban kimutatni.”

107. § A Jöt. 50. §-a (4) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép és a bekezdés kiegészül a következő f) ponttal:

[(4) E törvény alkalmazásában megfigyelt terméknek az 5 liternél/5 kilogrammnál nagyobb kiszerelésű.]

„a) 2709 00 10 vámtarifaszám alatti termék, kivéve a stabilizálatlan (50 °C-on 0,7 barnál nagyobb göznyomású) gázolint,”

„f) a 3824 90 99 vámtarifaszám alá tartozó biodízel”
(minősül.)

108. § (1) A Jöt. 52. §-a (1) bekezdésének a)–b), d) és i) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Az adó mértéke – a (2)–(3) bekezdésben foglalt eltéréssel –:]

„a) a 2710 11 31, a 2710 11 41, a 2710 11 45 és a 2710 11 49 vámtarifaszámú ólmozatlan benzinre, ha annak kéntartalma legfeljebb 10 ppm, 103 500 Ft/ezer liter,

b) a 2710 11 31, a 2710 11 51 és a 2710 11 59 vámtarifaszám alatti ólmozott benzinekre, továbbá a 2710 11 31, a 2710 11 41, a 2710 11 45 és a 2710 11 49 vámtarifaszámú ólmozatlan benzinre, ha annak kéntartalma 10 ppm-nél nagyobb, 111 800 Ft/ezer liter,”

„d) a 2710 19 41 vámtarifaszám alatti, legfeljebb 10 ppm kéntartalmú, üzemanyag célra értékesített vagy importált gázolajra és a 2710 19 41, a 2710 19 45, a 2710 19 49 vámtarifaszám alatti, tüzelő-, fűtőanyag célra értékesített vagy importált gázolajra 85 000 Ft/ezer liter, a 2710 19 41, a 2710 19 45 és a 2710 19 49 vámtarifaszám alatti, 10 ppm-nél nagyobb kéntartalmú, üzemanyag célra értékesített vagy importált gázolajra 90 000 Ft/ezer liter,”

„i) a 2707 10, a 2707 20, a 2707 30, a 2707 50, a 2710 11 11, a 2710 11 15, a 2710 11 21, a 2710 11 25, a 2710 11 70, a 2710 11 90, a 2710 19 11, a 2710 19 15, a 2710 19 25, a 2710 19 29, a 2710 19 31, a 2710 19 35, a 2710 19 51, a 2710 19 55, a 2901 10, a 2902 20 00, a 2902 30 00, a 2902 41 00, a 2902 42 00, a 2902 43 00 és a 2902 44 00 vámtarifaszám alá tartozó, valamint a 2710 19 41, a 2710 19 45, a 2710 19 49 vámtarifaszámú, nem üzemanyagként vagy tüzelő-, fűtőanyagként értékesített, beszerzett vagy importált ellenőrzött ásványolajra (a továbbiakban: egyéb ellenőrzött ásványolaj) az üzemanyagkénti vagy a tüzelő-, fűtőanyagkénti kínálás, értékesítés vagy felhasználás esetén az üzemanyagkénti vagy a tüzelő-, fűtőanyagkénti kínálásnak, értékesítésnek vagy felhasználásnak megfelelő, az a)–f) pontban megjelölt ásványolaj adója.”

(2) A Jöt. 52. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke – figyelemmel a (3) bekezdés rendelkezésére is – az 50. § szerinti, de az (1) bekezdésben nem említett ásványolaj esetében az üzemanyagkénti vagy a tüzelő-, fűtőanyagkénti kínálásnak, értékesítésnek vagy felhasználásnak megfelelően a hozzá legközelebb álló, az (1) bekezdés a)–d), f)–g) pontjában megjelölt ásványolaj adója, illetve az üzemanyagok adalékakénti, hígítóanyaga-

kénti kínálás, értékesítés vagy felhasználás esetén annak az üzemanyagnak az adója, amelyhez adalékként, hígítóanyagként bekeverik vagy kínálják, értékesítik.”

109. § A Jöt. 53. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Adómentes célú felhasználásnak minősül]

„*b)* a 2707 50 vámtarifaszámú tüzelőanyagként értékesített egyéb ellenőrzött ásványolaj, a 2710 19 41, a 2710 19 45 és a 2710 19 49 vámtarifaszámú gázolaj, a 2710 19 61 vámtarifaszámú fűtőolaj, a 3824 90 99 vámtarifaszámú biodízel, továbbá – amennyiben a felhasználó teljesíteni tudja a környezetvédelmi jogszabályokban foglalt, a füstgáz kéntartalmára vonatkozó kibocsátási határértékeket, és azt a környezetvédelmi hatóság igazolja – a 2710 19 63, a 2710 19 65 és a 2710 19 69 vámtarifaszámú fűtőolaj erőműben villamos energia előállításához, vagy erőműben vagy távhőtermelő létesítményben kapcsolt hő- és villamos energia előállításához történő felhasználása;”

110. § A Jöt. 57. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„57. § (1) A kőolaj-finomító adóraktár engedélyese, a bejegyzett kereskedő és az importáló visszaigényelheti vagy fizetendő adójából levonhatja az 52. § (1) bekezdés *a)* pontjában megjelölt, szabadforgalomba bocsátott motorbenzinben lévő, kizárólag bioetanol alapon gyártott ETBE mennyiségére a (2) bekezdés szerint jutó adót.

(2) A visszaigényelhető vagy levonható adó – az 57/B. §-ban foglaltak figyelembevételével – a szabadforgalomba bocsátott motorbenzin mennyiségében igazoltan kimutatott, de legfeljebb 15 százalékos ETBE-tartalom literben kifejezett mennyisége 47 százalékrészenek és az 52. § (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott adómértéknek a szorzataként számított összeg.

(3) Az adó-visszaigénylési vagy -levonási jogosultságot a motorbenzinben lévő ETBE bioetanol tartalma mezőgazdasági eredetűnek és a motorbenzin ETBE tartalmának külön jogszabály szerinti igazolásával kell dokumentálni, alátámasztani.”

111. § A Jöt. kiegészül a következő 57/A. §-sal:

„57/A. § (1) A kőolaj-finomító adóraktár engedélyese, a bejegyzett kereskedő és az importáló visszaigényelheti vagy fizetendő adójából levonhatja az 52. § (1) bekezdés *d)* pontjában megjelölt, szabadforgalomba bocsátott gázolajban lévő biodízel mennyiségére a (2) bekezdés szerint jutó adót.

(2) A visszaigényelhető vagy levonható adó – az 57/B. §-ban foglaltak figyelembevételével – a szabadforgalomba bocsátott gázolaj mennyiségében igazoltan kimutatott, de legfeljebb 5 százalékos biodízel mennyiségének és az 52. § (1) bekezdés *d)* pontjában meghatározott alacsonyabb adómértéknek a szorzataként számított összeg.

(3) Az adó-visszaigénylési vagy -levonási jogosultságot a gázolaj biodízel tartalmának külön jogszabály szerinti igazolásával kell dokumentálni, alátámasztani.”

112. § A Jöt. kiegészül a következő 57/B. §-sal:

„57/B. § (1) Az 57–57/A. § szerinti adó-visszaigénylésre vagy -levonásra jogosult naptári évenként legfeljebb az általa a naptári évben szabadforgalomba bocsátott vagy szabadforgalomba bocsátással importált összes motorbenzin, illetve gázolaj mennyiségének 2005. évben 2 százaléka, azt követően évente 0,25 százalékponttal növelt százaléka jutó adó összegéig élhet adó-visszaigénylési, -levonási jogával.

(2) Az adó-visszaigénylés vagy -levonás joga a motorbenzin, illetve gázolaj szabadforgalomba bocsátása napjától, az importáló esetében az importált termékre a vámhatóság által kivetett adó megfizetésének napjától nyílik meg, és negyedévenként, a tárgynegyedévet követő hó 20. napjától érvényesíthető, legfeljebb a tárgynegyedévben szabadforgalomba bocsátott vagy importált összes motorbenzin, illetve gázolaj mennyiségének (1) bekezdésében meghatározott részére jutó adó összegéig.

(3) Amennyiben a negyedévenként visszaigényelt (levont) adó összege kisebb, mint a naptári évben az (1) bekezdés rendelkezése szerint visszaigényelhető (levonható) adó összege, a különbözetet az utolsó negyedévre benyújtott adóbevallásban (adó-visszaigénylési kérelemben) lehet figyelembe venni.”

113. § A Jöt. kiegészül a következő 57/C. §-sal:

„57/C. § Az 57–57/B. § szerinti adókedvezmény (adólevonás, -visszaigénylés) utoljára 2010. évre vehető igénybe, kivéve, ha annak ezen időpontig való fenntartása valamely uniós jogi aktussal ellentétbe kerülne.”

114. § (1) A Jöt. 58. §-a (1) bekezdésének *g)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[58. § (1) Ásványolaj-adóraktári engedély]

„*g)* a biodízelt előállító üzemre (a továbbiakban: biodízel-adóraktár);”
(*adható.*)

(2) A Jöt. 58. §-a (4) bekezdésének *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és a bekezdés kiegészül a következő *g)* ponttal:

[(4) Az ásványolaj-adóraktárra adóraktári engedély akkor adható, ha adóraktárként]

„*d)* az ásványolaj-tárolóban – kivéve a kizárólag az 52. § (1) bekezdés *f)* pontja szerinti és a 2901 10 vámtarifaszámú cseppfolyósított szénhidrogént vasúti tartálykocsi-ban tároló adóraktárt, amennyiben a vasúti tartálykocsi feltöltése az Országos Mérésügyi Hivatal által hitelesített vágánymérleg alkalmazásával történik – legalább 10 000 m³;”

„*g)* a biodízel-adóraktárban legalább 180 m³”

[a (7) bekezdésben foglalt eltéréssel – talajjal egybeépített vagy talajhoz rögzített, az illetékes – hatóság által engedé-

lyezett és – a cseppfolyósítottgáz-töltő és a kőszén eredetű benzol és homológjainak kőszénkokszolás keretében történő előállítását végző egyéb ásványolajgyártó-adóraktár kivételével – hitelesített tárolótartály áll rendelkezésre. A terméktávvezetékre a kőolaj-finomító, a finomítói ásványolajraktár, a repülőtéri adóraktár, a jövedéki engedélyes telephely között kiépített, talajhoz rögzített, föld feletti és/vagy föld alatti vonalvezetésű, ásványolaj szállítására alkalmas, külön szabályozott elszámolású csővezetékrendszer esetén adható adóraktári engedély.]

(3) A Jöt. 58. §-ának (5) bekezdése kiegészül a következő h) ponttal:

[(5) A jövedéki biztosítékot adóraktárként]

„h) a biodízel-adóraktár esetén – az 52. § (1) bekezdés d) pontjában meghatározott alacsonyabb adómérték figyelembevételével – legalább 25 millió forint”
(értékben kell nyújtani.)

A terméktávvezeték adóraktárra nem kell külön jövedéki biztosítékot nyújtani, ha az oda betároló adóraktár engedélyese azonos a terméktávvezeték adóraktár engedélyesével. Ebben az esetben a betároló adóraktárra nyújtott jövedéki biztosíték szolgál a terméktávvezeték jövedéki biztosítékeként is. Egyéb terméktávvezeték adóraktár esetében a jövedéki biztosíték 50 millió forint.)

(4) A Jöt. 58. §-ának (11) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(11) Az adóraktár-engedélyes az 52. § (1) bekezdésének f) pontja szerinti cseppfolyósított szénhidrogén egyéb motorikus célú, tartályos értékesítését csak abban az esetben végezheti üzemi motorikusgáztöltő-állomás üzemeltetője, valamint az üzemi motorikusgáztöltő-állomás üzemeltetőjével egy telephelyen [103. § (2) bekezdés 5. pont] működő, annak e termék tárolására szolgáló tartályát szerződés alapján használó személy (a továbbiakban együtt: üzemeltető) részére, amennyiben az üzemeltető e tevékenységét a vámhatósághoz bejelentette és az üzemeltetőt a vámhatóság a bejelentés napján nyilvántartásba vette. Az üzemeltetőnek a cseppfolyósított szénhidrogén beszerzéséről, felhasználásáról a külön jogszabály szerinti nyilvántartást kell vezetnie.”

115. § (1) A Jöt. 59. §-a (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az e § szerinti felhasználói engedéllyel megengedett

a) az egyéb ellenőrzött ásványolaj kiserelése, a 7. § 1. pontjának m) alpontja szerinti előállítása, továbbá felhasználása, kivéve a 7. § 1. pontjának c) alpontja szerinti felhasználást, az 52. § (1) bekezdés szerinti ásványolaj előállításához történő, adóraktári engedéllyel végzett felhasználást, kiserelést, valamint a (2) bekezdés szerinti felhasználást;

b) a megfigyelt termék (kivéve: biodízel) előállítása (ideértve, ha a gyártási tevékenység során mellékterméként keletkezik), kivéve az 58. § (1) bekezdés a)–b), h) és a

72. § (1) bekezdés i) pontja szerinti adóraktári engedéllyel, illetve a 68. § (1) bekezdés d) pontja szerinti keretengedéllyel végzett előállítást;

c) a megfigyelt termék felhasználása, kiserelése, kivéve a (2) bekezdés szerinti felhasználást, valamint a biodízelnek kőolaj-finomító adóraktárban gázolajba történő bekeverését.

A felhasználás célja nem lehet az 52. § (1) bekezdésében megjelölt ásványolajtermék belföldi előállítása vagy az egyéb ellenőrzött ásványolaj és a megfigyelt termék üzemanyagként vagy tüzelő-, fűtőanyagként történő felhasználása.”

(2) A Jöt. 59. §-ának (2) bekezdése kiegészül a következő a) ponttal és a jelenlegi a)–b) pont jelölése b)–c) jelölésre változik:

[(2) Nem vonatkozik az (1) bekezdés rendelkezése]

„a) a felhasználási célnak megfelelő adóval terhelt beszerzett egyéb ellenőrzött ásványolaj és megfigyelt termék felhasználására,”

[A nyilvántartásba vett felhasználó évente (első ízben a vámhatósághoz nyilvántartásba vétel céljából történő bejelentkezése alkalmával) köteles megadni az éves szinten felhasználni tervezett mennyiséget, amelynek megfelelően a vámhatóság – hitelesített nyomtatványon – kiadja a tárgyévre jóváhagyott, felhasználói engedély nélkül beszerzhető keretet. A nyilvántartásba vett felhasználó a beszerzett, felhasznált mennyiségről nyilvántartást vezet.]

(3) A Jöt. 59. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A jövedéki biztosítékot az éves szinten várhatóan beszerzésre kerülő ásványolaj és megfigyelt termék, illetve – az 50. § (4) bekezdés e) pontja szerinti megfigyelt termék előállítása esetén – az alkoholtermék egyhavi átlagos beszerzésének mennyisége és az 52. § (1) bekezdésének a) pontja – az 50. § (4) bekezdés e) pontja szerinti megfigyelt termék, illetve az alkoholtermék esetében a 64. § (2) bekezdése – szerinti adómérték alapján számított összeg erejéig, de legfeljebb 60 millió forint összegben kell nyújtani. A megbízható felhasználói engedélyes esetében a jövedéki biztosíték összege – kérelem alapján – felére csökkenthető, amely további 50%-kal mérsékelhető, amennyiben a megbízható felhasználói engedélyes legalább 5 éve az e törvény szerinti engedéllyel folytatja az (1) bekezdésben megjelölt tevékenységet.”

(4) A Jöt. 59. §-a kiegészül a következő (13) bekezdéssel:

„(13) A (6) bekezdésben meghatározott jövedékibiztosíték-nyújtási kötelezettség alól mentesül az Áht. alapján kincstári finanszírozás körébe tartozó gazdálkodó szerv.”

116. § A Jöt. 61. §-a (1) bekezdésének felvezető szöveg-része helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az 5 liternél/5 kilogrammnál nagyobb kiserelésű egyéb ellenőrzött ásványolajat és a megfigyelt terméket belföldön az adó megfizetése nélkül csak”

117. § A Jöt. 68. §-a (1) bekezdésének *a)–b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Adómentes felhasználás az alkoholdermékek a felhasználása]

„*a)* a külön jogszabályban meghatározott hatóság által törzskönyvezett gyógyszerek és a galenusi készítmények, valamint a külön jogszabály szerint nyilvántartásba vett, gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású készítmények (a szájon át fogyasztható alkoholtartalmú termékek esetében 40 ml-t meg nem haladó összes napi fogyasztási dózisnak megfelelő összetételben előállított készítmények) külön jogszabály szerinti engedéllyel végzett ipari előállításához (beleértve e termékek gyártóberendezéseinek a technológiai előírásokban rögzített tisztítási eljárásához való felhasználást is), nem értve ide a 2207 vámtarifaszámú alkoholdermék és a víz keverékének előállítását, készítését,

b) a 2209 vámtarifaszám alá tartozó ecet, az élelmiszerek, az 1,2 térfogatszázaléknál nem magasabb alkoholtartalmú italok aromáinak, illetve egyéb, a 1302 19 30, a 2106 90 20 és a 3302 vámtarifaszám alá tartozó aromák vagy – a *c)* pontban megjelölt csokoládék előállítása céljára – alkoholos gyümölcs gyártásához,”

118. § (1) A Jöt. 73. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az alkoholderméknek – kivéve az 5,5 térfogatszázaléknál kisebb alkoholtartalmú, legfeljebb 0,33 literes készletű terméket –

a) a *b)–c)* pont alá nem tartozó szabadforgalomba bocsátása,

b) az importálása, feltéve, hogy az importáló nem adóraktárba szállítja be a terméket,

c) a más tagállamból való behozatalt követően belföldön való forgalomba hozatala

a (3) bekezdés szerinti zárjeggyel történhet.”

(2) A Jöt. 73. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A zárjegyet a Magyar Állam állíttatja elő és a vámhatóság bocsátja – elszámolási kötelezettség mellett – az adóraktár engedélyese, a bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő és a 104. §-ban meghatározott jövedéki engedéllyel rendelkező importáló vagy közösségi kereskedelmi tevékenységet folytató kereskedő rendelkezésére. A zárjegyhez a zárjegy előállítási költségének a megfizetése ellenében lehet hozzájutni, a közösségi kereskedelmi tevékenységet folytató kereskedő esetében továbbá akkor, ha a 27. § (4) bekezdés *a)* pontja szerinti jövedékibiztosítéknyújtási kötelezettségét teljesítette.”

(3) A Jöt. 73. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A zárjeggyel az adóraktár engedélyese és a bejegyzett kereskedő háromhavonta, az importáló, a nem bejegyzett kereskedő vagy a közösségi kereskedelmi tevékenységet végző jövedéki engedélyes kereskedő az átvétel napját

követő 60 napon belül köteles a vámhatóság felé elszámolni. Ha az importügylet vagy a más tagállamból való behozatal 60 napon belül nem bonyolódott le, az elszámolásra a vámhatóság legfeljebb 30 nap haladékot adhat.”

119. § A Jöt. 81. §-a kiegészül a következő (4) bekezdéssel:

„(4) Ha a szőlőtermelő az új termését részben vagy egészben a 80. § (3) bekezdésében meghatározott mennyiségben felüli szőlőbor előállítására kívánja felhasználni, a szüretet követő 8 napon belül, de legkésőbb a tárgyév november 30-áig egyszerűsített adóraktári vagy boradóraktári kérelmet kell a vámhatósághoz benyújtania. A vámhatóság a kérelem alapján az adóraktári engedélyt – amennyiben az annak megszerzéséhez előírt feltételek fennállnak – a feldolgozás megkezdésének kérelemben jelzett napjáig visszamenőleges hatállyal adja ki.”

120. § A Jöt. 86. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A borászati melléktermék a külön jogszabály szerint engedélyezett begyűjtőhelynek, alkoholdermék adóraktárnak vagy más tagállamban e célból kijelölt helyre adható át vagy exportálható, illetve a külön jogszabályban meghatározott ellenőrzés melletti kivonása esetén, a kivonási eljárást gazdasági tevékenység keretében végzőknek is átadható.”

121. § A Jöt. 98. §-a kiegészül a következő (14) bekezdéssel:

„(14) A más tagállamból beszerzett dohánygyártmányra az adójegyet a bejegyzett kereskedőnek legkésőbb a dohánygyártmány fogadásának napján kell átvennie, és legkésőbb a dohánygyártmány fogadásának napját követő öt munkanapon belül kell felhelyeznie.”

122. § A Jöt. 99. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A vámhatósághoz visszaküldött adójegy 98. § (2) bekezdése szerinti értékével

a) a hibás, sérült, továbbá a vámhatóság felügyelete mellett megsemmisített, az adójegy igénylőjének tevékenységi körén kívül eső elháríthatatlan ok miatt – ide nem értve a lopás esetét –, illetve jogszabályban meghatározott egyéb módon megsemmisült adójegyek esetében a tárgyhót követő hóban esedékes,

b) a sértetlen állapotú adójegy esetén az arra adott fizetési halasztás lejártának hónapjában vagy azt követően esedékes, a 98. § (6) bekezdése szerint halasztott fizetési kötelezettség csökkenthető vagy annak értéke visszatéríthető a külön jogszabályban meghatározott feltételek mellett.”

123. § (1) A Jöt. 100. §-ának (1) bekezdése kiegészül a következő *d)* ponttal:

[(1) Adóraktári engedély]

„*d)* az egyedi fogyasztói csomagolású, adójegy nélküli, a 96. § (1) bekezdésének *b)–c)* pontja szerinti szivar és a

96. § (1) bekezdésének f)–g) pontja szerinti fogyasztási dohány önálló tárolását, raktározását végző raktárra (a továbbiakban: dohánytároló adóraktár)”
(adható.)

(2) A Jöt. 100. §-a (3) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(3) A jövedéki biztosítékot adóraktáranként – ide nem értve a (2) bekezdés szerinti adóraktárt –]

„a) a dohányüzem és a dohánytároló adóraktár esetén legalább 5 millió forint,”

(de adóraktáranként, illetve a több adóraktárral rendelkező engedélyes esetében engedélyesenként legfeljebb 200 millió forint értékben kell nyújtani.)

(3) A Jöt. 100. §-a kiegészül a következő új (4)–(5) bekezdéssel és egyidejűleg a jelenlegi (4) bekezdés számozása (6) bekezdésre változik:

„(4) Dohánytároló adóraktári engedély akkor adható, ha a raktár alapterülete legalább 100 m². A dohánytároló adóraktárban az adójegy felhelyezése kézi úton történhet.

(5) Az üzemi dohánygyártmányraktárba nem saját előállítású dohánygyártmány legfeljebb az egy naptári év alatt előállított saját gyártású dohánygyártmány 25%-ának megfelelő mennyiségben tárolható be évente.”

124. § (1) A Jöt. 103. §-a (2) bekezdése 1. pontjának d)–e) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) E törvény alkalmazásában:

1. jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenység:]

„d) a szabadforgalomba bocsátott jövedéki termék bértárolása, kivéve az üzemi motorikusgáztöltő-állomás tárolótartályának az üzemeltetővel egy telephelyen működő személy részére szerződés alapján végzett bértárolást;

e) jövedéki termék gazdasági tevékenység keretében, kereskedelmi vagy felhasználási céllal vagy egy közjogi intézmény céljaira más tagállamból, nem közösségi adófelfüggesztési eljárás keretében történő behozatala vagy gazdasági tevékenység keretében más tagállamba történő kivitele, nem értve ide a jövedéki termék adóraktár-engedélyes általi kivitelét, adóraktár-engedélyes vagy felhasználói engedélyes általi behozatalát, jövedéki terméknek jogi személyek és jogi személyiség nélküli szervezetek által történő, a 29. § (2) bekezdés alapján nem gazdasági célú beszerzésnek minősíthető behozatalát vagy ilyennek minősíthető kivitelét, továbbá a jövedéki termék csomagküldő kereskedelem keretében történő behozatalát, kivitelét (a továbbiakban: közösségi kereskedelmi tevékenység);”

(2) A Jöt. 103. §-a (2) bekezdése 3. pontjának felvezető mondata és c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. export- és importtevékenység: az a tevékenység, amelynek során a személy jövedéki termék harmadik országból történő behozatalát vagy harmadik országba történő kivitelét gazdasági tevékenység keretében saját nevében végzi, kivéve”

„c) a jövedéki termék jogi személyek és jogi személyiség nélküli szervezetek által történő, a 29. § (2) bekezdés alapján nem gazdasági célú beszerzésnek minősíthető behozatalát vagy ilyennek minősíthető kivitelét,”

125. § A Jöt. 104. §-a (4) bekezdésének felvezető mondatrésze helyébe a következő rendelkezés lép:

„A jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenységre (kivéve a nem saját számlára végzett közösségi kereskedelmi tevékenységet, illetve a jövedéki termék más tagállamba történő kivitelét) és a saját számlára végzett importtevékenységre szóló jövedéki engedély (2) bekezdésben foglaltakon túli feltétele, hogy a kérelmező”

126. § A Jöt. 105. §-a kiegészül a következő (5) bekezdéssel:

„(5) Az 52. § (1) bekezdésének f) pontja szerinti, az egyéb motorikus célú felhasználása esetén előírt adómértékkel beszerzett cseppfolyósított szénhidrogén jövedéki engedélyes kereskedő által végzett tartályos értékesítésére az 58. § (11) bekezdésének rendelkezését kell értelemszerűen alkalmazni.”

127. § A Jöt. 108. §-a (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az exportáló és a közösségi kereskedelmi tevékenységet folytató jövedéki engedélyes kereskedő zárjeggyel ellátott alkoholterméket, illetve – az áruminta kivételével – adójeggyel ellátott dohánygyártmányt nem exportálhat, illetve nem szállíthat ki más tagállamba, kivéve, ha a zárjegyet, az adójegyet felülragasztással érvényteleníti.”

128. § A Jöt. 110. §-a (13) bekezdésének utolsó mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Nem vonatkozik ez a rendelkezés arra az esetre, ha az üzemanyag-töltő állomás tartályában kétféle üzemanyag véletlen keveredésével keletkezett ásványolajterméket, vagy a nem jövedéki engedélyes kereskedő saját hatáskörében kezdeményezett minőségvizsgálat keretében, akkreditált laboratórium által megállapított szabványon kívüli ásványolajat megsemmisítés céljából adóraktárba szállítanak (értékesítenek).”

129. § A Jöt. 111. §-a (4) bekezdésének f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(4) A vámhatóság a felhasználói engedélyes és a nyilvántartásba vett felhasználó telephelyén a felhasználás jogszerűségének megállapítása céljából]

„f) az ellenőrzés céljából a készleten lévő termékből ellenszolgáltatás nélkül mintát vehet.”

130. § (1) A Jöt. 114. §-a (2) bekezdésének e), h) és j)–k) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[(2) Az (1) bekezdés alá tartozónak kell tekinteni]

„e) azt a más tagállamból az e törvény rendelkezéseinek megsértésével behozott, átvett jövedéki terméket, amely

után e törvény rendelkezései szerint nem fizették meg az adót.”

„h) a 15. § (2) bekezdés b) pontja szerinti ásványolajat, kivéve, ha az ásványolajra az adó kivetését kérték;”

„j) azt az alkoholterméket, amelyből a teljes denaturáláshoz felhasznált anyagokat részben vagy egészben kivonták, vagy olyan anyagot adtak hozzá, amely a teljesen denaturált alkohol hatását ízre vagy szagra megváltoztatta, vagy azt a teljesen vagy részlegesen denaturált alkoholterméket, amelyet az e törvény hatálya alá tartozó adóköteles ital előállításához használtak fel, illetve amelyet az előbbieket szerint az élvezeti célra szolgáló termékben hoztak forgalomba, értékesítettek vagy tartanak birtokban;

k) azt a motorbenzint és gázolajat, amelyre az 57–57/B. § rendelkezéseinek megsértésével jogosulatlan adólevonást vagy adó-visszaigénylést érvényesítenek [a továbbiakban az a)–k) pontban megjelölt termék: adózás alól elvont termék].”

(2) A Jöt. 114. §-ának (4) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(4) A jövedéki termékkel gazdasági tevékenységet folytató egyéni vállalkozó és más gazdálkodó szervezet [a Polgári Törvénykönyvről szóló, többször módosított 1959. évi IV. törvény 685. § c) pont], amennyiben az (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott tevékenységet folytat, a (3) bekezdés szerinti bírságalap ötszörösének, kereskedelmi mennyiség esetében tízszeresének megfelelő mértékű jövedéki bírság fizetésére köteles. A jövedéki bírság legkisebb összege 100 ezer forint. Nem vethető ki jövedéki bírság a külön jogszabály szerint nyilvántartásba vett mezőgazdasági felhasználóra, ha az általa felhasznált gázolaj jövedéki adójának visszatérítését a vámhatóság kiutalás előtt ellenőrizte.”

(3) A Jöt. 114. §-a kiegészül a következő (6) bekezdéssel:

„(6) A jövedéki ellenőrzés során feltárt olyan, az (1) bekezdésben meghatározott jövedéki törvénysértés esetén, ahol az adózás alól elvont termék után számított jövedéki adó összege a 10 ezer forintot nem haladja meg, a jövedéki ellenőrzést végző gyorsított eljárás keretében a helyszínen jövedéki bírságot szabhat ki és szedhet be és a lefoglalt adózás alól elvont terméket elkobozza, amennyiben a termék birtokosa, szállítója a törvénysértés tényét elismeri, továbbá a jogkövetkezményekről szóló tájékoztatást tudomásul veszi és jogorvoslati jogáról lemond. A (3) bekezdésben foglaltaktól eltérően a jövedéki bírság legkisebb összege 1000, legmagasabb összege 20 ezer forint. Amennyiben a gyorsított eljárás feltételei nem állnak fenn, úgy az ellenőrzést végző az általános szabályok szerint jár el.”

131. § A Jöt. 117. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Amennyiben a nem jövedéki engedélyes kereskedő az üzemanyagtöltő állomáson nem alkalmazza a jogszabályban előírt pénztárgépet vagy a 106. § (8) bekezdésében, illetve a 110. § (13) bekezdésében foglalt rendelkezést megsérti (nem értve ide, ha a nem jövedéki engedélyes kereskedő saját hatáskörében, akkreditált laboratóriumi vizsgálattal tártá fel a szabványon kívüliséget), az üzemanyagtöltő állomást az első jogsértés alkalmával 30, a második és további jogsértés alkalmával 60 napra be kell zárni.”

132. § A Jöt. 119. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Amennyiben a lefoglalt termék azonosítása (fajtája, minősége) a vámhatóság részéről kétséget kizáróan nem állapítható meg, azt szakértői vizsgálattal kell tisztázni.”

133. § A Jöt. 120. §-a (7) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(7) Az elkobzott termékek, zárjegyek és eszközök közül]

„a) az élelmiszerekről szóló 2003. évi LXXXII. törvény hatálya alá tartozó terméket, a cukorcefrét és az abból előállított terméket, továbbá a külön jogszabályban meghatározott eljárástól eltérően előállított vagy kezelt bort, valamint a dohánygyártmányt meg kell semmisíteni;”

134. § A Jöt. 126. §-a kiegészül a következő (4)–(5) bekezdéssel:

„(4) A Jöt. rendelkezéseit kell alkalmazni az e törvény hatálybalépését megelőzően keletkezett adó-visszaigénylési jogosultság esetén.

(5) Az e törvény hatálybalépését megelőzően a szeszfőzde által a bérfőzető részére a 35/1997. (XI. 26.) PM rendelet szerint kiállított származási igazolványok a kiállítástól számított 15 évig érvényesek.”

135. § A Jöt. 129. §-ának (2) bekezdése kiegészül a következő n)–o) ponttal:

(Felhatalmazást kap a pénzügyminiszter arra, hogy rendeletben határozza meg)

„n) a bioetanol és a biodízel utáni adólevonási, adó-visszaigénylési jogosultság igazolásának, elszámolásának részletes szabályait;

o) a jövedéki bírság 114. § (6) bekezdésében meghatározott gyorsított eljárásban történő kiszabásának és beszedésének részletes szabályait.”

136. § A Jöt. 132. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„132. § A külön jogszabály szerint gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású készítményként nyilvántartásba vett 2208 vámtarifaszámú termék 2008. december 31-ig nem tekintendő az e törvény hatálya alá tartozó jövedéki terméknek.”

IX. Fejezet

*Az energiaadóról szóló
2003. évi LXXXVIII. törvény módosítása*

137. § (1) Az energiaadóról szóló 2003. évi LXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Etv.) 2. §-ának 2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„2. földgáz: a 2711 11 00 és a 2711 21 00 vámtarifaszám alá tartozó termék, nem értve ide a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény 52. § (1) bekezdés g) pontja alá tartozó sűrített gáz halmazállapotú szénhidrogént (a továbbiakban a földgáz és a villamos energia együtt: energia);”

(2) Az Etv. 2. §-ának 7. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„7. lakossági fogyasztó: az a fogyasztó, aki külön jogszabály alapján lakossági (háztartási) árszabás, illetve díj-szabás alapján vesz igénybe szolgáltatást;”

(3) Az Etv. 2. §-ának 16. pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és a § kiegészül az alábbi 17–21. pontokkal:

(E törvény alkalmazásában)

„16. hálózati engedélyes: a villamos energiáról szóló 2001. évi CX. törvény, illetve a földgázellátásról szóló 2003. évi XLII. törvény szerint rendszerirányítási, szállítási, tárolási, átviteli vagy elosztási tevékenységet végző személy;

17. párnagázkészlet: az a gázmennyiség, amelyet a földgázellátásról szóló 2003. évi XLII. törvényben meghatározott föld alatti gáztároló megfelelő működéséhez állandóan biztosítani kell a tárolóréteg(ek)ben;

18. végfogyasztó: közüzemi, feljogosított, illetve lakossági fogyasztónak nem minősülő energiaszolgáltató, nem értve ide a közüzemi szolgáltatót, az energiakereskedőt és a hálózati engedélyest;

19. elektrolitikus folyamat: minden olyan folyamat, amelynél elektromos energia felhasználása mellett oxidáció és redukció megy végbe az elektrolitoldalon és az elektrodok érintkezési felületén;

20. kémiai redukció: olyan elektronfelvétellel járó folyamat, amelynek eredményeként a redukáló anyag oxidációs száma csökken, azaz csökken a pozitív, nő a negatív töltések száma;

21. kohászati folyamat: nyersvasgyártás, kokszyártás, acélgyártás, alumíniumgyártás, színesfémgyártás, vas-, acél-, alumínium- és színesfémöntés, ércsugorítás, zsugorítmánygyártás, meleghengertelés, hideghengertelés, lemezfeldolgozás, melegszigetelés, kovácsolás, bevonatolás, koksztisztítás, üvegolvasztás.”

138. § (1) Az Etv. 3. §-a (1) bekezdésének f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép és a bekezdés kiegészül a következő h) ponttal:

[(1) Adót kell fizetni, ha]

„f) jogi személy, jogi személyiség nélküli egyéb szervezet vagy gazdasági tevékenységet folytató természetes személy (a továbbiakban együtt: személy) saját felhasználásra termel energiát, kivéve, ha a termelt villamos energiát megújuló energiából állítja elő, vagy a termelt energia felhasználása a 6. § (1) bekezdésében megjelölt célra történik, vagy a termelt villamos energiát adóval terhelt energia felhasználásával és 50 megawatt alatti teljesítményű erőműben állítja elő, feltéve, hogy nem él a 6. § (1) bekezdés b) és f) pontja szerinti adó-visszaigénylési jogosultságával;”

„h) a végfogyasztó az a)–g) pontban nem említett esetben energiaadóval nem terhelt energiát vásárol.”

(2) Az Etv. 3. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó alanya az (1) bekezdés a) pontja esetében a közüzemi szolgáltató, az (1) bekezdés b) pontja esetében az energiakereskedő, az (1) bekezdés c)–e) pontja esetében a feljogosított fogyasztó, az (1) bekezdés f) pontja esetében az előállító, az (1) bekezdés g) pontja esetében a közüzemi szolgáltató, az energiakereskedő vagy a hálózati engedélyes, az (1) bekezdés h) pontja esetében a végfogyasztó (a továbbiakban együtt: adóalany).”

139. § Az Etv. 5. §-ának a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adófizetési kötelezettség)

„a) a 3. § (1) bekezdés a)–c) és h) pontja esetében az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti teljesítés időpontjában, az ellenérték, illetve a részkifizetések alapján szolgáló mennyiségre,”

(keletkezik.)

140. § (1) Az Etv. 6. §-ának (1) bekezdése kiegészül az alábbi g) ponttal:

[(1) Az adónak az önadózás keretében megállapított fizetendő adóból történő levonására (visszaigénylésére), illetve a megfizetett adónak a 7. § (1) bekezdésében megjelölt adóhatóságtól történő visszaigénylésére jogosult]

„g) az a személy, aki a párnagázkészlet szinten tartására földgázt tárol be a föld alatti gáztárolóba.”

(2) Az Etv. 6. §-a kiegészül az alábbi (6) bekezdéssel:

„(6) Az (5) bekezdés a) pontja szerinti számlaként olyan számla is elfogadható, amelyet az e törvény szerint adóztatottan beszerzett energia tekintetében közüzemi fogyasztó vagy feljogosított fogyasztó állított ki, és amelyhez a közüzemi vagy a feljogosított fogyasztó csatolta az általa továbbértékesített energia adóalanytól történt beszerzéséről kiállított számla másolatát.”

141. § Az Etv. 7. §-ának (5)–(6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az adóalany az 5. § szerint keltezett adófizetési kötelezettsége és a 6. § szerinti adó-visszaigénylési jogosultsága különbözeteként megállapított nettó adót havonta, a tárgyható első napjától a tárgyható utolsó napjáig terjedő adó-megállapítási időszakra, a tárgyható követő hó 20. napjáig köteles bevallani és megfizetni, illetve jogosult visszaigényelni.

(6) Az adó-visszaigénylésre jogosult, a 6. § (1) bekezdésben felsorolt személyek közül a nem adóalany személy az (5) bekezdésben meghatározott adó-megállapítási időszakra a visszaigényelhető adót – a (7) bekezdésben foglalt eltéréssel – havonta, a tárgyható követő hó 20. napjától igényelheti vissza, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) költségvetési támogatásokra vonatkozó szabályainak alkalmazásával.”

NEGYPEDIK RÉSZ

A KÖZÖSSÉGI VÁMJOG VÉGREHAJTÁSÁT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

X. Fejezet

A közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény módosítása

142. § A közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény (a továbbiakban: Vtv.) 5. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A kérelemre indított eljárásban az árutovábbítás, a vámraktározás, a kiviteli ellenőrzés, a passzív feldolgozás, a vámszabadterületi betárolás, valamint a NATO okmánnyal történő vám eljárás esetén a vámhatóság a döntését igazolás (záradék) formájában az adott eljárásban előírt okmányon rögzíti.”

143. § (1) A Vtv. 43. §-a (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Biztosítékot kell nyújtani a közösségi vámjogban előírtakon kívül – a közhivatalok és a (2) bekezdésben foglalt eset, továbbá a regisztrációs adó kivételével – a szabad forgalomba kerülés esetén felszámítható vám és nem közösségi adók és díjak összegének erejéig]

„a) az átmeneti megőrzés alatt lévő áru az (5) bekezdésben foglalt kivétellel,”

(2) A Vtv. 43. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Mentés a biztosítéknyújtási kötelezettség alól – a jövedéki termék kivételével – a vámhatóság által megbízhatónak minősített fuvarozó és szállítmányozó, továbbá az engedélyezett címzett, valamint a vámudvart üzemeltető vámügynöknek a rendszeres tevékenysége keretében telephelyére érkező átmeneti megőrzés alá vont áru.”

144. § (1) A Vtv. 45. §-ának (1)–(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A vámbiztosíték – a készpénz letétbe helyezésén vagy a kezességvállaláson túl – az annak nyújtására kötelezett választása szerint lehet:

- a) hitelintézet által vállalt bankgarancia, vagy
- b) banki fedezetigazolás, vagy
- c) biztosítási szerződés alapján kiállított kötelezvény (a továbbiakban: biztosítói kötelezvény).

(2) A vámbiztosítékként elfogadható bankgarancia meghatározott összegre szól, melynek lejáratát az okmányon megjelölt végső időpontot követő hatvan nap, kedvezményes elbírás igénye esetén a fizetett vám és nem közösségi adók és díjak különbözetének biztosítása esetén tíz hónap, a vámérték vizsgálatánál a vám és nem közösségi adók és díjak biztosítása esetén tizenkét hónap. A garanciát vállaló a lejáraton belül benyújtott és a garancia kezdő és végső időpontja között keletkezett fizetési kötelezettségekről szóló igénybejelentéseket fogadja el.

(3) Vámbiztosítékként azt az eredeti bankgaranciát kell elfogadni, amely tartalmazza:

- a) a garanciát nyújtó hitelintézet megnevezését, bankszámlaszámát,
- b) a megbízó nevét, címét, bankszámlaszámát és adószámát,
- c) annak a tevékenységnek (cél) a megnevezését, amelynek alkalmazásával kapcsolatban a garancianyilatkozatot kiadták,
- d) a garancia összegét számmal és betűvel,
- e) a kedvezményezett vámhatóság megnevezését,
- f) a garanciavállaló feltétel nélküli kötelezettségvállalását arra vonatkozóan, hogy a kedvezményezett első írásbeli felszólítására – az alapjogviszony vizsgálata nélkül – a kézhezvételtől számított három banki munkanapon belül az igénybejelentésben megjelölt államháztartási számlára megfizeti a megbízója lejárt tartozását. Az írásbeli felszólításnak, igénybejelentésnek tartalmaznia kell az ügyfél azonosító adatait – név, cím, adószám, a jogutódlással kapcsolatos adatok – a kiszabott tartozás összegét, az előírt és nem teljesített fizetési határidőt, a tevékenységi engedély típusát és a határozat számát,
- g) külföldi hitelintézet által kibocsátott garancia esetében a jogvita felmerülésekor alkalmazandó joggal, illetve a joghatósággal kapcsolatos kikötést.”

(2) A Vtv. 45. §-ának (9) és (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) A kezességvállaló mentesül a fizetési kötelezettség alól, amennyiben annak a vám eljárásnak a lezárásától számított 60 napon belül, amelyre a kezességi nyilatkozat biztosítékként szolgál, azt a vámhatóság nem érvényesíti.

(10) Amennyiben a hitelintézet és a vámhatóság között kötött megállapodásban a hitelintézet az ügyfél által a nála visszavonhatatlanul befizetett összegről valós idejű elektronikus lekérdezési lehetőséget biztosít a vámhatóság számára, a hitelintézet által a befizetésről kiállított bizonylat

alapján a közölt vámot és nem közösségi adókat és díjakat biztosítottak kell tekinteni, és az áru kiadható.”

145. § A Vtv. 52. §-ának (1) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(1) A vámkódex 223. cikke alkalmazásában a vámot az adós a letétbe helyezett vámbiztosíték elszámolásával, banki átutalással vagy – kettőmillió forint összeg erejéig – készpénzben fizetheti meg.”

146. § A Vtv. 66. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„66. § A vámentességi rendelet 112. cikke alapján a magán- és kereskedelmi gépjárművek és motorkerékpárok szabványos tartályaiban vámentesen vámkezelt üzemanyag a Magyar Köztársaság területén a vám és nem közösségi adók és díjak megfizetése nélkül nem idegeníthető el.”

ÖTÖDIK RÉSZ

A HELYI ADÓKAT, AZ ILLETÉKEKET ÉS A GÉPJÁRMŰADÓT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

XI. Fejezet

A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény módosítása

147. § A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 6. §-ának *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az önkormányzat adómegállapítási joga arra terjed ki, hogy:)

„*c)* az adó mértékét a helyi sajátosságokhoz, az önkormányzat gazdálkodási követelményeihez és az adóalanyok teherviselő képességéhez igazodóan – az e törvényben meghatározott felső határookra, illetőleg a 16. § *a)* pontjában, a 22. § *a)* pontjában, a 26. §-ában, a 29. §-ának (1) bekezdésében, a 33. §-ának *a)* pontjában meghatározott felső határoknak 2005. évre a KSH által 2003. évre vonatkozóan közzétett fogyasztói árszínvonal-változással, 2006. évtől pedig a 2003. évre és az adóévet megelőző második évig eltelt évek fogyasztói árszínvonal változásai szorzatával növelt összegére (a felső határ és a felső határ növelt összege együtt: adómaximum) figyelemmel – megállapítsa,”

148. § A Htv. 11. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az építményadó alkalmazásában az építményhez tartozik az építmény rendeltetésszerű használatához szükséges – az épületnek minősülő építmény esetén annak hasznos alapterületével, épületnek nem minősülő építmény esetén az általa lefedett földrészlettel egyező nagyságú – földrészlet.”

149. § A Htv. 19. §-ának *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(*Mentes az adó alól:*)

„*d)* a 13. § *d)–f)* pontjában meghatározott építményekhez tartozó teleknek az a része, amely a 11. § (2) bekezdésében meghatározott mértéket meghaladja,”

150. § A Htv. 32. §-ának *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(*Az adó alapja:*)

„*a)* a 30. § (1) bekezdésének *a)* pontja szerinti adókötelezettség esetén

1. a megkezdett vendégszakák száma, vagy

2. a megkezdett vendégszakára eső

a) szállásdíj, ennek hiányában

b) a szállásért bármilyen jogcímen (pl. üdülőhasználati jog) fizetendő ellenérték (pl. üzemeltetési költség).”

151. § A Htv. 34. §-a (1) bekezdésének *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*A 30. § (1) bekezdésének a) pontja alapján fizetendő adót:*]

„*d)* az *a)–c)* pont alá nem tartozó bármely ingatlan (építmény, telek) üdülés céljára történő bérbeadása, ingyenes használatra átadása esetén az ingatlan bérbevevőjétől (használójától) az egész bérleti, használati időre egy összegben az ingatlan tulajdonosa vagy az ingatlannal rendelkezni jogosult”

(szedi be.)

152. § A Htv. a 39/C. § után a következő alcímmel és 39/D. §-sal egészül ki:

„*A foglalkoztatás növeléséhez kapcsolódó adóalap-mentesség*

39/D. § (1) A 39. § (1) bekezdés szerinti adóalap csökkenthető az adóévi működés hónapjai alapján számított adóévi átlagos statisztikai állományi létszámnak az előző adóévi működés hónapjai alapján az előző adóévre számított átlagos statisztikai állományi létszámhoz képest bekövetkezett – főben kifejezett – növekménye után 1 millió forint/fő összeggel.

(2) Nem vehető igénybe az adóalap-mentesség azon létszámbővítéshez, amely állami támogatás igénybevételével jött létre. E bekezdés alkalmazásában állami támogatás a Munkaerőpiaci Alapból folyósított olyan támogatás, amelynek feltétele új munkahely létesítése.

(3) Az átlagos statisztikai állományi létszámot a Központi Statisztikai Hivatal Útmutató az intézményi munkaügyi statisztika kérdőíve kitöltéséhez c. kiadvány 1999. január 1. napján érvényes szabályai szerint kell – két tizedesjegy pontossággal – számítani. Az adóévi átlagos statisztikai állományi létszám számítása során figyelmen kívül kell hagyni azt, aki egyébként a statisztikai állományi létszámba tartozik, ám állományba kerülését közvetlenül megelőzően a vállalkozóval a társasági adóról és az

osztalékadóról szóló törvény szerinti kapcsolt vállalkozásnak minősülő vállalkozásnál tartozott az átlagos statisztikai állományi létszámba.

(4) Az adóévben jogelőd nélkül alakult vállalkozó – magánszemély vállalkozónál vállalkozónak az adóévet megelőző két adóév egyikében sem minősülő vállalkozó – esetén az előző adóévi statisztikai állományi létszámnak nulla főt kell tekinteni. Az adóévben átalakulással létrejött vállalkozó esetén az adóévet megelőző adóév statisztikai állományi létszámának a jogelőd vállalkozó statisztikai állományi létszámát kell tekinteni. Az adóévben szétválással (különválás, kiválás) létrejött vállalkozók esetén az adóévet megelőző adóév számított statisztikai állományi létszámának a jogelőd vállalkozó statisztikai állományi létszámának olyan arányával számított összegét kell tekinteni, amilyen arányt a szétválással létrejött vállalkozók végleges vagyonmérlegeiben külön-külön feltüntetett vagyonérték képvisel a szétválással létrejött vállalkozók végleges vagyonmérlegeiben szereplő együttes vagyonértékben. Az adóévben egyesüléssel (összeolvadás, beolvadás) létrejött vállalkozó esetén az adóévet megelőző év statisztikai állományi létszámának az egyesülés előtt meglévő jogelőd vállalkozók együttes statisztikai állományi létszámát kell tekinteni.

(5) Az adóalap-mentesség az adóévet követően az adóévről szóló bevallásban vehető igénybe.

(6) Ha az adóévben a vállalkozó átlagos statisztikai állományi létszáma az előző adóév átlagos statisztikai állományi létszámához képest 5%-ot meghaladó mértékben csökken, akkor az adóévet megelőző adóévre igénybe vett adóalap-mentesség összegével a Htv. 39. §-ának (1) bekezdése szerinti adóalapot meg kell növelni.”

153. § A Htv. 41. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha jogszabályi változás miatt az adó alapja vagy mértéke az adóévre módosul, továbbá ha a vállalkozó az adóévet megelőző évben az önkormányzat rendelete alapján adómentességet vagy adókedvezményt vett igénybe, de az adóévben az adómentesség vagy az adókedvezmény nem vagy nem teljes mértékben illeti meg, akkor az előleg összegét az adóalap, az adómérték, illetőleg a mentesség, kedvezmény megszűnése, a kedvezmény mértékének változása figyelembevételével kell megállapítani.”

154. § A Htv. 52. §-ának 7. pontja, 22. pontjának a)–c) és e) alpontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(E törvény alkalmazásában:)

„7. *tulajdonos*: az ingatlan tulajdonosa az a személy vagy szervezet, aki/amely az ingatlan-nyilvántartásban tulajdonosként szerepel. Amennyiben az ingatlan tulajdonjogának átruházására irányuló szerződést a földhivatalhoz benyújtották – melynek tényét a földhivatal széljegyezte –, a szerző felet kell tulajdonosnak tekinteni. Újonnan létrehozott épület/épületrész tulajdonjogának átruházása ese-

tén a szerződés földhivatalhoz történő benyújtását követően a szerző felet a használatbavételi engedély kiadásának időpontjától kell tulajdonosnak tekinteni. Egyéb módon történő tulajdonszerzés esetére a Polgári Törvénykönyv vonatkozó szabályai az irányadók,”

(22. *nettó árbevétel*:)

„a) a számviteli törvényben meghatározott értékesítés nettó árbevétele (egyszeres könyvvitelt vezető vállalkozó esetében: a pénzügyileg rendezett nettó árbevétel és a nem pénzben kiegyenlített értékesítés nettó árbevételének együttes összege), növelve a befektetett pénzügyi eszközök után kapott (járó) kamatok, valamint az egyéb kapott (járó) kamatok és kamatjellegű bevételek üzleti évben kimutatott összegének 50%-ával, csökkentve a jövedéki adó fizetésére kötelezett vállalkozó esetében az adóhatósággal elszámolt – az egyéb szolgáltatások értékeként, illetve az egyéb ráfordítások között kimutatott – jövedéki adó összegével, továbbá az egyéb ráfordítások között kimutatott, az adóhatósággal elszámolt regisztrációs adó, energiaadó összegével, feltéve, ha az így elszámolt regisztrációs adó, energiaadó összege az értékesítés nettó árbevételét növelte, a b)–j) alpontokban foglalt eltérésekkel,

b) a hitelintézeteknél és pénzügyi vállalkozásoknál: a kapott kamatok és kamatjellegű bevételek csökkentve a fizetett kamatokkal és kamatjellegű ráfordításokkal, növelve az egyéb pénzügyi szolgáltatás bevételeivel, a befektetési szolgáltatások bevételeivel és a nem pénzügyi és befektetési szolgáltatás bevételeivel. Fedezeti ügyletek esetén az alapügylet (fedezett tétel) nyereségének/veszteségének és az ahhoz tartozó fedezeti ügylet veszteségének/nyereségének nyereségjellegű különbözete tartozik a nettó árbevételbe. A számviteli törvény szerinti kereskedési célú származékos ügyletek esetében azok eredményének összevont különbözete tartozik a nettó árbevételbe, ha az nyereségjellegű,

c) biztosítóknál: a biztosítástechnikai eredmény növelve a nettó működési költségekkel, a befektetésekből származó biztosítástechnikai ráfordításokkal (csak életbiztosítási ágánál), az egyéb biztosítástechnikai ráfordításokkal, a kapott kamatokkal és kamatjellegű bevételekkel, a biztosítási állományhoz kapcsolódó tárgyi eszközök bevételeivel, a befektetések értékesítésének árfolyamnyereségével és az egyéb befektetési bevételekkel (nem életbiztosítási ágánál), az életbiztosításból allokkált befektetési bevétellel, valamint a nem biztosítási tevékenység bevételeivel, valamint csökkentve a Kártalanítási Számlával szemben ráfordításként elszámolt összeggel, a tűzvédelmi hozzájárulásként elszámolt összeggel és a biztosítottaknak visszajuttatandó befektetési eredménnyel. Fedezeti ügyletek esetén az alapügylet (fedezett tétel) nyereségének/veszteségének és az ahhoz tartozó fedezeti ügylet veszteségének/nyereségének nyereségjellegű különbözete tartozik a nettó árbevételbe. A számviteli törvény szerinti kereskedési célú származékos ügyletek esetében azok eredményének összevont különbözete tartozik a nettó árbevételbe, ha az nyereségjellegű,”

„e) befektetési vállalkozásoknál: a befektetési szolgáltatási tevékenység bevételei növelve a nem befektetési szolgáltatási tevékenység bevételeivel, valamint a kapott kamatokkal és kamatjellegű bevételekkel. Fedezeti ügyletek esetén az alapügylet (fedezett tétel) nyereségének/veszteségének és az ahhoz tartozó fedezeti ügylet veszteségének/nyereségének nyereségjellegű különbözete tartozik a nettó árbevételbe. A számviteli törvény szerinti kereskedési célú származékos ügyletek esetében azok eredményének összevont különbözete tartozik a nettó árbevételbe, ha az nyereségjellegű,”

155. § A Htv. melléklete e törvény 12. számú melléklete szerint módosul.

XII. Fejezet

*Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény
és az államháztartásról szóló
1992. évi XXXVIII. törvény módosítása*

156. § Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 16. §-a (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Mentes az öröklési illeték alól:)

„b) a takarékbetét, a gazdasági társaság tagját megillető vagyoni betét (üzletrész, szövetkezeti üzletrész) öröklése,”

157. § Az Itv. 17. §-a (1) bekezdésének c) és g) pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(Mentes az ajándékozási illeték alól:)

„c) az olyan ajándék megszerzése, amely után az ajándékozót vagy a megajándékozottat személyi jövedelemadó vagy társadalombiztosítási járulék vagy egészségügyi hozzájárulás fizetési kötelezettség terheli,”

„g) a takarékbetét ingyenes megszerzése.”

158. § Az Itv. 18. §-a (2) bekezdése a következő g) ponttal egészül ki:

(Az illetékfizetési kötelezettség a következő vagyoni értékű jogokra és ingókra terjed ki:)

„g) az értékpapír öröklési szerződéssel való megszerzése.”

159. § Az Itv. 24. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Gépjármű tulajdonjogának megszerzése esetén az illeték mértéke a hajtómotor hengerűrtartalmának minden megkezdett cm³-e után 15 forint, az 1890 cm³-t meghaladó hengerűrtartalmú személygépkocsi és az 500 cm³-t meghaladó hajtómotor lökettérfogatú motorkerékpár esetén minden megkezdett cm³-e után 20 forint. A kizárólag elektromos hajtómotorral ellátott gépjármű esetén az illeték mértéke a hajtómotor teljesítményének minden megkezdett

1 kW-ja után 600 forint. Wankel hajtómotorral üzemelő gépjármű esetén az illeték mértéke a kamratérfogat minden megkezdett cm³-e után 30 Ft.”

160. § (1) Az Itv. 26. §-a (1) bekezdésének f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Mentes a visszerthes vagyónátruházási illeték alól:)

„f) a vállalkozó által értékesítés céljára újonnan épített, építtetett – ideértve az ingatlan-nyilvántartásban nem lakóház vagy lakás megnevezéssel nyilvántartott és ténylegesen sem lakás céljára használt épület átalakításával, továbbá a lakóépület bővítésével (pl. tetőtér-beépítéssel) létesített – 15 millió forintot meg nem haladó forgalmi értékű új lakás tulajdonjogának, ilyen lakás tulajdoni hányadának megvásárlása. Amennyiben az új lakás forgalmi értéke nem haladja meg a 30 millió forintot és a vagyonszerző másik lakástulajdon eladását nem igazolja, akkor a 21. § (1) bekezdés szerint megállapított illetékből nem kell megfizetni azt az összeget, amely akkor járna, ha a lakás forgalmi értéke 15 millió forint lenne. Ilyen lakás tulajdoni hányada esetén a kedvezmény a 15 millió forintnak a szerzett tulajdoni hányaddal arányos részére illeti meg a vagyonszerzőt,”

(2) Az Itv. 26. §-ának (13) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép és egyidejűleg a § a következő (14) bekezdéssel egészül ki:

„(13) Az (1) bekezdés f) pontjában meghatározott mentesség, illetve kedvezmény feltételeinek teljesülését – amennyiben az az adásvételi szerződésből nem állapítható meg – a vagyonszerzőnek kell az illetékhivatalnál a vállalkozó e feltételek teljesüléséről szóló nyilatkozatával igazolni legkésőbb a fizetési meghagyás jogerőre emelkedéséig.

(14) Az állami, helyi önkormányzati tulajdonban lévő forgalomképtelen műemlék vagy műemléki jellegű ingatlan (ingatlan együttes) haszonélvezeti jogának, az ingatlan helyreállítása, fejlesztése és az ezt követő állagmegóvása ellenében történő megszerzése esetén visszerthes vagyónátruházási illetéket nem kell fizetni.”

161. § Az Itv. 29. §-ának (1)–(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Az első fokú államigazgatási eljárásért – ha e törvény, illetve az e törvény felhatalmazása alapján kiadott külön jogszabály másként nem rendelkezik – 2000 forint illetéket kell fizetni (általános tételű eljárási illeték).

(2) Az első fokú államigazgatási határozat elleni fellebbezés illetéke – ha e törvény melléklete másként nem rendelkezik, és a fellebbezési eljárás tárgyának értéke pénzben megállapítható – a fellebbezéssel érintett, vagy vitatott összeg minden megkezdett 10 000 forintja után 400 forint, de legalább 5000 forint, legfeljebb 500 000 forint. Ha a fellebbezési eljárás tárgyának értéke pénzben nem állapítható meg, a fellebbezés illetéke 5000 forint.

(3) Az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározott felügyeleti intézkedés iránti kérelem illetéke 15 000 forint.

A megfizetett illeték visszatérítésére a 32. § rendelkezései az irányadók.”

162. § Az Itv. 33. §-ának (2) bekezdése a következő 29., valamint 31. ponttal egészül ki:

(Egyes alkotmányos jogok érvényesítése, illetőleg kötelezettségek teljesítése, valamint a társadalmi igazságosság előmozdítása érdekében a mellékletben és a külön jogszabályokban meghatározott illetékmentes eljárásokon felül tárgyuknál fogva illetékmentes eljárások:)

„29. a rendőrhatalmási kényszerintézkedés alá helyezési eljárásban az eljárás alá vont személy által előterjesztett panasz és fellebbezés,”

„31. az egyenlő bánásmód követelményének megsértésével kapcsolatban indított eljárás.”

163. § (1) Az Itv. 43. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A házassági bontóper illetéke 12 000 forint.”

(2) Az Itv. 43. §-ának (3) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti eljárás illetéke – ha törvény másként nem rendelkezik és a határozat nem adó-, illeték-, adójellegű kötelezettséggel, társadalombiztosítási járulék- vagy vámkötelezettséggel kapcsolatos – 16 500 forint.

(4) A kisajátítási kártalanítási határozat jogalap tekintetében történő felülvizsgálata esetén az illeték mértéke 10 000 forint.”

(3) Az Itv. 43. §-a (6) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Bármely bíróság előtt az általános meghatalmazás illetéke 18 000 forint.”

164. § Az Itv. 45. §-a (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A cégbejegyzésre irányuló eljárás illetéke:)

„b) zártkörűen működő részvénytársaság, korlátolt felelősségű társaság esetében 100 000 forint,”

165. § Az Itv. 46. §-a (2) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ha a fellebbezés házassági bontóperben hozott ítélet ellen irányul, az illeték 8000 forint.”

166. § Az Itv. 54. §-ának (2) és (3) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A kegyelmi, valamint a bírósági mentesítés iránti kérelem illetéke 5000 forint.

(3) Vagyoni jellegű joghátrány elengedése iránt az igazságügy-miniszterhez előterjesztett kérelem illetéke az elengedni kért tartozás 1%-a, de legalább 5000 forint, legfeljebb 20 000 forint.”

167. § Az Itv. 67. §-a (3) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A fizetendő díj mértékét úgy kell megállapítani, hogy az az adott eljárással kapcsolatban felmerülő valamennyi költségre fedezetet biztosítson.”

168. § Az Itv. 68. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha az (1) bekezdésben említett esetekben a vagyonszerzési ügy iratainak illetékkiszabásra való bejelentése (továbbítása) államigazgatási szerv, bíróság vagy közjegyző bármilyen intézkedése, illetőleg államigazgatási szerv, bíróság mulasztása miatt az illetékkötelezettség keletkezését követő hat hónapon túl történik, az illetékhivatal az illeték alapjául szolgáló forgalmi értéket az illetékkötelezettség keletkezésétől a vagyonszerzési ügy iratainak bejelentése (továbbítása) napjáig terjedő időszak minden naptári napja után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékben, de legfeljebb 50%-kal mérsékli. A mérsékelt forgalmi érték nem lehet alacsonyabb a szerződésben megjelölt, illetőleg ennek hiányában a fizetésre kötelezett fél által bejelentett értéknél (a továbbiakban: bejelentett érték).”

169. § Az Itv. 72. §-a (4) bekezdésének c) pontja a következő mondatral egészül ki:

„A vagyonszerzési illetéket az egyes jogosultak olyan arányban viselik, mint amilyen arányt az életkoruk szerint számított vagyoni értékű jogok értéke ezek együttes értékében képvisel,”

170. § Az Itv. 73. §-a helyébe a következő rendelkezés lép, és a § előtt a következő alcímmel egészül ki:

„Az államigazgatási eljárási illeték megfizetése

73. § (1) Az államigazgatási eljárási illetéket az eljárás megindításakor illetékbélyeggel az eljárást kezdeményező iraton kell megfizetni a (2)–(4), a (7) és (8), valamint a (11) bekezdésekben foglaltak kivételével.

(2) Az okmányirodánál nem elektronikus úton kezdeményezett államigazgatási eljárás illetékét

a) az eljárás megindítását megelőzően készpénzátutalási megbízás útján, vagy

b) amennyiben az okmányirodán erre lehetőség van, az eljárás megindításával egyidejűleg bankkártyával vagy házipénztárba készpénzzel

kell megfizetni a Magyar Államkincstár illetékbevételei számlája javára, azzal hogy a házipénztárba fizetett illetéket készpénzátutalási megbízással az okmányiroda napon-ta fizeti meg az említett számla javára.

(3) Az első fokú adóhatóságnál és az első fokú vámhatóságnál (a továbbiakban: adóhatóság) indított eljárás – ideértve az elektronikus úton kezdeményezett eljárást is – illetékét – a másolat, kivonat illetékének kivételével –, valamint az adóhatóság határozata ellen benyújtott fellebbezés illetékét az illetékes adóhatóság illetékbeszedési

számlája javára kell megfizetni. A 73/A. § (1) bekezdésében foglaltaktól eltérően az esedékességkor meg nem fizetett eljárási illeték és a mulasztási bírság összegét az adóhatóság határozatban közli az ügyféllel, azzal hogy az eljárási illetéket a határozat kézhezvételétől számított 8 napon belül az adóhatóság illetékbeszedési számlájára mulasztási bírság nélkül fizetheti meg. Az így meg nem fizetett illetéket és a mulasztási bírságot az adóhatóság hajtja be.

(4) Elektronikus úton kezdeményezett államigazgatási eljárás esetén az eljárási illetéket az eljárás megindítását megelőzően készpénzáttutalási megbízás vagy azt követően az eljáró szerv által az ügyfél rendelkezésére bocsátott ügyiratszámra hivatkozással átutalási megbízás útján kell megfizetni az elektronikus közigazgatási ügyintézésről és a kapcsolódó szolgáltatásokról szóló 184/2004. (VI. 3.) Korm. rendelet szerint.

(5) Az eljárási illeték előzetes megfizetését az eljárás megindításakor a (2) bekezdés a) pontjában szabályozott esetben a feladóvevénynek a kérelemhez csatolásával, a (4) bekezdésben szabályozott esetben pedig a készpénzáttutalási megbízás feladóvevényén szereplő azonosító szám (8 számjegyű azonosító), a megfizetett eljárási illeték összegének és a befizetés időpontjának feltüntetésével kell közölni az eljáró szervvel.

(6) Az eljárási illetéket, ha azt elektronikusan kezdeményezett államigazgatási eljárás esetén az eljárás megindítását (kérelem előterjesztését) megelőzően nem fizették meg, legkésőbb az ügyazonosító ügyfél általi megismerését követő munkanapon kell megfizetni.

(7) A (2)–(4) bekezdésben meghatározott eljárások kivételével a 10 000 forintot meghaladó eljárási illeték az illetékhivatalnál kiszabás alapján készpénzzel, vagy amennyiben erre lehetőség van, bankkártyával is megfizethető. Ebben az esetben az illetékköteles iratot ennek egy másolatával az illetékes illetékhivatalhoz kell benyújtani. Az illeték megfizetését az eredeti iraton igazolja az illetékhivatal.

(8) A külképviseletnél, illetőleg ennek útján kezdeményezett magyar hatósági eljárás esetén az eljárás illetékét a konzuli díjakra vonatkozó külön jogszabályban meghatározott módon kell megfizetni.

(9) Belföldi székhelyű államigazgatási szerv a külföldi célra kért, tényt bizonyító, adatot rögzítő vagy egyéb tartalmú iratot az illeték megfizetése nélkül köteles kiállítani és a fizetendő illeték összegét

a) ha az irat szabályszerű továbbítása külföldre diplomáciai úton történik, az irat megküldésével egyidejűleg a külügyminiszterrel,

b) minden más esetben – ha jogszabály másként nem rendelkezik – lelet útján az illetékes illetékhivatallal közölni. Az ilyen illetékhiany után mulasztási bírság nem szabható ki.

(10) A (9) bekezdés a) pontjában említett esetben az iratokat a külügyminiszter azzal küldi meg a külképviseleti szervnek, hogy az illetéket az irat kézbesítése előtt szedje be. Az így beszedett összeget a konzuli ügyszámra

hivatkozással a Konzuli Információs Rendszerben vagy a konzuli alnaplóban kell elszámolni.

(11) A vagyonszerzési illeték alá eső ügyben az ingatlan-nyilvántartási eljárás illetékét a vagyonszerzési illetékkel együtt kiszabás alapján pénzzel kell megfizetni.

(12) Ha az ügyfél az eljárás megindítása nélkül a (2) bekezdés a) pontja vagy a (4) bekezdés szerinti módon fizetett illetéket, akkor a készpénzáttutalási megbízás feladóvevényével az illetékhivatalnál kérheti az illeték visszatérítését. Az illetékhivatal a Magyar Államkincstár megkeresésével ellenőrzi a visszatérítési igényt, melynek eredményeként az illetéket visszatéríti vagy határozatot hoz a visszatérítés megtagadásáról. Az adóhatóság illetékbeszedési számlájára fizetett illeték visszatérítésére az adózás rendjéről szóló törvény adó-visszatérítésre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.”

171. § Az Itv. a 73. § után a következő 73/A. §-sal és a § előtti alcímmel egészül ki:

„Hiánypótlás

73/A. § (1) Ha az ügyfél a kérelmet az illeték megfizetése nélkül nyújtja be, az eljáró hatóság az eljárás megindításakor, elektronikusan kezdeményezett eljárás esetén a 73. § (6) bekezdésében meghatározott határidő eredménytelen leteltét követően – postai úton előterjesztett beadvány esetén postai úton, elektronikus úton kezdeményezett eljárások esetén elektronikus úton is – az ügyfelet figyelmezteti az illeték megfizetésére azzal, hogy ha

a) a megfizetni elmulasztott illetéket illetékbélyegben kellett leróni, akkor illetékbélyegben, postai úton történő felhívás esetén válaszlevelezőlapon,

b) egyéb fizetési mód esetén átutalással vagy készpénzzel

8 napon belül nem fizeti meg, a 82. §-ban említett mulasztási bírságot is meg kell fizetnie. A fizetési határidőt a hiánypótlási felhívás kézhezvételétől kell számítani. Ha a felhívásra postai úton kerül sor, akkor az illetéken felül a felhívás postaköltségét – e címen 200 forintot – a válaszlevelezőlapon illetékbélyegben, egyéb esetben pénzzel kell megfizetni. A figyelmeztetés megtörténtét, illetőleg a felhívás elküldését az iraton fel kell jegyezni, illetőleg az ügyféllel igazoltatni kell.

(2) Ha az ügyfél az illeték megfizetésének mellőzését kérte, a hatóság döntéséig az (1) bekezdésben foglalt felhívásnak nincs helye.

(3) Ha az ügyfél az (1) bekezdésben meghatározott határidőben illetékfizetési kötelezettségének nem tesz eleget, az illetékhianyról leletet kell készíteni. A lelet alapján az illetéket, a felhívás költségét és a mulasztási bírságot az illetékes illetékhivatal írja elő.”

172. § Az Itv. 74. §-a helyébe a következő rendelkezés lép, és a § előtt a következő alcímmel egészül ki:

„A bírósági eljárási illeték megfizetése

74. § (1) A bírósági eljárási illetéket illetékbélyeggel az eljárást kezdeményező iraton kell megfizetni, kivéve, ha

jogszabály más fizetési módot – ideértve az elektronikus illetékfizetés módját – is megenged, vagy ha az illeték viseléséről a bíróság az eljárást befejező határozatában dönt. A 10 000 forintot meghaladó eljárási illeték az illetékhivatalnál kiszabás alapján készpénzzel, vagy amennyiben erre lehetőség van, bankkártyával is megfizethető. Ebben az esetben az illetékköteles iratot ennek egy másolatával az illetékes illetékhivatalhoz kell benyújtani. Az illeték megfizetését az eredeti iraton igazolja az illetékhivatal.

(2) Ha az illeték megfizetését a kötelezett felhívás ellenére elmulasztotta, de a beadványt nem utasították el, a meg nem fizetett illetéket a mulasztási bírsággal együtt lelet alapján az illetékhivatal előírja.

(3) A választottbíróági eljárásban az illetéket a megállapított költségekkel együtt kell megfizetni és azt az eljárás befejezésekor az eljáró választottbíróóság utalja át a Fővárosi Illetékhivatalnak.

(4) A pénzügyminiszter – kérelemre – az általános szabályoktól eltérően a bírósági eljárási illeték utólagos elszámolással történő megfizetését engedélyezheti annak a gazdálkodó szervezetnek [Ptk. 685. § c) pont], amely évente legalább 1000 olyan bírósági (peres és nemperes) eljárást kezdeményez, amelyben a fizetendő illeték összege nem haladja meg a 10 000 forintot. A kérelem előterjesztéséért külön jogszabályban meghatározott igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni. Utólagos elszámolás esetén a gazdálkodó szervezet az utólagos elszámolás körébe tartozó ügyekben mentesül az eljárás kezdeményezésekor a bírósági eljárási illeték megfizetése alól és azt utólagos elszámolás alapján félévente a székhelye szerint illetékes illetékhivatal számlájára fizeti meg. Az engedélyt a pénzügyminiszter „Tájékoztató”-ban teszi közzé a Pénzügyi Közlönyben.”

173. § Az Itv. a 74. § után a következő 74/A. §-sal és az alábbi alcímmel egészül ki:

„Az eljárási illeték megfizetésére vonatkozó közös szabályok

74/A. § (1) Az illetékbélyeggel megfizetett illetéket az eljárást kezdeményező iratra (jegyzőkönyvre) vagy ezek hiányában az eljárás során létrejött iratra kell felragasztani. A lerovandó eljárási illeték összegét kerekíteni kell oly módon, hogy az 50 forint alatti maradékot el kell hagyni, az 50 forintot és az azt meghaladó összeget pedig 100 forintnak kell számolni.

(2) Az eljárást kezdeményező iratra ragasztott illetékbélyeget az ügyfélnek átírnia vagy azon bármiféle megjelölést alkalmaznia nem szabad. A bélyeget az eljáró hatóság értékteleníti felülbélyegezéssel, amelynél az eljárást kezdeményezték.

(3) A 73. § (2) bekezdés b) pontjában szabályozott illetékfizetés esetén az eljárási illetéket megfizetettnek kell tekinteni, a bizonylatot pedig az ügyirathoz kell csatolni.

(4) Átutalási megbízással történő fizetés esetén az eljárási illeték megfizetésének ellenőrzésére vonatkozó szabályokat a pénzügyminiszter rendeletben szabályozza.”

174. § Az Itv. 76. §-ának (2) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„A vagyonszerzés késedelmes bejelentését terhelő mulasztási bírságot az illetékhivatal határozattal szabja ki.”

175. § Az Itv. 100. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„100. § Felhatalmazást kap a pénzügyminiszter arra, hogy rendelettel állapítsa meg

a) a vagyonszerzési illetékekkel kapcsolatos ügyiratok kezelésének, az illetékek kiszabásának, elszámolásának és könyvelésének szabályait,

b) az eljárási illetékek megfizetésére és a megfizetés ellenőrzésére vonatkozó részletes szabályokat,

c) az illetékbélyegek előállításával, forgalomba hozatalával és forgalmazásával kapcsolatos szabályokat,

d) a bírósági eljárási illeték utólagos elszámolással történő megfizetése iránt kezdeményezett eljárásért fizetendő igazgatási szolgáltatási díj mértékét, valamint a díj beszedésével, kezelésével, nyilvántartásával, visszatérítésével kapcsolatos részletes szabályokat,

e) az általános tételű eljárási illeték mértékét az adott mértéket megállapító jogszabály hatálybalépésétől eltelt időszakban bekövetkezett ár- és értékviszonyok változására figyelemmel.”

176. § Az Itv. 102. §-a (1) bekezdésének e) pontja a következő szövegrésszel és a bekezdés a következő v) ponttal egészül ki:

[E törvény alkalmazásában:

e) forgalmi érték:]

„Pénzre szóló követelés esetén az illetékkötelezettség keletkezésének napján fennálló követelés értéke. Tagsági jogviszonyt megtestesítő értékpapír, valamint üzletrész, vagyoni betét esetén az illetékkötelezettség keletkezésének napján érvényes tőzsdei átlagár alapján számított érték, ennek hiányában annak a gazdasági társaságnak, szövetkezetnek, egyéb jogi személynek – amelyben a vagyonszerző tagsági jogot szerzett – az illetékkötelezettség keletkezésének napján rendelkezésre álló, a gazdasági társaság, szövetkezet, egyéb jogi személy arra feljogosított döntéshozó szerve által elfogadott utolsó számviteli beszámoló mérlegében (ilyen mérleg hiányában az alapításkori nyitó vagyonszerzés mérlegében, az illetékkötelezettség keletkezésekor felszámolás alatt álló gazdasági társaság, szövetkezet, egyéb jogi személy esetén a felszámolás kezdő napját megelőző napra elkészített zárómérlegében) szereplő saját tőke mérleg szerinti értékének a megszerzett értékpapírra, üzletrészre, vagyoni betétre jutó hányada,”

„v) *alapítvány (közalapítvány)*: magánszemély, jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság által tartós közérdekű célra alapított, az alapítvány székhelye szerint illetékes megyei (fővárosi) bíróság által nyilvántartásba vett szervezet.”

177. § (1) Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 10. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Fizetési kötelezettséget előírni, a fizetésre kötelezettek körét, a fizetési kötelezettség mértékét, a kedvezmények, mentességek körét és mértékét, továbbá előlegfizetési kötelezettséget megállapítani – az általános tételű államigazgatási eljárási illeték, a díj és a bírság kivételével – csak törvényben, illetve törvény felhatalmazása alapján önkormányzati rendeletben lehet.”

(2) Az Áht. a 11/A. § után a következő 11/B. §-sal egészül ki:

„11/B. § (1) Ha az ügyfél az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) szerinti államigazgatási eljárási illetéket az Itv. 73. § (1)–(3) és (6) bekezdésében meghatározott időpontig maradéktalanul megfizette (lerőta) és az eljáró hatóság a reá irányadó eljárási szabályokban meghatározott ügyintézési határidőt nem az ügyfélnek felróható okból nem tartotta be, akkor az eljáró hatóság a (2) bekezdésben meghatározott mértékű összeg megtérítésére köteles, feltéve, hogy az illeték visszatérítésének egyébként nincs helye.

(2) A megtérítendő összeg az eljárási illeték 50%-ával megegyező összeg, ha pedig az ügyintézés időtartama meghaladja az ügyintézésre jogszabályban előírt ügyintézési határidő kétszeresét, akkor az eljárási illetékkel megegyező összeg.

(3) Ha az eljáró hatóság az ügyintézési határidőt az ügyfélnek felróható okból nem tartja be, akkor erről határozatot hoz. A megtérítendő összeget egyébként az eljáró szerv saját költségvetése terhére eljárása befejezésétől számított 8 napon belül fizeti meg az ügyfél számára. Amennyiben az eljáró hatóság késedelme más hatóság miatt következett be, akkor e hatóság felszólításra köteles az ügyfélnek megtérített összeget az eljáró hatóságnak megfizetni.”

178. § Az Itv. melléklete e törvény 13. számú melléklete szerint módosul.

XIII. Fejezet

A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény módosítása

179. § A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Gjt.) 1. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) E törvény hatálya nem terjed ki a belföldi rendszámú mezőgazdasági vontatóra, a lassú járműre és a lassú jármű pótkocsijára, a munkagépre, a CD, a CK, a DT, az OT és a Z betűjelű rendszámú járművel ellátott gépjárműre, továbbá a motorkerékpárra, ha hajtómotorjának lökettérfogata a 250 cm³-t nem éri el, valamint a külföldön nyilvántartott tehergépjárművek közül azokra,

amelyek az Európai Unió valamely tagállamában vannak nyilvántartva.”

180. § A Gjt. 2. §-ának (1) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Az adó alanya – a (2)–(3), illetve az (5) bekezdésben foglalt kivétellel – a gépjármű azon tulajdonosa, üzemen tartó esetén üzemen tartója (a továbbiakban együtt: tulajdonos), akinek/amelynek a nevére – a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény alapján vezetett nyilvántartás (a továbbiakban: hatósági nyilvántartás) év első napján fennálló állapota szerint – a forgalmi engedélyt kiállították. Amennyiben a hatósági nyilvántartás szerint egy gépjárműnek több tulajdonosa vagy több üzembentartója van, akkor közülük az adó alanya az, aki/amely a hatósági adatszolgáltatást megelőző tárgyév utolsó napján az adó alanya volt.”

„(4) Gépjármű tulajdonát ruházása esetén, ha a tulajdonát szállással érintett felek egyike sem tesz eleget a külön jogszabály által meghatározott bejelentési kötelezettségének, akkor a tulajdonát szállás bejelentése évének utolsó napjáig az (1) bekezdés szerinti tulajdonos az adó alanya.”

181. § A Gjt. 6. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Tehergépjármű esetében – ide nem értve a nyergesvontatót, valamint a lakópótkocsit – az adó alapja a közúti közlekedési nyilvántartásban feltüntetett saját tömege (önsúlya) növelve a terhelhetősége (raksúlya) 50%-ával.”

182. § A Gjt. 9. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adóztatási feladatokat – a (3) bekezdésben foglalt kivétellel – a magánszemély adóalanyának a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény szerinti nyilvántartásba, míg a nem magánszemély adóalanyának (ideértve az egyéni vállalkozót is) a hatósági nyilvántartásba bejegyzett lakcíme, székhelye, illetőleg telephelye szerint illetékes települési, a fővárosban a kerületi önkormányzati adóhatóság (a továbbiakban együtt: adóhatóság) látja el. Ha a nyilvántartásban a lakcím, a székhely, illetőleg a telephely megváltozik, az adóztatási feladatok ellátására a változást követő év első napjától az új lakcím, székhely, illetőleg telephely szerint illetékes adóhatóság jogosult. Gépjármű tulajdonát ruházása esetén, ha a tulajdonát szállással érintett felek egyike sem tesz eleget a külön jogszabály által meghatározott bejelentési kötelezettségének, akkor a tulajdonát szállás bejelentése évének utolsó napjáig a 2. § (1) bekezdés szerinti tulajdonos nyilvántartásba bejegyzett lakcíme, székhelye, illetőleg telephelye szerinti önkormányzati adóhatóság az illetékes a tulajdonát változással érintett gépjármű adóztatására. Amennyiben a hatósági nyilvántartás a székhelyet és a telephelyet egyaránt tartalmazza, akkor a telephely szerint illetékes adóhatóság jogosult a gépjármű adóztatására.”

183. § A Gjt. 15. §-ának (2) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„E bekezdés szerinti fuvarozási időtartamba (tartózkodási időbe) nem számít bele a külön jogszabályban meghatározott forgalomkorlátozási időszak.”

184. § A Gjt. 18. §-ának 18., 24. és 26. pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(E törvény alkalmazásában)

„18. gépjármű forgalomból való kivonásának minősül a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 35/2000. (XI. 30.) BM rendelet szerinti forgalomból való kivonás, ide nem értve a forgalomból való fiktív kivonást,”

„24. *munkagép*: minden szállító- vagy vontatószerkesztéknek – függetlenül a rendszámjelzőtől – nem minősülő (jellemzően önjáró), „E” betűjelű ideiglenes rendszámjelzővel ellátott jármű; amely önerejéből 15 km/óra sebességnél gyorsabban haladni nem képes,”

„26. *lassú jármű és a lassú jármű pótkocsija*: a 35/2000. (XI. 30.) BM rendelet értelmében speciális rendszámjelzővel – fehér alapon (3-3) piros betű- és számjellel, Y kezdő betűjellel – és igazolólapval ellátott jármű, amely a sík úton önerejéből (vagy vontatója által) 25 km/óra sebességnél gyorsabban haladni nem képes,”

HATODIK RÉSZ

XIV. Fejezet

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosítása

185. § Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 7. §-ának (1)–(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A magánszemélyt az adóhatóság előtt – ha nem kíván személyesen eljárni – törvényes képviselője, képvisleti jogosultságát igazoló ügyvéd, ügyvédi iroda, adószakértő, adótanácsadó, könyvelő, számviteli, könyvviteli szolgáltatásra vagy adótanácsadásra jogosult gazdasági társaság alkalmazottja, tagja, közokiratban vagy teljes bizonyító erejű magánokiratban foglalt eseti meghatalmazás, megbízás alapján más nagykorú személy képviselheti. Az egyéni vállalkozó magánszemélyt az adóhatóság előtt a képviseleti jogosultságát igazoló nagykorú alkalmazottja is képviselheti.

(2) Jogi személyt és egyéb szervezetet az adóhatóság előtt a rá vonatkozó szabályok szerint képviseleti joggal rendelkező személy, a képviseleti jogosultságát igazoló nagykorú alkalmazott, jogtanácsos, továbbá ügyvéd, ügyvédi iroda, adószakértő, adótanácsadó, könyvelő, számviteli, könyvviteli szolgáltatásra vagy adótanácsadásra jogosult gazdasági társaság alkalmazottja, tagja képviselheti.

(3) Amennyiben az adózó a képviselet ellátására állandó meghatalmazást vagy megbízást ad, és ezt az adóhatóságnak bejelenti, a bejelentett kötelezettségekkel kapcsolatban a meghatalmazás, megbízás időtartama alatt a meghatalmazott, megbízott által elkövetett jogsértés miatt megállapított mulasztási bírság – a számviteli, könyvviteli szolgáltatásra vagy adótanácsadásra jogosult gazdasági társaság alkalmazottja, tagja, valamint a képviseleti jogosultságát igazoló nagykorú alkalmazott kivételével – a képviselőt terheli. Ha az adózó állandó meghatalmazottja olyan gazdasági társaság alkalmazottja, tagja, amely számviteli, könyvviteli szolgáltatásra vagy adótanácsadásra jogosult, a mulasztási bírságot a gazdasági társasággal szemben kell megállapítani.”

186. § Az Art. 14. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Az ügyvéd és a szabadalmi ügyvivő mentesül tevékenységének szüneteltetése, a közjegyző pedig mentesül a közjegyzői szolgálata szünetelésének időtartamához kötődő adókötelezettségek teljesítése alól, ideértve a bankszámla-fenntartási kötelezettséget is.”

187. § Az Art. 16. §-a (3) bekezdésének *a)* és *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(3) Az állami adóhatósághoz be kell jelenteni az adózó:]

„*a)* nevét (elnevezését), rövidített cégnevét, a magánszemély adóazonosító jelét, külföldi vállalkozás esetén az illetősége szerinti állam hatósága által megállapított adóazonosító számát;”

„*c)* létesítő okiratának (alapító okirat, társasági-társulati szerződés, alapszabály) keltét és számát, a gazdasági társaság, közhasznú társaság, egyesülés vezető tisztségviselőinek nevét, lakóhelyét, adóazonosító számát és a rá vonatkozó jogszabály szerinti képviselőjének, könyvvizsgálójának (ha a könyvvizsgáló gazdálkodó szervezet, az adott gazdasági társaság vizsgálatáért személyében is kijelölt felelősének) nevét, lakóhelyét;”

188. § (1) Az Art. 17. §-a (3) bekezdésének *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(3) Az (1) bekezdés a) pontjában megjelölt adózó a vállalkozói igazolvány kézhezvételétől, az (1) bekezdés b) pontjában megjelölt adózó pedig a bejelentkezés napjától számított 15 napon belül a 16. § (3) bekezdésében felsorolt adatok közül az állami adóhatósághoz írásban bejelenti]

„*d)* a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság, a korlátolt felelősségű társaság, az egyesülés, a közös vállalat tulajdonosának (tulajdonosainak), valamint a gazdasági társaság, közhasznú társaság, egyesülés vezető tisztségviselőinek adóazonosító számát;”

(2) Az Art. 17. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A bankszámlanyitásra kötelezett adózónak legalább egy belföldi pénzforgalmi bankszámlával kell rendelkeznie. Az adózó bevallásában, valamint kiutalási kérelmében feltüntetni azon pénzforgalmi bankszámlájának számát, melyre a költségvetési támogatás kiutalását kéri.”

(3) Az Art. 17. §-ának (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(10) A jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező egyéb szervezet az állami adóhatósághoz az adóévet követő január 31. napjáig bejelenti azt a székhelyére, telephelyére az adóévben nem önálló tevékenység végzésére kirendelt külföldi illetőségű magánszemélyt,

a) aki az adóévben 183 napot meghaladó időtartamnál hosszabb ideig tartózkodott belföldön, vagy

b) akinek díjazását, fizetését, bérét, és más hasonló térítését nem a külföldi illetőségű munkáltató, illetőleg nem a külföldi illetőségű munkáltató nevében fizetik, vagy

c) akinek díjazását, fizetését, bérét, és más hasonló térítését a munkáltatónak a belföldön fekvő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

(11) A (10) bekezdésben előírt bejelentés tartalmazza:

a) a külföldi illetőségű magánszemély természetes azonosító adatait, állampolgárságát,

b) a munkavégzés megkezdésének időpontját és adóéven belüli időtartamát,

c) a munkavégzésre megbízást adó és a munkavégzéssel kapcsolatos költségeket viselő külföldi szervezet vagy magánszemély nevét, székhelyét (telephelyét), illetve lakóhelyét.”

189. § Az Art. 22. §-ának (5) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„A kizárólag adólevonásra nem jogosító tevékenységet folytató, az általános forgalmi adóról szóló törvény 15. § (5) bekezdése és 15/A. §-a szerinti szolgáltatást az Európai Közösség más tagállamában illetőséggel bíró adóalanyak nyújtó, illetőleg tőle igénybe vevő, közösségi adószámmal nem rendelkező általános forgalmiadó-alany közösségi adószámának megállapítása érdekében e kereskedelmi kapcsolatát az állami adóhatósághoz előzetesen bejelenti.”

190. § (1) Az Art. 24. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az állami adóhatóság az adószámmal nem rendelkező magánszemélyt az adóazonosító jelén – a magyar állampolgársággal nem rendelkező magánszemély esetén az állampolgárságát is feltüntetve – tartja nyilván. Amennyiben a belföldön állandó lakóhellyel, szokásos tartózkodási hellyel nem rendelkező, nem magyar állampolgárságú magánszemély adóazonosító jellel nem rendelkezik és belföldön eseti jelleggel szerez adóköteles, a kifizető adatszolgáltatási kötelezettsége körébe eső jövedelmet, a magánszemély adóazonosító jelének megállapítását a ki-

fizető is kérheti az állami adóhatóságtól a magánszemély általa ismert természetes azonosító adatainak és amennyiben a magánszemély belföldön rendelkezik értesítési címmel, annak közlésével. A magánszemély adóazonosító jeléről az adóhatóság a kifizetőt is tájékoztatja.”

(2) Az Art. 24. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az adózónak az adóazonosító számát az adózással összefüggő minden iraton fel kell tüntetnie. A magánszemély az adóazonosító jelét közli a munkáltatóval, a kifizetővel, a megyei (fővárosi) munkaügyi központtal, a hitelintézettel, a társadalombiztosítási szervvel, ha az olyan kifizetést teljesít, amelynek alapján a magánszemélynek adófizetési kötelezettsége keletkezik, és azzal összefüggésben a törvény adatszolgáltatási kötelezettséget ír elő. A magánszemély az adóazonosító jelét közli a földhivatallal, az illetékhivatallal, a biztosítóintézettel, az adókedvezmény (adómentesség) igénybevételére jogosító igazolást kiállító szervvel, a költségvetési támogatás igénybevételére jogosító igazolás kiállítójával is, ha ezzel összefüggésben azt adatszolgáltatási kötelezettség terheli. Az adatszolgáltatásra kötelezettek felhívására a magánszemély bemutatja adóigazolványát. Ha a magánszemély az adóazonosító jelét nem közli, a munkáltató és a kifizető a kifizetést, az adókedvezmény (adómentesség), a költségvetési támogatás igénybevételére jogosító igazolás kiállítója az igazolás kiadását – az adóazonosító jel közléséig – megtagadja.”

(3) Az Art. 24. §-ának (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) A (9) bekezdés c) pontjában felsorolt esetekben a nyilvántartásból való törlésről az állami adóhatóság az adózót haladéktalanul értesíti.”

191. § Az Art. 27. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A munkáltató a magánszemély jövedelemadóját akkor állapítja meg, ha annak törvényben foglalt feltételei fennállnak, és a magánszemély a jogkövetkezmények szempontjából az adóbevallással egyenértékű nyilatkozatában ezt az adóévet követő év január 15. napjáig kéri. A munkáltatói adómegállapítás az ellenőrzés és a jogkövetkezmények szempontjából a magánszemély bevallásának minősül. A magánszemély az adóévet követő év január 15. napjáig arról is nyilatkozik, ha nem kéri a munkáltatói adómegállapítást.”

192. § (1) Az Art. 28. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az az adózó, aki a személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott feltételek alapján nincs kizárva az adatszolgáltatás alapján történő adómegállapításból, továbbá nem kívánja adóját önadózással megállapítani, illetőleg munkáltatói adómegállapítást nem kér, az adóévet követő év február 15. napjáig az illetékes adóhatóság-

nál az erre a célra rendszeresített nyomtatványon bejelenti, hogy adóhatósági adómegállapítás útján kívánja teljesíteni adókötelezettségét. Az adózó bejelentésével egyidejűleg nyilatkozik

a) átvezetési igényéről, a visszatérítendő adó kiutalásához szükséges adatokról,

b) a járulékfizetési kötelezettség felső határát meghaladóan levont nyugdíjjárulék visszaigényléséről – kivéve, ha az adóévben a fegyveres erők, a rendvédelmi szervek vagy a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagja volt –, feltéve, hogy a különbözetet év közben a foglalkoztatójával nem számolta el,

c) az adóhatóság nyilvántartásában nem szereplő olyan adatokról, tényekről, körülményekről, melyek az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapításához szükségesek.”

(2) Az Art. 28. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az adózónak az adót június 20-áig kell megfizetnie, illetőleg az adóhatóságnak a visszatérítendő adót eddig az időpontig kell kiutalni. Az adóhatóságot a kiutalás időpontjában fennálló, általa nyilvántartott köztartozás tekintetében megilleti a visszatartási jog. Ha az adóhatóság az adómegállapítást késedelmesen teljesíti, a fizetési határidőt (30 nap) az adómegállapítás kézhezvételétől kell számítani.”

(3) Az Art. 28. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Az adóhatósági adómegállapítás során megállapított, és az adózóval közölt adó a jogkövetkezmények és az ellenőrzés szempontjából az adózó által bevallott adónak minősül, ha az adózó a nyitva álló határidőn belül észrevételt nem tett, illetve az adóhatóság az adózó észrevétele alapján az adót módosította, vagy határozattal állapította meg.”

(4) Az Art. 28. §-ának (10)–(12) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (13) bekezdéssel egészül ki:

„(10) Az adóhatóság az adózó kifogása alapján a tényállást hatósági eljárás keretében tisztázza, és határozattal állapítja meg az adó alapját, az adót, a visszatérítendő, illetőleg befizetendő adót. A határozat jogerőre emelkedéséig az adót az adózónak, illetőleg a visszatérítendő adót az adóhatóságnak az adóhatósági adómegállapításban meghatározott összeg szerint kell megfizetni, illetőleg kiutalni.

(11) Ha a határozat alapján az adózót az adóhatósági adómegállapításban meghatározott összegnél kisebb fizetési kötelezettség terheli, az adóhatóság az adóbefizetés igazolását követően az adózó kérelmére a javára mutató összeget 15 napon belül visszatéríti. Ha a határozat alapján az adózót további befizetés terheli, az adót a határozat jogerőre emelkedését követő 15 napon belül kell megfizetnie. Ha a határozat alapján az adózót az adóhatósági adómegállapításban meghatározott összegtől eltérő adóvisszatérítés illeti meg, a különbözetet az adózó, illetve

az adóhatóság a határozat jogerőre emelkedését követő 15 napon belül fizeti vissza, illetve utalja ki.

(12) Az adóhatóság utólagos adómegállapítás keretében állapítja meg az adót, ha a magánszemélynek az adóhatósági adómegállapítást követően tett bejelentése, illetőleg az adóhatósági adómegállapítást követően feltárt tények alapján megállapítható, hogy az adózó nem választhatta volna az adatszolgáltatás alapján történő adóhatósági adómegállapítást. A magánszemély bejelentése esetén az adóhatóság a jogkövetkezményeket az önellenőrzésre vonatkozó szabályok szerint állapítja meg, egyebekben az utólagos adómegállapítás során kiszabható jogkövetkezményeket kell alkalmazni.

(13) Az adómegállapítás során hozott határozat nem zárja ki a bevallás utólagos ellenőrzését és az utólagos adómegállapítást. Ha az adóhatóság az adómegállapítást befolyásoló új tényről, körülményről, bizonyítékról szerez tudomást, utólagos ellenőrzésnek és utólagos adómegállapításnak akkor is helye van, ha az adóhatósági adómegállapítást bíróság felülvizsgálta.”

193. § Az Art. 30. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A járulékfizetési kötelezettség felső határát meghaladóan levont nyugdíjjárulékot

a) az önadózó magánszemély a jövedelemadóról benyújtott adóbevallásában,

b) az adóhatósági adómegállapítást választó adózó, ha az adóévben a fegyveres erők, a rendvédelmi szervek vagy a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagja volt, és ezt nyilatkozathoz csatolt szolgálatteljesítésről szóló okirattal igazolja, az adóévet követő május 20. napjáig bevallásnak minősülő külön nyomtatvány benyújtásával

igényelheti vissza, feltéve, hogy a különbözetet év közben a foglalkoztatójával nem számolta el.”

194. § Az Art. 33. §-a (3) bekezdésének e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(3) Soron kívüli bevallást kell benyújtani az adózónak valamennyi adójáról – kivéve a magánszemélyt saját személyében terhelő azon adókat, amelyekről éves adóbevallást köteles benyújtani – a bevallással még le nem fedett időszakról, ha]

„e) a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint egyéni vállalkozónak minősülő magánszemély e tevékenységét megszünteti, a tevékenység gyakorlásához szükséges egyéni vállalkozói igazolványát vagy hatósági engedélyét jogerősen visszavonják, valamint az ügyvéd és a szabadalmi ügyvivő tevékenységét, illetőleg a közjegyző közjegyzői szolgálatát szünetelteti (a továbbiakban együtt: soron kívüli bevallási kötelezettséget kiváltó esemény).”

195. § Az Art. 37. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az adózót megillető költségvetési támogatás kiutalásának esedékességéről e törvény melléklete vagy tör-

vény rendelkezik. A költségvetési támogatást az igény (bevallás) beérkezésének napjától, de legkorábban az esedékességtől számított 30 napon belül, a visszaigényelt általános forgalmi adót, ha a visszaigényelt adó összege az 500 ezer forintot meghaladja, 45 napon belül kell kiutalni. Az adóhatóság a magánszemély bevallásában feltüntetett visszatérítendő jövedelemadót és járulékot az igény (bevallás) beérkezésétől számított 30 napon belül, de legkorábban az adóévet követő év március 1-jétől utalja ki. Ha a költségvetési támogatást az adóhatóság állapítja meg, a kiutalást az erről szóló határozat jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül kell teljesíteni. A kiutalásra nyitva álló határidőt,

a) ha az adózó bevallásának, igénylésének kijavítását az adóhatóság a 34. § (6) bekezdésének alkalmazásával rendelte el, az adóbevallás kijavításának napjától,

b) ha az ellenőrzés befejezését az adózó érdekkörében felmerült ok akadályozza vagy késlelteti, az akadály megszűnésének napjától,

c) ha a kiutalási igény jogosságának ellenőrzése az igény (bevallás) beérkezésének napjától számított 30 napon belül megkezdődik, és az ellenőrzés akadályozása miatt mulasztási bírság kiszabására vagy elővezetésre kerül sor, az ellenőrzésről felvett jegyzőkönyv átadásának napjától kell számítani.”

196. § Az Art. 38. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A bankszámlanyitásra kötelezett adózót megillető költségvetési támogatást az adóhatóság kizárólag az adózó belföldi bankszámlájára történő átutalással teljesítheti. A bankszámlanyitásra nem kötelezett adózót megillető költségvetési támogatást az adóhatóság belföldi bankszámlára történő átutalással vagy posta útján fizeti ki az adózónak. A belföldi bankszámlanyitásra nem kötelezett, külföldi illetőségű adózót megillető adó-visszatérítést az adóhatóság az adózó által megadott külföldi bankszámlára, az adózó által meghatározott devizanemben utalja át. Olyan külföldi pénznem esetében, amelynek nincs a Magyar Nemzeti Bank által közzétett forintban megadott árfolyama, a Magyar Nemzeti Bank által közzétett, euróban megadott árfolyamot kell figyelembe venni. Az átváltás költsége a külföldi illetőségű adózót terheli.”

197. § Az Art. 40. §-a a következő (2)–(3) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (2) bekezdés számozása (4) bekezdésre változik:

„(2) Állami adóhatóság által kezelt elkülönített számlára kell megfizetni az adó-, társadalombiztosítási család [Btk. 310. § (1) bekezdés], a Munkaerőpiaci Alap bevételeit biztosító fizetési kötelezettség megsértése [Btk. 310/A. § (1) bekezdés], a társadalombiztosítási, egészségbiztosítási vagy nyugdíjjárulék fizetési kötelezettség megsértése [Btk. 310/B. § (1)–(3) bekezdései] bűncselekmények elkövetője által teljesített, a bűncselekménnyel okozott

zott bevételecsökkenés összegével megegyező – büntethetőséget megszüntető okot eredményező – összeget.

(3) Állami adóhatóság által kezelt elkülönített számlára kell megfizetni az állami adóhatóság hatáskörébe tartozó adóval, költségvetési támogatással kapcsolatban elkövetett bűncselekmény miatt indított büntetőeljárásban a nyomozás elrendelésétől a büntetőeljárás jogerős befejezéséig a kár, bevételecsökkenés megtérítése érdekében – a büntetés enyhítését eredményezően – megfizetett összeget.”

198. § Az Art. 43. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (2)–(7) bekezdés számozása (3)–(8) bekezdésre változik:

„(2) Az állami adóhatóság hatáskörébe tartozó adóval, költségvetési támogatással kapcsolatban elkövetett bűncselekményre tekintettel az elkövető által befizetett, a büntetőeljárás során hozott jogerős határozat alapján előírt összeget az adóhatóság átvezeti azon adózó folyószámlájára, amelynek a bűncselekmény következtében fizetési kötelezettsége keletkezett.”

199. § Az Art. 50. §-a a következő (4)–(5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha az adóhatóság az adatszolgáltatás alapján történő adóhatósági adómegállapítás keretében megállapított adót a magánszemély késedelmesen előterjesztett észrevétele alapján módosítja az adózó terhére, az adóhatóság a korábban megállapított és az adózó észrevétele alapján módosított összeg különbözete után önellenőrzési pótlékot számít fel, melynek összegét az adómegállapítás módosításáról szóló értesítésben közli az adózóval.

(5) A (4) bekezdésben meghatározott esetben a különbözetet és az önellenőrzési pótlékot az adózó az adómegállapítás módosításáról szóló értesítés kézhezvételétől számított 15 napon belül fizeti meg, illetőleg az adóhatóság a különbözetet ugyanezen határidőn belül utalja ki.”

200. § Az Art. 52. §-a a következő (8)–(13) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Ha az állami adóhatóság az elhunyt magánszemély adóügyével összefüggésben adóigazgatási eljárást folytat vagy azt kezdeményez, és ennek során az örökösök személyének ismerete szükséges, az adóhatóság megkeresésére a hagyatéki leltározásra illetékes önkormányzati jegyző adatot szolgáltat a hagyatéki leltár készítésének tényéről, valamint a hagyatéki eljárást lefolytató közjegyző nevééről és székhelyéről. Az állami adóhatóság megkeresésére a hagyatéki eljárást lefolytató közjegyző a megkereső adóhatóságot tájékoztatja az örökösökről az azonosításukhoz szükséges adatok feltüntetésével (név, születési hely és idő, anyja leánykori neve és lakóhely), valamint az örökösük alapján örökölt vagyonról és annak értékéről, vagy tájékoztatást ad a hagyatéki eljárás megszüntetéséről.

(9) A Magyar Ügyvédi Kamara, illetőleg a Magyar Szabadalmi Ügyvivői Kamara az ügyvédi, szabadalmi ügyvivői tevékenység szünetelésének kezdő napjáról,

valamint a szünetelés megszűnésének napjáról az ügyvéd, szabadalmi ügyvivő természetes azonosító adatainak feltüntetésével a bejegyzést követő hó 15. napjáig adatot szolgáltat az ügyvéd, szabadalmi ügyvivő illetékes állami adóhatóságához.

(10) A közjegyző székhelye szerint illetékes területi közjegyzői kamara a közjegyző szolgálata szünetelésének kezdő napjáról, valamint a szolgálat szünetelése megszűnésének napjáról a közjegyző természetes azonosító adatainak feltüntetésével, a szolgálat szünetelésének kezdő napját, illetőleg a szolgálat szünetelése megszűnésének napját követő hó 15. napjáig adatot szolgáltat a közjegyző illetékes állami adóhatóságához.

(11) Az állami adóhatóság elnöke a nemzetgazdaság aktuális állapotának, illetőleg az azt befolyásoló hatások, folyamatok elemzése, értékelése érdekében a 10 000 legnagyobb adóteljesítménnyel rendelkező adózót soron kívüli adatszolgáltatásra kötelezheti gazdasági tevékenységének olyan adatairól, amelyek a jogszabály alapján vezetett nyilvántartásaiból megállapíthatók és adókötelezettségével összefüggésben állnak.

(12) E törvény 7. számú mellékletében meghatározott kamatjövedelem kifizetője, illetve az ezzel összefüggésben adatszolgáltatásra kötelezett más személy a 7. számú melléklet szerinti módon és tartalommal adatot szolgáltat az állami adóhatóságához.

(13) A vámhatóság megkeresésére a jövedéki adó-visszaigénylés ellenőrzéséhez a nyilvántartásában szereplő adatok közül adatot szolgáltat

a) a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal az adózó használatában lévő földterület művelési ágáról és nagyságáról, illetőleg a szarvasmarha állomány egyedeinek számáról,

b) az Országos Erdészeti Hatóság az adózó használatában lévő erdőterületen folytatott erdőgazdasági tevékenységről, a faállomány nagyságáról, annak változásáról.”

201. § Az Art. 54. §-a a következő (8)–(9) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Az állami adóhatóság a csekély összegű (de minimis) támogatások összegéről adózónként az adóbevallás határidejét követő 90 napon belül adatot szolgáltat a Magyar Államkincstárnak, amely az adatokat az Országos Támogatási Monitoring Rendszerben rögzíti.

(9) Az állami adóhatóság az államháztartásról szóló törvény felhatalmazása alapján az államháztartási szervek és a közvállalkozások közötti pénzügyi kapcsolatok átláthatóságáról, valamint az egyes vállalkozásokon belüli pénzügyi átláthatóságról szóló kormányrendeletben meghatározott adatokat, dokumentumokat az Európai Bizottságnak megküldi, illetőleg rendelkezésre bocsátja.”

202. § Az Art. 56. §-a hatályos rendelkezésének számozása (1) bekezdésre változik, és egyidejűleg a § a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Az Európai Közösség tagállamai illetékes hatóságának jogsegély iránti megkeresése a magyar hatóságoktól érkezett megkeresésekkel azonos megítélés alá esik.”

203. § Az Art. 57. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„57. § (1) A KKI az Európai Közösség tagállamai illetékes hatóságának megkeresésére haladéktalanul átadja azokat az adóadatokat, amelyek a megkereső tagállamban

a) az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garancia-alap (EMOGA) teljes vagy részleges finanszírozási rendszerének részét képező visszatérítés, intervenció és egyéb, pénzösszeg behajtására irányuló intézkedés, továbbá a cukorágazat piacának közös szervezése keretében alkalmazott lefölözés és egyéb díj,

b) a jövedelem-, nyereség- és vagyonadó,

c) az általános forgalmi adó,

d) a biztosítási adó,

e) az a)–d) pontban meghatározott tartozás végrehajtásával kapcsolatban felmerült költség, továbbá

f) a kamat, igazgatási pénzbüntetés és pénzbírság megállapításához szükségesek és az állami adóhatóság nyilvántartásában rendelkezésre állnak. Amennyiben a megkeresés teljesítéséhez más hatóságtól kell az adatot beszerezni, a beszerzést követően a KKI az adóadatot a megkereső hatóságnak haladéktalanul továbbítja. Az adatátadás akadályáról, megtagadásának okáról a KKI értesíti a megkereső hatóságot. Az általános forgalmi adóval összefüggésben a KKI az igazgatási együttműködést szabályozó európai közösségi rendelet szabályai szerint jár el.

(2) A KKI hivatalból adja át a másik tagállam illetékes hatóságának az (1) bekezdésben meghatározott adókkal összefüggő adóadatokat, amennyiben

a) alapos okkal feltételezhető, hogy a másik tagállamban adóvesztéség keletkezik,

b) az adózó olyan adókedvezményt vesz igénybe, illetve az adózót olyan adómentesség illeti meg, amely a másik tagállamban adófizetési kötelezettségnövekedést eredményez, illetve adókötelezettséget keletkeztet,

c) az adózó más tagállami illetőségű adózóval adókikérés céljából harmadik tagállamon vagy tagállamokon keresztül bonyolítja ügyleteit,

d) a KKI úgy ítéli meg, hogy az adómegettakarítás a kapcsolt vállalkozásokra vonatkozó szabályok megsértésével az eredmény újraelosztása útján valósul meg,

e) a korábban átadott adóadatokhoz képest olyan új tények, körülmények merültek fel, melyek a tényállást az adómegállapítás eredményessége érdekében kiegészítik.

(3) Az Európai Közösség tagállamai illetékes hatóságának előzetes jóváhagyásával az általa szolgáltatott adóadat harmadik tagállam illetékes hatóságának tovább adható.

(4) A KKI az adózót kérelmére tájékoztatja a (2) bekezdés alapján átadott adóadatairól.

(5) A KKI viszonyosság alapján az Európai Közösség tagállamai illetékes hatóságának az (1)–(2) bekezdésben foglaltakon túl is átadhat adóadatot, ha az olyan adóható-

sági eljárás lefolytatásához szükséges, amelyhez a magyar jogszabályok alapján is felhasználható. A KKI az Európai Közösség tagállamainak illetékes hatóságával megállapodhat abban, hogy az adott tagállam adóhatósági alkalmazottja az adatátadás érdekében a magyar adóhatóság által végzett eljárási cselekményeknél jelen lehet. A KKI értesíteni köteles az Európai Bizottságot minden olyan az Európai Közösség tagállamai illetékes hatóságával kötött viszonyossági megállapodásról, amely nem kizárólag egyedi adóügyre vonatkozik.

(6) Az Európai Közösség tagállamainak adóhatóságai az ellenőrzés hatékonyságának növelése érdekében az (1) bekezdés *b)–d)* pontjában meghatározott adók tekintetében megállapodhatnak abban, hogy saját illetékességi területükön egyidejűleg ellenőrzik egy vagy több adóalany adókötelezettségeinek teljesítését, amennyiben ahhoz közös vagy egymást kiegészítő érdekük fűződik.

(7) A KKI az Európai Közösség tagállamai illetékes hatóságának egyidejű ellenőrzésre irányuló megkeresését továbbítja az illetékes adóhatóságnak. Az adóhatóság határoz az egyidejű ellenőrzésben való részvételtől, elutasító döntését indokolni köteles. A KKI értesíti a megkereső hatóságot az adóhatóság döntéséről.

(8) A KKI az Európai Közösség tagállamai illetékes hatóságának megkeresésére – az e törvényben meghatározott szabályoknak megfelelően – kézbesíti az adózónak a tagállami adóhatóságok által az (1) bekezdés *b)–d)* pontjában meghatározott adókkal kapcsolatban kibocsátott határozatot, illetve egyéb okiratot. A kézbesítés iránti megkeresésben fel kell tüntetni a határozat vagy egyéb okirat tárgyát, az adózó nevét, címét, valamint minden egyéb, a címzett azonosításához szükséges információt. A KKI haladéktalanul értesíti a megkereső hatóságot az általa tett intézkedésről, különösen a kézbesítés időpontjáról.

(9) A KKI a 7. számú mellékletben meghatározott kifizetőtől, illetve az ezzel összefüggésben adatot szolgáltató más személytől beérkezett adóadatot a haszonhúzó illetősége szerinti tagállam illetékes hatóságának az adóévet követő év június 20-ig továbbítja.”

204. § Az Art. 59. §-ának (2) bekezdése a következő *e)* ponttal egészül ki:

[(2) A KKI a megkeresésben foglaltak teljesítését megtagadja, ha]

„*e)* a megkereső hatóság olyan adóadat átadását kéri, amelynek szolgáltatását azonos tartalmú megkeresés esetén nem tudná teljesíteni.”

205. § Az Art. 64. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A behajtási jogsegély keretében beszedett összeg kizárólag a behajtás iránti megkeresésben megjelölt tartozásra számolható el.”

206. § Az Art. 70. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„70. § (1) A KKI az Európai Közösség tagállamainak illetékes hatóságát jogsegélykérés céljából az e törvényben foglalt együttműködési szabályoknak megfelelően megkeresheti.

(2) Az egyidejű ellenőrzésre irányuló megkeresés során a KKI értesíti az érintett tagállamok illetékes hatóságait azokról az adóügyekről, amelyek tekintetében az adóhatóság egyidejű ellenőrzést javasol. A KKI megkeresését – az alapjául szolgáló információ közlésével – megindokolja, és meghatározza az ellenőrzés alá vont időszakot.

(3) Az önkormányzati adóhatóság az Európai Közösség tagállamainak területén illetőséggel bíró adózót terhelő – a külön jogszabályban meghatározott értékhatárt elérő – építmény- és telekadó-tartozás behajtása érdekében felettes szerve útján, a KKI közvetítésével kér jogsegélyt az Európai Közösség tagállamainak illetékes hatóságától.”

207. § Az Art. a 85. §-t követően a következő alcímmel és 85/A. §-sal egészül ki:

„Adóhatósági igazolás kiállítása

85/A. § (1) Az adó-, jövedelem- és illetőségigazolást (a továbbiakban: adóhatósági igazolás) az adóhatóság hatáskörében eljárva a nyilvántartásában szereplő adatok alapján, a kiállítás napján fennálló állapotnak megfelelő, az adózó által kért és a jogszabályban előírt adattartalommal állítja ki, feltéve, hogy az adózó az adóhatósági igazolás kiadásának szükségességét valószínűsíti. Az adóhatósági igazolás hatósági bizonyítványnak minősül.

(2) Az adóhatóság az adó- és a jövedelemigazolást magyar, az illetőségigazolást magyar vagy az adózó kérelmére magyar és angol nyelven állítja ki. Az adóhatóság az adóhatósági igazolást a külföldi hatóság által rendszeresített nyomtatványon is kiállítja, ha a kérelmező a nyomtatványhoz csatolja annak hiteles magyar nyelvű fordítását.

(3) Az általános adóigazolás tartalmazza az adózónak az adóigazolás kiadásának napján az adóhatóságnál fennálló adótartozását vagy annak hiányát, a behajthatatlanság címén törölt, de el nem évült adótartozást, a kiállítás napjáig előírt valamely adónemre vonatkozó bevallási és adófizetési kötelezettség elmulasztását, ide nem értve azt, ha az adóhatóság által lefolytatott ellenőrzés a mulasztást feltárta, és az adózó a jogerős megállapítások alapján keletkezett fizetési kötelezettségét teljesítette. A nemleges adóigazolás igazolja, hogy az adózónak az adóigazolás kiállításának napján az adóhatóságnál nyilvántartott adótartozása nincs.

(4) A jövedelemigazolás adóévenként tartalmazza az adózó által bevallott, illetve a munkáltatói adatszolgáltatáson alapuló adóhatósági, vagy utólagos adómegállapítás útján megállapított, összevontan és elkülönülten adózó jövedelmet, valamint a jövedelem után keletkező adófizetési kötelezettséget. Az adózó adóalapja és adója utólagos adómegállapítás keretében történt megállapításának kivételével jövedelemigazolás nem adható ki, ha az adózó személyi jövedelemadóról vagy egyszerűsített vállalkozói adó-

ról nem nyújtott be bevallást, nyilatkozatban nem kérte a munkáltatói adómegállapítást, illetőleg nem jelentette be, hogy az adatszolgáltatás alapján történő adóhatósági adómegállapítás választása útján teljesíti adókötelezettségét.

(5) Az állami adóhatóság a belföldi illetőségről a személyi jövedelemadóról szóló törvénynek a belföldi illetőségű magánszemélyre, valamint a társasági adóról és osztalékadóról szóló törvénynek a belföldi illetőségű adózóra vonatkozó rendelkezései alapján illetőségigazolást állít ki. Az illetőségigazolás tartalmazza a magánszemély nevét, állandó vagy ideiglenes lakóhelyét, ennek hiányában tartózkodási helyét, adóazonosító jelét, illetve az egyéni vállalkozó, jogi személyiség nélküli gazdasági társaság, jogi személy, egyéb szervezet nevét (elnevezését), székhelyét, valamint adószámát.”

208. § Az Art. 88. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az Európai Közösség belső piacán kereskedelmi tevékenységet folytató adózók ellenőrzése során – különösen a forgalmazott termékek besorolásának megállapítása, valós értékük meghatározása érdekében – az állami adóhatóság vezetője és a VPOP parancsnokának megállapodása szerint az állami adóhatóság a vámhatóságot ellenőrzési tevékenységébe bevonhatja. A vámhatóság együttműködési megállapodás alapján jogosult az állami adóhatóság hatáskörébe tartozó adóval és költségvetési támogatással kapcsolatos adókötelezettségek ellenőrzésére. Az ellenőrzést és az ahhoz kapcsolódó hatósági eljárást a vámhatóság e törvény rendelkezései alapján folytatja le. Eljárásáról az utólagos adómegállapításról hozott jogerős határozat egy példányának megküldésével tájékoztatja az állami adóhatóságot. A jogellenesen szabad forgalomba helyezett nem közösségi áru után fizetendő adót a vámhatóság utólagos adómegállapítás keretében határozattal állapítja meg.”

209. § Az Art. 89. §-a (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Kötelező ellenőrzést lefolytatni]

„a) a vállalkozónál, ha felszámolását (végelszámolását) rendelték el, kivéve, ha a hitelezői követelés bejelentését az adóhatóság a csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 80. § (1) bekezdése alapján mellőzte,”

210. § (1) Az Art. 92. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az ellenőrzésre előírt határidőt az ellenőrzést végző adóhatóság indokolt kérelmére a felettes szerv egyszer, legfeljebb 90 napig terjedő időtartammal meghosszabbíthatja. A másodfokú adóhatóság felettes szerve az ellenőrzési határidőt rendkívüli körülmények által indokolt esetben egyszer további 90 napig terjedő időtartammal meghosszabbíthatja. Az állami adóhatóság elnökének, a vámhatóság országos parancsnokának indokolt kérelmére a

pénzügyminiszter az ellenőrzési határidőt egyszer, további 120 nappal meghosszabbíthatja.”

(2) Az Art. 92. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az adóhatóság az ellenőrzési határidő lejártát követően ellenőrzési cselekményeket nem végezhet.”

211. § Az Art. 103. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„103. § (1) Az állami adóhatóság alkalmazásában álló adóellenőr jogosult a vállalkozási tevékenységgel összefüggésbe hozható helyszín, helyiség és gépjármű átvizsgálására, valamint a helyszínen talált gépjármű rakományának ellenőrzésére, ha az adózó, képviselője, megbízottja, alkalmazottja nyilatkozatai, nyilvántartásai vagy más azonosított és ellenőrzött forrásból származó adatok alapján megalapozottan feltehető, hogy az adózó a bevallási, bizonylatkiállítási és megőrzési, nyilvántartás vezetési (könyvvizetési) kötelezettségei teljesítésének szempontjából jelentős tárgyi bizonyítási eszközt elrejt, megsemmisít, illetőleg a vállalkozás valós körülményeit leplezi. E rendelkezés lakás átvizsgálására csak abban az esetben alkalmazható, ha a lakás valamely helyisége a vállalkozási tevékenység helyszíne.

(2) Az átvizsgálást az ellenőrzést végző területi szerv vezetője határozattal rendeli el. Az átvizsgálás lefolytatásához az ügyész előzetes jóváhagyása szükséges. Utólagos ügyészi jóváhagyás alapján átvizsgálásra abban az esetben kerülhet sor, ha alapos okkal feltehető, hogy az átvizsgálás késedelmes lefolytatása az ellenőrzés céljának megghiúsulását eredményezné. Közjegyzői, ügyvédi, adószakértői, adótanácsadói, illetve könyvviteli szolgáltatást végző iroda átvizsgálása kizárólag előzetes ügyészi jóváhagyás alapján történhet. Az átvizsgálást elrendelő határozatban – ha ez lehetséges – meg kell jelölni azokat a tárgyi bizonyítási eszköznek minősülő dolgokat, amelyek megtalálása érdekében az átvizsgálás szükséges.

(3) Az adóhatóság az átvizsgálás megkezdése előtt közli a jelen lévő adózóval, képviselőjével, megbízottjával, alkalmazottjával az átvizsgálást elrendelő határozatot, és – ha az átvizsgálás meghatározott, illetőleg ismert tárgyi bizonyítási eszköz megtalálására irányul – felszólítja a keresett tárgyi bizonyítási eszköz átadására. Ha az adózó, képviselője, megbízottja, alkalmazottja a felszólításra a keresett tárgyi bizonyítási eszközt átadja, az átvizsgálás nem folytatható, kivéve, ha megalapozottan feltételezhető, hogy az átvizsgálás során más tárgyi bizonyítási eszköznek minősülő dolog is fellelhető.

(4) Az átvizsgálás során talált, tárgyi bizonyítási eszköznek minősülő dolgot – a romlandó élelmiszerek és az élő állatok kivételével – az ellenőrzést végző adóhatóság határozatával lefoglalhatja, ha annak újabb elrejtésétől, megsemmisítésétől vagy értékesítésétől lehet tartani.

(5) A jármű, a jármű rakománya, a helyszín, a helyiség átvizsgálásánál, a lefoglalásnál és a fuvarellenőrzésnél az adózó jelenlétét biztosítani kell. Ha az adózó nem kíván

jelen lenni vagy ebben akadályozott, és megfelelő képviselőről nem gondoskodik, az adóhatóság az átvizsgálást, a lefoglalást, illetőleg a fuvarellenőrzést két hatósági tanú jelenlétében fogatosítja.

(6) Az eszköz, anyag-, árukészlet tárgyi bizonyítási eszközként akkor foglalható le, ha az az adózó jogszabályban előírt nyilvántartásában nem szerepel.

(7) Az adóhatóság az átvizsgálásról, a fuvarellenőrzésről, illetve a lefoglalásról jegyzőkönyvet vesz fel. A jegyzőkönyv tartalmazza a lefoglalt dolog azonosításához szükséges adatokat, az intézkedés fogatosítását, az intézkedés során megállapított tényeket, illetőleg a hatósági tanúk azonosításához szükséges adatokat.

(8) Az adóhatóság a lefoglalt dolgot elszállítja és megőrzi, vagy ha ez aránytalanul magas költségekkel járna, a dolgot az adózó őrzetében hagyja a használat és az elidegenítés jogának megtiltásával.

(9) Az adózó vagy képviselője a nála lefoglalt iratokba betekinthez, kérésére azokról az adóhatóság másolatot készít.

(10) Ha a lefoglalás szükségessége megszűnt, a lefoglalást meg kell szüntetni, és a lefoglalt dolgot – ha törvény másként nem rendelkezik – annak kell visszaadni, akitől (amelytől) azt lefoglalták. Ha a dolgot nem lehet visszaadni, mert arra az adózó nem tart igényt, azt az adóhatóság az adóvégrehajtás szabályai szerint értékesíti, ennek megíiusulása esetén megsemmisíti.

(11) Az (1)–(4) bekezdésekben meghatározott határozatok, intézkedések ellen jogszabálysértésre hivatkozással az adózó az intézkedéstől, illetve a határozat közlésétől számított 8 napon belül panasszal élhet. A panaszt az adóhatóság felettes szerve a benyújtástól számított 15 napon belül elbírálja. A panasznak az intézkedés végrehajtására nincs halasztó hatálya.”

212. § Az Art. 104. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az ellenőrzést legfeljebb az észrevétel kézbesítésétől, szóban előterjesztett észrevétel esetén annak jegyzőkönyvbe vételének napjától számított 15 napig lehet folytatni, ha az adózó észrevételei indokolják vagy a határozat meghozatalához a tényállás tisztázása válik szükségessé. Ilyen esetben kiegészítő jegyzőkönyvet kell készíteni. A kiegészítő ellenőrzésre nyitva álló határidőt a felettes szerv az ellenőrzést végző adóhatóság indokolt kérelmére egyszer, legfeljebb 15 nappal meghosszabbíthatja. A másodfokú adóhatóság felettes szerve az ellenőrzési határidőt rendkívüli körülmények által indokolt esetben egyszer további 15 nappal meghosszabbíthatja. Ellenőrzésre a hatósági eljárásban is sor kerülhet.”

213. § Az Art. 107. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adóhatóság az adókötelezettség teljesítését a rendelkezésére álló adatok és a benyújtott adóbevallás (munkáltatói adómegállapítás, az adóhatóság adatszolgál-

tatás alapján történő adómegállapítása) egybevetésével is ellenőrizheti (egyszerűsített ellenőrzés).”

214. § Az Art. 119. §-a a következő (4)–(5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az állami adóhatóság általános megbízólevéllel rendelkező adóellenőre próbavásárlást és leltárfelvételt olyan legalább középiskolai végzettséggel rendelkező személlyel együtt is lefolytathat (a továbbiakban: kíséző adóellenőr), aki megfelel a köztisztviselők jogállásáról szóló törvény köztisztviselőkre vonatkozó alkalmazási feltételeinek és akivel az adóhatóság ilyen feladatok ellátására határozott idejű munkaszerződést kötött. A kíséző adóellenőrré az adóellenőrré vonatkozó összeférhetlenségi és kizárási szabályok az irányadók.

(5) A kíséző adóellenőr az adóellenőrrel együtt az ellenőrzés során üzleti, üzemi vagy az egyéb adóköteles tevékenység folytatására szolgáló helyiségbe, helyszínré, illetőleg a vállalkozási tevékenységgel összefüggő alapanyag, félkész termék, áru tárolására szolgáló helyiségekbe beléphet.”

215. § Az Art. 132. §-ának (1) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Külföldi illetőségű személy feltételes adómegállapítás iránti kérelmét belföldi képviselője útján terjesztheti elő.”

216. § (1) Az Art. 140. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Amennyiben a jogorvoslati kérelemmel megtámadott határozat részben jogszabálysértő és ezért új eljárásra utasításnak van helye, a jogorvoslati kérelmet elbíráló felettes szerv – amennyiben az ügy körülményei ezt lehetővé teszik – csak a jogszabálysértő megállapítások tekintetében rendeli el az új eljárást, egyebekben a határozatot helybenhagyja vagy megváltoztatja.”

(2) Az Art. 140. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Amennyiben a felettes szerv a tényállás tisztázása érdekében az érdemi határozatot megsemmisíti és az ügyben első fokon eljáró közigazgatási szervet új eljárásra utasítja, az ügyben első fokon eljáró közigazgatási szerv határozatát az iratoknak az elsőfokú adóhatósághoz történő ismételt beérkezését követő 60 napon belül köteles meghozni.”

217. § Az Art. 156. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Amennyiben az adóhatóság egyidejűleg ingófogalást fogatosított és ingatlan-végrehajtást rendelt el, az ingatlan értékesítésére abban az esetben kerülhet sor, ha az ingófogalás eredménytelen volt vagy abból a tartozás előreláthatóan nem egyenlíthető ki. A végrehajtás alá vont ingóságot, illetve ingatlant rendszerint árverésen vagy nyilvános pályázat útján (a továbbiakban: árverés), illetve árverésen kívüli eladással kell értékesíteni.”

218. § Az Art. 159. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„159. § (1) A végrehajtás során az adóhatóság által hozott határozatok, illetőleg az adóvégrehajtó (ideértve az adóhatóság megbízásából eljáró bírósági végrehajtót is) törvénysértő intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása ellen az adós, a behajtást kérő, illetőleg az, akinek a végrehajtás jogát vagy jogos érdekét sérti – a sérelmezett intézkedés vagy annak elmaradásának tudomására jutásától számított 8 napon belül – a végrehajtást foganatosító elsőfokú adóhatóságnál végrehajtási kifogást terjeszthet elő. Az ok bekövetkeztétől számított 6 hónap elteltével igazolásnak helye nincs, a benyújtott végrehajtási kifogást a fellettes szerv érdemi vizsgálat nélkül utasítja el.

(2) A végrehajtási kifogásról a végrehajtást foganatosító adóhatóság fellettes szerve 15 napon belül határoz. A megtámadott intézkedést helybenhagyja, megváltoztatja, megsemmisíti vagy az adóvégrehajtót az elmulasztott intézkedés megtételére kötelezi határidő tűzésével.

(3) A végrehajtási kifogásnak – az ismételt, illetőleg az árverés kitűzését követően benyújtott, az árverés kitűzésének jogszerűségét nem vitató végrehajtási kifogás kivételével – a további végrehajtási cselekményekre halasztó hatálya van. A végrehajtási kifogás beérkezéséről a végrehajtót az adóhatóság haladéktalanul értesíti. A kifogás tárgyában hozott határozat ellen fellebbezésnek van helye.”

219. § Az Art. 160. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Nem eredményezi a végrehajtási eljárás szünetelését az adózó fizetési könnyítésre vagy adótartozás mérséklésre irányuló kérelmének benyújtása, ha

a) az adózó korábbi, ilyen tárgyú kérelmét az adóhatóság jogerős határozattal elbírálta,

b) arra az adóhatósági árverés kitűzését követően kerül sor, vagy

c) a fizetési könnyítés, illetőleg tartozás mérséklés engedélyezését e törvény kizárja.”

220. § (1) Az Art. 161. §-a (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az adók módjára behajtandó köztartozásnak minősülő fizetési kötelezettséget megállapító, nyilvántartó szerv, illetőleg a köztartozás jogosultja negyedévenként, a negyedévet követő hó 15. napjáig keresi meg a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező adóhatóságot behajtás végett, ha a köztartozás összege meghaladja az 1000 forintot.”

(2) Az Art. 161. §-a (7) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az adók módjára behajtott összeget az adóhatóság haladéktalanul átutalja a köztartozás jogosultjának.”

221. § Az Art. 162. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A végrehajtási eljárást lefolytató adóhatóság határozattal törli az adózó adótartozását, és erről a tartozást

megállapító, illetőleg nyilvántartó adóhatóságot tájékoztatja, ha

a) a tartozásért helytállni köteles személyekkel szemben lefolytatott végrehajtási eljárás eredménytelenül zárult, és az adóhatóság felszámolási eljárást nem kezdeményezett, vagy

b) az adótartozás végrehajtásához való jog elévült.”

222. § Az Art. 164. §-a (1) bekezdésének utolsó mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A bíróság által jogerősen megállapított adó-, társadalombiztosítási csalás (Btk. 310. §), Munkaerőpiaci Alap bevételeit biztosító fizetési kötelezettség megsértése (Btk. 310/A. §), a társadalombiztosítási, egészségbiztosítási vagy nyugdíj járulék fizetési kötelezettség megsértése (Btk. 310/B. §), csalás (Btk. 318. §), illetve jogosulatlan gazdasági előny megszerzése (Btk. 288. §) esetén, ha azt adóra, járulékra vagy költségvetési támogatásra követik el – ideértve azt az esetet is, ha az elkövető azért nem büntethető, mert tartozását [Btk. 310. § (6) bekezdés, 310/A. § (5) bekezdés, 310/B. § (4) bekezdés] a vádirat benyújtásáig az adóhatóság által megjelölt számlára kiegyenlítette és ezért az eljárást vele szemben ez okból megszüntették, továbbá ha az eljárást az elkövetővel szemben a Btk. 71. §-ában meghatározott megrovás alkalmazásával szüntették meg –, az adó megállapításához való jog nem évül el mindaddig, amíg a bűncselekmény büntethetősége el nem évül.”

223. § Az Art. 168. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az önellenőrzési pótléket a késedelmi pótlék 50%-ának, ugyanazon bevallásnak ismételt önellenőrzése esetén 75%-ának megfelelő mértékben kell felszámítani a bevallás benyújtására előírt határidő leteltét követő első naptól a helyesbítés nyilvántartásba történő feljegyzésének, illetve a magánszemély jövedelemadója esetén az önellenőrzési lap benyújtásának napjáig. Az adatszolgáltatás alapján történő adóhatósági adómegállapítás esetén az önellenőrzési pótléket az észrevétel megtételére nyitva álló határidő leteltét követő naptól az észrevétel adóhatósághoz történő beérkezésének napjáig számítja fel az adóhatóság. Ha az önellenőrzés pótlólagos adófizetési kötelezettséget nem eredményezett, mert az adózó adóját az eredeti esedékességgel vagy korábbi önellenőrzése során hiánytalanul megfizette, a fizetendő pótlék összegét az általános szabályok szerinti mértékkel kell meghatározni, de az 5000 forintot, magánszemély esetében az 1000 forintot meghaladó összeget nem kell bevallani és megfizetni. Ha az önellenőrzés pótlólagos adófizetési kötelezettséget azért nem eredményez, mert a bevallani és megfizetni elmulasztott adó a következő elszámolási időszakban levonható adónak minősült volna, az önellenőrzési pótlék összege nem haladhatja meg a két bevallás közötti időre felszámítható késedelmi pótlék összegét. Ugyanilyen szabályok alapján kell megállapítani az önellenőrzési pótléket akkor

is, ha a termékimportot terhelő általános forgalmi adót az adózó az adólevonási jog keletkezését követően, de az előző adómegállapítási időszakra vonatkozó adóbevallásban szerepeltette előzetesen felszámított levonható adóként.”

224. § (1) Az Art. 172. §-a (1) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) A magánszemély adózó 100 ezer forintig, más adózó 200 ezer forintig terjedő mulasztási bírsággal sújtható, ha]

„c) bejelentési (bejelentkezési, változásbejelentési), adatszolgáltatási, bankszámlanyitási kötelezettségét, továbbá bevallási kötelezettségét nem teljesíti,”

(2) Az Art. 172. §-ának (13) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(13) Az adatszolgáltatással kapcsolatban kiszabható mulasztási bírság felső határa az adatszolgáltatással érintett magánszemélyek számának és a bírság adózóra egyébként vonatkozó, törvényben rögzített legmagasabb értékének szorzata.”

225. § Az Art. 174. §-ának (4) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„A lezárás akadályozása esetén az adóhatóság a rendőrség közreműködését veheti igénybe.”

226. § (1) Az Art. 175. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adóhatóság az adókötelezettségek teljesítéséhez nyomtatványt rendszeresíthet különösen a bejelentésre, a bevallásra, a költségvetési támogatás előlegének, gyakrabbi igénybevételének igénylésére, az adatszolgáltatásra, a bevallás kiegészítésére szóló felhívásra tett nyilatkozatra, az önellenőrzésre, az adófizetésre, átvezetésre és az adófolyószámla egyeztetésére. A rendszeresített nyomtatványon történő teljesítéssel azonos értékű, ha az iratot az adózó az adóhatóság honlapján közzétett számítógépes program segítségével tölti ki és állítja elő, és a kinyomtatott iratot aláírva az adóhatósághoz benyújtja.”

(2) Az Art. 175. §-ának (12)–(13) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(12) A pénzügyminiszter rendeletben határozza meg azokat az értékhatárokat és feltételeket, amelyek alapján

a) a legnagyobb adóteljesítménnyel rendelkező adózók ellenőrzésre kiválaszthatók,

b) az adózókkal összefüggő feladatok a kiemelt adózók igazgatósága illetékességébe tartoznak,

c) az adózónak a bevallási és adatszolgáltatási kötelezettségét elektronikus úton kell teljesítenie.

(13) A (9) bekezdésben nem említett adózó 2005. április 1-jétől bevallási és adatszolgáltatási kötelezettségét az állami adóhatóságnál a pénzügyminiszternek a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszterrel és az informatikai és hírközlési miniszterrel kiadott együttes rendeletében meg-

határozott módon és technikai feltételekkel választása alapján elektronikus úton teljesítheti.”

(3) Az Art. 175. §-a a következő (15) bekezdéssel egészül ki:

„(15) Ha a bevallási és adatszolgáltatási kötelezettségét – a (9) bekezdésben foglaltak alapján – elektronikus úton teljesítő adózó felszámolását, végelszámolását rendeli el, választhatja, hogy e kötelezettségeit a továbbiakban – ha e törvény másként nem rendelkezik – nyomtatvány felhasználásával teljesíti. A bevallási és adatszolgáltatási kötelezettségét – a (9) bekezdésben foglaltak alapján – elektronikus úton teljesítő adózó jogutódja, amennyiben nem felel meg a (9) bekezdésben meghatározott feltételeknek, választhatja, hogy adóbevallási és adatszolgáltatási kötelezettségét az átalakulás évében jogelődjével azonos módon teljesíti.”

227. § (1) Az Art. 178. §-ának 8. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„8. *be nem jelentett alkalmazott*: az adózó gazdasági tevékenységében személyesen közreműködő magánszemély, akit a munkáltató, illetve kifizető a Tbj. 44. § (5) bekezdése alapján nem jelentett be, illetve a munkáltató, kifizető nem tudja bizonyítani, hogy a tevékenységében közreműködő jogviszonya kívül esik a bejelentési kötelezettségen.”

(2) Az Art. 178. §-ának 25. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„25. *székhely*: eltérő rendelkezés hiányában a jogi személy alapszabályában, a cégbejegyzésben ekként megjelölt hely, ilyen hely hiányában, vagy ha több ilyen hely van, a központi ügyvezetés helye. Ha nemzetközi szerződés az adóügyi illetőséget az üzletvezetés helye szerint alapítja meg, az üzletvezetés helye szerint belföldi illetőségű adózónak minősülő külföldi személy esetén e törvény alkalmazása szempontjából az üzletvezetés helye székhelynek minősül.”

(3) Az Art. 178. §-a a következő 30. ponttal egészül ki:

„30. *Csekély összegű (de minimis) támogatás*: az EK Szerződés 87. és 88. cikkeiben foglaltaknak a de minimis támogatásra való alkalmazásáról szóló 2001. január 12-i 69/2001 (EK) bizottsági rendelet hatálya alá tartozó támogatás. A 69/2001 (EK) bizottsági rendelet 1. cikkének a) pontjától eltérően a nemzetközi áruszállítást nem végző adózó igénybe vehet csekély összegű (de minimis) támogatást. A 69/2001 (EK) bizottsági rendelet 1. cikke a) pontjának megfelelően az EK Szerződés I. mellékletében felsorolt termékek termeléséhez, feldolgozásához és kereskedelméhez kapcsolódó tevékenységekhez csekély összegű (de minimis) támogatás nem vehető igénybe.”

228. § Az Art. 181. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„181. § E törvény 3. § (3) bekezdése, 9. §-a, 22. §-a, 24. § (7) bekezdése, 52. § (12) bekezdése, V. Fejezete,

79. §-a, 88. § (6)–(7) bekezdései, 125. § (1) bekezdése, 1. számú melléklet I/B)/3. c)–e) pontjai, 3. számú melléklet H) pontja, 7–8. számú mellékletei, valamint az általános forgalmi adóról szóló törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálják:

a) a Tanács 76/308/EGK irányelve (1976. március 15.) az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap finanszírozási rendszerének részét képező műveletekből, valamint a mezőgazdasági lefölözésekből és vámokból eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról,

b) a Tanács 79/1071/EGK irányelve (1979. december 6.) az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap finanszírozási rendszerének részét képező műveletekből és a mezőgazdasági lefölözésekből és vámokból eredő követelések behajtására vonatkozó kölcsönös segítségnyújtásról szóló 76/308/EGK irányelv módosításáról,

c) a Tanács 2001/44/EK irányelve (2001. június 15.) az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap finanszírozási rendszerének részét képező műveletekből, valamint a mezőgazdasági lefölözésekből és vámokból eredő követelések behajtására vonatkozó kölcsönös segítségnyújtásról szóló 76/308/EGK irányelv módosításáról,

d) a Bizottság 2002/94/EK irányelve (2002. december 9.) az egyes lefölözésekből, vámokból, adókból és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló 76/308/EGK tanácsi irányelv egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról,

e) a Tanács 77/799/EGK irányelve (1977. december 19.) a tagállamok illetékes hatóságainak a közvetlen adóztatás területén történő kölcsönös segítségnyújtásáról,

f) a Tanács 2003/48/EK irányelve (2003. június 3.) a kamatozó megtakarítási formákból eredő jövedelmek adóztatásáról,

g) a Tanács 2002/38/EK irányelve (2002. május 7.) a rádiós és televíziós műsorszolgáltatásokra és egyes elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra alkalmazandó hozzáadottérték-adóval kapcsolatos rendelkezések tekintetében hozott 77/388/EGK irányelv módosításáról és átmeneti módosításáról,

h) a Tanács 2004/56/EK irányelve (2004. április 21.) a tagállamok illetékes hatóságainak a közvetlen adózás, a bizonyos jövedéki adók és a biztosítási díjak adózása területén történő kölcsönös segítségnyújtásáról szóló 77/799/EGK irányelv módosításáról.”

229. § Az Art. 182. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Felhatalmazást kap a pénzügyminiszter arra, hogy – a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszterrel és az informatikai és hírközlési miniszterrel egyetértésben – rendelkezés szabályozza az állami adóhatóság által elektronikus úton nyújtott igazgatási szolgáltatások körét és igénybevételének részletes szabályait.”

230. § Az Art. 1., 3. és 4. számú melléklete e törvény 14–16. számú melléklete szerint módosul.

HETEDIK RÉSZ

A TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS PÉNZÜGYI ALAPJAIT MEGILLETŐ EGYES BEFIZETÉSEKET ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

XV. Fejezet

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény módosítása

231. § (1) A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 4. §-a *n*) pontjának 2. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában

n) Tagságra kötelezett pályakezdő:]

„2. az, aki első alkalommal a csatlakozás napjától létesít az 5. §-ban meghatározott biztosítási kötelezettséggel járó jogviszonyt és ebben az időpontban még nem töltötte be a 42. életévét, feltéve, hogy megelőzően nyugdíjbiztosítási kötelezettséget keletkeztető jogviszonyt más államban sem létesített. Az alap- és középfokú nevelési-oktatási, valamint a felsőoktatási intézményben nappali rendszerű képzés keretében tanulmányokat folytató tanuló, hallgató a tanulói (hallgatói) jogviszonya – több szakképzettség megszerzése esetén az első alapképzés (közép, illetőleg felsőfokú szakképesítés) megszerzésére irányuló tanulói (hallgatói) jogviszonya – megszűnését követően első ízben Magyarországon létesített, illetőleg a tanulói (hallgatói) jogviszony megszűnésének napján fennálló biztosítási jogviszonya tekintetében minősül pályakezdőnek. A tanulószerződés alapján szakképző iskolai tanulmányokat folytató tanuló a biztosítottá válása napjától minősül tagságra kötelezett pályakezdőnek,”

(2) A Tbj. 4. §-a *o*) pontjának 3. alpontja a következő rendelkezéssel egészül ki:

[o) Magánnyugdíjpénztárhoz önkéntes döntéssel csatlakozó: az a természetes személy, aki]

„Az alap- és középfokú nevelési-oktatási, valamint a felsőoktatási intézményben nappali rendszerű képzés keretében tanulmányokat folytató tanuló, hallgató a tanulói (hallgatói) jogviszonya megszűnését követően első ízben Magyarországon létesített, illetőleg a tanulói (hallgatói) jogviszony megszűnésének napján fennálló biztosítási jogviszonya tekintetében is jogosult a magán-nyugdíjpénztári tagság kezdeményezésére.”

232. § A Tbj. 10. §-a (1) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az egyéni vállalkozó biztosítási kötelezettsége:)

„*b*) ügyvéd, egyéni szabadalmi ügyvivő esetében a kamarai tagság kezdete napjától annak megszűnése napjáig,

európai közösségi jogász esetében a nyilvántartásba vétele napjától annak törlése napjáig,”
(*tart.*)

233. § A Tbj. 16. §-ának (1) bekezdése a következő s) ponttal egészül ki:

(Egészségügyi szolgáltatásra jogosult – az e törvény szerint biztosított, illetőleg a 13. § szerint egészségügyi szolgáltatásra jogosult személyeken túl – az, aki)

„s) nevelőszülői tevékenységet folytat, és az e tevékenységéből származó tárgyhavi járulékalapot képező jövedelme nem éri el a tárgyhónapot megelőző hónap első napján érvényes minimálbér 30 százalékát, naptári napokra annak harmincad részét.”

234. § A Tbj. 19. §-a (2) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) A biztosított által fizetendő nyugdíjjárulék mértéke]

„b) a magánnyugdíjpénztár tagja esetében 0,5 százalék.”

235. § A Tbj. 24. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A foglalkoztatott a nyugdíjjárulékot a járulékalapul szolgáló jövedelme, legfeljebb azonban a Magyar Köztársaság költségvetéséről szóló törvényben az egy naptári napra meghatározott összeg naptári évre számított összege után fizeti meg (a továbbiakban: járulékfizetési felső határ).”

236. § A Tbj. 41. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A járulékfizetési kötelezettség teljesítésének, valamint a biztosított adatok ellenőrzése érdekében az érintett igazgatási szervek együttműködnek. Ennek keretében az OEP a tárgyévben járulékfizetési kötelezettség alá eső biztosítottakról adatszolgáltatást teljesít az APEH részére. Az APEH a kontrollált adatokat az OEP és az ONYF részére – külön megállapodásban rögzítettek szerint – továbbítja.”

237. § A Tbj. 45. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe történt visszalépés, valamint az Mpt. 24. §-ának (8) bekezdése és az Mpt. 29. §-a (9) bekezdésének b) pontja szerinti átutalás esetén a magánnyugdíjpénztár a pénztártag egyéni számláján nyilvántartott, a tagsági jogviszony megszűnése napját magában foglaló negyedév fordulónapi követelésének a tagdíj-kiegészítéssel csökkentett összegét a Nyugdíjbiztosítási Alap részére köteles átutalni a fordulónapot követő 50 napon belül, illetve amennyiben erre nincs lehetőség, a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv értesítése alapján az értesítést követő 15 napon belül. Az átutalásnál hivatkozni kell a pénztártag személyi adataira és TAJ-számára, ezzel egyidejűleg az átutalás megtörténtéről, az átutalt összegről a foglalkoztatót és a volt pénztártagot is tájékoztatni kell. A biztosított egyéni számláján jóváírt összegről évenkénti

összesítésben adatszolgáltatást kell teljesíteni az illetékes nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv részére. A tagdíj-kiegészítés Mpt. 26. §-ának (5) bekezdése szerinti összegét a magánnyugdíjpénztár a visszalépést követő 60 napon belül a tag, illetve a kedvezményezett rendelkezése szerint visszafizeti vagy önkéntes nyugdíjpénztárba utalja át.”

238. § (1) A Tbj. 51. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A foglalkoztató a biztosítottnak a tárgyhónapban kifizetett (juttatott, elszámolt) járulékalapot képező jövedelme alapján köteles a tagdíj összegét megállapítani és levonni, az érintett magánnyugdíjpénztárnak megfizetni és bevallani. A tagdíjfizetési kötelezettséget a tárgyhónapot (az elszámolt hónapot) követő hónap 12. napjáig, a tagdíj-bevallást pedig az adóbevallásra előírtak szerint kell teljesíteni azzal, hogy a havi adóbevallásra nem kötelezett foglalkoztató tagdíjbevallási kötelezettségének a tárgy-negyedévet követő hónap 20. napjáig tesz eleget. A központosított illetmény-számfejtési rendszerbe tartozó központi költségvetési és a helyi önkormányzatok nettó finanszírozásában részt vevő szervek tagdíjfizetési és bevallási határideje a tárgyhónapot (az elszámolt hónapot) követő hónap 20. napja. A tagdíjbevallásban a levont tagdíj alapját és összegét – a név és TAJ-szám jelölése mellett – biztosítottanként, havi bontásban kell feltüntetni.”

(2) A Tbj. 51. §-a (7) bekezdésének utolsó mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A hitelezői igény benyújtása akkor mellőzhető, ha a felszámolási eljárás kezdeményezését közvetlenül megelőzően az adóhatóság által lefolytatott eredménytelen végrehajtási eljárás megállapításai szerint valószínűsíthető, hogy a pénztár követelésének a nyilvántartásba vételért fizetendő összeget elérő megtérülése sem várható. A felszámolási eljárás során a pénztár a követelésről nem mondhat le, ha ezt megelőzően a tagdíjtartozás végrehajtását az adóhatóságnál nem kezdeményezte.”

239. § A Tbj. 56. § (1) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezéseit az e törvényben, a Tny. és az Eb. tv.-ben, valamint az Mpt.-ben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni a)

„c) Tny., az Eb. tv. és az Mpt. szerinti megtérítési és visszafizetési kötelezettség, mulasztási bírság, késedelmi kamat, korengedményes nyugdíjtartozás megfizetésére, behajtására, végrehajtására, a behajthatatlan tartozás törlésére, a végrehajtáshoz való jog elévülésére, továbbá a fizetési halasztás, részletfizetés engedélyezésére.”

240. § A Tbj. az 56. § után a következő címmel, valamint 56/A. §-sal egészül ki:

„Képviselő

56/A. § A magyar jogszabályok szerint bejegyzésre nem kötelezett külföldi munkáltatónak a Magyar Köztársaság

területén biztosítási kötelezettséggel járó jogviszony keretében munkát végző vagy kiküldetésben lévő munkavállalója (foglalkoztatottja) biztosítási jogviszonyával kapcsolatos jogok és kötelezettségek tekintetében a külföldi munkáltató (foglalkoztató) képviselőjére az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 7. §-át kell alkalmazni. A képviseletre vonatkozó meghatározás hiányában a külföldi munkáltató (foglalkoztató) képviselőjét ellátó személynek a munkavállalót (foglalkoztatottat) kell tekinteni.”

XVI. Fejezet

Az alkalmi munkavállalói könyvvvel történő foglalkoztatásról és az ahhoz kapcsolódó közterhek egyszerűsített befizetéséről szóló 1997. évi LXXIV. törvény módosítása

241. § Az alkalmi munkavállalói könyvvvel történő foglalkoztatásról és az ahhoz kapcsolódó közterhek egyszerűsített befizetéséről szóló 1997. évi LXXIV. törvény (a továbbiakban: Amk.) 5. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A nyugdíjbiztosítási igazgatóság (kirendeltség) adatszolgáltatása alapján az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság minden év március 31-éig átutalja az illetékes magánnyugdíjpénztárnak a magán-nyugdíjpénztári tagság kezdő napjától számított ellátási alapnak a Tbj. 33. §-ának (1) bekezdésében foglalt mértékkel számított összegét, ha az az száz forintot meghaladja.”

XVII. Fejezet

Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény módosítása

242. § Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Eho.) 2. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. § A százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) szerinti munkáltatót, illetőleg kifizetőt (a továbbiakban: kifizető) terheli az általa, a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) szerint belföldi magánszemélynek juttatott, a 3. §-ban meghatározott jövedelem után. Ha a 3. §-ban meghatározott jövedelem nem kifizetőtől származik, vagy a kifizetőt e jövedelem után nem terheli jövedelemadó- (adóelőleg-) megállapítási kötelezettség, az egészségügyi hozzájárulást a jövedelmet szerző magánszemély állapítja meg, vallja be, és fizeti meg.”

243. § Az Eho. 7. §-a (1) bekezdésének *d*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, ezzel egyidejűleg a bekezdés a következő *i*) ponttal egészül ki:

(Nem kell megfizetni a tételes egészségügyi hozzájárulást)

„*d*) a három évesnél fiatalabb gyermek gondozása, a gyermekgondozási segélyben részesülő munkavállaló tízennégy évesnél fiatalabb gyermeke gondozása, valamint a 12 évesnél fiatalabb beteg gyermek otthoni ápolása céljából igénybe vett fizetés nélküli szabadság időtartama alatt,”

„*i*) a 6. § (4) bekezdésében meghatározott azon személy után, aki a Tbj. 13. §-ában említett közösségi rendelet, illetőleg nemzetközi egyezmény hatálya alá tartozik.”

244. § Az Eho. 9. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(1) A tételes egészségügyi hozzájárulás összege a jogviszony fennállásának időtartama alatt 3450 Ft (naptári naponként 115 Ft), 2005. november 1-jétől havi 1950 Ft (naptári naponként 65 Ft).”

„(3) Ha a 6. § (3) bekezdésének *a*) pontjában meghatározott jogviszonyban történő foglalkoztatás a teljes munkaidőnél rövidebb munkaidőben (a továbbiakban: részmunkaidő) történik, a tételes egészségügyi hozzájárulás összege az (1) bekezdés szerinti összegnek a teljes munkaidő és részmunkaidő arányában, legfeljebb azonban 50 százalékos mértékben csökkentett összeg.”

245. § Az Eho. 10. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A 7. § (1) bekezdésének *h*) pontja alkalmazásában tartósan munkanélküli személy az, aki a foglalkoztatását közvetlenül megelőzően legalább hat hónapig a megyei (fővárosi) munkaügyi központ által nyilvántartott munkanélküli volt.”

XVIII. Fejezet

A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény módosítása

246. § A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény 21. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„21. § (1) A gyermekgondozási segélyben részesülő személy – ide nem értve a nagyszülőt – kereső tevékenységet

a) a gyermek egy éves koráig nem folytathat;

b) a gyermek egy éves kora után napi 4 órát meg nem haladó időtartamban folytathat, vagy időkorlátozás nélkül, ha a munkavégzés az otthonában történik.

(2) Az (1) bekezdés *b*) pontja alkalmazásakor napi 4 órát meg nem haladó időtartamban folytatott kereső

tevékenységnek kell tekinteni, ha a gyermekgondozási segélyben részesülő személyt a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény rendelkezései szerint a felek megállapodása alapján rendes munkaidőben kizárólag szombaton és vasárnap részmunkaidőben foglalkoztatják oly módon, hogy a rendes és rendkívüli munkaidejének együttes mértéke egy naptári héten a 20 órát nem haladja meg.”

XIX. Fejezet

A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény módosítása

247. § A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Flt.) 39. §-ának (3) bekezdése a következő *h)* ponttal egészül ki:

[(3) A Munkaerőpiaci Alapon belül – a pénzeszközök felhasználásának célja szerint – a következő alaprészeket kell elkülöníteni:]

„*h)* vállalkozói alaprészt a munkanélkülivé vált vállalkozók ellátására, támogatására.”

248. § Az Flt. 39/C. §-ának (1) bekezdése a következő *c)* ponttal egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi *c)–g)* pont megjelölése *d)–h)* pontra változik:

[39/C. § (1) A Munkaerőpiaci Alap bevétele:]

„*c)* vállalkozói járulék”

249. § Az Flt. 42. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (7)–(8) bekezdés számozása (8)–(9) bekezdésre változik:

„(7) A magyar jogszabályok szerint bejegyzésre nem kötelezett külföldi munkaadónak a vele – a magyar jog hatálya alá tartozó – munkaviszonyban álló munkavállalót érintő munkaadói, valamint munkavállalói járulékkal kapcsolatos kötelezettségének teljesítése tekintetében a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvénynek (a továbbiakban: Tbj.) a külföldi munkaadó képviselőjére vonatkozó szabályait kell alkalmazni.”

250. § Az Flt. a VI. fejezetét követően a következő címmel és a 44–46/B. §-sal egészül ki:

„*Vállalkozók ellátása munkanélküliség esetén, az ellátás anyagi fedezete*

Vállalkozói járulék

44. § (1) Vállalkozói járulék illeti meg azt, aki

a) munkanélküli,

b) a munkanélkülivé válását megelőző négy éven belül legalább 365 nap időtartamig egyéni vállalkozóként vagy

társas vállalkozóként folytatott tevékenységet, és e tevékenység folytatása alatt vállalkozói járulék fizetési kötelezettségének eleget tett,

c) rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjra nem jogosult, továbbá táppénzben nem részesül,

d) munkát akar vállalni, de számára az illetékes munkaügyi központ nem tud megfelelő munkahelyet felajánlani.

(2) Az (1) bekezdés *d)* pontjában előírt feltételek alkalmazásában a munkahely akkor megfelelő, ha

a) a munkanélküli képzettségi szintjének, vagy a munkaügyi központ által felajánlott és a képzettségi szintnek megfelelő képzési lehetőség figyelembevételével megszerzhető képzettségének, illetőleg az általa utoljára legalább hat hónapig ellátott egyéni, illetőleg társas vállalkozói tevékenység, vagy betöltött munkakör képzettségi szintjének megfelel,

b) egészségi állapota szerint a munkanélküli a munka elvégzésére alkalmas,

c) a várható kereset a vállalkozói járulék összegét, illetőleg – amennyiben a vállalkozói járulék összege a kötelező legkisebb munkabérnél alacsonyabb – a kötelező legkisebb munkabér összegét eléri,

d) a munkahely és a lakóhely közötti naponta – tömegközlekedési eszközzel – történő oda- és visszautazás ideje a három órát, illetve tíz éven aluli gyermeket nevelő nő és tíz éven aluli gyermeket egyedül nevelő férfi munkanélküli esetében a két órát nem haladja meg,

e) a munkanélküli foglalkoztatása munkaviszonyban történik.

(3) A megváltozott munkaképességű munkanélküli esetében az (1) bekezdés *d)* pontjában előírt feltétel alkalmazásában a munkahely akkor megfelelő, ha megfelel a (2) bekezdés *a)–c)* és *e)* pontjában foglalt feltételeknek, és a munkahely és a lakóhely közötti naponta – a megváltozott munkaképességű munkanélküli által igénybe vehető közlekedési eszközzel – történő oda- és visszautazás ideje a két órát nem haladja meg.

(4) A munkanélküli részére a (2) bekezdésben foglalt feltételeknek megfelelő, rövid időtartamú munkalehetőség is felajánlható.

45. § (1) A vállalkozói járulék összegét a vállalkozói járulék alapját képező jövedelem összegének alapulvételével kell kiszámítani. A kiszámítás során a munkanélküli munkanélkülivé válását megelőző négy naptári éven belül annak az utolsó naptári évnek a jövedelmét kell figyelembe venni, amelyben a munkanélküli legalább hat hónapra keresztül vállalkozói járulékot fizetett. Ilyen naptári év hiányában a vállalkozói járulék összegének alapjaként a munkanélkülivé válást megelőző naptári évben hatályos kötelező legkisebb munkabért kell figyelembe venni. A vállalkozói járulék befizetéséről, valamint a vállalkozói járulék alapját képező naptári év jövedelméről az állami adóhatóság igazolást állít ki.

(2) A vállalkozói járulék kiszámításának alapja az (1) bekezdésben meghatározott jövedelem havi átlagának 65 százaléka.

(3) A vállalkozói járadék egy napra eső összege a (2) bekezdésben meghatározott vállalkozói járadék alap harmincad része.

(4) A vállalkozói járadék havi összegének alsó határa megegyezik az öregségi nyugdíj – a vállalkozói járadékra való jogosultság kezdő napján hatályos – legkisebb összegének 90 százalékával, felső határa pedig az így megállapított összeg kétszeresével.

(5) A vállalkozói járadéknak a szünetelést követően történő folyósítása esetén – ha a szünetelés 540 napnál hosszabb ideig tartott – a munkanélküli járadék alsó határának számításánál az öregségi nyugdíjnak az ismételt folyósítás kezdő napján hatályos összegét kell figyelembe venni.

A vállalkozói járadék folyósításának időtartama

46. § (1) A vállalkozói járadék folyósításának időtartamát annak az időtartamnak az alapulvételével kell megállapítani, amely alatt a munkanélküli a munkanélkülivé válását megelőző négy évben egyéni vállalkozóként vagy társas vállalkozóként folytatott tevékenységet, és e tevékenység folytatása alatt vállalkozói járulékfizetési kötelezettségének eleget tett. Az előbbieken meghatározott négy éves időtartam meghosszabbodik a következő időtartamokkal, vagy azok egy részével, ha ezen időtartamok alatt a munkanélküli nem állt munkaviszonyban, és az előbbieken meghatározott vállalkozói tevékenységet sem folytatta:

- a) sor-, valamint tartalékos katonai szolgálat, továbbá a polgári szolgálat,
- b) keresőképtelenséggel járó betegség,
- c) beteg gyermek ápolására táppénzes állomány,
- d) terhességi-gyermekágyi segély, a gyermekgondozási díj, gyermekgondozási segély folyósítása,
- e) rokkantsági és a baleseti rokkantsági nyugdíj, a rendszeres szociális járadék, az átmeneti járadék, továbbá a bányászok egészségkárosodási járadéka folyósításának,
- f) az előzetes letartóztatás, a szabadságvesztés, a javító-nevelő munka, a szigorított javító-nevelő munka és az elzárás büntetés,
- g) az ápolási díj és a gyermeknevelési támogatás folyósítása időtartamával.

(2) A vállalkozói járadék folyósítási idejének kiszámítása során öt nap járulékfizetési idő egy nap járadékfolyósítási időnek felel meg. Ha a kiszámítás során töredéknapp keletkezik, a kerekítés szabályait kell alkalmazni.

(3) A vállalkozói járadék folyósításának leghosszabb időtartama 270 nap.

(4) A vállalkozói járadék folyósításának kezdő napja a munkanélkülinek a munkaügyi központnál (illetőleg annak kirendeltségénél) történő jelentkezését követő naptári nap.

(5) Annak részére, aki a munkaügyi központ által támogatott képzést a vállalkozói járadék folyósításának ideje alatt, annak kezdő időpontjától számított 180 napon belül kezdi meg, és a képzés időtartama alatt a vállalkozói jára-

dék folyósítási idejét kimeríti, a vállalkozói járadékot a képzés hátralévő időtartamára – legfeljebb azonban a képzés megkezdésétől számított 365 napig – tovább kell folyósítani. A 14. § (8) bekezdésében foglaltakat ebben az esetben is alkalmazni kell.

(6) Az (5) bekezdésben foglaltak nem alkalmazhatók a munkanélküli részére, ha kérelmére a 14. § (6) bekezdésének b) pontjában meghatározott keresetpótló juttatást állapítottak meg. Ebben az esetben a vállalkozói járadék folyósítását szüneteltetni kell.

(7) A folyósítási idő számítása szempontjából a vállalkozói tevékenység időtartama csak egyszer vehető figyelembe. Ha a munkanélküli a vállalkozói járadék folyósításának számára meghatározott időtartamát teljes mértékben nem vette igénybe, az ismételt folyósításnál a járadékfolyósítás időtartamának alapját képező vállalkozói tevékenység idejét a tényleges járadékfolyósítási időtartamnak megfelelően csökkenteni kell.

A vállalkozói járadékra vonatkozó egyes rendelkezések

46/A. § (1) A vállalkozói járadék folyósításának megszüntetésére a 28. §-ban foglaltakat, szüneteltetésére a 29. §-ban foglaltakat megfelelően alkalmazni kell.

(2) Ha a munkanélküli munkanélküli járadékra és vállalkozói járadékra egyaránt jogosult, mindkét ellátást meg kell állapítani, és a munkanélküli járadék folyósításának kezdő időpontja nem lehet korábbi, mint a vállalkozói járadék folyósítási idejének kimerítését követő nap.

(3) A munkanélküli járadékra való jogosultság, illetőleg a vállalkozói járadékra való jogosultság időtartamát akkor kell összeszámítani, ha a munkanélküli legalább az egyik ellátás megállapításához szükséges jogosultsági időtartamnak több mint a felét megszerezte. Ebben az esetben azt az ellátást kell megállapítani, amely jogosultsági időtartamának több mint a felével a munkanélküli rendelkezik. Ha a munkanélküli mindkét ellátás jogosultsági időtartamának több mint a felét megszerezte, azt az ellátást kell megállapítani, amelynek jogosultsági időtartama a munkanélkülivé válást megelőzte.

(4) A vállalkozói járadékban részesülő személyt megillető jogok és kötelezettségek tekintetében e törvénynek a munkanélküli ellátásban részesülő személyre vonatkozó rendelkezéseit, a vállalkozói járadék visszafizetése tekintetében a 38. §-ban foglaltakat megfelelően alkalmazni kell e fejezet szabályainak figyelembevételével. A vállalkozói járadékkal kapcsolatos államigazgatási ügyekben a VIII. fejezet szabályait kell alkalmazni.

A vállalkozói járulék

46/B. § (1) Az egyéni és a társas vállalkozó az egészségbiztosítási járulék alapját képező jövedelem után 4 százalékos mértékű vállalkozói járulékot fizet. Ez a rendelkezés nem vonatkozik arra a személyre, aki öregségi, rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjban részesül, vagy arra jogosulttá vált. Nem kell vállalkozói járulékot fizetnie annak

az egyéni és társas vállalkozónak, aki a vállalkozói tevékenysége folytatásával egyidejűleg munkaviszonyban is áll, és munkaideje eléri a heti 36 órát.

(2) Az egyéni vállalkozó köteles a vállalkozói járulékot az (1) bekezdésben meghatározott járulékalap figyelembevételével negyedévenként a tárgynegyedévet követő hónap 12. napjáig megfizetni az illetékes állami adóhatóságnak úgy, hogy a járulékalap éves szinten – tekintettel a Tbj. 29. §-ának (4) bekezdésében foglaltakra – elérje legalább a minimálbér naptári évre számított összegét. Járulékvallási kötelezettségét az adózás rendjéről szóló törvény szabályai szerint, az adóévre vonatkozó személyi jövedelemadó bevallása, az egyszerűsített vállalkozói adózást választó egyéni vállalkozó az egyszerűsített vállalkozói adóbevallása részeként köteles teljesíteni.

(3) A társas vállalkozó a vállalkozói járulékot az (1) bekezdésben meghatározott járulékalap figyelembevételével az önadózás szabályai szerint állapítja meg és a tárgynegyedévet követő hónap 12. napjáig fizeti meg az illetékes állami adóhatóságnak. Bevallási kötelezettségét az adóévre vonatkozó személyi jövedelemadó bevallásával egyidejűleg teljesíti. A vállalkozói járulékot éves szinten – a Tbj. 28. §-ának (1) bekezdésében foglaltakra is tekintettel – a minimálbér után akkor is meg kell fizetni, ha a társas vállalkozó részére jövedelmet nem fizettek és a tárgyév folyamán, a tárgyhónapig bezárólag a megfizetett járulék nem éri el a minimálbér alapulvételével számított járulék összegét.

(4) A 42. § (1), (5), valamint (7)–(8) bekezdésében foglaltakat a vállalkozói járulék fizetési kötelezettség teljesítésére vonatkozóan megfelelően alkalmazni kell. A kötelezettségek teljesítése tekintetében az Art. kerekítési szabályai nem alkalmazhatók.”

251. § (1) Az Flt. 58. §-a (5) bekezdésének *d)* pontja a következő mondattal egészül ki:

„Az 1. pontban foglalt rendelkezés alkalmazása során az EGT állampolgár munkanélküliként akkor is nyilvántartásba vehető, ha Magyarországon engedély alapján végezhet munkát.”

(2) Az Flt. 58. §-ának (5) bekezdése a következő *s)–v)* ponttal egészül ki:

[(5) E törvény alkalmazásában]

„*s)* egyéni vállalkozó: a Tbj. 5. §-a (1) bekezdésének *e)* pontja szerint biztosított, a Tbj. 4. §-ának *b)* pontjában meghatározott személy,

t) társas vállalkozó: a Tbj. 5. §-a (1) bekezdésének *f)* pontja szerint biztosított, a Tbj. 4. §-ának *d)* pontjában meghatározott személy,

u) egészségbiztosítási járulék alapját képező jövedelem: a Tbj. 24. §-ának (1) bekezdésében, 27. §-ának (2)–(3) bekezdésében, 28. §-ának (1)–(2) bekezdésében, 29. §-ának (3)–(5) bekezdésében, valamint 29/A. §-ában meghatározott jövedelem,

v) társadalombiztosítási járulék alapját képező jövedelem: a Tbj. 4. §-ának *k)* pontjában, 20. §-ában, 27. §-ának (1) bekezdésében, 29. §-ának (1)–(2) bekezdésében, 29/A. §-ában meghatározott jövedelem.”

NYOLCADIK RÉSZ

AZ ÖNKÉNTES KÖLCSÖNÖS BIZTOSÍTÓ PÉNZTÁRAKAT ÉS A MAGÁNNYUGDÍJPÉNZTÁRAKAT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

XX. Fejezet

*Az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló
1993. évi XCVI. törvény módosítása*

252. § Az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló, többször módosított 1993. évi XCVI. törvény (a továbbiakban: Öpt.) a 20. §-a után a következő 20/A. §-sal egészül ki:

„20/A. § A pénztár nevében, székhelyében, a vezető tisztségviselők, illetve az ügyvezető (helyettes ügyvezető) személyében, továbbá a 64. § (1) bekezdésében meghatározott személyekben bekövetkező változást annak időpontját követő 30 napon belül a Felügyeletnek bejelenti. A pénztár megalakulásakor és a vezető tisztségviselők, illetve a kötelező alkalmazottak, megbízottak változása esetén a pénztár csatolja az érintett személy

a) három hónapnál nem régebbi, eredeti erkölcsi bizonyítványát és nyilatkozatát arról, hogy ellene büntető eljárás nem folyik;

b) nyilatkozatát arról, hogy vele szemben jogszabályban meghatározott összeférhetetlenségi ok nem áll fenn;

c) a jogszabály által előírt végzettségét, vagy gyakorlatát igazoló dokumentumok hiteles másolatát;

d) vezető tisztségviselő esetén nyilatkozatát a tisztség elfogadásáról.”

253. § Az Öpt. a 33/A. §-a után a következő 33/B. §-sal egészül ki:

„33/B. § Az önszegélyező pénztárak, illetve az egészségpénztárak pénztári kártyát bocsáthatnak ki, és szolgáltatásaik elszámolását kártyás elszámoló rendszeren keresztül bonyolíthatják.”

254. § Az Öpt. 40. §-a a következő (5)–(6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az internetes honlappal rendelkező pénztár köteles éves beszámolóját internetes honlapján évente, a tárgyévet követő év június 30-áig közzétenni.

(6) A pénztár a pénztári beszámoló részét képező mérleget, eredménykimutatást a közgyűlés jóváhagyását követő 30 napon belül, de legkésőbb a tárgyévet követő év június 30-áig a beszámoló könyvvizsgálói záradékával együtt a Pénzügyi Közlönyben vagy országos napilapban köteles közzétenni.”

255. § Az Öpt. a 40/B. §-t követően a következő címmel, valamint 40/C–40/D. §-sal egészül ki:

„Informatikai rendszer védelme

40/C. § (1) A pénztárnak ki kell alakítania a tevékenységének ellátásához használt informatikai rendszer biztonság-

gával kapcsolatos szabályozási rendszerét és gondoskodnia kell az informatikai rendszer kockázatokkal arányos védelméről, amely kiterjed a bűncselekményekkel kapcsolatos kockázatok kezelésére is. A szabályozási rendszerben ki kell térni az információtechnológiával szemben támasztott követelményekre, a használatából adódó biztonsági kockázatok felmérésére és kezelésére a tervezés, a beszerzés, az üzemeltetés és az ellenőrzés területén.

(2) A pénztár köteles az informatikai rendszer biztonsági kockázatelemzését szükség szerint, de legalább kétfévente felülvizsgálni és aktualizálni.

(3) Az informatika alkalmazásából fakadó biztonsági kockázatok figyelembevételével meg kell határozni a szervezeti és működési rendeket, a felelősségi, nyilvántartási és tájékoztatási szabályokat, a folyamatba épített ellenőrzési követelményeket és szabályokat.

(4) A pénztárnak ki kell dolgoznia az informatikai rendszerének biztonságos működtetését felügyelő informatikai ellenőrző rendszert és azt folyamatosan működtetnie kell.

(5) A biztonsági kockázatelemzés eredményének értékelése alapján a biztonsági kockázattal arányos módon gondoskodni kell legalább az alábbiakról:

a) a rendszer legfontosabb elemeinek (eszközök, folyamatok, személyek) egyértelmű és visszakereshető azonosításáról,

b) az informatikai biztonsági rendszer önvédelmét, kritikus elemei védelmének zártságát és teljeskörűségét biztosító ellenőrzésekről, eljárásokról,

c) a rendszer szabályozott, ellenőrizhető és rendszeresen ellenőrzött felhasználói adminisztrációjáról (hozzáférési szintek, egyedi jogosultságok, engedélyezésük, felelősségi körök, hozzáférés naplózás, rendkívüli események),

d) olyan biztonsági környezetről, amely az informatikai rendszer működése szempontjából kritikus folyamatok eseményeit naplózza és alkalmas e naplózás rendszeres (esetleg önműködő) és érdemi értékelésére, illetve lehetőséget nyújt a nem rendszeres események kezelésére,

e) a távadatátvitel, valamint a kizárólag elektronikus úton megvalósuló pénzügyi tranzakciók bizalmasságáról, sértetlenségéről és hitelességéről,

f) az adathordozók szabályozott és biztonságos kezeléséről,

g) a rendszer biztonsági kockázattal arányos vírusvédelméről.

(6) A pénztárnak tevékenysége ellátásához, nyilvántartásai naprakész és biztonságos vezetéséhez meg kell valószínűsítania a biztonsági kockázatelemzés alapján indokolt védelmi intézkedéseket és rendelkeznie kell legalább a következőkkel:

a) informatikai rendszerének működtetésére vonatkozó utasításokkal és előírásokkal, valamint a fejlesztésre vonatkozó tervekkel,

b) minden olyan dokumentációval, amely az üzleti tevékenységet közvetlenül vagy közvetve támogató informatikai rendszerek folyamatos és biztonságos működését

– még a szállító, illetőleg a rendszerfejlesztő tevékenységének megszűnése után is – biztosítja,

c) a szolgáltatások ellátásához szükséges informatikai rendszerrel, valamint a szolgáltatások folytonosságát biztosító tartalék berendezésekkel, illetve e berendezések hiányában az ezeket helyettesítő egyéb – a tevékenységek, illetve szolgáltatások folytonosságát biztosító – megoldásokkal,

d) olyan informatikai rendszerrel, amely lehetővé teszi az alkalmazási környezet biztonságos elkülönítését a fejlesztési és tesztelési környezettől, valamint a megfelelő változáskövetés és változáskezelés fenntartását,

e) az informatikai rendszer szoftver elemeiről (alkalmazások, adatok, operációs rendszer és környezetük) olyan biztonsági mentésekkel és mentési renddel (mentések típusa, módja, visszatöltési és helyreállítási tesztek, eljárási rend), amelyek az adott rendszer helyreállíthatóságát a rendszer által nyújtott szolgáltatás kritikus helyreállítási idején belül lehetővé teszik. Ezen mentéseket kockázati szempontból elkülönítetten és tűzbiztos módon kell tárolni, valamint gondoskodni kell a mentések forrásrendszerrel azonos szintű hozzáférés védelméről,

f) jogszabályban meghatározott nyilvántartás ismételt előhívására alkalmas adattároló rendszerrel, amely biztosítja, hogy az archivált anyagokat a jogszabályokban meghatározott ideig, de legalább az adott tag tagsági jogviszonyának megszűnését követő 5 évig, bármikor visszakereshetően, eredeti állapot szerint helyreállíthatóan megőrizték, olyan módon, amely kizárja az utólagos módosítás lehetőségét,

g) a szolgáltatásai folyamatosságát akadályozó rendkívüli események kezelésére szolgáló tervvel.

(7) A pénztárnál mindenkor rendelkezésre kell állnia:

a) az általa fejlesztett, megrendelésére készített informatikai rendszer felépítésének és működtetésének az ellenőrzéséhez szükséges rendszerleírásoknak és modelleknek,

b) az általa fejlesztett, megrendelésére készített informatikai rendszerrel az adatok szintaktikai szabályainak, az adatok tárolási szerkezetének,

c) az informatikai rendszer elemeinek a pénztár által meghatározott biztonsági osztályokba sorolási rendszerének,

d) az adatokhoz történő hozzáférési rend meghatározásának,

e) az adatgazda és a rendszergazda kijelölését tartalmazó okiratnak,

f) az alkalmazott szoftver eszközök jogtisztaságát bizonyító szerződéseknek,

g) az informatikai rendszert alkotó ügyviteli, üzleti szoftvereszközök teljes körű és naprakész nyilvántartásának.

(8) A szoftvereknek együttesen alkalmasnak kell lenni legalább:

a) a működéshez szükséges és jogszabályban előírt adatok nyilvántartására,

b) a tárolt adatok ellenőrzéséhez való felhasználására,
c) a biztonsági kockázattal arányos logikai védelemre és a sérthetatlenség védelmére.

(9) A pénztár belső szabályzatában meg kell határozni az egyes munkakörök betöltéséhez szükséges informatikai ismereteket.

Kiszervezés

40/D. § (1) A pénztár a tevékenységéhez kapcsolódó, illetve jogszabály által végezni rendelt olyan tevékenységet, amelynek során adatkezelés vagy adatfeldolgozás valósul meg, kiszervezheti a 36. § (6) bekezdésében foglaltaknak megfelelően. A kiszervezett tevékenységet végző a 40/B. § (1) bekezdése alapján adatkezelést végezhet. Adatkezelésen és adatfelhasználáson a személyes adaton, illetve pénztártitkot képező adaton elvégzett, a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvényben meghatározott tevékenységeket kell érteni.

(2) A kiszervezett tevékenységet végzőnek – a kockázattal arányos mértékben – rendelkeznie kell mindazon személyi, tárgyi és biztonsági feltételekkel, melyeket jogszabály a kiszervezett tevékenységet illetően a pénztárra vonatkozóan előír.

(3) A nyilvántartás kiszervezésére vonatkozó szerződésnek tartalmaznia kell:

a) az adatvédelemre vonatkozó előírások érvényesítését,

b) a kiszervezett tevékenységet végző hozzájárulását a kiszervezett tevékenységnek a pénztár ellenőrző bizottsága, külső könyvvizsgálója, és a Felügyelet helyszíni, illetve helyszínen kívüli ellenőrzéséhez,

c) a kiszervezett tevékenységet végző felelősségét az adatvédelmi és adatbiztonsági előírások érvényesítéséért, a tevékenység megfelelő színvonalon történő végzéséért, illetve a szerződés pénztár részéről történő azonnali felmondási lehetőségét a szerződés ismételt vagy súlyos megsértése esetére,

d) a kiszervezett tevékenységet végzőtől elvárt, a tevékenység végzésének minőségére vonatkozó részletes követelményeket,

e) a pénztár és a kiszervezett tevékenységet végző szervezet közötti adatátadás-átvétel rendjét.

(4) A pénztárnak rendelkeznie kell a kiszervezésre vonatkozó szerződésben foglaltaktól eltérő tevékenységvégzésből eredő, rendkívüli helyzetek kezelésére kidolgozott intézkedési tervvel. A nyilvántartást végző szervezet köteles negyedévente az adatállomány teljes körű mentésének egy példányát a pénztár részére átadni.

(5) A pénztár ellenőrző bizottsága köteles a kiszervezett tevékenység szerződésben foglaltaknak megfelelő végzését legalább évente megvizsgálni.

(6) A pénztár felelős azért, hogy a kiszervezett tevékenységet végző a tevékenységet a jogszabályi előírások betartásával és az ilyen tevékenységet végző személyektől általában elvárható gondossággal végezze. Amennyiben a

kiszervezett tevékenység végzése jogszabályba vagy a szerződésbe ütközik, a pénztár az általa szükségesnek tartott intézkedést megteszi, és erről a Felügyeletet haladéktalanul értesíti.

(7) A Felügyelet a pénztár (6) bekezdésben foglalt bejelentése vagy a helyszíni ellenőrzése során feltárt hiányosságok alapján a tevékenység kiszervezését megtilthatja, illetve más szolgáltatóval való szerződéskötésre kötelezhet.

(8) Az a kiszervezett tevékenységet végző, amely egyidejűleg több pénztár részére végez kiszervezett tevékenységet, köteles az így tudomására jutott tényt, adatot, információt elkülönítetten – az adatvédelmi előírások betartásával – kezelni.

(9) A kiszervezett tevékenységet végző közreműködőt abban az esetben alkalmazhat, ha az igénybe vett közreműködő megfelel a (2) bekezdésben előírtaknak, és a közöttük létrejövő szerződés – melyet a pénztárnak jóvá kell hagynia – biztosítja a kiszervezett tevékenységnek a Felügyelet, a pénztár ellenőrző bizottsága, valamint könyvvizsgálója által történő ellenőrzését.

(10) A pénztár vezető tisztségviselője vagy annak közeli hozzátartozója a kiszervezett tevékenységet folytató társaságban tulajdoni részesedéssel vagy szavazati joggal nem rendelkezhet, illetve a kiszervezett tevékenység végzésével nem bízható meg. A pénztár ellenőrző bizottságának tagja nem állhat alkalmazotti vagy megbízási jogviszonyban a kiszervezett tevékenységet végzővel.

(11) A pénztár a kiszervezett tevékenységek körét az alapszabályban köteles feltüntetni.

(12) A pénztár, illetve a pénztár nyilvántartását végző szolgáltató informatikai rendszerének fejlesztésére, üzemeltetésére megbízott szervezet, illetve személy – kizárólag az informatikai rendszer fejlesztésével és üzemeltetésével kapcsolatban, e célból és az ehhez szükséges mértékben – az informatikai rendszerben tárolt adatokat megismerheti.”

256. § (1) Az Öpt. 47. §-a (5) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, valamint a következő d) ponttal egészül ki:

(A nyugdíjkorhatárt elérő pénztártag írásban nyilatkozik arról, hogy)

„c) a tagdíjat fizeti, és a nyugdíjszolgáltatást nem veszi igénybe, vagy

d) az egyéni nyugdíjszámláján felhalmozott összeget a pénztárban hagyja, és a tagdíjat tovább nem fizeti.”

(2) Az Öpt. 47. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A pénztártag – a várakozási idő letelte, illetve a nyugdíjkorhatár elérése után – egyéni számlakövetelésnek legfeljebb 50%-át a Hpt. hatálya alá tartozó hitelintézettel kötött szerződésben fedezetként felajánlhatja, amennyiben rendelkezik arról, hogy a pénztár az egyéni nyugdíjszámlájára tagi lekötést vezessen fel. A tagi lekötés a pénztár által kiadott, a tagi lekötésnek a tag egyéni

nyugdíjszámlájára vezetéséről szóló nyilatkozattal jön létre. A tagi lekötés törlését a pénztárnál a tag, a tag halála esetén a kedvezményezett, valamint a hitelszerződésben foglalt feltételek teljesülése esetén a tagi lekötés jogosultja kezdeményezheti a tagi lekötéssel biztosított követelés megszűntének egyidejű igazolása mellett. A tagi lekötés szabályai egyebekben a jelzálog szabályaival azonosak.”

257. § Az Öpt. 47/B. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Pénztárak közötti átlépés esetén az átlépő tag egyéni számlájára vezetett tagi lekötésről, annak mértékéről és jogosultjáról a befogadó pénztár az egyéni számlát vezető pénztár köteles értesíteni. A tagi lekötés jogosultját az átlépésről és a tagi lekötés egyéni számlára vezetéséről a befogadó pénztár köteles értesíteni a befogadó nyilatkozat kiállításával egyidejűleg.”

258. § Az Öpt. az 59/B. §-a után a következő 59/C–59/D. §-sal egészül ki:

„59/C. § (1) A Felügyelet az egyes pénztárak alábbi dokumentumait, adatait az érdeklődők számára folyamatosan és térítésmentesen hozzáférhetővé teszi:

- a) alapszabály,
- b) közgyűlések jegyzőkönyvei,
- c) székhely, telephely(ek), fiók(ok), kirendeltség(ek),
- d) adószám,
- e) a pénztár negyedéves jelentésekben szereplő adatok szerinti taglétszáma, vagyona (befektetések negyedév végi záróállományának piaci értéke),
- f) vezető tisztségviselők neve,
- g) könyvvizsgáló neve, lakcíme,
- h) az éves beszámolók.

(2) A Felügyelet a vezető tisztségviselők, a kötelező alkalmazottak és megbízottak, valamint természetes személy szolgáltatók az alábbiakban felsorolt személyes adatait a pénzügyi szervezetek felügyeleti tevékenységének ellátása céljából kezelheti:

- a) név (házasságkötést megelőző név),
- b) születési hely és idő,
- c) anyja leánykori neve,
- d) lakcím (tartózkodási hely),
- e) szakképzettség, végzettség, szakmai gyakorlat,
- f) büntetlen előélet,
- g) betöltött tisztség.

(3) A (2) bekezdésben felsorolt adatokat a Felügyelet kérésére a pénztár, illetve az érintett személy köteles a Felügyelet rendelkezésére bocsátani.

59/D. § A pénztárak a tevékenységi engedély iránti kérelmet; a pénztár, illetve a vezető tisztségviselők, a kötelező alkalmazottak és megbízottak, a könyvvizsgáló, illetve a szolgáltatók adatainak bejelentését a Felügyelet által meghatározott formában kötelesek elkészíteni.”

259. § Az Öpt. 78. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy az önszegélyező és az egészségpénztári pénztári kártya kibocsátására, felhasználására, valamint a kártyás elszámoló rendszerek működtetésére vonatkozó szabályokat rendeletben szabályozza.”

XXI. Fejezet

A magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény módosítása

260. § (1) A magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló, többször módosított 1997. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Mpt.) 3. §-a (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Törvény alapján az a természetes személy válik pénztártaggá (a továbbiakban: pályakezdő),]

„b) aki első alkalommal 2004. április 30-át követően létesít a Tbj. 5. §-ában meghatározott jogviszonyt és ebben az időpontban még nem töltötte be a 42. életévét, feltéve, hogy más államban ezt megelőzően nem volt nyugdíjbiztosítási kötelezettséget keletkeztető jogviszonya. Az alap- és középfokú nevelési-oktatási, valamint a felsőoktatási intézményben nappali rendszerű képzés keretében tanulmányokat folytató tanuló (hallgató) a tanulói (hallgatói) jogviszonya – több szakképzettség megszerzése esetén az első alapképzés (közép-, illetőleg felsőfokú szakképesítés) megszerzésére irányuló tanulói (hallgatói) jogviszonya – megszűnését követően első ízben Magyarországon létesített, illetőleg a tanulói (hallgatói) jogviszony megszűnésének napján fennálló biztosítási jogviszonya tekintetében minősül pályakezdőnek. A tanulószerveződés alapján szakképzőiskolai tanulmányokat folytató tanuló a biztosítottá válása napjától minősül tagságra kötelezett pályakezdőnek;”

(2) Az Mpt. 3. §-a (2) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Pénztártaggá válhat önkéntes döntése alapján az a természetes személy, aki)

„c) első ízben 2004. április 30-át követően létesít Magyarországon a Tbj. 5. §-ában meghatározott biztosítási kötelezettséggel járó jogviszonyt, illetve nyugellátásra jogosultságot első alkalommal a Tbj. 34. § (1) bekezdése szerinti megállapodás megkötésével szerez és ebben az időpontban még nem töltötte be a 42. életévét, feltéve, hogy az (1) bekezdés b) és c) pontjai alapján nem minősül tagságra köteles pályakezdőnek, és a magyarországi biztosítási jogviszony létrejöttének, illetve a megállapodás megkötésének első napjától számított három hónapon belül magánnyugdíjpénztári tagságát írásban tett belépési nyilatkozattal kezdeményezi. Az alap- és középfokú nevelési-oktatási, valamint a felsőoktatási intézményben nappali rendszerű képzés keretében tanulmányokat folytató tanuló (hallgató) a tanulói (hallgatói) jogviszonya megszűnését követően első ízben Magyarországon létesített, ille-

tőleg a tanulói (hallgatói) jogviszony megszűnésének napján fennálló biztosítási jogviszonya tekintetében is jogosult a magánnyugdíjpénztári tagság kezdeményezésére.”

(3) Az Mpt. 3. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A tagságra kötelezett pályakezdő az (1) bekezdés *b)* pontja esetén a biztosítási jogviszony létrejöttének napját követő 15 napon belül foglalkoztatójának, illetve az (1) bekezdés *c)* pontja esetén a megállapodás megkötését megelőzően az illetékes nyugdíjbiztosítási szervnek nyilatkozik arról, hogy megelőzően nyugdíjbiztosítási kötelezettséget keletkeztető jogviszonya nem volt.”

261. § Az Mpt. 23. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„23. § (1) A pénztártag tagsági jogviszonya

a) más pénztárba való átlépéssel, az átlépés napját megelőző nappal;

b) elhalálozással, az elhalálozás napjával;

c) zárt pénztárban a tagsági viszony SzMSz szerinti felételének megszűnésével; vagy

d) a Tny. szerint megállapított rokkantsági nyugdíjra jogosulttá válásával, a rokkantsági nyugdíj megállapításának napját megelőző nappal, a tag döntése szerint; illetőleg

e) a törvény 123. §-ának (2) bekezdése szerinti visszalépéssel;

f) a törvény 123. §-ának (6) bekezdése szerinti visszalépéssel, a nyugellátás megállapításának napját megelőző nappal szűnik meg.”

262. § Az Mpt. 24. §-ának (7)–(8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A 23. § (1) bekezdés *d)* és *f)* pontjaiban meghatározott esetekben a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe történő visszalépési szándékáról a pénztártag a társadalombiztosítási nyugdíjigény benyújtásával egyidejűleg írásban nyilatkozik a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv részére. A nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv a benyújtást követően írásban értesíti az érintett magánnyugdíjpénztárt a pénztártag visszalépési szándékának bejelentéséről és a nyugdíj megállapításának kezdő időpontjáról, valamint a megállapítást követően a társadalombiztosítási nyugellátás összegének a Tny. 12. § (7) bekezdése alapján számított összegéről. A nyugdíjbiztosítási igazgatási szervnek a társadalombiztosítási nyugellátás összegéről szóló értesítését követően a magánnyugdíjpénztár haladéktalanul, írásban tájékoztatja a pénztártagot az egyéni számlakövetelés alapján számított életjáradék várható összegéről. A pénztár a 23. § (1) bekezdésének *f)* pontjában meghatározott esetben a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv társadalombiztosítási nyugellátás összegéről szóló értesítése alapján megvizsgálja a visszalépés feltételeit, és arról írásban igazolást ad ki a pénztártag részére. Amennyiben a pénztártag a visszalépésről dönt, a pénztárhoz benyújtja visszalépési kérelmét, melyet az haladéktalanul továbbít a

nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv részére. A 23. § (1) bekezdésének *f)* pontjában meghatározott esetekben a pénztárnak ezzel egyidejűleg az igazolást is továbbítani kell. A visszalépési kérelem a nyugdíjigény elbírálása tárgyában hozott első fokú határozat kézhezvételét követő legfeljebb 30 napon belül nyújtható be.

(8) A társadalombiztosítási nyugellátás összegének – a Tny. 12. §-a (6) bekezdésén alapuló – megállapításáról a nyugdíjbiztosítási szerv értesíti a magánnyugdíjpénztárt. A magánnyugdíjpénztár a pénztártag egyéni számláján nyilvántartott, a tagsági jogviszony megszűnése napját magában foglaló negyedév fordulónapi követelésének a tagdíjkiegészítéssel csökkentett összegét a Nyugdíjbiztosítási Alap részére köteles átutalni a fordulónapot követő 50 napon belül, illetve amennyiben erre nincs lehetőség, a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv értesítése alapján az értesítést követő 15 napon belül.”

263. § Az Mpt. 44. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A pénztár a nevében, székhelyében, vezető tisztségviselőiben, és a (2) bekezdésben meghatározott személyekben bekövetkező változást annak időpontját követő 30 napon belül a Felügyeletnek bejelenti. A pénztár a megalkulásakor és a vezető tisztségviselők, illetve a kötelező alkalmazottak, megbízottak változása esetén csatolja az érintett személy

a) három hónapnál nem régebbi, eredeti erkölcsi bizonyítványát és nyilatkozatát arról, hogy ellene büntetőeljárás nem folyik,

b) nyilatkozatát arról, hogy vele szemben jogszabályban meghatározott összeférhetlenségi ok nem áll fenn,

c) a jogszabály által előírt végzettségét, vagy gyakorlatát igazoló dokumentumok hiteles másolatát,

d) vezető tisztségviselők esetén nyilatkozatát a tisztség elfogadásáról.”

264. § Az Mpt. 66. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Pénztári vagyongazdálkodó csak olyan befektetési vállalkozás, pénzügyi intézmény, biztosító részvénytársaság vagy befektetésialap-kezelő lehet, amely

a) tevékenységét a Felügyelet engedélye alapján végzi, vagy

b) az Európai Unió más tagállamában rendelkezik székhellyel és tevékenységét egyéb jogszabályban foglaltaknak megfelelően határon átnyúló szolgáltatás keretében vagy magyarországi fióktelepe útján folytatja.”

265. § Az Mpt. 73. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az (1) bekezdésben meghatározott szervezet a pénztárakra vonatkozó gazdálkodási, számviteli, biztosításmatematikai és befektetési előírások szerint végzi tevékenységét, és – a vagyongazdálkodó kivételével – a pénztár nevében és érdekében jár el.”

266. § Az Mpt. 74. §-a (3) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Semmis a vagyonekezelői szerződés akkor, ha)

„*a)* a vagyonekezelő nem rendelkezik a vagyonekezelési tevékenység végzéséhez szükséges felügyeleti engedéllyel és a Felügyelet által jóváhagyott, a tevékenységére vonatkozó üzletszabályzattal, valamint nem felel meg a 66. § (7) bekezdésének *b)* pontjában meghatározott feltételeknek.”

267. § Az Mpt. 75. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Valamely pénztári tevékenység szolgáltatóhoz történő kihelyezése, a kihelyezési szerződés módosítása vagy a kihelyezés megszüntetése esetén arról a pénztártagot tájékoztatni kell.”

268. § Az Mpt. a 77. §-t követően a következő címmel, valamint 77/A–77/B. §-sal egészül ki:

„Informatikai rendszer védelme

77/A. § (1) A pénztárnak ki kell alakítania a tevékenységének ellátásához használt informatikai rendszer biztonságával kapcsolatos szabályozási rendszerét és gondoskodnia kell az informatikai rendszer kockázatokkal arányos védelméről, amely kiterjed a bűncselekményekkel kapcsolatos kockázatok kezelésére is. A szabályozási rendszerben ki kell térni az információtechnológiával szemben támasztott követelményekre, a használatából adódó biztonsági kockázatok felmérésére és kezelésére a tervezés, a beszerzés, az üzemeltetés és az ellenőrzés területén.

(2) A pénztár köteles az informatikai rendszer biztonsági kockázatelemzését szükség szerint, de legalább kétfélévente felülvizsgálni és aktualizálni.

(3) Az informatika alkalmazásából fakadó biztonsági kockázatok figyelembevételével meg kell határozni a szervezeti és működési rendeket, a felelősségi, nyilvántartási és tájékoztatási szabályokat, a folyamatba épített ellenőrzési követelményeket és szabályokat.

(4) A pénztárnak ki kell dolgoznia az informatikai rendszerének biztonságos működtetését felügyelő informatikai ellenőrző rendszert és azt folyamatosan működtetnie kell.

(5) A biztonsági kockázatelemzés eredményének értékelése alapján a biztonsági kockázattal arányos módon gondoskodni kell legalább az alábbiakról:

a) a rendszer legfontosabb elemeinek (eszközök, folyamatok, személyek) egyértelmű és visszakereshető azonosításáról,

b) az informatikai biztonsági rendszer önvédelmét, kritikus elemei védelmének zártságát és teljeskörűségét biztosító ellenőrzésekről, eljárásokról,

c) a rendszer szabályozott, ellenőrizhető és rendszersen ellenőrzött felhasználói adminisztrációjáról (hozzáférési szintek, egyedi jogosultságok, engedélyezések, felelősségi körök, hozzáférés naplózás, rendkívüli események),

d) olyan biztonsági környezetről, amely az informatikai rendszer működése szempontjából kritikus folyamatok eseményeit naplózza és alkalmas e naplózás rendszeres (esetleg önműködő) és érdemi értékelésére, illetve lehetőséget nyújt a nem rendszeres események kezelésére,

e) a távadatátvitel, valamint a kizárólag elektronikus úton megvalósuló pénzügyi tranzakciók bizalmasságáról, sértetlenségéről és hitelességéről,

f) az adathordozók szabályozott és biztonságos kezeléséről,

g) a rendszer biztonsági kockázattal arányos vírusvédelméről.

(6) A pénztárnak tevékenysége ellátásához, nyilvántartásai naprakész és biztonságos vezetéséhez meg kell valósítania a biztonsági kockázatelemzés alapján indokolt védelmi intézkedéseket és rendelkeznie kell legalább a következőkkel:

a) informatikai rendszerének működtetésére vonatkozó utasításokkal és előírásokkal, valamint a fejlesztésre vonatkozó tervekkel,

b) minden olyan dokumentációval, amely az üzleti tevékenységet közvetlenül vagy közvetve támogató informatikai rendszerek folyamatos és biztonságos működését – még a szállító, illetőleg a rendszerfejlesztő tevékenységének megszűnése után is – biztosítja,

c) a szolgáltatások ellátásához szükséges informatikai rendszerrel, valamint a szolgáltatások folytonosságát biztosító tartalék berendezésekkel, illetve e berendezések hiányában az ezeket helyettesítő egyéb – a tevékenységek, illetve szolgáltatások folytonosságát biztosító – megoldásokkal,

d) olyan informatikai rendszerrel, amely lehetővé teszi az alkalmazási környezet biztonságos elkülönítését a fejlesztési és tesztelési környezettől, valamint a megfelelő változáskövetés és változáskezelés fenntartását,

e) az informatikai rendszer szoftver elemeiről (alkalmazások, adatok, operációs rendszer és környezetük) olyan biztonsági mentésekkel és mentési renddel (mentések típusa, módja, visszatöltési és helyreállítási tesztek, eljárásai), amelyek az adott rendszer helyreállítóságát a rendszer által nyújtott szolgáltatás kritikus helyreállítási idején belül lehetővé teszik. Ezen mentéseket kockázati szempontból elkülönítetten és tűzbiztos módon kell tárolni, valamint gondoskodni kell a mentések forrásrendszerrel azonos szintű hozzáférés védelméről,

f) jogszabályban meghatározott nyilvántartás ismételt előhívására alkalmas adattároló rendszerrel, amely biztosítja, hogy az archivált anyagokat a jogszabályokban meghatározott ideig, de legalább az adott tag tagsági jogviszonyának megszűnését követő 5 évig, bármikor visszakereshetően, eredeti állapot szerint helyreállíthatóan megőrizzék, olyan módon, amely kizárja az utólagos módosítás lehetőségét,

g) a szolgáltatásai folyamatosságát akadályozó rendkívüli események kezelésére szolgáló tervvel.

(7) A pénztárnál mindenkor rendelkezésre kell állnia:

a) az általa fejlesztett, megrendelésére készített informatikai rendszer felépítésének és működtetésének az ellenőrzéséhez szükséges rendszerleírásoknak és modelleknek,

b) az általa fejlesztett, megrendelésére készített informatikai rendszernek az adatok szintaktikai szabályainak, az adatok tárolási szerkezetének,

c) az informatikai rendszer elemeinek a pénztár által meghatározott biztonsági osztályokba sorolási rendszerének,

d) az adatokhoz történő hozzáférési rend meghatározásának,

e) az adatgazda és a rendszergazda kijelölését tartalmazó okiratnak,

f) az alkalmazott szoftver eszközök jogtisztaságát bizonyító szerződéseknek,

g) az informatikai rendszert alkotó ügyviteli, üzleti szoftvereszközök teljes körű és naprakész nyilvántartásának.

(8) A szoftvereknek együttesen alkalmasnak kell lenni legalább:

a) a működéshez szükséges és jogszabályban előírt adatok nyilvántartására,

b) a tárolt adatok ellenőrzéséhez való felhasználására,

c) a biztonsági kockázattal arányos logikai védelemre és a sérthetetlenség védelmére.

(9) A pénztár belső szabályzatában meg kell határozni az egyes munkakörök betöltéséhez szükséges informatikai ismereteket.

Kiszervezés

77/B. § (1) A pénztár a tevékenységéhez kapcsolódó, illetve jogszabály által végezni rendelt olyan tevékenységet, amelynek során adatkezelés vagy adatfeldolgozás valósul meg, kiszervezheti a 73. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően. A kiszervezett tevékenységet végző a 79. § (1) bekezdése alapján adatkezelést végezhet. Adatkezelésen és adatfelhasználáson a személyes adaton, illetve pénztártitkot képező adaton elvégzett, a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvényben meghatározott tevékenységeket kell érteni.

(2) A kiszervezett tevékenységet végzőnek – a kockázattal arányos mértékben – rendelkeznie kell mindazon személyi, tárgyi és biztonsági feltételekkel, amelyeket jogszabály a kiszervezett tevékenységet illetően a pénztárra vonatkozóan előír.

(3) A nyilvántartás kiszervezésére vonatkozó szerződésnek tartalmaznia kell:

a) az adatvédelemre vonatkozó előírások érvényesítését,

b) a kiszervezett tevékenységet végző hozzájárulását a kiszervezett tevékenységnek a pénztár ellenőrző bizottsága, külső könyvvizsgálója, és a Felügyelet helyszíni, illetve helyszínen kívüli ellenőrzéséhez,

c) a kiszervezett tevékenységet végző felelősségét az adatvédelmi és adatbiztonsági előírások érvényesítéséért,

a tevékenység megfelelő színvonalon történő végzéséért, illetve a szerződés pénztár részéről történő azonnali felmondási lehetőségét a szerződés ismételt vagy súlyos megsértése esetére,

d) a kiszervezett tevékenységet végzőtől elvárt, a tevékenység végzésének minőségére vonatkozó részletes követelményeket,

e) a pénztár és a kiszervezett tevékenységet végző szervezet közötti adatátadás-átvétel rendjét.

(4) A pénztárnak rendelkeznie kell a kiszervezésre vonatkozó szerződésben foglaltaktól eltérő tevékenység-végzésből eredő, rendkívüli helyzetek kezelésére kidolgozott intézkedési tervvel. A nyilvántartást végző szervezet köteles negyedévente az adatállomány teljes körű mentésének egy példányát a pénztár részére átadni.

(5) A pénztár ellenőrző bizottsága köteles a kiszervezett tevékenység szerződésben foglaltaknak megfelelő végzését legalább évente megvizsgálni.

(6) A pénztár felelős azért, hogy a kiszervezett tevékenységet végző a tevékenységet a jogszabályi előírások betartásával és az ilyen tevékenységet végző személyektől általában elvárható gondossággal végezze. Amennyiben a kiszervezett tevékenység végzése jogszabályba vagy a szerződésbe ütközik, a pénztár az általa szükségesnek tartott intézkedést megteszi, és erről a Felügyeletet haladéktalanul értesíti.

(7) A Felügyelet a pénztár (6) bekezdésben foglalt bejelentése vagy a helyszíni ellenőrzése során feltárt hiányosságok alapján a tevékenység kiszervezését megtilthatja, illetve más szolgáltatóval való szerződéskötésre kötelezhet.

(8) Az a kiszervezett tevékenységet végző, amely egyidejűleg több pénztár részére végez kiszervezett tevékenységet, köteles az így tudomására jutott tényt, adatot, információt elkülönítetten – az adatvédelmi előírások betartásával – kezelni.

(9) A kiszervezett tevékenységet végző közreműködött abban az esetben alkalmazhat, ha az igénybe vett közreműködő megfelel a (2) bekezdésben előírtaknak, és a közöttük létrejövő szerződés – melyet a pénztárnak jóvá kell hagynia – biztosítja a kiszervezett tevékenységnek a Felügyelet, a pénztár ellenőrző bizottsága, valamint könyvvizsgálója által történő ellenőrzését.

(10) A pénztár vezető tisztségviselője vagy annak közeli hozzátartozója a kiszervezett tevékenységet folytató társaságban tulajdoni részesedéssel vagy szavazati joggal nem rendelkezhet, illetve a kiszervezett tevékenység végzésével nem bízható meg. A pénztár ellenőrző bizottságának tagja nem állhat alkalmazotti, vagy megbízási jogviszonyban a kiszervezett tevékenységet végzővel.

(11) A pénztár a kiszervezett tevékenységek körét az alapszabályban köteles feltüntetni.

(12) A pénztár, illetve a pénztár nyilvántartását végző szolgáltató informatikai rendszerének fejlesztésére, üzemeltetésére megbízott szervezet, illetve személy – kizárólag az informatikai rendszer fejlesztésével és üzemeltetésével kapcsolatban, e célból és az ehhez szükséges mérték-

ben – az informatikai rendszerben tárolt adatokat megismerheti.”

269. § Az Mpt. 106. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Felügyelet az egyes pénztárak alábbi dokumentumait, adatait az érdeklődők számára folyamatosan és térítésmentesen hozzáférhetővé teszi:

- a) alapító okirat,
- b) SzMSz,
- c) szolgáltatási szabályzat,
- d) közgyűlések jegyzőkönyvei,
- e) székhely, telephely(ek), fiók(ok), kirendeltség(ek),
- f) adószám,
- g) a pénztár negyedéves jelentésekben szereplő adatok szerinti taglétszáma, vagyona (befektetések negyedév végi záróállományának piaci értéke),
- h) vezető tisztségviselők neve,
- i) könyvvizsgáló neve, lakcíme,
- j) az éves beszámolók.”

270. § Az Mpt. a 107. §-t követően a következő 107/A. §-sal egészül ki:

„107/A. § A pénztárak az alapítási és a tevékenységi engedély iránti kérelemhez; a pénztár, illetve a vezető tisztségviselők, kötelező alkalmazottak és megbízottak, a könyvvizsgáló, illetve a szolgáltatók adatainak bejelentését a Felügyelet által meghatározott formában kötelesek elkészíteni.”

271. § Az Mpt. 123. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Azok a 120 hónapot meg nem haladó – különböző pénztárakban eltöltött és összeszámított – tagsági jogviszonnyal rendelkező pénztártagok, akik – a 23. § (1) bekezdés d) pontjában meghatározott eset kivételével – nyugdíj szolgáltatásra szereznek jogosultságot, 2012. december 31-ig kezdeményezhetik a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe való visszalépést. A visszalépésre abban az esetben van lehetőség, ha a magánnyugdíjpénztár tájékoztatása szerint a pénztártag részére megállapítható, a 27. § (2) bekezdés a) pontjában foglalt járadék típusnak megfelelően számított magánnyugdíjpénztári járadék szolgáltatás várható összege nem éri el a pénztártag Tny. 12. § (7) bekezdése szerinti nyugellátásának 25 százalékát.”

KILENCEDIK RÉSZ

XXII. Fejezet

A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény módosítása

272. § A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló

1996. évi CXXVI. törvény (a továbbiakban: Szf. tv.) 1. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. § (1) Az Szja tv. 45. §-ára is figyelemmel, e törvény alkalmazásában befizetett adónak azt az összeget kell tekinteni, amely a magánszemély

- a) adóbevallásában, vagy
- b) az adóbevallást helyettesítő munkáltatói és ezzel egyenértékű elszámolásban, vagy
- c) az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adó-megállapítása szerint,

az összevont adóalap adójának összegéből a kedvezmények levonása után fennmarad, feltéve, hogy ezt az adót a magánszemély

– a bevallás benyújtására nyitva álló határidőig – az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adó-megállapítása esetén június 20-ig –, vagy

– az esedékességet megelőzően benyújtott kérelmére az adóhatóság legfeljebb 12 havi részletfizetést vagy fizetési halasztást engedélyezett, és a magánszemély az engedélyező határozatban foglalt feltételeknek maradéktalanul eleget téve az adót és késedelmi pótlékát hiánytalanul megfizette.”

273. § Az Szf. tv. 2. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. § (1) Ha a magánszemély a befizetett adójának az 1. §-ban meghatározott bármely részéről e törvény szabályai szerint rendelkezett, és rendelkezésének teljesítése megtörtént, akkor a teljesítés szerinti összeg sem az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adó-megállapításának módosítása, sem adóhatósági ellenőrzés, sem önellenőrzés következményeként utóbb nem módosítható.

(2) Ha a magánszemély rendelkező nyilatkozatot tartalmazó

- a) adóbevallásának, vagy
- b) az adóbevallást helyettesítő munkáltatói és ezzel egyenértékű elszámolásának, vagy
- c) az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adó-megállapításának módosítása, önellenőrzése vagy adóhatósági ellenőrzése az összevont adóalap adójának a kedvezmények levonása után fennmaradó részére kevesebbet állapít meg a bevallott összegnél, akkor a különbözetnek az 1. § (2) bekezdésének a)–b) pontjában rögzített hányadát – ha az legalább ezer forint, és a rendelkezés teljesítése a kedvezményezett javára megtörtént – az adóhatóság határozata alapján a magánszemélynek meg kell fizetnie.”

274. § Az Szf. tv. 3. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. § (1) Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal (a továbbiakban: APEH) a magánszemély

- a) adóbevallásához, vagy
- b) az adóbevallást helyettesítő munkáltatói és ezzel egyenértékű elszámoláshoz, vagy

c) az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adó-megállapításának nyilatkozatához fűzött rendelkezések és

- az adóbevallásában, vagy
- az adóbevallást helyettesítő munkáltatói és ezzel egyenértékű elszámoláshoz, vagy
- az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adó-megállapításában feltüntetett adatok alapján utalja át a 4. §-ban említett kedvezményezettek javára az 1. § rendelkezései szerint meghatározott összeget.”

275. § Az Szf. tv. 4. §-a (1) bekezdésének *h*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában kedvezményezett)

„*h*) az a könyvtári, levéltári, múzeumi, egyéb kulturális, illetve alkotó- és előadó-művészeti tevékenységet folytató szervezet, amely a rendelkező nyilatkozat évének első napja előtti három év valamelyikében a helyi önkormányzattól, az országos, illetve a helyi kisebbségi önkormányzattól vagy a központi költségvetéstől egyedi támogatásban részesült és nem tartozik az előző kategóriákba.”

276. § (1) Az Szf. tv. 5. §-a (1) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A magánszemély rendelkező nyilatkozatot (nyilatkozatok) lezárt, nevével, lakcímével és adóazonosító jelével ellátott]

„*b*) az adóbevallást helyettesítő munkáltatói és ezzel egyenértékű elszámolás esetén legkésőbb az adóévet követő április 25-éig közvetlenül a munkáltatójának adja át, illetőleg”

(2) Az Szf. tv. 5. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A rendelkező nyilatkozatot tartalmazó borítékot

a) az adóbevallást helyettesítő munkáltatói és ezzel egyenértékű elszámolás, vagy

b) az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adó-megállapítása esetén, annak ragasztott felületére átnyúlóan a magánszemélynek saját kezűleg alá kell írnia. Munkáltatói elszámolás esetén a munkáltató kísézőjegyzéket készít, amely tartalmazza a rendelkező nyilatkozatot tevő személyek nevét, adóazonosító jelét és a boríték átadását igazoló aláírását. A munkáltató a rendelkező nyilatkozat tartalmát nem ismerheti meg, az azt tartalmazó borítékot sértetlen állapotban, a kísézőjegyzékkel együtt, az adóbevallást helyettesítő munkáltatói elszámolásra vonatkozó adatszolgáltatás előírásainak megfelelően, az adatszolgáltatással együtt, zárt csomagban küldi meg az illetékes adóhatóságnak.”

(3) Az Szf. tv. 5. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az adóhatóság a magánszemélyek

a) adóbevalláshoz, vagy

b) az adóbevallást helyettesítő munkáltatói és ezzel egyenértékű elszámoláshoz, vagy

c) az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adó-megállapítása esetén a rendelkező nyilatkozatai alapján minden év szeptember 1. napjáig felhívja a 4. § (1) bekezdés szerinti kedvezményezettet a 4. § (2)–(3) bekezdésében meghatározottak 30 napon belüli teljesítésére. A határidő elmulasztása esetén az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló, többször módosított 1957. évi IV. törvény 40. §-ának előírásai az irányadók.”

277. § Az Szf. tv. az 5. § után a következő 5/A. §-sal egészül ki:

„5/A. § (1) Az adóhatóság az adómegállapítást kérő nyilatkozattal együtt – az 5. §-ban foglaltak szerint – benyújtott rendelkező nyilatkozatot tartalmazó borítékot felbontás nélkül kódjellel látja el, biztosítva az 5. § (4) bekezdése szerinti feltételeket.

(2) Azon rendelkező nyilatkozatot, melyet olyan magánszemély nyújtott be, aki jogszabály alapján nem választhatta volna az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapítását, az 1. § előírása szerint benyújtott adóbevallással együtt érkezettnek kell tekinteni, ha az 1. § bevallásra vonatkozó feltételeit a magánszemély teljesíti.”

278. § Az Szf. tv. 6. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Ha az adóbevallás, vagy a munkáltatói és ezzel egyenértékű elszámolás az átutaláshoz szükséges adatfeldolgozásra – az 5. § (4) bekezdésére is figyelemmel lefolytatott ellenőrzés megállapítása alapján – alkalmatlan, úgy az utalást akkor kell teljesíteni,

a) amikor a rendelkező nyilatkozat éve utolsó napját követő egy éven belül az említett iratok helyesbítése alapján az lehetséges,

b) illetve abban az esetben, ha a rendelkező magánszemélynek az adóhatóság havi részletfizetést, illetve fizetési halasztást engedélyezett és – figyelemmel az 1. § (1) bekezdésében foglaltakra – az utalás már jogszerűen lehetségessé válik.

Az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adó-megállapítása esetén az utalást akkor kell teljesíteni, amikor a rendelkező nyilatkozat megtételének éve utolsó napját követő egy éven belül az adóhatósági adómegállapítás jogerőre emelkedése alapján az lehetséges.”

279. § (1) Az Szf. tv. 7. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Az adóbevallást helyettesítő munkáltatói és ezzel egyenértékű elszámolás esetén a munkáltatói elszámoláshoz fűzött rendelkező nyilatkozat feldolgozását, valamint a nyilatkozat alapján a rendelkező személlyel kapcsolatos eljárást a munkáltató székhelye, telephelye szerint illetékes adóhatósága folytatja le.”

(2) Az Szf. tv. 7. §-a az alábbi (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapítása esetén a (8) bekezdés szerinti eljárást a magánszemélynek az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapításáról tett nyilatkozata benyújtásának időpontjában illetékes adóhatóság folytatja le.”

TIZEDIK RÉSZ

XXIII. Fejezet

A környezetterhelési díjról szóló 2003. évi LXXXIX. törvény módosítása

280. § (1) A környezetterhelési díjról szóló 2003. évi LXXXIX. törvény (a továbbiakban: Ktd.) 5. §-ának *a*) és *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem terheli díjfizetési kötelezettség:)

„*a*) a bejelentésre köteles lakossági tüzelőberendezést üzemeltetőt, illetve a tüzelőberendezést üzemeltető költségvetési szervet,

b) a távhőtermelőt és a távhőszolgáltatást végző kibocsátót olyan levegőterhelő anyag után, amelyet a lakosság, illetve költségvetési szervek részére értékesített hőenergia miatt bocsátott ki, valamint”

(2) A Ktd. 5. §-a *c*) pontjának *ca*) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Nem terheli díjfizetési kötelezettség

c) a kibocsátót az után a levegőterhelő anyag kibocsátása után, amelyet]

„*ca*) a külön jogszabály szerinti kiegyenlítő vagy időszakos fogyasztói szerződés alapján a csökkentett gázfelhasználási lehetőséggel ténylegesen érintett időszak alatt, vagy”

(bocsát ki.)

281. § A Ktd. 7. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Vízterhelési díjat a felszíni vizeket terhelő, e törvény 2. számú mellékletében meghatározott vízterhelő anyagok kibocsátása után kell fizetni.”

282. § A Ktd. 8. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Nem terheli díjfizetési kötelezettség a kibocsátót:

a) a felhasznált vízben levő vízterhelő anyag kibocsátása után, ha a felhasznált vizet újrahasználja és a használat során nem terheli a befogadót,

b) az általa felhasznált, illetve a vízszolgáltatás alapjául szolgáló nyers vízben eredetileg is megtalálható vízterhelő anyag mennyisége után,

c) az elvezetett csapadékvíz mennyisége után,

d) a nehézfémek csoportjába tartozó vízterhelő anyag kibocsátása után, amennyiben a kibocsátó által alkalm-

zott technológiából adódóan az ilyen típusú vízterhelő anyag kibocsátása kizárt,

e) az extenzív módon üzemeltetett halastavak esetén.

(2) Az (1) bekezdés *a*) és *b*) pontja szerinti vízterhelő anyagok mennyiségét a vízszolgáltató köteles hiteles mérésekkel igazolt módon a kibocsátó rendelkezésére bocsátani. Amennyiben nem teljesíti fenti kötelezettségét, akkor az illetékes környezetvédelmi hatóság a méréseket elvégzi és a mérési díj ötszörösében állapítja meg a vízszolgáltatót ezért terhelő térítési kötelezettséget.”

283. § A Ktd. 10. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„10. § A közcsonornán elvezetett, majd felszíni vízbe bocsátott vízterhelő anyag után fizetendő díjat a szennyvíztisztító telepet, illetve a közüzemi csatornahálózatot működtető szolgáltató a terhelés arányában áthárítja a szolgáltatást igénybe vevőkre. Ha a szennyvíztisztító telepet és a csatornahálózatot üzemeltető szolgáltató személye különbözik, akkor a csatornahálózatot üzemeltető szolgáltató jogosult a rá áthárított díjat a szolgáltatást igénybe vevőkre továbbhárítani. A gazdálkodó szervezet által kibocsátott szennyvíz mennyiségének és minőségének meghatározása a szolgáltató feladata.”

284. § A Ktd. 11. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„11. § (1) A talajterhelési díjfizetési kötelezettség azt a kibocsátót terheli, aki a műszakilag rendelkezésre álló közcsonornára nem köt rá és helyi vízgazdálkodási hatósági, illetve vízjogi engedélyezés hatálya alá tartozó szennyvízelhelyezést, ideértve az egyedi zárt szennyvíztározót is, alkalmaz. Amennyiben a közcsonornát év közben helyezi üzembe, a díjfizetési kötelezettség a kibocsátót a közcsonorna üzembe helyezését követő 90. naptól terheli.

(2) Nem terheli díjfizetési kötelezettség azt a kibocsátót, aki külön jogszabályok szerint egyedi szennyvízelhelyezési kislétesítményt, illetve egyedi szennyvíztisztító kisberendezést alkalmaz és a kibocsátás közvetlen környezetében a kibocsátó által létesített megfigyelő objektumban a talajjal kapcsolatban lévő felszín alatti vízben a kibocsátó által évente vizsgált nitrát, ammónium, szulfát, klorid tartalom egyik komponens tekintetében sem haladja meg 20%-kal a 2005. évben, illetve a közcsonorna üzembe helyezését követő hónapban végzett alapállapot felmérés keretében mért értékeket.

(3) A (2) bekezdés szerinti felmérés eredményét a kibocsátó köteles öt évig megőrizni és ellenőrzés esetén az adóhatóság rendelkezésére bocsátani.”

285. § A Ktd. 12. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A talajterhelési díj mértékét a talajterhelési díj (2) bekezdésben meghatározott alapja, a (3) bekezdésben meghatározott egységdíj, valamint a település közigazga-

tási területére vonatkozó területérzékenységi szorzó határozza meg.

(2) A talajterhelési díj alapja a szolgáltatott, vagy egyedi vízbeszerzés esetében a méréssel igazolt felhasznált, illetve mérési lehetőség hiányában az átalány alapján meghatározott víz mennyisége, csökkentve a külön jogszabály szerinti locsolási célú felhasználásra figyelembe vett víz mennyiségével.”

286. § A Ktd. 15. §-át megelőző alcím és a 15. § helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„Díjkedvezmény igénybevétele

15. § (1) 50%-os levegőterhelési díjkedvezménnyel élhet a légszennyező anyag kibocsátásának csökkentését szolgáló beruházást megvalósító beruházó az ilyen célú beruházás kivitelezési időtartama alatt időarányosan, de legfeljebb 2 évig.

(2) 50%-os vízterhelési díjkedvezménnyel élhet a felszíni vizet közvetlenül terhelő vízterhelést csökkentő beruházást megvalósító beruházó a beruházás kivitelezése időtartama alatt évente időarányosan, de legfeljebb öt évig. Önkormányzat esetén a Ktd. 20. §-ában meghatározott bevállalással egyidejűleg történhet díjvisszaigénylés.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott díjkedvezményre a közszolgáltató és az önkormányzat írásos megállapodása alapján a közszolgáltató abban az esetben is jogosult, ha a beruházást nem a közszolgáltató, hanem az önkormányzat valósítja meg.

(4) A díjfizetéssel kapcsolatos vízminőségi és mennyiségi mérőműszerek beszerzési értékének 80%-át a díjfizetésre kötelezett a beszerzés évében a fizetendő díjelőlegből vonhatja le.

(5) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott díjkedvezmény a beruházással érintett környezetterhelő anyag és a beruházással érintett telephely vonatkozásában vehető igénybe.

(6) A vízterhelési díjkedvezmény igénybevételének feltétele a beruházásra vonatkozó jogerős elvi vízjogi vagy vízjogi létesítési engedély, illetve a levegőterhelési díj esetében a beruházásra vonatkozó jogerős létesítési engedély megléte.

(7) A díjkedvezmény első alkalommal a (6) bekezdésben meghatározott engedély jogerőre emelkedését követő díjelőleg fizetésénél vehető igénybe.”

287. § A Ktd. 16. §-át megelőző alcím helyébe a következő alcím lép:

„A levegőterhelési díj, a vízterhelési díj és a vízjogi engedély hatálya alá tartozó tevékenységhez kapcsolódó talajterhelési díj befizetése”

288. § A Ktd. 18. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„18. § A kibocsátó a levegőterhelési díjat, a vízterhelési díjat, valamint a vízjogi engedély alapján végzett tevé-

kenységéhez kapcsolódó talajterhelési díjat az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal által vezetett 10032000-01076040 APEH Környezetterhelési díj bevételi számla javára fizeti be.”

289. § (1) A Ktd. 20. §-át megelőző alcím helyébe a következő alcím lép:

„A levegőterhelési díj, a vízterhelési díj és a vízjogi engedély hatálya alá tartozó tevékenységhez kapcsolódó talajterhelési díj fizetési kötelezettség bevállása, adatszolgáltatás”

(2) A Ktd. 20. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kibocsátó a díjfizetési kötelezettségéről, továbbá az önkormányzat a díjvisszaigényléséről évente, a tárgyévet követő év március 31-éig tesz bevállást.”

(3) A Ktd. 20. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A kibocsátó negyedévenként a nettó díjelőleget megállapítja, valamint az egyes negyedévekre megállapított díjelőleget a tárgyévre vonatkozó bevállásában bevállja.”

290. § A Ktd. 21. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„21. § A kibocsátó tevékenysége során a levegőterhelő, a vízterhelő anyagok kibocsátásáról, valamint a vízjogi engedély alapján végzett tevékenységéhez kapcsolódó talajterhelésről a külön jogszabályokban meghatározott adatszolgáltatásra köteles. Amennyiben a környezetvédelmi felügyelőség a kibocsátási adatok ellenőrzése során az adatszolgáltatásban eltérést tapasztal, erről az adóhatóságot tájékoztatja.”

291. § A Ktd. 21. §-át követően a következő alcímmel és 21/A–21/B. §-sal egészül ki:

„A helyi vízgazdálkodási hatósági jogkörbe tartozó szennyvízelhelyezéshez kapcsolódó talajterhelési díjjal kapcsolatos sajátos szabályok

21/A. § (1) A helyi vízgazdálkodási hatósági jogkörbe tartozó szennyvízelhelyezéshez kapcsolódó talajterhelési díjat a kibocsátónak kell megállapítania, bevállania és megfizetnie (önadózás) a tárgyévet követő év március 31-éig.

(2) A helyi vízgazdálkodási hatósági jogkörbe tartozó szennyvízelhelyezéshez kapcsolódó talajterhelési díjjal kapcsolatos megállapítási, bevállási, befizetési, ellenőrzési, adatszolgáltatási, eljárási szabályokat, valamint a díjkedvezmények és mentességek eseteit a települési önkormányzat – a fővárosban a kerületi önkormányzat – rendeletben állapítja meg. A kibocsátó a helyi vízgazdálkodási hatósági jogkörhöz kapcsolódó talajterhelési díjat az önkormányzati rendeletben közzétett számla javára fizeti meg.

(3) A közszolgáltató helyi vízgazdálkodási hatósági jogkörbe tartozó szennyvízelhelyezéshez kapcsolódó talajterhelési díj megállapításához és ellenőrzéséhez szükséges adatokat a települési önkormányzat – fővárosban a kerületi önkormányzat – rendelkezésére bocsátja.

21/B. § (1) A helyi vízgazdálkodási hatósági jogkörbe tartozó szennyvízelhelyezéshez kapcsolódó talajterhelési díj a települési önkormányzat – a fővárosban a kerületi önkormányzat – környezetvédelmi alapjának a bevételét képezi.

(2) A települési önkormányzat – a fővárosban a kerületi önkormányzat – a talajterhelési díjból származó bevételt – a (3) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – a talaj, valamint a felszín alatti víz mennyiségi, minőségi védelmére használhatja fel.

(3) A (2) bekezdés szerinti felhasználásnak minősül különösen a csatornázás, a szennyvíztisztítás, a vízbázisvédelem, a települési monitoring kialakítása és működtetése, a tartós környezetkárosodások kármentesítése, a potenciális és a tényleges szennyezőforrások szennyezésének megelőző, illetve utólagos műszaki védelme.”

292. § A Ktd. 26. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A települési önkormányzatok rendeletben állapítják meg a helyi vízgazdálkodási hatósági jogkörbe tartozó szennyvízelhelyezéshez kapcsolódó talajterhelési díjjal kapcsolatban a 12. §-ban meghatározott általány megállapításának szempontjait, valamint a 21/A. §-ban meghatározottakat.”

293. § A Ktd. 1–3. számú melléklete helyébe e törvény 17–19. számú melléklete lép.

TIZENEGYEDIK RÉSZ

EGYÉB MÓDOSULÓ JOGSZABÁLYOK

XXIV. Fejezet

A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény módosítása

294. § A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 31. §-a után a következő 31/A–31/F. §-sal egészül ki:

„31/A. § (1) A közjegyző közjegyzői iroda keretében is folytathatja tevékenységét.

(2) A közjegyzői iroda a közjegyzői tevékenység végzésének elősegítésére határozatlan időre alapított, jogi személyiséggel rendelkező szervezet.

(3) A közjegyzői iroda alapítására, nyilvántartására, működésére, ellenőrzésére, megszűnésére és tagjainak felelősségére – e törvényben foglalt eltérésekkel – a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXIV. törvénynek a korlátozott felelősségű társaságra vonatkozó szabályait kell alkalmazni.

(4) A közjegyzői iroda tagja a közjegyzői irodában őt megillető vagyoni hányadot csak olyan személyre ruházhatja át, aki megfelel az e törvényben a közjegyzői iroda tagjára előírt feltételeknek és a területi kamara elnökségétől az irodai tagság létesítésére az engedélyt megkapta.

(5) A közjegyzői iroda az egyszemélyes korlátozott felelősségű társaságra vonatkozó szabályok szerint nem működhet.

31/B. § (1) Közjegyzői irodát természetes személyek alapíthatnak olyan módon, hogy a szavazati jog több mint 50%-át közjegyző tag (e címben a továbbiakban: közjegyző tag), a (3) bekezdésben foglalt esetben a közjegyző tagok együttesen gyakorolják, és vezető tisztségviselő is csak közjegyző tag lehet.

(2) Nem lehet a közjegyzői iroda tagja az a közjegyző, közjegyzőhelyettes és közjegyzőjelölt, akivel szemben a közjegyzői fegyelmi bíróság hivatalvesztés fegyelmi büntetést szabott ki, a határozat jogerőre emelkedésétől számított 10 évig. Ha az alapítási engedély megadása iránti eljárás időpontjában a közjegyző, a közjegyzőhelyettes vagy a közjegyzőjelölt ellen fegyelmi eljárás van folyamatban, az engedélyezési eljárást a fegyelmi vétség elbírálásáig fel kell függeszteni.

(3) Két vagy több közjegyző csak akkor lehet ugyanannak a közjegyzői irodának a tagja, ha őket azonos székhelyre nevezték ki.

(4) A közjegyzőhelyettes és a közjegyzőjelölt csak az őt alkalmazó közjegyző tagságával működő jogi személyiségű közjegyzői irodának lehet tagja.

(5) A nem közjegyző, közjegyzőhelyettes vagy közjegyzőjelölt természetes személy akkor válhat közjegyzői iroda tagjává, ha

- a) magyar állampolgár,
- b) büntetlen előéletű,
- c) választójoggal rendelkezik és
- d) az igazságügy-miniszter a bünygyi nyilvántartásnak a rá vonatkozó teljes körű adatait beszerezte, és ezek vizsgálata alapján a tagsághoz hozzájárult.

31/C. § (1) Közjegyzői irodaként a cégjegyzékbe bejegyzett és a közjegyzői irodának a területi kamara elnöksége által vezetett nyilvántartásába felvett közjegyzői iroda működhet. A közjegyzői iroda az előtársaságra vonatkozó szabályok alapján nem kezdheti meg működését.

(2) A közjegyzői iroda alapító okiratában meg kell határozni

- a) a közjegyzői iroda nevét és székhelyét,
- b) a közjegyzői iroda tagjait nevük és lakóhelyük fel tüntetésével; a közjegyző tag esetében székhelyét és hivatali helyiségének (a 30. §-a szerinti irodájának) címét is, közjegyzőhelyettes és közjegyzőjelölt tag esetében az őt alkalmazó közjegyző nevét és székhelyét is,
- c) az irodavezető közjegyző tag nevét és székhelyét, több irodavezető esetén az irodavezetés és képviselő szabályait,
- d) a tagok vagyoni hozzájárulását, valamint a hozzájárulás rendelkezésre bocsátásának módját és idejét,

e) a szavazati jog terjedelmét és gyakorlásának módját,
f) a taggyűlés és a megismételt taggyűlés működésének szabályait, ideértve az összehívás módját, a határozatképesség szabályait és a határozathozatal módját, a taggyűlésen kívüli határozathozatal szabályait,

g) annak az értékhatárnak a megjelölését, amelytől függően a döntés a taggyűlés kizárólagos hatáskörébe tartozik,

h) az eredmény felosztásának szabályait,

i) a közjegyzői iroda megszűnése esetére a tagok közötti elszámolás szabályait.

(3) A közjegyzői iroda neve a következő lehet:

a) az egyetlen közjegyző tag neve és a „közjegyzői irodája” kifejezés,

b) több közjegyző tagságával működő iroda esetén mindegyik közjegyző teljes neve, vagy mindegyik közjegyző családi neve és a „közjegyzői iroda” kifejezés.

31/D. § (1) A közjegyzői iroda alapításához a területi kamara elnökségének az engedélye szükséges (alapítási engedély), az engedélyezés iránti kérelmet az alapító okirat elfogadásától számított 8 napon belül kell a területi kamara elnökségéhez előterjeszteni. Így kell eljárni a közjegyzői irodai tagság létesítése esetén is.

(2) A területi kamara elnöksége a közjegyzői iroda részére az alapítási engedélyt 60 napon belül megadja, ha

a) alapító okirata megfelel az irányadó jogszabályoknak,

b) tagja megfelel a közjegyzői irodai tagságra e törvényben meghatározott követelményeknek.

(3) A területi kamara elnöksége a (2) bekezdésben foglalt eljárása során megvizsgálja az alapító okiratban foglaltakat, beszerzi az igazságügy-miniszternek a közjegyzői irodai tagság létesítésére vonatkozó hozzájárulását, és – szükség esetén a helyszínen – ellenőrzi az alapító okiratban foglalt adatok valódiságát.

(4) A közjegyzői iroda köteles az alapítási engedély kézhezvételétől számított 30 napon belül az iroda alapítását bejegyzés és közzététel végett bejelenteni a cégjegyzéket vezető megyei bíróságnak, mint cégbíróságnak; a közjegyzői iroda a cégjegyzékbe való bejegyzéssel, a bejegyzés napján jön létre.

(5) A cégjegyzékbe bejegyzett közjegyzői irodát a területi kamara elnöksége kérelemre felveszi a közjegyzői irodák nyilvántartásába.

31/E. § (1) A közjegyzői iroda alapítása és működése nem érinti a közjegyző (a közjegyzőhelyettes és a közjegyzőjelölt) e törvény szerinti jogállását, így a hivatás személyes gyakorlására vonatkozó kötelezettségét, valamint a fegyelmi és anyagi felelősségét sem.

(2) A közjegyzői iroda vagy tagja (a tag ebben a minőségében) a jogszolgáltató hatósági tevékenységet illetően (1. §) utasítást sem a közjegyzőnek, sem a közjegyzőhelyettesnek, sem a közjegyzőjelöltnek nem adhat.

(3) A közjegyzői iroda üzletszerű gazdasági tevékenységet csak a közjegyzői tevékenység elősegítésére folytathat.

(4) A közjegyzői iroda tagjának a közjegyzői (közjegyzőhelyettesi, közjegyzőjelölti) minőségére tekintettel rendelkezésre álló adatok csak a közjegyzői hatáskörbe tartozó eljárás során és annak céljára használhatók fel, az adatokhoz egyéb célból történő hozzáférés tilos.

31/F. § (1) A közjegyzői irodai tagsági jogviszony megszűnik:

a) a közjegyző tag szolgálatának megszűnésével, kivéve a (2) bekezdésben foglalt esetet,

b) a tag halálával,

c) a közjegyzői irodai tagsághoz e törvényben előírt valamelyik követelmény megszűnésének bekövetkezésével,

d) a tagot megillető vagyoni hányad átruházásával,

e) a közjegyző tag rendes vagy rendkívüli felmondásával,

f) a nem közjegyző tag kizárásával.

(2) Ha a közjegyző tag szolgálatát nem hivatalvesztés fegyelmi büntetés kiszabása miatt szűnik meg, és a közjegyző tag (ha a tagság a közjegyzői szolgálatnak a közjegyző tag halála miatti megszűnésével szűnt meg, akkor a közjegyző tag örököse) egyébként megfelel a nem közjegyző taggal szemben támasztott követelményeknek, a tagság – kérelmére – a taggyűlés határozatával nem közjegyzői tagságként fennmaradhat.

(3) A volt taggal (örökösével) – ha a tagsága nem az őt megillető vagyoni hányad átruházásával szűnt meg – a tagsági jogviszony megszűnésének időpontjában fennálló állapot szerint kell elszámolni. A tagot megillető vagyonrész – eltérő megállapodás hiányában – a tagsági jogviszony megszűnésétől számított 3 hónapon belül pénzben kell kifizetni.

(4) A közjegyzői iroda megszűnik akkor is, ha

a) tagjainak száma egy főre csökkent, vagy

b) az egyetlen közjegyző tag tagsági jogviszonya vagy közjegyzői szolgálatát megszünt, továbbá ha a közjegyző tag (közjegyző tagok) szavazati joga nem több, mint 50%.

(5) A közjegyzői iroda csak másik közjegyzői irodával egyesülhet, vagy közjegyzői irodákká válhat szét, gazdasági társasággá vagy más gazdálkodó szervezetté nem alakulhat át.

(6) A területi kamara elnöksége a közjegyzői irodával szemben törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezhet a cégbíróságnál.”

XXV. Fejezet

A közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvény módosítása

295. § A közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvény (a továbbiakban: Kszt.) 26. §-ának c) pontja a következő 23. alponttal egészül ki:

[26. § E törvény alkalmazásában

c) közhasznú tevékenység: a társadalom és az egyén közös érdekeinek kielégítésére irányuló következő – a szervezet létesítő okiratában szereplő – cél szerinti tevékenységek:]

„23. bűnmegelőzés és az áldozatvédelem;”

XXVI. Fejezet

A mozgóképéről szóló 2004. évi II. törvény módosítása

296. § (1) A mozgóképéről szóló 2004. évi II. törvény (a továbbiakban: Mktv.) 2. §-ának 24. és 25. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„24. *nem megrendelésre készülő filmalkotás*: minden olyan filmalkotás, amelynek gyártásában az adott film tekintetében magyar filmelőállítónak minősülő vállalkozás vesz részt, illetve gyártásához magyar vállalkozás vagy természetes személy támogatást nyújt.

25. *közvetlen filmgyártási költség*: az adott filmalkotás költségvetésében szereplő, a filmalkotás előállítója, megrendelésre készülő filmalkotás esetében a gyártásban részt vevő magyar vállalkozás által pénzügyileg teljesített, bizonylattal igazolt kifizetés, amely megfelel a külön jogszabályban meghatározott feltételeknek.”

(2) Az Mktv. 37. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Felhatalmazást kap a nemzeti kulturális örökség minisztere és a pénzügyminiszter, hogy közös rendeletben állapítsa meg a Nemzeti Filmiroda szervezetének, működésének és eljárásának részletes szabályait, a közvetlen filmgyártási költségre vonatkozó részletes feltételeket és a 19. § (3) bekezdésében meghatározott igazgatási szolgáltatási díj mértékét.”

(3) Az Mktv. 37. §-ának (2) bekezdés *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) Felhatalmazást kap a nemzeti kulturális örökség minisztere, hogy rendeletben állapítsa meg]

„*a*) a 25. § (2) bekezdése szerinti „art” mozivá minősítés, a filmalkotások korhatár szerinti megjelölésének, valamint a moziknak a fogyatékkal élő emberek számára való hozzáférhetőségének feltételeit,”

XXVII. Fejezet

A Magyar Export-Import Bank Részvénytársaságról és a Magyar Exporthitel Biztosító Részvénytársaságról szóló 1994. évi XLII. törvény módosítása

297. § (1) A Magyar Export-Import Bank Részvénytársaságról és a Magyar Exporthitel Biztosító Részvénytársaságról szóló 1994. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Eximtv.) 6. §-a (1) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az Állam a központi költségvetés terhére készfizető kezsként felel az Eximbank által)

„*b*) kormányrendeletben előírt feltételekkel vállalt garanciaügyletek esetleges beváltásából fakadó fizetési kötelezettségeikért.”

(2) Az Eximtv. 26. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A Kormány felhatalmazást kap arra, hogy a kamatkiegyenlítési rendszer és az Eximbank által a központi költségvetés terhére vállalható exportcélú garanciaügyletek feltételeit és részletes szabályait rendeletben szabályozza.”

XXVIII. Fejezet

Az áruk előjegyzési eljárásban való behozatalához szükséges, Brüsszelben 1961. december 6-án kötött A.T.A.-igazolványról, valamint a kereskedelmi minták E.C.S. igazoló füzeteire vonatkozó, Brüsszelben 1956. március 1-jén megkötött és a Váme gyüttműködés Tanács ajánlására 1960. június 15-én módosított Váme gyezmények kihirdetéséről szóló 1966. évi 5. törvényerejű rendelet módosítása

298. § Az áruk előjegyzési eljárásban való behozatalához szükséges, Brüsszelben 1961. december 6-án kötött A.T.A.-igazolványról, valamint a kereskedelmi minták E.C.S. igazoló füzeteire vonatkozó, Brüsszelben 1956. március 1-jén megkötött és a Váme gyüttműködés Tanács ajánlására 1960. június 15-én módosított Váme gyezmények kihirdetéséről szóló 1966. évi 5. törvényerejű rendelet 2. §-ában az I. rész IV. Fejezete 6. cikkének 2. bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. A jótálló testület nem kötelezhető a behozatali vám tíz százalékkal megnövelt összegét meghaladó összeg kifizetésére.”

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

299. § Ez a törvény – a 300–326. §-ban foglaltak figyelembevételével – 2005. január 1-jén lép hatályba.

300. § (1) E törvénynek az Szja tv.-t módosító rendelkezéseit – a (2)–(18) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – a 2005. január 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

(2) E törvény 4. számú mellékletének 2., 4. és 5. pontjában foglalt rendelkezései a 2004. december 31-ét követően beszerzett kortárs képzőművészeti alkotások esetén alkalmazhatóak.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az Szja tv. 7. §-a (1) bekezdésének *t*) pontja, 7. §-a (1) bekezdésének *x*) pontjában a „társadalombiztosítási” szövegrész, valamint a „biztosítási jogviszonnyal kapcsolatos” szövegrész, 7. §-ának (3) bekezdése, 38. §-a (9) és (10) bekezdésében az „(ennek hiányában a természetes azonosító adatait)” szövegrész, 48. §-a (12) bekezdésének *b*) pontja, 50. §-a (1) bekezdés *c*) pontjában „az általános forgalmi adóról szóló törvény rendelkezései szerint alanyi

adómentes – és/vagy kizárólag tárgyi adómentes tevékenységet folytat –, feltéve, hogy” szövegrész, 55. §-ának (2) és (3) bekezdése, 58. §-a (8) bekezdésében a „rendszeresen vagy” szövegrész, valamint a „végzett tevékenység (gazdasági tevékenység) keretében” szövegrész, 62. §-ának (6)–(8) bekezdései, 1. számú melléklete 2.1. alpontjában a hiteltámogatás szöösszetételből a „támogatás” szövegrész, 1. számú melléklete 8.3. alpontjában az „ellen” szövegrész, 3. számú melléklete felvezető szövegének *b)* pontjában az „első ízben történő” szövegrész, 3. számú melléklete II. Igazolás nélkül elszámolható költségek Fejezetének 7. pontja, 6. számú melléklete II. Mezőgazdasági östermelői termékek és tevékenységek Fejezetének *B)* Növény, növényi termék pontja 19. alpontjában a „2 litert meghaladó kiszereelésben” szövegrész, 11. számú melléklete II. Az értékcsökkenési leírás szabályai Fejezete 2. pontjának *(i)* alpontjában a „mindkét esetben, feltéve, hogy a magánszemély nem vesz igénybe a 13. számú melléklet 3. és/vagy 8. pontja szerinti adókedvezményt” szövegrész, valamint a 13. számú melléklete 9. pontjának utolsó mondata.

(4) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg

1. az Szja tv. 4. §-a (1) bekezdésében a „meghatározott hányada.” szövegrész helyébe „meghatározott hányada. Nem keletkezik bevétel az olyan dolog (eszköz, berendezés stb.) használatára, szolgáltatás igénybevételére tekintettel, amelyet valamely személy a tevékenységében közreműködő magánszemély részére a munkavégzés, a tevékenység ellátásának hatókörében a feladat(ok) ellátásának feltételeként biztosít, ideértve a biztonságos és egészséget nem veszélyeztető munkavégzés feltételeinek a munkavédelemről szóló törvény előírásai szerint a munkáltató felelősségi körébe tartozó biztosítását is. Ha az említett feladat(ok) ellátására tekintettel történő hasznosítás, használat, igénybevétel mellett valamely dolog, szolgáltatás személyes szükséglet kielégítésére is alkalmas és/vagy egyébként a magáncélú hasznosítás, használat, igénybevétel nem zárható ki, a magánszemély adóköteles bevételt csak abban az esetben szerez, ha e törvény a hasznosítást, használatot, igénybevételt vagy annak lehetőségét adóztatható körülményként határozza meg.” szövegrész,

2. az Szja tv. 7. §-a (1) bekezdés *b)* pontjában a „ha azonban a magánszemély csak a szokásos piaci érték egy részének megfizetésére köteles, akkor a szokásos piaci értékből a fizetési kötelezettség összegének levonásával megállapított rész – hacsak e törvény egyéb rendelkezéséből más nem következik – a magánszemély olyan bevétele, amelyet a jövedelem meghatározásánál figyelembe kell venni” szövegrész helyébe a „ha azonban a magánszemély semmit nem köteles fizetni, vagy csak a szokásos piaci érték egy részének megfizetésére köteles, akkor a szokásos piaci érték vagy annak a fizetési kötelezettség levonásával megállapított része – hacsak e törvény egyéb rendelkezéséből más nem következik – a magánszemély olyan bevétele, amelyet a jövedelem meghatározásánál figyelembe kell venni; ilyen esetben a vagyoni érték átruházásakor

annak megszerzésére fordított értéként – e törvény külön rendelkezése hiányában is – a szerzésekori szokásos piaci értéket kell figyelembe venni” szövegrész,

3. az Szja tv. 7. §-a (1) bekezdés *p)* pontjában a „rendelkezéseket kell alkalmazni;” szövegrész helyébe a „rendelkezéseket kell alkalmazni; bármely esetben feltéve, hogy az említett költségek elszámolása olyan bizonylat, számla alapján történt, amelyre annak kiállítója adókedvezmény érvényesítésére jogosító igazolás kiállításának tényét nem tüntette fel;” szövegrész,

4. az Szja tv. 7. §-a (1) bekezdés *v)* pontjában a „folyósított támogatást,” szövegrész helyébe a „folyósított támogatást (ideértve azt a támogatást is, amelyet a magánszemély jogszabály vagy nemzetközi szerződés alapján az önálló tevékenységének megkezdésével összefüggésben, a megkezdést megelőzően, továbbá gazdasági társaságba történő belépésével, gazdasági társaság alapításával összefüggésben felmerült költségei fedezetére kap),” szövegrész,

5. az Szja tv. 10. §-a (3) bekezdésében a „(függetlenül attól, hogy a szolgáltatás nyújtója az általános forgalmi adó fizetésére kötelezett, vagy sem)” szövegrész helyébe a „(függetlenül attól, hogy a szolgáltatás nyújtója az általános forgalmi adó fizetésére kötelezett, vagy sem), ha azonban a szolgáltatás juttatója nem azonos a szolgáltatás nyújtójával, a megszerzés időpontja a szolgáltatás igénybevételére való jogosultság megszerzésének napja” szövegrész,

6. az Szja tv. 10. §-a (6) bekezdésében „a rendelkezési jog gyakorlásának napja” szövegrész helyébe „a rendelkezési jog gyakorlásának napja, ha azonban a bevétel tárgyát képező vagyoni érték miatti kiadást a magánszemély a juttatónak megelőlegezi, és/vagy a kiadást igazoló bizonylattal elszámolni köteles, az előzőektől eltérően az elszámolás napja” szövegrész,

7. az Szja tv. 14. §-a (1) bekezdésében az „adóelőleget” szövegrész helyébe az „adót, adóelőleget” szövegrész,

8. az Szja tv. 14. §-a (2) bekezdésében az „állapítja meg és vonja le, akkor a jövedelem és az adó megállapításáért, levonásáért és befizetéséért az adólevonásra kötelezett kifizető a felelős, az adóhatóság – kivéve a (3) bekezdés szerinti esetet – a magánszemélytől azt nem követelheti” szövegrész helyébe az „állapítja meg és az adó levonására nincs lehetőség, a kifizetőnek és a magánszemélynek az adóelőlegre irányadó szabályok szerint kell eljárnia” szövegrész,

9. az Szja tv. 16. §-ának (4) bekezdésében a „jellemzően előforduló költségként.” szövegrész helyébe a „jellemzően előforduló költségként. E rendelkezést a lakástól elkülönített telephelyen vagy egyébként más, a lakáson kívüli helyen folytatott egyéni vállalkozói tevékenység hatókörében és feltételeként (ideértve az egészséget nem veszélyeztető munkavégzés feltételeit is) szükséges dolog (eszköz, berendezés) használata, szolgáltatás igénybevétele esetén csak akkor kell alkalmazni, ha e törvény a személyes szükséglet kielégítésére is alkalmas dolog, szolgálta-

tás magáncélú hasznosítását, használatát, igénybevételét vagy annak lehetőségét egyébként adóztatható körülményként határozza meg. Ilyen körülménynek kell tekinteni az úthasználatra jogosító bérlet, jegy magáncélú használatát, azzal, hogy az e címen elszámolt költségből – az egyéni vállalkozó döntése szerint – vagy a magáncélú használatra jutó tételes elkülönítéssel megállapított rész, vagy az elszámolt költség 50 százaléka minősül vállalkozói kivétnek, kivéve, ha és amennyiben az egyéni vállalkozó az adott személygépkocsi után cégautó adót fizetett.” szövegrész,

10. az Szja tv. 21. §-a (1) bekezdésének *b*) pontjában és a 49/B. §-a (6) bekezdésének *e*) pontjában a „25 százaléka-val” szövegrész helyébe az „50 százalékaival” szövegrész,

11. az Szja tv. 21. §-a (2) bekezdésében a „munkánélküli személyt” szövegrész helyébe a „munkánélküli személyt, továbbá a szabadulást követő 6 hónapon belül alkalmazott szabadságvesztésből szabaduló személyt, illetve a pártfogó felügyelet hatálya alatt álló személyt” szövegrész,

12. az Szja tv. 22. §-a (2) bekezdésében a „– döntése szerinti megosztásban – elszámolhatja.” szövegrész helyébe a „döntése szerinti megosztásban – a 2003. december 31-éig keletkezett, az őstermelői tevékenységből származó jövedelemmel szemben még nem érvényesített elhatárolt veszteséget a keletkezése időpontjában érvényes feltételek szerint – számolhatja el.” szövegrész,

13. az Szja tv. 22. §-a (7) bekezdése *c*) pontjában „a két tevékenység folytatása érdekében felmerült költségeket elkülönítve kell nyilvántartania, ha tételes költségelszámolást, illetőleg vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmaz, azzal, hogy – ha e törvény másként nem rendelkezik – a mindkét tevékenységgel összefüggő költségeket a bevételek arányában kell megosztani” szövegrész helyébe „az egyes tevékenységek folytatása érdekében felmerült költségeket elkülönítve kell nyilvántartania, ha tételes költségelszámolást, illetőleg vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmaz;

d) ha e törvény másként nem rendelkezik, a tevékenységek közös költségeit a bevételek arányában kell megosztani, azzal, hogy

az *a*)–*d*) pont rendelkezéseit kell értelemszerűen alkalmazni, ha a magánszemély a családi gazdaságban őstermelői tevékenységből származó bevétele mellett önálló tevékenységből származó bevételt is szerez” szövegrész,

14. az Szja tv. 24. §-a (1) bekezdésében a „választott tisztségviselő (kivéve a választott könyvvizsgálót) tevékenysége,” szövegrész helyébe a „választott tisztségviselő (kivéve a választott könyvvizsgálót) tevékenysége, ha ezt a tevékenységet nem egyéni vállalkozóként végzi,” szövegrész,

15. az Szja tv. 35. §-a (3) bekezdésében az „(annál a magánszemélynél, aki 2020. január 1. előtt tölti be a jogszabályok alapján reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt, a 130 ezer forintot)” szövegrész helyébe az „(annál a magánszemélynél, aki 2020. január 1. előtt tölti be a jog-

szabályok alapján reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt, a 130 ezer forintot), és a (2) bekezdés *a*) pontja szerint érvényesített kedvezményt is figyelembe véve az összes levonás nem lehet több a (2) bekezdésben együttesen meghatározott összegnél” szövegrész,

16. az Szja tv. 35. §-a (5) bekezdésében a „az adózás rendjéről szóló törvény” szövegrész helyébe a „a munkáltatói hozzájárulás adóköteles részéről a munkáltató által, egyébként az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár által az adózás rendjéről szóló törvény” szövegrész,

17. az Szja tv. 36. §-a (1) bekezdésében az „igazolása ellenében.” szövegrész helyébe az „igazolása ellenében, feltéve, hogy a befizetésről kiállított, költségelszámolásra alkalmas bizonylaton, számlán az igazolás kiadásának tényét feltüntette.” szövegrész,

18. az Szja tv. 36/A. §-a (1) bekezdésében az „igazolás bizonyítja.” szövegrész helyébe az „igazolás bizonyítja, feltéve, hogy a befizetésről kiállított, költségelszámolásra alkalmas bizonylaton, számlán az igazolás kiadásának tényét feltüntette.” szövegrész,

19. az Szja tv. 36/A. §-a (3) bekezdésében az „igazolás bizonyítja.” szövegrész helyébe az „igazolás bizonyítja, azzal, hogy az ilyen igazolás kiadásának tényét a termék-ről kiállított számlára a számla kiállítójának rá kell vezetnie. Ilyen számla alapján költség, értékcsökkenési leírás csak abban az esetben érvényesíthető, ha a magánszemély (kivéve az e törvény szerint a távmunkavégzésre vonatkozó rendelkezések szerint költséget érvényesítő munkavállalót) az igazolást az adókedvezmény érvényesítésére részben sem használja, használta fel.” szövegrész,

20. az Szja tv. 40. §-a (1) bekezdésében a „havi 2000 forint” szövegrész helyébe a „havonta az adóév első napján érvényes havi minimálbér 5 százalékanak megfelelő összeg (személyi kedvezmény)” szövegrész,

21. az Szja tv. 40. §-a (9) bekezdésében a „megoszthatja azt, feltéve” szövegrész helyébe a „megoszthatja azt (ideértve azt az esetet is, ha a családi kedvezményt a jogosult egyáltalán nem tudja érvényesíteni), feltéve” szövegrész,

22. az Szja tv. 42. §-a (2) bekezdésében az „adókedvezmény összege adóévenként nem haladhatja meg a 100 ezer forintot” szövegrész helyébe az „adókedvezményre jogosító befizetést a magánszemély a biztosító által kiadott igazolás alapján érvényesíti” szövegrész,

23. az Szja tv. 46. §-a (2) bekezdésének *a*) pontjában az „igazolványát; a kifizető ilyenkor adatszolgáltatásában feltünteti az őstermelői igazolvány számát is;” szövegrész helyébe az „igazolványát vagy regisztrációját tanúsító iratát; a kifizető ilyenkor adatszolgáltatásában feltünteti az őstermelői igazolvány vagy a regisztrációt tanúsító irat számát is;” szövegrész,

24. az Szja tv. 49. §-a (10) bekezdése *c*) pontjában a „havonta 2000 forint” szövegrész helyébe a „havonta a személyi kedvezmény” szövegrész,

25. az Szja tv. 49. §-a (19) bekezdésében „az említett értékhatár túllépését követő 15 napon belül köteles befizetni az adóhatósághoz azt az összeget, amennyivel az adóév-

ben a túllépésig a kifizetői adóelőleg-levonás szabályai szerint kifizetett (juttatott) összes bevétele alapján meghatározott adóelőleg-alapnak az adótábla szerinti legmagasabb adókulcsnak (százalékos adómértéknek) a szorzata meghaladja a kifizető(k) által az adóév során ezen bevételek után megállapított adóelőlegek összegét. Ha a magánszemély a különbözetet az említett időpontig nem fizeti meg, akkor a különbözet 12 százalékát” szövegrész helyébe „az említett értékhatár túllépését eredményező minden bevételének kifizetését megelőzően nyilatkozik a kifizető(k)nek, hogy az adóelőleget a kifizetőre vonatkozó általános szabály szerint vonja le, ekkor a kifizető a magánszemély nyilatkozata szerint jár el. Ilyen nyilatkozat hiányában az adóév végén emiatt mutatkozó befizetési különbözet 12 százalékát” szövegrész,

26. az Szja tv. 49/B. §-a (6) bekezdésének b) pontjában a „munkanélküli személy után” szövegrész helyébe a „munkanélküli személy, továbbá a szabadulást követő 6 hónapon belül alkalmazott szabadságvesztésből szabaduló személy, illetve a pártfogó felügyelet hatálya alatt álló személy után” szövegrész,

27. az Szja tv. 49/B. §-a (12) bekezdésében az „E rendelkezés alkalmazásakor a hibás teljesítés miatt a jótállási időn belül cserébe kapott tárgyi eszköz, valamint az üzemen kívüli ingatlan és az ültetvény alapján beruházási költség nem vehető figyelembe. A kisvállalkozói kedvezményt nem érvényesítheti a tevékenysége alapján mezőgazdasági, vadgazdálkodási, erdőgazdálkodási ágazatba vagy halgazdálkodási ágba sorolt adózó. A kisvállalkozói kedvezmény nem érvényesíthető a szállítási tevékenységet végző adózó nemzetközi szállítási tevékenységéhez használt tárgyi eszköze beruházási költségére.” szövegrész helyébe az „E rendelkezés alkalmazásakor a hibás teljesítés miatt a jótállási időn belül cserébe kapott tárgyi eszköz, szellemi termék – ha a cserére visszaadott tárgyi eszközre, szellemi termékre az egyéni vállalkozó a kisvállalkozási kedvezményt érvényesítette –, valamint az üzemen kívüli ingatlan és az ültetvény alapján beruházási költség nem vehető figyelembe.” szövegrész,

28. az Szja tv. 49/C. §-a (7) bekezdésében, 58. §-a (6) bekezdésében, 63. §-a (1) bekezdésében, 64/A. § (1) bekezdésében, 64/A. §-a (6) bekezdés c) pontjában, 65/A. §-a (2) bekezdésében, 66. §-a (6) bekezdésében, 66. §-a (10) bekezdésében, 68. §-a (6) bekezdésében, 74. §-a (1) bekezdésében, 75. §-a (5) bekezdésében, 76. §-a (2) bekezdésében, 77. §-a (1) bekezdésében a „20 százalék” szövegrészek helyébe a „25 százalék” szövegrész,

29. az Szja tv. 50. §-a (1) bekezdésének a) pontjában, 50. §-a (1) bekezdésének c) pontjában és 52. §-a (1) bekezdésének a) pontjában a „4 millió forintot” szövegrészek helyébe a „8 millió forintot” szövegrész,

30. az Szja tv. 50. §-a (4) bekezdésében és 52. §-a (1) bekezdésének a) pontjában a „22 millió forintot” szövegrészek helyébe a „40 millió forintot” szövegrész,

31. az Szja tv. 50. §-a (8) bekezdésében a „tevékenységét év közben kezdő egyéni vállalkozó” szövegrész helyébe a „tevékenységét év közben kezdő vagy megszüntető egyéni vállalkozó” szövegrész,

32. az Szja tv. 52. §-a (2) bekezdésében a „jogosultság megszűnik, és ekkor az egyéni vállalkozónak” szövegrész helyébe a „jogosultság megszűnik. Ekkor, valamint ha az átalányadózás szerint adózó egyéni vállalkozó a tevékenységének megszüntetését követően az adóévben azt újrakezdi, az egyéni vállalkozónak” szövegrész,

33. az Szja tv. 55. §-a (1) bekezdésében az „: az adó mértéke a jövedelem teljes összegére, ha az 53. § rendelkezései szerint számított évi jövedelem

a) legfeljebb 200 000 Ft, akkor 12,5%,

b) 200 000 Ft-nál több, de legfeljebb 600 000 Ft, akkor 25%,

c) 600 000 Ft-nál több, de legfeljebb 800 000 Ft, akkor 30%,

d) 800 000 forintnál több, akkor 35%.” szövegrész helyébe a „(átalányadó-tábla): az átalányadó mértéke, ha az 53. § rendelkezései szerint számított évi jövedelem

0–1 500 000 forint

18 százalék,

1 500 001 forinttól

270 000 forint és az 1 500 000 forinton

felüli rész

38 százaléka,

azzal, hogy

a) ha az egyéni vállalkozó külföldön is rendelkezik telephellyel, akkor a külföldi telephelynek betudható bevétel alapján az 53. § rendelkezései szerint kiszámított jövedelem e § alkalmazásában adóterhet nem viselő jövedelemnek minősül, feltéve, hogy törvénnyel vagy kormányrendelettel kihirdetett nemzetközi szerződés vagy viszonyosság alapján ezt a jövedelmet a Magyar Köztársaság mentesíti, de az adó kiszámításánál figyelembe vehető; ekkor az átalányadót csökkenti az adóterhet nem viselő jövedelem összegének az átalányadó-tábla szerint kiszámított adója;

b) az a) pontban nem említett esetben, amennyiben az 53. § rendelkezései szerint kiszámított jövedelem alapjául szolgáló vállalkozói bevételnek olyan bevétel is részét képezi, amelyre vonatkozóan az egyéni vállalkozó külföldön a személyi jövedelemadónak megfelelő adót fizetett, akkor – ha nemzetközi szerződésből vagy viszonyosságból más nem következik – az átalányadót csökkenti a bevétel alapján meghatározott jövedelemre külföldön megfizetett adó 90 százaléka, de legfeljebb a bevétel alapján az 53. § rendelkezései szerint kiszámított évi jövedelemre az átalányadó-tábla átlagos adókulcsa szerint kiszámított adó; az átlagos adókulcs az átalányadónak az 53. § rendelkezései szerint kiszámított jövedelem elosztásával kiszámított, két tizedesre kerekített hányadosa;

c) a külföldön megfizetett adót az MNB hivatalos, az adóév utolsó napján érvényes devizaárfolyamának alapulvételével, ha az adót olyan pénznemben állapították meg, amely nem szerepel az MNB hivatalos devizaárfolyam-lapján, akkor az MNB által az adóév utolsó nap-

jára vonatkozóan közzétett, euróban megadott árfolyam alapulvételével kell forintra átszámítani.” szövegrész,

34. az Szja tv. 58. §-a (4) bekezdésében az „ajándékozás esetén az illetékkiszabás alapjául szolgáló érték, ez utóbbi hiányában az ingó vagyontárgy megszerzési szokásos piaci értéke” szövegrész helyébe az „ingyenes szerzés esetén az illeték kiszabás alapjául szolgáló érték, ez utóbbi hiányában az ingó vagyontárgy megszerzési szokásos piaci értéke, és – vagy egyébként – ha az ingó vagyontárgy megszerzésekor adóköteles jövedelemre tekintettel adófizetés történt, ez a jövedelem is a szerzési érték része” szövegrész,

35. az Szja tv. 58. §-a (8) bekezdésében az „Ekkor az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.” szövegrész helyébe az „Ekkor – kivéve, ha a magánszemély a bevételt egyéni vállalkozói tevékenysége keretében szerzi meg – az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni. E rendelkezés alkalmazásában üzletszerű az átruházás, ha ellenérték fejében történik, és az ügylettel kapcsolatban a magánszemélynek az általános forgalmi adó szabályszerűen bejelentkezett alanyaként adólevonási joga megnyílik.” szövegrész,

36. az Szja tv. 61. §-a (1) bekezdésében a „megszerez.” szövegrész helyébe a „megszerez. A bevételnek nem része a kapott ellenértékből az egyéb jövedelemnek minősülő, az ingatlannak, a vagyoni értékű jognak a szerződéskötés időpontjában ismert szokásos piaci értékét meghaladó összeg.” szövegrész,

37. az Szja tv. 66. §-a (2) bekezdésében a „c) a magánszemélynek osztalék címén kifizetett összegből a b) pontban meghatározott összeget meg nem haladó rész után 20 százalék, a további rész után 35 százalék az adó mértéke.”

E rendelkezés alkalmazásában a társas vállalkozás saját tőkéje alatt arról az időszakról készült számviteli beszámoló mérlegében kimutatott saját tőkét kell érteni, amely időszakra vonatkozóan az eredményfelosztás történt.” szövegrész helyébe a „c) a magánszemélynek osztalék címén jóváhagyott összegből a b) pontban meghatározott összeget meg nem haladó rész után 25 százalék, a további rész után 35 százalék az adó mértéke.

Az a)–b) pont szerinti számításnál a társas vállalkozás saját tőkéje alatt arról az időszakról készült számviteli beszámoló mérlegében kimutatott saját tőkét kell érteni, amely időszakra vonatkozóan az eredményfelosztás történt. A jóváhagyott, de az eredményfelosztás évében részben vagy egészben ki nem fizetett osztalék után a c) pontban meghatározott adót – bármely későbbi adóévben és/vagy bármilyen részletekben történik annak (további) kifizetése, az egyes adóévekben jóváhagyott osztalék(ok)ra külön-külön az a)–b) pont rendelkezése szerint meghatározott rész alapján – a korábban már kifizetett összegek beszámításával – kell meghatározni, azzal, hogy a beszámításnál a korábbi kifizetés(ek)et mindig a leg-

korábban jóváhagyott osztaléknál kell figyelembe venni.” szövegrész,

38. az Szja tv. 66. §-a (4) bekezdésében, 66. §-a (8) bekezdésében a „20 százaléka” szövegrész helyébe a „25 százaléka” szövegrész,

39. az Szja tv. 66. §-a (9) bekezdésében és a 68. §-a (6) bekezdésében a „százalékánál.” szövegrész helyébe a „százalékánál, és nem vehető figyelembe külföldön megfizetett adóként az az összeg, amely nemzetközi szerződés rendelkezése, viszonyosság vagy külföldi jog alapján a jövedelem után fizetett adó összegéből a magánszemély részére visszajár.” szövegrész,

40. az Szja tv. 70. §-a (1) bekezdésében a „keletkező jövedelem” szövegrész helyébe a „keletkező jövedelem (ideértve az úthasználat díját és a cégautó használatával összefüggő más kiadásokat is)” szövegrész,

41. az Szja tv. 70. §-a (3) bekezdésében az

„5 000 000 felett	42 000	21 000”
-------------------	--------	---------

szövegrész helyébe az

„5 000 001– 8 000 000	42 000	21 000
8 000 001–10 000 000	60 000	30 000
10 000 001–15 000 000	82 000	41 000
15 000 000 felett	112 000	56 000”

szövegrész,

42. az Szja tv. 72. §-a (3) bekezdésében a „kamatkedvezmény” szövegrész helyébe a „kamatkedvezmény, kivéve, ha a (4) bekezdés e) pontjában említett követeléssel összefüggésben és az ott meghatározott határidőt követően keletkezett” szövegrész,

43. az Szja tv. 74. §-a (1) bekezdésében „A magánszemély” szövegrész helyébe „Ha e törvény másként nem rendelkezik, a magánszemély” szövegrész,

44. az Szja tv. 74. §-a (6) bekezdésében a „700 ezer” szövegrész helyébe a „800 ezer” szövegrész,

45. az Szja tv. 76. §-a (3) bekezdésében a „25 százalékat” szövegrész helyébe a „33 százalékat” szövegrész,

46. az Szja tv. 76. §-a (4) bekezdésében a „sorsolásos játékból” szövegrész helyébe a „sorsolásos játékból, a 2005. január 1-jét követően engedélyezett sorsjátékból” szövegrész,

47. az Szja tv. 77/B. §-a (1) bekezdésében a „jog megszerzésére fordított” szövegrész helyébe a „jog megszerzésére fordított (ingyenes vagy kedvezményes jogszerzés esetében ideértve a jog megszerzésekor adóköteles bevételt is)” szövegrész,

48. az Szja tv. 77/C. §-a (8) bekezdésének felvezető szövegében a „munkaviszonyból származó jövedelemnek” szövegrész helyébe a „– a gazdasági társaság munkavállalója esetében –, munkaviszonyból származó jövedelemnek, – vezető tisztségviselője esetében nem önálló tevékenységből származó jövedelemnek – „ szövegrész,

49. az Szja tv. 78/A. §-a (4) bekezdésében a „3 millió” szövegrész helyébe a „4 millió” szövegrész,

50. az Szja tv. 83. §-a (11) bekezdésében a „tagjára is alkalmazni kell.” szövegrész helyébe a „tagjára, valamint a közjegyzői irodára, a közjegyzőre, illetve a közjegyző iroda tagjára is alkalmazni kell.” szövegrész,

51. az Szja tv. 3. számú melléklete I. Jellemzően előforduló költségek Fejezet 20. pontjában az „összegét az értékesítéskor” szövegrész helyébe az „összegét, az értékesítéskor” szövegrész, illetve a közjegyző iroda tagjára is alkalmazni kell.” szövegrész,

lép, azzal, hogy e bekezdés 1., 4. és 12. pontjainak rendelkezéseit 2004. január 1-jétől kell alkalmazni, továbbá azzal, hogy a 2004. évben teljesített adóelőleg-fizetésnél figyelembe vett elhatárolt veszteségre választhatóak az Szja tv. 2004. január 1-jén hatályos rendelkezései.

(5) Az e § (4) bekezdésének 16. pontja a kihirdetés napján lép hatályba, rendelkezéseit a 2004. évről kiadott igazolásra is alkalmazni kell.

(6) Az e törvény 3–4. §-a a kihirdetés napján lép hatályba, rendelkezéseit a 2004. évre vonatkozó adóelszámolással, adómegállapítással összefüggésben is alkalmazni kell.

(7) Az e törvény 2. §-ának (4) bekezdése, valamint 5. §-ának (4) bekezdése a kihirdetés napján lép hatályba, rendelkezéseit 2004. január 1-jétől kell alkalmazni.

(8) Az Szja tv. 63/A. §-a 2004. január 1-jén hatályát veszti, azonban, ha a magánszemély számára az e törvény kihirdetése napját megelőző napon hatályban volt Szja tv. 63/A. §-ának előírásai kedvezőbbek, akkor a 2004. évi adókötelezettsége megállapítása során az Szja tv. e törvény kihirdetése napját megelőző napon hatályban volt Szja tv. 63/A. §-ának rendelkezéseit még alkalmazhatja.

(9) Az e törvény 9. §-ával megállapított, az Szja tv. 41. §-a (6) bekezdését módosító rendelkezés a kihirdetés napján lép hatályba, azzal, hogy rendelkezései a 2003. december 31. napját követően keletkezett jövedelmekre is alkalmazhatók.

(10) Az e törvény 14. §-a (4) bekezdésével az Szja tv. 49/B. §-ának (7) bekezdésébe iktatott *h)* pontja a kihirdetés napján lép hatályba, rendelkezéseit 2004. január 1-jétől kell alkalmazni, azzal, hogy a 2004. évben teljesített adóelőleg-fizetésnél figyelembe vett elhatárolt veszteségre választhatóak az Szja tv. 2004. január 1-jén hatályos rendelkezései.

(11) A társas vállalkozás által a 2004-ben kezdődő üzleti évről szóló beszámoló mérlegében vagy egyszerűsített mérlegében – az említett vagy bármely korábbi évre jóváhagyott osztalék, részesedés alapján – a kötelezettségek között kimutatott összegből a tagja (részvényese, alapítója), tulajdonosa részére, továbbá a külföldi állam joga szerint osztaléknak minősülő, 2005. december 31-ig kifizetett osztalék utáni adó mértékét az Szja tv. 66. §-a 2004. december 31-én hatályos rendelkezései szerint kell megállapítani.

(12) Az e törvény 1. számú mellékletének 1. pontja a törvény kihirdetése napján lép hatályba, rendelkezéseit a 2003. január 1-jétől megszerzett bevételre kell alkalmazni.

(13) Az e törvény 1. számú mellékletének 8., 9. és 15. pontjai a törvény kihirdetése napján lépnek hatályba, rendelkezéseit 2004. január 1-jétől megszerzett bevételre kell alkalmazni.

(14) Az Szja tv. 35. §-a 2006. január 1-jétől hatályát veszti azzal, hogy ha a magánszemély az Szja tv. 2006. január 1-je előtt hatályos 35. §-a (3) bekezdésének *a)* pontja alapján adókedvezményt érvényesített, az ezzel összefüggő adókötelezettséget a magánszemély és az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár az említett időpont előtt hatályos szabályok szerint teljesíti, továbbá azzal, hogy a 2005. évvel összefüggő igazolás-kiállítási kötelezettséget a munkáltató, illetve az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár az Szja tv. 2005. december 31-én hatályos szabálya szerint teljesíti.

(15) Nem kell személyi jövedelemadó-előleget levonni az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garancia Alap forrásaiból is finanszírozott, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal által folyósított területalapú támogatások 2004-ben kifizetett összegéből, azzal, hogy e rendelkezés a kihirdetés napján lép hatályba.

(16) Ha a magánszemély az Szja tv. 2004. december 31-én hatályos 7. § (3) bekezdésében említett (családi gazdálkodóként tett) nyilatkozata megtétele mellett megszerzett termőföldet a megszerzés alapjául szolgáló szerződés földhivatalhoz történő benyújtásának adóévében vagy az azt követő öt adóévben elidegeníti, akkor az e termőföld átruházásából származó jövedelemnek kell tekinteni az elidegenítésről szóló szerződés alapján a 61. § (1) bekezdése szerint megállapított összeget, de legalább a termőföld megszerzésének alapjául szolgáló szerződésben meghatározott ellenértéket, azzal, hogy

a) az e bekezdésben foglalt rendelkezés nem alkalmazható, ha a magánszemély a nyilatkozata mellett megszerzett termőföld értékesítéséből származó jövedelemnek megfelelő teljes összeget a termőföld elidegenítését követő 12 hónapon belül más, a gazdasághoz tartozó termőföld tulajdonjogának megszerzésére használja fel;

b) ha ez az elidegenítés adóévről szóló adóbevallásának benyújtását követően, de még az említett 12 hónapon belül történik meg, akkor az e bekezdés alapján meghatározott jövedelemre megfizetett adót a magánszemély önellenőrzéssel igényelheti vissza;

c) ha a magánszemély az *a)* pont szerint az eredeti termőföld helyett megszerzett termőföld tulajdonjogát az eredeti termőföld megszerzésének alapjául szolgáló szerződés földhivatalhoz történő benyújtásának adóévében, vagy az azt követő öt adóévben elidegeníti, akkor az eredeti termőföld helyett megszerzett termőföld (ideértve az e termőföld helyett megszerzett más termőföldet is) elidegenítésével összefüggő adókötelezettségre az *a)–b)* pontokban foglaltakat kell megfelelően alkalmazni.

(17) Az e törvény 4. számú mellékletének 3. pontjával az Szja tv. 11. számú melléklete II. Az értékcsökkenési leírás szabályai Fejezet 1. Fogalmak pontjának *b)* alpontjaként beiktatott rendelkezés irányadónak tekinthető bármely korábbi adóévre, ha az egyéni vállalkozó a rendelkezés hatálya alá tartozó nem anyagi jószág után értékcsökkenést számolt el.

(18) E törvény hatálybalépésével az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2003. évi XCI. törvény 208. §-ának (16) bekezdésében a „ , de legfeljebb 2005. december 31-ig” szövegrész hatályát veszti.

301. § (1) E törvénynek a Tao.-t módosító rendelkezéseit – a (2)–(11) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – első ízben a 2005. évi adóalap megállapítására és a 2005-ben kezdődő adóév társasági adó és osztalékadó kötelezettségére kell alkalmazni.

(2) E törvény 21. §-ának (3) bekezdése, 23. §-ának (1) bekezdése, továbbá az e törvény 30. §-ával beillesztett Tao. 29/G. § (1) bekezdése e törvény kihirdetését követően 8. napon lép hatályba, és ezzel egyidejűleg hatályát veszti a Tao. 4. §-ának 37. pontja, a 7. §-a (1) bekezdésének *q)* pontja és a 22. §-ának (2) bekezdése.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a Tao. 7. §-a (1) bekezdésének *ny)* pontja, a 7. §-ának (9) bekezdése, a 16. §-a (1) bekezdésének *cd)* alpontja, a 22/A. §-ának (6) bekezdése és a 22/B. §-ának (17) bekezdése.

(4) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a Tao. 16. §-a (2) bekezdésének *e)* pontja, azzal, hogy a jogutódnak ezt a 2005. évben kezdődő adóévben még alkalmaznia kell, ha a jogelőd a Tao. 7. § (1) bekezdés *ny)* pontjának 2004. december 31-én hatályos előírását alkalmazta.

(5) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a Tao. 7. §-a (11) bekezdésének *b)* pontjában a „ , valamint a szállítási tevékenységet végző adózó a nemzetközi szállítási tevékenységhez használt tárgyi eszközre, illetve ha az adózó a tevékenysége alapján mezőgazdasági, vadgazdálkodási, erdőgazdálkodási ágazatba vagy halgazdálkodási ágba sorolt” szövegrész.

(6) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a Tao. 7. §-a (17) bekezdésében „– a tevékenysége alapján mezőgazdasági, vadgazdálkodási, erdőgazdálkodási ágazatba vagy halgazdálkodási ágba sorolt adózó kivételével –” szövegrész.

(7) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a Tao. 8. §-a (1) bekezdésének *h)* pontjában „a behajthatatlan követelés (kivéve hitelintézetnél a pénzügyi szolgáltatásból, befektetési szolgáltatási tevékenységből származó, befektetési vállalkozásnál a befektetési szolgáltatási tevékenységből származó követelést) adóévben leírt összege, valamint” szövegrész.

(8) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Tao.

a) 2. §-a (1) bekezdésében a „(2) és a (3) bekezdésben meghatározott személy.” szövegrész helyébe a „(2)–(4) bekezdésben meghatározott személy.” szövegrész,

b) 2. §-a (2) bekezdésének *d)* pontjában „a szabadalmi ügyvivői iroda,” szövegrész helyébe „a szabadalmi ügyvivői iroda, a közjegyzői iroda,” szövegrész,

c) 4. §-a 24. pontjában a „kis- és közép vállalkozás:” szövegrész helyébe a „mikro-, kis- és közép vállalkozás:” szövegrész, a „szabadalmi ügyvivői irodát” szövegrész helyébe „szabadalmi ügyvivői irodát, közjegyzői irodát” szövegrész,

d) 5. §-a (2) bekezdésének első mondatában a „megkezdheti, más esetben” szövegrész helyébe a „megkezdheti, az első jognyilatkozat megtételének napján, ha belföldi illetősége az üzletvezetés helyére tekintettel keletkezik, más esetben” szövegrész,

e) 7. §-a (1) bekezdésének *i)* és *v)* pontjában az „érvényes minimálbér” szövegrész helyébe az „adóév első napján érvényes minimálbér” szövegrész,

f) 7. §-a (1) bekezdésének *j)* pontjában „korábban munkanélküli személy után” szövegrész helyébe a „korábban munkanélküli személy, továbbá a szabadulást követő 6 hónapon belül alkalmazott szabadságvesztésből szabaduló személy, illetve a pártfogó felügyelet hatálya alatt álló személy után” szövegrész,

g) 7. §-a (1) bekezdésének *x)* pontjában az „elszámolt összeg 25 százaléka” szövegrész helyébe az „elszámolt összeg 50 százaléka” szövegrész,

h) 9. §-a (2) bekezdésének *c)* pontjában és a 13. §-a (1) bekezdésében az „*n*), *ny*), *o*)” szövegrész helyébe „*n*), *o*)” szövegrész, a „7. § (3), (8)–(10)” szövegrész helyébe a „7. § (3), (8), (10), (18)” szövegrész,

i) 12. §-a (2) bekezdésének *a)* pontjában az „*n*), *ny*), *o*)” szövegrész helyébe „*n*), *o*)” szövegrész, a „7. § (3), (9)–(10) bekezdése” szövegrész helyébe a „7. § (3) és (10) bekezdése” szövegrész,

j) 22. §-a (3) bekezdésében az „érvényesíthető az (1)–(2) bekezdés” szövegrész helyébe az „érvényesíthető az (1) bekezdés” szövegrész,

k) 22/B. §-a (2) bekezdésének felvezető rendelkezésében a „beruházás értékéből” szövegrész helyébe a „beruházás értékéből folyó áron” szövegrész, a (2) bekezdésének *b)* pontjában, (6) bekezdésének *a)* és *b)* pontjában a „feltételeknek megfelelő” szövegrész helyébe a „kedvezményezett” szövegrész, (12) bekezdésében az „e törvényben és a kormányrendeletben” szövegrész helyébe az „e törvényben, a kormányrendeletben és a határozatban” szövegrész,

l) 22/B. §-a (5) bekezdésének felvezető rendelkezésében az „államháztartási támogatás” szövegrész helyébe az „állami támogatás” szövegrész, (5) bekezdésének *a)* pontjában az „*a*)–*f*)” szövegrész helyébe az „*a*)–*g*)” szövegrész, (5) bekezdésének *b)* pontjában a „*g*)” szövegrész helyébe a „*h*)” szövegrész lép.

(9) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2002. évi XLII. törvény 303. § (10) bekezdésében „a Tao. 23. §-ának (3) bekezdése,” szövegrész.

(10) A Tao. 8. §-a (1) bekezdésének *gy)* pontjában a „valamint az adóévet megelőző adóévben a 7. § (1) bekezdésének *ny)* pontja alapján az adózás előtti eredményt csökkentő tételként számításba vett összeg,” szövegrész 2006. január 1. napjával hatályát veszti.

(11) 2006. január 1. napjával hatályát veszti a Tao. 2. §-ának (6)–(7) bekezdése, a 27. §-a, a 29. § (8) bekezdése, és ezzel egyidejűleg

a) a Tao. preambulumban „a társasági adózás szabályairól és az osztalékadóról a következő” szövegrész helyébe „a társasági adózás szabályairól a következő” szövegrész,

b) a Tao. 1. §-a (1) bekezdésében „meghatározott társasági- és az osztalékadó kötelezettségnek” szövegrész helyébe „meghatározott társasági adó kötelezettségnek” szövegrész,

c) a Tao. 2. §-a előtti címben az „A társasági adó és az osztalékadó alanya” szövegrész helyébe az „A társasági adó alanya” szövegrész,

d) a Tao. 3. §-a (1) bekezdésében a „belföldi illetőségű adózó és a belföldi illetőségű, osztalékban részesülő adókötelezettsége” szövegrész helyébe, a „belföldi illetőségű adózó adókötelezettsége” szövegrész,

e) a Tao. 3. §-a (2) bekezdésében a „jövedelmére, a külföldi illetőségű osztalékban részesülő adókötelezettsége a belföldről származó osztalékra terjed ki” szövegrész helyébe, „jövedelmére terjed ki” szövegrész

lép.

302. § (1) Az Eva tv. e törvénnyel megállapított 5. § (5) bekezdése a kihirdetés napján lép hatályba, de rendelkezéseit az adózó 2004. január 1-jétől alkalmazhatja.

(2) Az Eva tv. 12. § (2) bekezdésében az „értelemszerűen módosítva az 5. § (2), a 8. § (1)–(3) és a (6) bekezdése alapján” szövegrész helyébe az „értelemszerűen módosítva az 5. § (2) és (5), a 8. § (1)–(3) és a (6) bekezdése alapján” szövegrész, továbbá az Eva tv. 12. § (3) bekezdésében az „értelemszerűen módosítva a 8. § (5)–(6) bekezdése alapján” szövegrész helyébe az „értelemszerűen módosítva az 5. § (2) és (5), a 8. § (5)–(6) bekezdése alapján” szövegrész lép.

303. § (1) E törvénynek az áfa-törvényt érintő rendelkezéseit – az e törvényben meghatározott eltérésekkel – azokban az esetekben kell először alkalmazni, melyekben az adófizetési kötelezettség, illetve az adólevonási jog 2004. december hónap 31. napját követően keletkezik.

(2) Az e törvénnyel megállapított áfa-törvény 7. § (3) bekezdésének *f)* pontja a települési önkormányzatok többcélú kistérségi társulásáról szóló törvény hatályba-

lépésével egyidejűleg lép hatályba, rendelkezéseit a hatálybalépést követően teljesített termékátadások esetén kell először alkalmazni.

(3) Az e törvénnyel megállapított áfa-törvény 15. § (8) bekezdése, illetve 33. § (1) bekezdésének *b)* pontja a 2004. április hónap 30. napját követően keletkező adófizetési kötelezettség, adólevonási jog esetén is alkalmazható.

(4) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az áfa-törvény 4/C. §-a (2) bekezdésének *d)* pontja, 12. §-ának *b)* pontja, 20/A. §-ának (6) bekezdése, valamint a 22. §-ának (10) bekezdésében a „a zálogkötelezett szemben fennálló” és a „a zálogkötelezettnek” szövegrész, a 40. § (10) bekezdésben az „és (11)” szövegrész, az áfa-törvény 66. § (5) bekezdésében a „,számlát helyettesítő okmányban” szövegrész hatályát veszti.

(5) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az áfa-törvény 15. § (5) bekezdésének e törvénnyel megállapított *l)* pontjában az „*a)–j)* pontokban” szövegrész helyébe „*a)–k)* pontokban” szövegrész, a 15. § (5) bekezdésének e törvénnyel megállapított *m)* pontjában az „*a)–k)* pontokban” szövegrész helyébe „*a)–l)* pontokban” szövegrész, a 18. § (4) bekezdésében a „20/A. § (4) bekezdésében” szövegrész helyébe a „20/A. § (3) bekezdésében” szövegrész, a 26. § (1) bekezdés *b)* pontjában a „16. § (11) bekezdése” szövegrész helyébe a „16. § (11) és (14) bekezdése” szövegrész, a 33/A. § (4) bekezdésében a „33. § (1) bekezdés *a)* pontja” szövegrész helyébe „33. § (1) bekezdés *b)* pontja” szövegrész, a 40. § (1) bekezdésében a „(2)–(11) bekezdésekben” szövegrész helyébe a „(2)–(10) bekezdésekben” szövegrész, 40. § (2) bekezdésében a „15. § (2)–(5) bekezdéseiben” szövegrész helyébe „15. § (2)–(5) és (11) bekezdéseiben” szövegrész, a 40. §-ának (7) bekezdésében a „14. § (2) bekezdésében” szövegrész helyébe a „14. § (2), (7) bekezdéseiben” szövegrész lép.

(6) Az e törvénnyel megállapított áfa-törvény 4/A. § (3) bekezdése a kihirdetés napján lép hatályba, rendelkezéseit 2004. október 1-jétől lehet alkalmazni.

304. § (1) Nulla százalékos adómérték alkalmazandó az ISPA előcsatlakozási eszközből támogatott projekt keretében közvetlenül a kedvezményezett részére történő termékértékesítésnek és szolgáltatásnyújtásnak azon részére, amelyet Kohéziós Alapból finanszíroznak.

(2) Nem terjed ki az áfa-törvény 38. § (1) és (4) bekezdése szerinti arányosítási kötelezettség az áfa-törvény 58. § (1) bekezdése szerinti átvevő adóalany által a mezőgazdasági tevékenységet folytató adóalanytól felvásárolt termék és igénybe vett szolgáltatás után kifizetett, az átvevő adóalany által előzetesen felszámított adóként figyelembe vehető kompenzációs felár összegére.

(3) Az (1) bekezdésben foglalt rendelkezést azon termékértékesítések, szolgáltatásnyújtások esetén lehet először alkalmazni, amelyek után az adófizetési kötelezettség 2004. május 1-jét követően keletkezik.

(4) A (2) bekezdésben foglalt rendelkezést azon termékértékesítések, szolgáltatásnyújtások esetén lehet először alkalmazni, amelyek tekintetében az adólevonási jog 2004. január 1. napját követően keletkezik.

(5) Az áfa-törvény e törvénnyel megállapított 13. § (1) bekezdésének 40. pontja a 2004. január hónap 1. napját követő termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások esetén is alkalmazható.

(6) Az áfa-törvénynek e törvénnyel megállapított 33. §-ának (4) bekezdése szerinti levonási tilalmat arra a szolgáltatásra kell először alkalmazni, amelynél a felek közötti elszámolási időszak 2004. december 31. napját követően kezdődik.

305. § E törvénnyel megállapított Fát. 6/A. §-át 2005. évben oly módon kell alkalmazni, hogy az éves fogyasztói árkiegészítés felső határának meghatározásához e törvény kihirdetésének napján alkalmazott árakat kell alapul venni.

306. § (1) E törvény Rega-tv.-t módosító rendelkezéseit a hatálybalépést követően forgalomba helyezett gépjárművek esetén kell alkalmazni.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Rega-tv. 5. §-a, 7. §-a, 9. §-ának (2) bekezdése hatályát veszti.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Rega-tv. 2. §-ának 8. pontjában a „személygépkocsinak” szövegrész helyébe „gépjárműnek” szövegrész, a 8. § (1) bekezdésében a „személygépkocsik” szövegrész helyébe a „gépjárművek” szövegrész, a 9. § (4) bekezdésében a „személygépkocsi” szövegrész helyébe a „gépjármű” szövegrész, a 9. § (5) bekezdésében a „személygépjárműnek” szövegrész helyébe a „gépjárműnek” szövegrész, a 14. §-ában a „közösségi vámjog végrehajtásáról szóló törvény végrehajtására kiadott külön jogszabály” szövegrész helyébe a „Vám- és Pénzügyőrségről szóló törvény végrehajtására kiadott külön jogszabály” lép.

307. § A Nkat. e törvénnyel megállapított 5. § (5) bekezdésében foglaltakat 2004. április 30. napját követően keletkezett fizetési kötelezettség esetén kell alkalmazni. A jogalkotási törvényben nevesített hivatalos lapok után e törvény hatálybalépése előtt esetlegesen megállapított fizetési kötelezettség nem hajtható végre, illetőleg ilyen fizetési kötelezettség a hatálybalépést követően nem állapítható meg.

308. § (1) A Jöt. e törvénnyel megállapított 25. §-ának (1), (6)–(7) bekezdése, 28. §-a (1) bekezdésének felvezető mondatrésze és *a*) pontja, 58. §-ának (11) bekezdése, 59. §-ának (13) bekezdése, 86. §-ának (2) bekezdése, 103. §-a (2) bekezdése 1. pontjának *d*)–*e*) alpontja és 3. pontjának felvezető mondata és *c*) alpontja, 105. §-ának (5) bekezdése, 126. §-ának (4)–(5) bekezdése, 129. §-a (2) bekezdésének *n*)–*o*) pontja e törvény kihirdetésének

napján lép hatályba azzal, hogy rendelkezéseit a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

(2) A Jöt. e törvénnyel megállapított 52. §-a (1) bekezdésének *a*)–*b*) és *d*) pontja 2005. július 1-jén lép hatályba.

(3) A Jöt. e törvénnyel megállapított 58. §-a (4) bekezdésének *g*) pontjában és (5) bekezdésének *h*) pontjában meghatározott rendelkezést az e törvény kihirdetésének napján érvényes engedéllyel rendelkező biodízel-adóraktár engedélyese esetében 2005. március 1-jétől kell alkalmazni.

309. § (1) E törvény kihirdetésének napján a Jöt. 27. §-ának (1) bekezdésében a „3199/93/EGK” szövegrész helyébe a „3199/93/EK” szövegrész, és (5) bekezdésében a „19. § (4) bekezdés” szövegrész helyébe a „19. § (5) bekezdés” szövegrész, a 28. §-a (1) bekezdésének *b*) pontjában a „3649/92/EK” szövegrész helyébe a „3649/92/EGK” szövegrész, a 39. §-a (2) bekezdésének *b*) pontjában a „vámteher fizetési vagy a társadalombiztosítási járulék fizetési kötelezettségét” szövegrész és 43. §-a (6) bekezdésének *b*) pontjában a „termékdíj, vámteher fizetési vagy a társadalombiztosítási járulék fizetési kötelezettségét” szövegrész helyébe a „társadalombiztosítási járulék fizetési kötelezettségét vagy vámtartozását” szövegrész, 47. §-a (1) bekezdésének *c*) pontjában a „határvámhivatal” szövegrész helyébe a „vámhatóság” szövegrész, 59. §-ának (7) bekezdésében a „jövedékibírság-tartozására” szövegrész helyébe a „jövedékibírság- és mulasztásbírság-tartozására” szövegrész, 74. §-ának (3) bekezdésében a „külföldre” szövegrész helyébe a „harmadik országba” szövegrész, 82. §-a (3) bekezdésének *a*) pontjában az „adóazonosító számát” szövegrész helyébe az „adóazonosító jelét” szövegrész, 98. §-ának (11) bekezdésében az „adójegy ideiglenes kivitelét” szövegrész helyébe az „adójegy kivitelét” szövegrész, 104. §-a (15) bekezdésének *b*) pontjában a „vámteher-fizetési vagy a társadalombiztosítási járulék fizetési kötelezettségét” szövegrész helyébe a „társadalombiztosítási járulék fizetési kötelezettségét vagy vámtartozását” szövegrész, 115. §-ának (2) bekezdésében a „hamisítása, a hamisított” szövegrész helyébe a „hamisítása, a hamis, a hamisított” szövegrész, és (1) bekezdésében az „átvétele a megtalált zárjegy” szövegrész helyébe az „átvétele, felhasználása a megtalált zárjegy” szövegrész, 119. §-a (2) bekezdésének *d*) pontjában az „adójegyet (e §, valamint” szövegrész helyébe az „adójegyet, hivatalos zárat (e §, valamint” szövegrész, 123. § (9) bekezdésében a „– a 126. § (2)–(3) bekezdésében és a 128. §-ban foglaltak figyelembevételével –” szövegrész helyébe a „– a 126. § (2)–(4) bekezdésében és a 128. §-ban foglaltak figyelembevételével –” szövegrész lép.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Jöt. 19. §-ának (5) bekezdésében a „bankgarancia” szövegrészek helyébe a „pénzügyi biztosíték” szövegrész, a „bankgaranciaként” szövegrész helyébe a „pénzügyi biztosíték-

ként” szövegrész, a „bankgaranciában” szövegrész helyébe a „pénzügyi biztosítékban” szövegrész, 24. §-ának (4) bekezdésében a „bankgaranciában” szövegrész helyébe a „pénzügyi biztosítékban” szövegrész, 26. §-ának (5) bekezdésében a „25. § (6) bekezdés” szövegrész helyébe a „25. § (8) bekezdés” szövegrész, a 28. §-ának (3) bekezdésében a „45 napon belül” szövegrész helyébe a „90 napon belül” szövegrész, 42. §-ának (8) bekezdésében a „bankgarancia” szövegrészek helyébe a „pénzügyi biztosíték” szövegrész, a „bankgaranciaként” szövegrész helyébe a „pénzügyi biztosítékként” szövegrész, az 52. §-a (1) bekezdésének *a)* pontjában az „50 ppm-nél kisebb és összaromástartalma nem haladja meg a 35% értéket” szövegrész helyébe a „legfeljebb 10 ppm” szövegrész és *b)* pontjában az „50 ppm-nél nagyobb vagy összaromástartalma meghaladja a 35% értéket” szövegrész helyébe a „10 ppm-nél nagyobb” szövegrész, 97. §-a (2) bekezdésének *a)* pontjában a „10 380 forint/ezer darab” szövegrész helyébe a „11 220 forint/ezer darab” szövegrész és *c)* pontjában a „3500 forint/kilogramm” szövegrész helyébe a „3625 forint/kilogramm” szövegrész lép.

310. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Jöt. 9. §-ának (1) bekezdésében a „valamint a nemzetközi forgalomban részt vevő vagy javításra érkező légi járműből tranzitterületen lefejtésre kerülő üzemanyag,” szövegrész, 11. §-a (5) bekezdésében a „(a 14. rovatban)” szövegrész, 15. §-a (2) bekezdésének *c)* pontja, 17. §-a (3) bekezdésének első mondatában a „, továbbá az, aki a 0 adómérték alá tartozó biodizelt a külön jogszabályban foglaltaktól eltérően használja fel” szövegrész, 19. §-a (5) bekezdésében a „hitelintézet által vállalt vagy felülgarantált” szövegrész, 52. §-a (1) bekezdésének *h)* pontja, 73. §-a (3) bekezdésének utolsó mondata, 103. §-a (2) bekezdése 3. pontjának *b)* alpontja, 128/A. §-a, 129. §-a (1) bekezdésének *c)* pontja, valamint a Vám- és Pénzügyőrségről szóló 2004. évi XIX. törvény 42. §-ának (3) bekezdése, továbbá a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény módosításáról szóló 2004. évi XLI. törvény hatályát veszti.

311. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Vtv. 1. §-a (3) bekezdésének 13. pontja, az 52. §-ának (3) bekezdése, valamint a 65. §-a hatályát veszti.

312. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Htv. 33. §-a *b)* pontjában „a szállásdíj” szövegrész helyébe „az adóalap” szövegrész lép, az 52. §-a 31. pontjának a 2003. évi XCI. törvény 126. §-ával beiktatott *c)* alpont második mondata és 52. §-ának 35. pontjából a „villamos- és gázenergia-,” szövegrész pedig hatályát veszti.

313. § (1) E törvénynek az Itv.-t módosító rendelkezéseit – a (2) és (3) bekezdésben foglaltak kivételével – azokban a vagyonszerzési ügyekben kell alkalmazni, amelyeket e törvény hatálybalépését követően jelentettek be ille-

tékkiszabásra, vagy amelyek e törvény hatálybalépését követően más módon jutottak az illetékhivatal tudomására. Az eljárási illetékekre vonatkozó rendelkezéseket e törvény hatálybalépését követően kezdeményezett első fokú és jogorvoslati államigazgatási és bírósági eljárások eljárási illetékére kell alkalmazni.

(2) Ha a vagyonszerzési illetékkötelezettség 2005. január 1-je előtt keletkezett és a vagyonszerzést gépjármű esetében 2005. január 15-ig, más vagyontárgy esetében 2005. január 31-ig illetékkiszabásra bejelentik, az illeték megállapítására az illetékkötelezettség keletkezésekor, illetve a vagyonszerzés illetékkiszabásra bejelentésekor hatályos illetékrendelkezések közül azokat kell alkalmazni, amelyek a vagyonszerző számára kedvezőbb illetékfizetési kötelezettséget eredményeznek.

(3) Ha az öröklési illetékkötelezettség 2005. január 1-je előtt keletkezett, illetve az öröklési szerződés megkötésére 2005. január 1-je előtt került sor, akkor az öröklési illeték, illetve az öröklési szerződés esetén a visszterhes vagyonát ruházási illeték megállapítására a 2004. december 31-én hatályos illetékrendelkezéseket kell alkalmazni, feltéve, hogy ezek a rendelkezések a vagyonszerző számára kedvezőbb fizetési kötelezettséget eredményeznek.

(4) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Itv. 23/A. §-a (8) bekezdésének második mondata a „fizetési meghagyás” szövegrész után és a „jogerőre” szövegrész között a „(határozat)” szövegrésszel egészül ki, a 102. §-ának (4) bekezdésében „az építésre jogosult vállalkozótól” szövegrész helyébe a „a vállalkozótól” szövegrész lép.

(5) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az Itv. 26. §-ának (5) bekezdése, 34–36. §-a, 65–66. §-a, a 91. §-ának (2) és (3) bekezdéséből a „(95. §)” szövegrész, a 102. § (1) bekezdése *l)* pontjának első mondatából a „továbbá az előbbi feltételeknek egyébként megfelelő olyan földrészlet, amelyen csak szükséglakás, illetőleg olyan lakás céljára használt helyiségcsoport (helyiség) van, ami még a szükséglakás követelményeinek sem felel meg.” szövegrész, valamint a 102. § (1) bekezdése *l)* pontjának második mondata.

(6) Az a gazdálkodó szervezet, amelynek e törvény hatálybalépése előtt a pénzügyminiszter a bírósági eljárási illeték megfizetésére egyedi fizetési módot engedélyezett, a bírósági eljárási illetéket 2005. június 30-ig az engedélyben meghatározottak szerint fizetheti meg.

(7) Az Itv.-nek az e törvénnyel módosított 73. §-át 2005. március 31-ig azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy az okmányirodánál nem elektronikus úton kezdeményezett államigazgatási eljárás illetéke az Itv. 2004. december 31-én hatályos rendelkezései szerint, illetékbélyeggel is megfizethető.

314. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Gjt. 18. §-ának 1. és 2. pontjában lévő „rendszámmal”

szövegrész helyébe „rendszámtáblával ellátott” szövegrész, míg ugyanezen § 13. pontjában lévő „legalább egy éve közös háztartásban élő” szövegrész helyébe „ugyanazon önkormányzat illetékességi területén lakóhellyel rendelkező” szövegrész kerül.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a Gjt. 4. §-ának (1) bekezdésében lévő „vagy használatának módjában” szövegrész, 5. §-ának g) pontja, 17. §-ának (3) bekezdésében lévő „a helyszínen” szövegrész, valamint 18. §-ának 19. és 25. pontja.

315. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Art. 7. §-ának (4)–(5) bekezdései, a 9. §-ának (1) bekezdésében a „külön jogszabály alapján” szövegrész, a 16. § (3) bekezdésének g) pontjában, valamint a 17. § (3) bekezdésének a) pontjában a „könyvvezetésének módját,” szövegrész, a 20. § (1) bekezdésében az „útlevelszámát és” szövegrész, a 21. § (2) bekezdésében a „(nem magyar állampolgárságú magánszemélynek az útlevelszámát)” és a „(nem magyar állampolgárságú magánszemélynél az útlevelszámot)” szövegrészek, a 21. § (3) bekezdésében a „magyar állampolgárságú” szövegrész, a 27. § (3) bekezdésének első mondatában az „,is” szövegrész, a 68. § harmadik mondatában az „, illetve a biztosítási intézkedés foganatosítását” szövegrész, a 90. §-ának (6) bekezdésében az „(automatizált egyedi döntéssel)” szövegrész, a 136. §-ának (3) bekezdésében az „e” szövegrész, a 176. § (1) bekezdésének b) pontjából „, vagy olyan gépjármű tulajdonjogát szerezte meg, amelynek korábbi tulajdonosa (elidegenítője) adómentes volt” szövegrész, a 178. § 1. pontjában az „ennek hiányában magyar állampolgársággal nem rendelkező magánszemély esetében az útlevelszám,” szövegrész, valamint az 5. számú melléklet 1. pontjának első mondatában a „foglalkozó” szövegrész hatályát veszti.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Art. 27. § (4) bekezdésében az „április” szövegrész helyébe „május” szövegrész, a 28. § (2) bekezdésében a „január 15-éig” szövegrész helyébe „február 15. napjáig” szövegrész, a 28. § (4) bekezdésében a „május 15.” szövegrész helyébe „május 20.” szövegrész, a 37. § (6) bekezdésében „az adózó” szövegrész helyébe „az adózó vagy az adatszolgáltatásra kötelezett” szövegrész, a 41. § (1) bekezdésében a „május” szövegrész helyébe „június” szövegrész, a 44. § (3) bekezdésében „A fióktelepnek nem minősülő telephelyen gazdasági tevékenységet folytató külföldi vállalkozó” szövegrész helyébe „A fióktelepnek nem minősülő telephelyen gazdasági tevékenységet folytató külföldi vállalkozó és a külföldi székhelyű, belföldi illetőségűnek minősülő adózó” szövegrész, az 59. § (1) bekezdésében „a 52. § (2) bekezdése” szövegrész helyébe „az 52. § (2) bekezdése” szövegrész, az „a 58. §-ban” szövegrész helyébe „az 58. §-ban” szövegrész, a 89. § (2) bekezdésében „a megkülönböztetés nélküli eljárás tilalmának” szövegrész helyébe „a megkülönböztetés nélküli eljárás elvé-

nek” szövegrész, a 135. § (1) bekezdésében „a határozat közlésétől” szövegrész helyébe „a határozat jogerőre emelkedésétől” szövegrész, a 154. §-ban „a gépjárművet” szövegrész helyébe „a gépjármű forgalmi engedélyét is” szövegrész, a 175. § (9) bekezdésének b) pontjában a „2004. február 1-jétől a 3000” szövegrész helyébe „a 10 000” szövegrész, az 1. számú mellékletének I/B/2/b) pontjában az „április” szövegrész helyébe „május” szövegrész, 1. számú mellékletének I/B/3/ac) pontjában a „nem haladta meg” szövegrész helyébe „nem érte el” szövegrész, 1. számú mellékletének jelenleg hatályos I/B/3/e) pontjában a „július” szövegrész helyébe „augusztus” szövegrész, 2. számú mellékletének I. Határidők I/B/c) pontjának az „április” szövegrész helyébe „május” szövegrész lép.

(3) E törvény rendelkezéseit kell alkalmazni a hatálybalépésekor jogerősen el nem bírált ügyekben, továbbá a hatálybalépést követően az azt megelőző időszakra teljesítendő, illetve esedékessé vált kötelezettségekre azzal, hogy ha a jogszabálysértés elkövetésének időpontjában hatályos rendelkezések az adózóra összességében kevésbé terhes bírság-, pótlékfeltételeket határoztak meg, a kötelezettségekre legfeljebb az elkövetéskor hatályos törvényben meghatározott legmagasabb mérték alkalmazható.

(4) Az adózónak az e törvény hatálybalépését követően az azt megelőző időszakra teljesítendő adómegállapítási, bevallási, adófizetési, adóelőleg-fizetési, bizonylatkiállítási, adatszolgáltatási és adólevonási kötelezettségét a 2004. december 31. napján hatályos szabályok szerint kell teljesítenie. E törvénynek a munkáltatói adómegállapításra, a személyi jövedelemadó-bevallásra és kiutalásra, valamint az adatszolgáltatáson alapuló adóhatósági adómegállapításra vonatkozó rendelkezéseit 2005. január 1-jétől kell alkalmazni.

(5) Az Art. e törvénnyel megállapított 52. §-ának (12) bekezdése és 57. §-ának (9) bekezdése 2005. július 1-jén lép hatályba.

(6) A Belügyminisztérium Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó és Választási Hivatala a járműnyilvántartásából 2005. január 20. napjáig a 2004. december 1–31. között bekövetkezett gépjárműadó-kötelezettséget érintő változásokat (gépjármű forgalomba helyezése, forgalomból való kivonása, átalakítása, környezetvédelmi osztályba sorolásának módosulása), közli az illetékes települési önkormányzati, a fővárosban a kerületi önkormányzati adóhatósággal az Art. 3. számú mellékletének G)/2. pontjában meghatározott adattartalommal.

(7) Az Art. 2. számú melléklet I/Határidők/2. b) pontja szerinti gyakorított elszámolást az adóhatóság 2005. évben 2005. június 30-ig terjedő időtartamra engedélyezheti.

(8) Az Art. 2. számú melléklet I/Határidők/2. b) pontja 2005. július 1-jén hatályát veszti.

(9) Azon adózó, amely 2004. december 31-én az Art. 175. § (9)–(11) bekezdéseinek figyelembevételével teljesíti adóbevallási és adatszolgáltatási kötelezettségét, azon-

ban 2005. január 1-jétől nem tartozik az akkor hatályos Art. 175. § (9) bekezdés *a)–c)* pontjaiban felsorolt adózók közé, választása szerint 2005. április 1-jéig továbbra is az Art. 175. § (9)–(11) bekezdéseiben foglaltak szerint teljesítheti az ott felsorolt adókötelezettségeket.

316. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az egyes pénzügyi tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2004. évi XXVII. törvény (a továbbiakban: Ptj.) 4. §-a és 5. §-a hatályát veszti.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Ptj. 4. számú mellékletével megállapított Art. 7. számú mellékletének 14. pontjában a „2005. január 1-je” szövegrész helyébe „2005. július 1-je” szövegrész lép.

(3) A Ptj. 66. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) E törvény 9. §-a és 21. §-a 2005. január 1-jén lép hatályba. E törvény 23. §-a, 26. §-a, valamint 4. számú melléklete 2005. július 1-jén lép hatályba, melynek rendelkezéseit a hatálybalépését követően teljesített kamatkifizetésekre kell alkalmazni.”

317. § A csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 80. §-ának (1) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„A követelés behajtására jogosult szervezet nem engedmenyezheti a felszámolási eljárás alatt álló adóssal szemben fennálló azon követelését, melynek megfizetéséért az államot helytállási kötelezettség terheli.”

318. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Tbj. 4. §-a *a)* pontjának 1. alpontja a „természetes személy,” szövegrész után kiegészül az „egyéni vállalkozó,” szövegrésszel, 4. alpontja a „munkanélküli ellátásban” szövegrész után kiegészül az „– ideértve a vállalkozói járadékot is –” szövegrésszel, *b)* pontja 5. alpontjának „a közjegyző” szövegrésze helyébe „a nem közjegyzői iroda tagjaként tevékenykedő közjegyző” szövegrész lép, 6. alpontjának „az önálló bírósági végrehajtó” szövegrésze helyébe „a nem végrehajtói iroda tagjaként tevékenykedő önálló bírósági végrehajtó” szövegrész lép, *c)* pontjának 11. alpontja kiegészül a „közjegyzői iroda,” szövegrésszel, *d)* pontjának 3. alpontja „az ügyvédi iroda,” szövegrész után kiegészül „a közjegyzői iroda,” szövegrésszel, 5. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja „az országgyűlési képviselőt” szövegrész után kiegészül az „, európai parlamenti képviselőt” szövegrésszel, *d)* pontja a „munkanélküli-járadékban” szövegrész után kiegészül a „vállalkozói járadékban,” a „munkanélküli-járadék” szövegrész után a „, vállalkozói járadék” szövegrésszel, 16. §-a (3) bekezdésének „*o)* pontjai esetében” szövegrésze helyébe az „*o)* és *s)* pontja esetében – az (1) bekezdés *i)* pontjában meghatározott ösztöndíjas kivételével –” szövegrész lép, 19. §-ának (5) bekezdésében az „5. § (1)–(2) bekezdésében” szövegrész helyébe az „5. §-ban” szövegrész lép,

39. §-a (2) bekezdésének „16. § *a)–p)* pontja” szövegrésze helyébe „16. § *a)–p)* és *s)* pontja” szövegrész lép, 50. §-a (1) bekezdése és 51. §-a (1) bekezdése első mondatának „(juttatott)” zárójeles szövegrésze kiegészül az „, elszámolt” szövegrésszel, 54. §-a (2) bekezdése *a)* pontjának „, valamint az ONYF és területi igazgatási szerveik” szövegrésze helyébe „és területi igazgatási szervei” szövegrész lép.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Eho. 3. §-a (1) bekezdése felvezető szövegének „az Szja törvényben” szövegrésze helyébe „a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvényben (a továbbiakban: Szja)” szövegrész lép, 7. §-a (1) bekezdésének *g)* pontja „valamint a kamarai tagságát szüneteltető ügyvédnek, szabadalmi ügyvivőnek,” szövegrésszel egészül ki, 11. §-a (6) bekezdése utolsó mondatának „*a)–b)*” hivatkozása „*a)–c)*” hivatkozásra módosul, (11) bekezdésének „Az” szövegrésze helyébe az „E törvény alkalmazásában az” szövegrész lép.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Flt. 14. §-a (2) bekezdése *a)* pontjának „másfél éves” szövegrésze helyébe „egy éves – gyermekgondozási díj folyósítása esetén másfél éves –” szövegrész lép.

(4) A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 38. §-a (1) bekezdésének *f)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Szolgálati időként kell továbbá figyelembe venni)

„*f)* a munkanélküli-járadék, a vállalkozói járadék, a nyugdíj előtti munkanélküli-segély, az álláskeresőt ösztönző juttatás, a keresetpótló juttatás folyósításának időtartamát, ha az előírt nyugdíjjáradékot megfizették,”

(5) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a Tbj. 4. §-a *b)* pontja 1. alpontjának „ideértve az egyéni vállalkozásról szóló 1990. évi V. törvény hatálybalépését megelőző jogszabályok alapján kisiparosnak, magánkereskedőnek minősülő természetes személyt is,” szövegrésze, 4. §-a *c)* pontja 1. alpontjának „(ideértve a gazdasági munkaközösséget és jogi személy felelősségvállalásával működő gazdasági munkaközösséget is)” szövegrésze, 21. §-ának *c)* pontja, 47. §-ának (2) bekezdése.

(6) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az Eho. 5. §-a (1) bekezdésének *e)* pontja, valamint 11. §-a (8) bekezdése első mondatának „– az egyéni vállalkozó kivételével –” szövegrésze, ezzel egyidejűleg a bekezdés utolsó mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A személyi jövedelemadó adóhatósági adómegállapítását választó magánszemély adózó nyilatkozik az egészségügyi hozzájárulás-fizetési kötelezettségéről az adóhatósági adómegállapítást kérő nyilatkozatában.”

(7) A Tbj. e törvénnyel megállapított 41. §-ának (2) bekezdése, valamint 51. §-ának (1) bekezdése 2006. január 1-jén lép hatályba.

(8) Az e törvénnyel megállapított járulékokat a 2005. január 1-jétől kezdődő időszakra juttatott és megszerzett jövedelmek után első ízben februárban, a vállalkozói járulékot áprilisban kell megfizetni. A munkanélküli járadék, valamint a vállalkozói járadék jogosultsági időtartama 2006. január 1-jétől számítható össze. Az e törvénnyel megállapított, az Eho. 11. §-a (8) bekezdésének utolsó mondatában foglalt rendelkezést a 2004. évre vonatkozó adóhatósági adómegállapítás során már alkalmazni kell.

(9) Az Amk. e törvénnyel megállapított 5. §-ának (8) bekezdését 2003. január 1-jétől kell alkalmazni. Ennek megfelelően e törvény hatálybalépését követő 30 napon belül az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság a 2003. évre vonatkozó adatszolgáltatás alapján átutalja az illetékes magán-nyugdíjpénztárnak a magán-nyugdíjpénztári tagság kezdő napjától számított ellátási alap hét százaléka és a már átutalt összeg alapján számított különbözetet.

319. § Az Öpt. e törvénnyel megállapított 40/C–40/D. §-ainak rendelkezéseit 2006. január 1-jétől kell alkalmazni.

320. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az Öpt. 47/A. § (2) bekezdésében az „a várakozási idő leteltéig terjedő időszakban” szövegrész, valamint a 49/A. § (6)–(7) bekezdése.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Öpt. 2. § (3) bekezdés *d*) pontjának utolsó előtti mondata „Az egyéni számla” szövegrész után kiegészül a „a pénztártag rendelkezése szerint az egyéni nyugdíjszámlán lekötött összeg (tagi lekötés) kivételével” szövegrésszel, a 12. § (7) bekezdésének első mondata a „munkáltatói hozzájárulás” szövegrész után kiegészül a „teljes összegének, vagy egy részének” szövegrésszel, a 13. § (3) bekezdése a „hitelezői nem tarthatnak igényt” szövegrész után kiegészül a „ , kivéve a pénztártag rendelkezése szerint az egyéni számlán lekötött összeget, amelyet a 47. § (7) bekezdés szerint a Hpt. hatálya alá tartozó hitelintézettel kötött szerződésében fedezetként felajánl (tagi lekötés)” szövegrésszel, a 16/A. § (1) bekezdésének második mondata az „A tag a halála” szövegrész után kiegészül a „– nyugdíjpénztárak esetén a szolgáltatás igénybevételét megelőző halála –” szövegrésszel, a 19. § (4) bekezdése „Az igazgatótanács és az ellenőrző bizottság tagjait” szövegrész után kiegészül az „(a továbbiakban együtt: vezető tisztségviselők)” szövegrésszel, valamint az első mondatot követően kiegészül az „A vezető tisztségviselői megbízás az érintett személy által való elfogadással jön létre.” szövegrésszel, a 20. § (1) bekezdésében „Az igazgatótanács és az ellenőrző bizottság tagjai, valamint az ügyvezető (helyettes ügyvezető), (a továbbiakban együtt: pénztári vezetők)” szövegrész helyébe „A vezető tisztségviselők, valamint az ügyvezető (helyettes ügyvezető)” szövegrész lép, valamint az (1) bekezdés második mondatában „A pénztári vezetők” szövegrész helyébe „A vezető tisztségviselők, valamint az

ügyvezető (helyettes ügyvezető)” szövegrész lép, a 20. § (2) bekezdésének *c*) pontjában „az igazgatótanács, illetve az ellenőrző bizottság tagja” szövegrész helyébe a „vezető tisztségviselő” szövegrész lép, a 36. § (6) bekezdése kiegészül a „Valamely pénztári tevékenység szolgáltatóhoz történő kihelyezése, a kihelyezési szerződés módosítása, vagy a kihelyezés megszüntetése esetén arról a pénztártagot tájékoztatni kell.” szövegrésszel, a 40/B. § (1) bekezdésének *i*) pontja kiegészül a „továbbá a kiszervezett tevékenység végzéséhez szükséges adatok tekintetében a kiszervezett tevékenységet végzővel,” szövegrésszel, az 56. § (1) bekezdés *g*) pontjában a „önkéntes nyugdíjpénztárak” szövegrész helyébe a „pénztárak” szövegrész lép, a 68/B. § (3) bekezdésében a „magyar állampapírba” szövegrész helyébe „az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes állam által kibocsátott állampapírba” szövegrész lép.

321. § Az Mpt. e törvénnyel megállapított 77/A–77/B. §-ainak rendelkezéseit 2006. január 1-jétől kell alkalmazni.

322. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az Mpt. 73. § (1) bekezdésében „(a továbbiakban együtt: szolgáltatók)” szövegrész.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Mpt. 3. § (1) bekezdésének *a*) pontjában az „a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napját (a továbbiakban: csatlakozás napja) megelőző nap” szövegrész helyébe a „2004. április 30-a” szövegrész lép, a 3. § (1) bekezdésének *c*) pontjában az „a csatlakozás napján vagy azt követően” szövegrész helyébe a „2004. április 30-át követően” szövegrész lép, a 3. § (1) bekezdés *c*) pontjának szövege az „ezt megelőzően” szövegrész után kiegészül az „és a tankötelezettség megszűnését követően” szövegrésszel, a 24. § (3) bekezdésének utolsó mondatában a „tagsági jogviszony megszűnése” szövegrész helyébe a „kedvezményezett részére történő egyösszegű kifizetés, valamint más pénztárba való átlépés” szövegrész lép, a 34. § (9) bekezdése az első mondat után kiegészül a „A vezető tisztségviselői megbízás az érintett személy által való elfogadással jön létre.” szövegrésszel, a 79. § (1) bekezdésének *l*) pontja kiegészül a „ , továbbá a kiszervezett tevékenység végzéséhez szükséges adatok tekintetében a kiszervezett tevékenységet végzővel” szövegrésszel, a 112/B. § (3) bekezdésében a „magyar állampapírba” szövegrész helyébe „az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes állam által kibocsátott állampapírba” szövegrész lép.

323. § (1) Az Szf. tv. e törvénnyel megállapított rendelkezései a törvény kihirdetése napját követő 5. napon lépnek hatályba, rendelkezéseit a 2004. január 1-től megszerzett jövedelemre, keletkezett adókötelezettségre és befizetett adóra kell alkalmazni.

(2) A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény 3. §-ának (2) bekezdésében és a 6. §-ának (6) bekezdésében a „Miniszterelnöki Hivatal” szövegrész helyébe a „Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma”, míg a 6. §-ának (4) bekezdésében a „Miniszterelnöki Hivatal” szövegrész helyébe a „Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumát” szövegrész lép.

324. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a Ktd. 13. §-a, 15. §-ának (8)–(9) bekezdése, valamint 19. §-a és 23. §-a.

325. § Az Eximtvörvény e törvénnyel megállapított 6. § (1) bekezdésének *b)* pontja és 26. §-ának (3) bekezdése e törvény kihirdetése napján lép hatályba.

326. § E törvény 296. §-a e törvény kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1. számú melléklet
a 2004. évi CI. törvényhez

1. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 1.3. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(1. A szociális és más ellátások közül adómentes:)

„1.3. az állami szociális rendszer keretében, illetőleg a helyi önkormányzat, továbbá az egyház és az egyházi karitatív szervezetek által nyújtott szociális segély, a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvényben meghatározott pénzbeli ellátások, a nevelési díj és a nevelőszülőt a nevelési díj mellett megillető külön ellátmány, valamint az utógondozói ellátás, a helyi önkormányzat által a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló törvény alapján nyújtott átmeneti segély, temetési segély, lakásfenntartási támogatás, adósságkezelési szolgáltatás, időskorúak járadéka, munkanélküliek jövedelempótló támogatása, a vakok személyi járadéka, a rokantsági járadék, a súlyosan mozgáskorlátozott magánszemély részére jogszabály alapján nyújtott közlekedési támogatás, a fogyatékosági támogatás, a sorkatona és a polgári szolgálatot teljesítő hozzátartozójának járó családi segély, a hadigondozási pénzellátások, a nemzeti gondozásról szóló törvény alapján folyósított nemzeti gondozási díj, valamint a munkáltatótól, az érdekvédelmi szervezettől az elhunyt házastársa vagy egyeneságbeli rokona részére folyósított temetési segély, továbbá az önszegélyező feladatot is vállaló társadalmi szervezet, önszegélyező egyesület által nyújtott szociális segély azzal, hogy e rendelkezés alkalmazásában önszegélyező feladat ellátásának minősül a

társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvényben felsorolt ellátásokat kiegészítő juttatások nyújtása;”

2. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 1.6. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(1. A szociális és más ellátások közül adómentes:)

„1.6. a szabadságvesztés-büntetése idején munkát végző magánszemély részére – az e tevékenységéből származó jövedelmén túlmenően – a büntetés-végrehajtási intézet által szakfeladatai körében juttatott bevétel, továbbá a szabadságvesztés-büntetését letöltött szociálisan rászoruló magánszemély részére a pártfogó felügyelő által nyújtott szociális segély, valamint a szociálisan rászoruló előzetesen fogva tartott magánszemély részére juttatott szociális segély.”

3. Az Szja tv. 1. számú melléklete 2.7. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(2. A lakáshoz kapcsolódóan adómentes:)

„2.7. a munkáltató által lakáscélú felhasználásra a munkavállalónak hitelintézet útján, annak igazolása alapján nyújtott, vissza nem térítendő támogatás (ideértve a munkáltató által lakáscélú felhasználásra nyújtott kölcsön elengedett összegét is) a vételár vagy a teljes építési költség 30 százalékáig, de több munkáltató esetén is az utolsó folyósítástól számított 5 évenként legfeljebb 750 ezer forintig terjedő összegben, feltéve, hogy a lakás nem haladja meg a lakáscélú állami támogatásokról szóló kormányrendeletben meghatározott méltányolható lakásigényt (lakáscélú munkáltatói támogatás);”

4. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 4.6. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(4. Egyes tevékenységekhez kapcsolódóan adómentes:)

„4.6. a Nobel-, továbbá a Kossuth- és a Széchenyi-díjhoz, az olimpiai játékokon és a fogyatékos sportolók világjátékán (Paralimpia, Siketlimpia, Speciális Olimpia, Szervátültetettek Világjátéka) szerzett 1–6. helyezéshöz, valamint az életmentő emlékéremhez, a Magyar Köztársaság Kiváló Művésze, a Magyar Köztársaság Érdemes Művésze, a Magyar Köztársaság Babérkoszorúja díjhoz, a nemzeti kulturális örökség minisztere által adományozott, jogszabályban meghatározott művészeti és szakmai díjhoz kapcsolódó, a díj (érem) tulajdonosának a díjat (érmet) adományozó szervezet által, illetve állami (miniszteri) elismerésként adott pénzjutalom, valamint az említett díj (érme) és a Magyar Köztársasági Érdemrend és Érdemkereszt tárgyi formája, továbbá a Kormány, a miniszterelnök, a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter, a belügyminiszter, a honvédelmi miniszter, valamint a büntetés-végrehajtást, a vám- és pénzügyőrséget felügyelő miniszter, a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító miniszter által adományozott emléktárgy (dísztör, gyűrű stb.)

értékéből a Kossuth-díjjal járó pénzjutalom 1/10-ed részét meg nem haladó mértékű összeg;”

5. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 4.11. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(4. Egyes tevékenységekhez kapcsolódóan adómentes:)

„4.11. a Wesselényi Miklós Sportközalapítvány által folyósított Gerevich Aladár egységes sportösztöndíj, valamint a Nemzetközi Olimpiai Bizottság által kiírt pályázat keretében elnyert ösztöndíj;”

6. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 4.12. pontjának a) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(4. Egyes tevékenységekhez kapcsolódóan adómentes:)

„4.12. a magánszemély falusi vendégfogadásból származó bevétele, feltéve, hogy

a) az 5. számú melléklet I. részének rendelkezésében előírt alapnyilvántartás és a vendégekönyv adatai szerint az évi 800 ezer forintot nem haladja meg – azonban, ha meghaladja, akkor a jövedelem megállapításánál az egész bevételt figyelembe kell venni –, és”

7. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 5. pontja a következő 5.7. alponntal egészül ki:

(5. Költségtérítés jellegű bevételek közül adómentes:)

„5.7. a munkába járással kapcsolatos utazási költségtérítésről szóló kormányrendelet szerinti munkába járást szolgáló bérlettel vagy teljes árú menetjeggyel történő elszámolás ellenében a bérlet, a jegy árát meg nem haladó költségtérítés, feltéve, hogy a bérleten vagy a jegyen a magánszemély utazási igazolványának száma vagy ennek hiányában a magánszemély nevére szóló számla igazolja az általa történt felhasználást.”

8. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 7.15. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(7. Egyéb indokkal adómentes:)

„7.15. A fogyasztóvédelemről szóló törvényben meghatározott közüzemi szolgáltatás szolgáltatója, valamint a hitelintézet által elengedett követelés, amennyiben a követelés elengedésére a szolgáltató, illetve a hitelintézet üzletszabályzatában rögzített feltételek szerint – az azonos helyzetben lévők egyenlő elbánásának elve alapján – kerül sor.”

9. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 8.1. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(8. A természetbeni juttatások közül adómentes:)

„8.1. az állami, a helyi önkormányzati, a társadalombiztosítási, továbbá az egyházi forrásból nyújtott oktatási, egészségügyi és szociális ellátás (ideértve a gyermek, a tanuló, a beteg, illetve a szociális ellátásra jogosult részére ingyenesen vagy kedvezményesen természetben biztosított étkeztetést is) azzal, hogy az üdültetés és a gyógyüdül-

tetés nem minősül egészségügyi, illetőleg szociális ellátásnak;”

10. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 8.7. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(8. A természetbeni juttatások közül adómentes:)

„8.7. az olyan szolgáltatás, amelyet a kifizető az általa fenntartott sportintézmény sportrendezvényén nyújt (kivéve az utazást, az elszállásolást és az étkeztést), továbbá az a szolgáltatás, amelyet a sportszervezet, országos sportági szakszövetség a versenysport, diáksport érdekében szervezett edzés vagy verseny vele munkaviszonyban, megbízási vagy vállalkozási jogviszonyban nem álló résztvevőjének az edzési vagy versenyfeladathoz tartozó utazás, szállás és étkezési szolgáltatás révén juttat [a sportoló 30 napnál hosszabb folyamatos elszállásolására (így különösen szállodai elhelyezésére) csak akkor lehet e rendelkezést alkalmazni, ha az az olimpiai játékokon, a világ bajnokságon, az Európa-bajnokságon, a speciális világjátékokon vagy a Heraklész program keretében való versenyzést, illetve az arra történő közvetlen felkészülést szolgálja];”

11. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 8.16. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(8. A természetbeni juttatások közül adómentes:)

„8.16. a fegyveres erők és rendvédelmi szervek tartósan fokozott igénybevételnek kitett vagy harcászaltsági gyakorlaton részt vevő – 12 órát elérő, vagy azt meghaladó órás ügyeleti szolgálatot adó – tagjának, valamint a polgári védelmi szervezet békeidőszaki, minősített időszaki katasztrófa elhárításában résztvevőnek a szolgálati feladattal összefüggésben nyújtott természetbeni ellátása, továbbá a sor-, tartalékos katona, a katonai és rendvédelmi középiskola tanulója, a katonai és rendvédelmi felsőoktatási intézmény tanulmányi szerződéses és ösztöndíjas hallgatója kizárólag e jogviszonyával összefüggésben a szolgálati feladathoz kapott nem pénzbeli ellátása, azzal, hogy e rendelkezés alkalmazásában tartósan fokozott igénybevételnek kitett magánszemély a szerződéses legénységi és önkéntes tartalékos, a terrorelhárító, a repülőhajózó, a repülő műszaki, a bűvár, a tűzszerész, az ejtőernyős és a békefenntartó feladatokra vezényelt hivatásos és szerződéses katonák állományának a tagja;”

12. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 8.17. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(8. A természetbeni juttatások közül adómentes:)

„8.17. a munkáltató által a munkavállaló részére vagy étkezőhelyi vendéglátás, munkahelyi étkeztetés, közétkeztetés nyújtása (biztosítása) révén juttatott bevételnek (ideértve a kizárólag e szolgáltatások igénybevételére jogosító utalványt is) a havi 8000 forintot meg nem haladó része, vagy a kizárólag fogyasztásra kész étel vásárlására jogosító utalvány formájában juttatott bevételnek a havi

4000 forintot meg nem haladó része; e rendelkezés alkalmazásában a munkavállalóval esik egy tekintet alá a szakképző iskolai tanuló, kötelező szakmai gyakorlatának ideje alatt a hallgató, valamint – ha volt munkáltatója (annak jogutódja) nyújtja részére e szolgáltatást – a nyugdíjban részesülő magánszemély is; a magánszemély egy adott hónapban csak egyféle (vagy a 8000 forintig vagy a 4000 forintig terjedő) kedvezményt vehet igénybe; a munkáltató által az e rendelkezésben meghatározott módon, a 69. § (1) bekezdésének c)–e) pontjában foglalt feltételek szerint juttatott bevételnek az adómentes természetbeni juttatás értékhatárát meghaladó része e törvény alkalmazásában adóköteles természetbeni juttatásnak minősül;”

13. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 8.19. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(8. A természetbeni juttatások közül adómentes:)

„8.19. a) a kifizető által a magánszemélynek (kifizetőként) legfeljebb évi három alkalommal adott termék, szolgáltatás, illetve az ezekre szóló utalvány értékéből alkalmanként az adóév első napján érvényes havi minimálbér 10 százalékát meg nem haladó rész; az adómentes juttatást a kifizető csekély értékű ajándékként tartja nyilván,

b) a köztársasági elnök, az Országgyűlés elnöke, a miniszterelnök, a külügyminiszter és a honvédelmi miniszter által az államközi és az államok feletti szervezetekkel kapcsolatos diplomáciai esemény alkalmával nyújtott vendéglátás (étel, ital) és az ahhoz kapcsolódó szolgáltatás (utazás, szállás, szabadidőprogram stb.), adott ajándék; a külügyminiszter és a honvédelmi miniszter esetében ide kell érteni azt az esetet is, amikor az előzőeket külképviselet által közvetve nyújtja;”

14. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 8.22. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(8. A természetbeni juttatások közül adómentes:)

„8.22. a Nemzeti Kulturális Alapprogram támogatásával szervezett rendezvényhez, programhoz kapcsolódó utazás, szállás, étkezés értékének a támogatás összegét meg nem haladó része, továbbá az a juttatás, amelyet az államháztartás – a juttatás forrása alapján akár közvetetten is – valamely alrendszeréből, egyházi forrásból, illetőleg a közoktatási intézmény saját bevételéből

a) a közoktatásról szóló törvény szerinti sajátos nevelési igényű gyermek, tanuló kulturális, sport és más hasonló rendezvény alkalmával nem pénzbeli formában kap, ideértve a rendezvényhez kapcsolódó utazást, szállást, étkezést és egyéb, a rendezvénnyel szokásszerűen együtt járó juttatást is;

b) a közoktatásban vagy hasonló képzésben részt vevő gyermek, tanuló a tanulmányi kirándulás, táborozás, tanulmányi verseny alkalmával kap (ideértve az iskolai könyvtárat is);

c) az a)–b) pontokban említett rendezvényeken a gyermekek, tanulók felügyeletét ellátó magánszemély a jelenlétének, közreműködésének biztosításához szükséges feltételek biztosításaként nem pénzbeli (ideértve különösen az utazást, szállást, étkezést) formában kap.”

15. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 8.29. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A természetbeni juttatások közül adómentes:)

„8.29. a munkába járással kapcsolatos utazási költségterítésről szóló kormányrendelet szerinti munkába járás céljából juttatott bérlet, menetjegy, ideértve azt az esetet is, ha a juttatást a munkáltató nevére szóló számla ellenében történő térítés formájában teljesíti; valamint a munkáltató, volt munkáltató által a csoportos létszámleépítés miatt elbocsátott, vagy elbocsátandó munkavállalók részére nyújtott olyan szolgáltatás, mellyel a munkáltató a munkavállaló újra-elhelyezkedését támogatja. E rendelkezés alkalmazásában a munkavállaló újra-elhelyezkedését támogató szolgáltatásnak minősül a pszichológiai tanácsadás, az át-, illetve továbbképzés, a munkajogi tanácsadás;”

16. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 8.30. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(8. A természetbeni juttatások közül adómentes:)

„8.30. az, amelyet a munkáltató, a bér kifizetője a közoktatásról szóló törvényben meghatározott gyermek, tanuló számára a – rá tekintettel a családok támogatásáról szóló törvény szerint családi pótlékra jogosult – szülő vagy a vele közös háztartásban élő házastárs útján a tanév első napját megelőző és követő 60 napon belül tankönyv, taneszköz, ruházat (ideértve a munkáltató, illetve a bér kifizetője nevére szóló, az előzőekben felsorolt javak beszerzéséről szóló számla ellenértékének az említett időszakban történő megtérítését is) vagy kizárólag az említett javak vásárlására jogosító utalvány formájában évi 17 ezer forint értékig terjedően juttat (adómentes iskolakezdési támogatás); a munkáltató, a bér kifizetője az adómentes iskolakezdési támogatás összegéről magánszemélyenként – az adóazonosító jel, valamint a magánszemély útján adómentes iskolakezdési támogatásban részesített gyermek(ek), tanuló(k) adóazonosító jelének (ennek hiányában természetes azonosító adatainak) feltüntetésével – nyilvántartást vezet, amelyet az adó utólagos megállapításához való jog elévüléséig megőriz; az iskolakezdési támogatásnak az adómentesség értékhatárát meghaladó része, valamint a munkáltató, a bér kifizetője által a szülővel vagy házastársával fennálló jogviszonyára tekintettel az említett feltételeknek nem megfelelő módon vagy pénzben a gyermeknek juttatott támogatás a szülő, illetve házastársa munkaviszonyból származó jövedelmének minősül;”

17. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 8.33. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(8. *A természetbeni juttatások közül adómentes:*)

„8.33. a munkavállaló részére – figyelemmel a 9.4. alpontban foglaltakra is – a munkáltató (ideértve a munkáltató cégnek a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti kapcsolt vállalkozását, költségvetési szerv esetében a felügyeleti szervet és a Miniszterelnöki Hivatal Központi Szolgáltatási Főigazgatóságát is) által a tulajdonában álló, vagy vagyonkezelésében lévő belföldi üdülőben vagy szakszervezet által belföldi üdülőben biztosított üdülési szolgáltatás révén juttatott bevételből évente legfeljebb magánszemélyenként az adóév első napján érvényes havi minimálbér összegét meg nem haladó rész, feltéve, hogy a munkáltató, illetve a szakszervezet üdülési csekk formájában az adóévben nem nyújt ugyanazon magánszemélynek adómentes természetbeni juttatást; a rendelkezés alkalmazásában a munkavállalóval esik egy tekintet alá a munkavállaló és az elhunyt munkavállaló közeli hozzátartozója, valamint a szakképző iskolai tanuló, kötelező szakmai gyakorlatának ideje alatt a hallgató, továbbá – ha volt munkáltatója (annak jogutódja) nyújtja részére e juttatást – a nyugdíjban részesülő magánszemély és annak közeli hozzátartozója is.”

18. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 9.3. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(9. *Adómentességre vonatkozó egyes rendelkezések:*)

„9.3. A lakáscélú munkáltatói támogatás adómentességével kapcsolatos szabályok

9.3.1. Lakáscélú felhasználás:

a) a belföldön fekvő lakás tulajdonjogának és a lakáshoz kapcsolódó földhasználati jognak adásvétel vagy más visszerhes szerződés keretében történő megszerzése,

b) a belföldön fekvő lakás építése, építtetése,

c) a belföldön fekvő lakás alapterületének növelése, ha az legalább egy lakószobával történő bővítést eredményez,

d) a lakáscélú állami támogatásokról szóló kormányrendelet szerint meghatározott korszerűsítés.

9.3.2. A lakáscélú munkáltatói támogatás adómentességét az elévülési időn belül történő megőrzési kötelezettség mellett az összeg lakáscélú felhasználására vonatkozó következő okiratok, bizonylatok igazolják:

a) lakás tulajdonjogának, és a lakáshoz kapcsolódó földhasználati jognak a megszerzése esetén az érvényes szerződés és a földhivatalhoz benyújtott bejegyzési kérelem, valamint az összeg felhasználását igazoló okirat;

b) lakás építése, építtetése és lakás alapterületének növelése esetén a jogerős használatbavételi engedély, valamint az összeg felhasználását igazoló, a használatbavételi engedély kelte napjáig, illetve a használatbavételi engedélyben megjelölt feltételek teljesítése határidejéig kibocsátott, az építési engedély jogosultja nevére kiállított számla;

c) lakás korszerűsítése esetén a támogatás folyósítását megelőzően hat hónapon belül és azt követően 12 hónapon belül kiállított, az építési termékek műszaki követelményeinek, megfelelőség igazolásának, valamint forgalomba hozatalának és felhasználásának részletes szabályairól szóló rendelet szerinti megfelelőségi igazolással rendelkező – beépített – termékekről szóló számla, valamint a más személy által elvégzett munka ellenértékéről kiállított bizonylat.

9.3.3. Amennyiben az e törvény 1. számú melléklet 2.7. alpontjában említett cél megvalósítása a magánszemély és/vagy más magánszemély által igénybe vett, a következő források felhasználása terhére (is) szervezett ügyletben történik

a) az adott ügyletben lakásszerzési kedvezmény érvényesítésével ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából származó jövedelem,

b) adómentes lakáscélú munkáltatói támogatás,

c) kamatkedvezményrel nyújtott lakáscélú munkáltatói hitel,

d) lakás-előtakarékossági szerződés alapján folyósított összeg,

e) a lakáscélú állami támogatásokról szóló kormányrendelet alapján nyújtott közvetlen támogatás,

f) a lakáscélú állami támogatásokról szóló kormányrendelet alapján kamattámogatással folyósított kölcsön,

g) az e törvény szerint törlesztési adókedvezmény érvényesítésével lakáscélú hitel,

akkor az adott ügyletben nem minősülhet adómentesnek a munkáltatói támogatás azon része, amely ezen munkáltatói támogatás és az a)–g) pontban említett források együttes összegéből a 9.3.2. alpontban említett okiratok által igazolt összegek együttes értékét meghaladja.

9.3.4. Ha a lakáscélú munkáltatói támogatás a 9.3.3. alpont rendelkezése alapján részben vagy egészben adóköteles, ideértve az adóhatóság által megállapított adóhiány esetét is, az adó (és más jogkövetkezmények) az adózót terhelik. Az adókötelezettség keletkezésének időpontja az az időpont, amikor a lakáscélú munkáltatói támogatásként megjelölt cél megvalósult, de legkésőbb a támogatás folyósítását követő 12 hónap utolsó napja.

9.3.5. A hitelintézet az adóévben a közvetítésével nyújtott támogatásról a kifizetőre, a munkáltató a kölcsön általa elengedett összegéről a munkáltatóra az adózás rendjéről szóló törvényben előírt határidőig adatot szolgáltat az állami adóhatóságnak.”

19. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 9. pontja a következő 9.4. alponttal egészül ki:

(9. *Adómentességre vonatkozó egyes rendelkezések:*)

„9.4. Az adómentes üdülési szolgáltatással kapcsolatos szabályok

9.4.1. Az adómentes üdülési szolgáltatásra vonatkozó rendelkezés alkalmazásában a Magyar Tudományos Aka-

démia által fenntartott üdülőkben nyújtott szolgáltatás esetében a Magyar Tudományos Akadémia munkáltatónak, a Magyar Tudományos Akadémia tagja, a tudományos fokozattal rendelkező személy munkavállalónak minősül, azzal, hogy e munkavállalóval egy tekintet alá esik a munkavállaló és az elhunyt munkavállaló közeli hozzátartozója.

9.4.2. A munkáltató, a szakszervezet az üdülési szolgáltatás adómentes és adóköteles részéről magánszemélyenkénti bontásban (a magánszemély nevének és adóazonosító jelének, ennek hiányában természetes azonosító adatainak feltüntetésével) nyilvántartást vezet.

9.4.3. Az adómentes üdülési szolgáltatásra vonatkozó rendelkezés alkalmazásában üdülőnek minősül a nem üzleti célú közösségi szabadidős szálláshely szolgáltatásról szóló kormányrendelet szerint üdülőként nyilvántartásba vett szálláshely.”

20. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 9. pontja a következő 9.5. alponttal egészül ki:

(9. Adómentességre vonatkozó egyes rendelkezések:)

„9.5. A termőföld átruházásából származó jövedelem adómentességére vonatkozó szabályok

9.5.1. Adómentes a termőföld átruházásából származó jövedelem

a) összegéből az évi 200 000 forintot meg nem haladó rész, ha a magánszemély adóbevallásában bevallott, vagy az adóbevallást helyettesítő elszámolásban, az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapítása során elszámolt éves összes jövedelme a 3 400 000 forintot nem haladja meg, és

b) a termőföldet regisztrációs számmal rendelkező olyan magánszemélynek adja el, aki azt egyéni vállalkozóként, mezőgazdasági őstermelőként legalább 5 évig hasznosítja, vagy a termőföldet regisztrált mezőgazdasági társas vállalkozás olyan alkalmazottjának adja el, aki azt az öt alkalmazó mezőgazdasági társas vállalkozásnak legalább 10 évre bérbe adja azzal, hogy ha az átruházás részaránytulajdon megszüntetését is eredményezi, az a) pont rendelkezéseit nem kell alkalmazni;

c) ha a magánszemély – az a) pont rendelkezésétől függetlenül – a termőföldet regisztrációs számmal rendelkező állattenyésztést folytató olyan magánszemélynek adja el, akinek az általa használt földterülete nem éri el a külön jogszabály szerint számított mértéket (a mérték eléréséig), feltéve, hogy a vevő magánszemély a termőföldet egyéni vállalkozóként, mezőgazdasági őstermelőként legalább 5 évig az állattartó telep takarmánytermelése céljából használja, vagy azt az öt alkalmazó mezőgazdasági társas vállalkozásnak az állattenyésztés takarmánybiztosítása érdekében legalább 10 évre bérbe adja;

d) az a)–c) pontban nem említett esetben, ha az átruházás

da) magánszemély részére birtokösszevonási céllal, vagy

db) települési önkormányzat részére külön jogszabályban meghatározott szociális földprogram céljából, vagy

dc) a Nemzeti Földalap javára történik, a db) pont esetében azzal, hogy az átruházásról szóló szerződésnek tartalmaznia kell a szociális földprogramra vonatkozó, a rászorultságra tekintettel meghatározott feltételeket is szabályozó önkormányzati rendelkezés számát.

A jövedelem megállapítására értelemszerűen e törvénynek az ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából származó jövedelemre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

9.5.2. A 9.5.1. pontban meghatározottakat az eladó akkor alkalmazhatja, ha rendelkezik a vevő közjegyző által készített vagy ügyvéd által ellenjegyzett okiratba foglalt nyilatkozatával, amely tartalmazza a vevő természetes azonosító adatait, adóazonosító jelét, valamint a vevő kötelezettségvállalását arra vonatkozóan, hogy az adómentesség feltételeinek megfelel. A vevő nyilatkozatát az eladó az adó megállapításához való jog elévüléséig köteles megőrizni. A valótlan tartalmú nyilatkozat miatt keletkező adóhiányt és jogkövetkezményeit az adóhatóság a vevő terhére állapítja meg.

9.5.3. Ha a magánszemély a 9.5.2. pontban említett nyilatkozata megtétele mellett megszerzett termőföldre vonatkozóan a nyilatkozatban foglaltakat nem teljesíti, bármely feltétel hiányának beálltával termőföld átruházásából származó jövedelemnek kell tekinteni a termőföld megszerzésének alapjául szolgáló szerződésben meghatározott ellenértéket.

9.5.4. A termőföldet átruházó magánszemély, ha a 9.5.1. pont szerint adómentességet érvényesít, köteles az adóévre bevallást benyújtani, amelyben nyilatkozik az átruházás céljáról, valamint arról, hogy az átruházás a vevő által a 9.5.2. pontban említett nyilatkozat alapján történt.”

2. számú melléklet a 2004. évi CI. törvényhez

1. Az Szja tv. 6. számú mellékletének I. Fejezet c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„c) A saját gazdaságban termelt szőlőből saját gazdaságban készített szőlőmust, sűrített szőlőmust, szőlőbor értékesítése akkor számít őstermelői tevékenység bevételének, ha a magánszemély ezeket a termékeket az adott évben 2 litert meghaladó kiszerezésben (kifizetőnek, és/vagy termelői borkimérésben végső fogyasztó részére) értékesíti, és az értékesítésükből származó bevétel együttesen az évi 4 millió forintot nem haladja meg. Ha a bevétel meghaladja a 4 millió forintot, vagy az értékesítés nem kizárólag az előzőek szerint történik, akkor az egész bevétel nem számít őstermelői tevékenység bevételének. Ha a magánszemély e tevékenységével összefüggésben vagy egyéb-

ként az őstermelői igazolványt kiváltotta, az ellenérték kifizetésére akkor is alkalmazhatók a mezőgazdasági őstermelőre vonatkozó előírások, ha a bevétel a 4 millió forintot meghaladja. Ha a magánszemély a saját termelői borkimérésében az előzőek mellett, nem a saját őstermelői tevékenységében előállított bármely más terméket is értékesít és/vagy szolgáltatást is nyújt, akkor az őstermelői és más bevételeit, illetőleg azok megszerzése érdekében felmerült költségeit külön-külön kell nyilvántartania, azzal, hogy ha valamely költség többféle értékesítéssel is összefügg, akkor azt – ha e törvény másként nem rendelkezik – a bevételek arányában kell megosztania.”

2. Az Szja tv. 6. számú mellékletének III. Fejezet e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A közös őstermelői tevékenységre vonatkozó szabályok a következők:)

„e) Az adóév utolsó napján (a családi gazdaságban folytatott tevékenység megszűnése esetén a megszűnés napján) a termőföldről szóló törvény szerinti családi gazdálkodónak minősülő magánszemély, valamint e magánszemélynek a családi gazdaságban nem foglalkoztatottként közreműködő családtagja őstermelői tevékenysége tekintetében a c)–d) pontban foglalt rendelkezések megfelelő alkalmazásával jár el.”

3. számú melléklet a 2004. évi CI. törvényhez

Az Szja tv. 10. számú melléklete I. Jellemzően előforduló bevételek fejezete a következő 12. ponttal egészül ki:

„12. Az egyéni vállalkozói tevékenység keretében átruházott ingatlanból, vagyoni értékű jog visszerthes alapításából, átruházott (véglegesen átengedett), megszüntetett ilyen jogból (a továbbiakban: ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából) származó ellenérték minden olyan bevétel, amelyet a magánszemély az átruházásra tekintettel megszerz; ilyennek minősül különösen az eladási ár, a cserében kapott dolognak a jövedelemszerzés időpontjára megállapított szokásos piaci értéke, valamint az ingatlan, a vagyoni értékű jog gazdasági társaság vagy más cég részére nem pénzbeli hozzájárulásként (nem pénzbeli betétként) történő szolgáltatása esetén a vagyontárgynak a társasági szerződésben, más hasonló okiratban meghatározott értéke, megnövelve a korábban lakásszerzési kedvezmény alapjaként érvényesített összeggel, ha egyébként ez a kötelezettség az ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések alkalmazásából következik.”

4. számú melléklet a 2004. évi CI. törvényhez

1. Az Szja tv. 11. számú melléklete I. Jellemzően előforduló költségek fejezet 22. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Költségként elszámolható kiadások különösen a következők:)

„22. a kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközök, nem anyagi javak értékesítése (ideértve a selejtezést, a megsemmisülést, az ellenszolgáltatás nélküli átengedést is) esetén az értékesítés időpontjáig még el nem számolt értékcsökkenési leírás összege, az értékcsökkenési leírásból kizárt tárgyi eszköz, nem anyagi javak esetében a nyilvántartásba vett beruházási költség az értékesítéskor költségként elszámolható;”

2. Az Szja tv. 11. számú melléklete II. Az értékcsökkenési leírás szabályai fejezetének 1. Fogalmak a) pontja a következő af) alponttal egészül ki:

„af) kortárs képzőművészeti alkotás: a naptári év első napján élő művész képzőművészeti alkotása.”

3. Az Szja tv. 11. számú melléklete II. Az értékcsökkenési leírás szabályai fejezet 1. Fogalmak pontjának b) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„b) A nem anyagi javak fogalma

A nem anyagi javak közé azok a forgalomképes vagy egyébként értékkel bíró jogok tartoznak, amelyek közvetlenül és tartósan (egy évet meghaladó időtartamban) szolgálják a vállalkozási tevékenységet. Ilyennek minősül különösen az említett feltételeknek megfelelő vagyoni értékű jog, az önálló orvosi tevékenységről szóló törvény szerinti működtetési jog, szellemi termék, valamint a kísérleti fejlesztés aktivált értéke. A kísérleti fejlesztés aktivált értéke a kísérleti fejlesztés folytatása érdekében közvetlenül felmerült, vagy egyébként jellemző mértékegység (pl. nap, m², m³, munkaóra) segítségével a tevékenységre arányosan felosztható, beruházási kiadásként elszámolt és nyilvántartásba vett költség(ek) összege, ha a kísérleti fejlesztés eredménye várhatóan tartósan szolgálja a vállalkozási tevékenységet.

A szellemi termékek közé tartoznak a vállalkozási tevékenységet tartósan szolgáló szellemi alkotások, mint

- a találmány,
- az iparjogvédelemben részesülő javak közül a szabadalom és az ipari minta,
- a védjegy,
- a szerzői jogvédelemben részesülő dolog,
- a szoftvertermék,
- az egyéb szellemi alkotás (újítás, műszaki, gazdasági, szellemi szolgáltatás stb.),
- a jogvédelemben nem részesülő, de titkosság révén monopolizált javak közül a know-how és a gyártási eljárás.”

4. Az Szja tv. 11. számú melléklete II. Az értékcsökkenési leírás szabályai fejezet 2. pontjának f) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„f) A bányaművelésre, a hulladéktárolásra igénybe vett földterület, telek és a melioráció kivételével nem számolható el értékcsökkenési leírás a földterület, a telek, a telkesítés, az erdő, a képzőművészeti alkotás (kortárs képzőművészeti alkotás kivételével) beszerzési ára, az előállítási költsége után. Amennyiben a tárgyi eszközhöz telek is tartozik, a telek beszerzési költségét el kell különíteni.”

5. Az Szja tv. 11. számú melléklete II. Az értékcsökkenési leírás szabályai fejezete 3. A leírási kulcsok jegyzéke és alkalmazásuk szabályai pontja az alábbi e) alponttal egészül ki, egyúttal a fejezet eredeti e) alpontja f) alpontra változik:

„e) Kortárs képzőművészeti alkotást 5 évi vagy annál hosszabb idő alatt lehet leírni.”

6. Az Szja tv. 11. számú melléklete II. Az értékcsökkenési leírás szabályai fejezete 2. pontjának m) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„m) Az egyéni vállalkozó a 33 vagy a 14,5 százalékos norma alá besorolt, korábban még használatba nem vett tárgyi eszközökre, valamint a szellemi termékre, a kísérleti fejlesztés aktivált értékére 50 százalék értékcsökkenési leírást érvényesíthet.”

7. Az Szja tv. 11. számú melléklete II. Az értékcsökkenési leírás szabályai fejezete 3. A leírási kulcsok jegyzéke és alkalmazásuk szabályai pontjának e)–f) alpontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„e) Nem anyagi javak

Az értékcsökkenési leírás meghatározása érdekében a nem anyagi jószág beruházási költségét azokra az évekre kell felosztani, amelyekben azt az egyéni vállalkozó vállalkozási tevékenységéhez várhatóan használni fogja. A befejezett kísérleti fejlesztés aktivált értékét 5 év, vagy ennél rövidebb idő alatt lehet leírni. Az elszámolási időszakot és az évenkénti értékcsökkenési leírásként elszámolható összeget (vagy meghatározásának módszerét) az eszköz használatbavétele időpontjában kell meghatározni és az egyedi részletező nyilvántartásban rögzíteni.

f) Az egyéni vállalkozó a következő tárgyi eszközök értékcsökkenési leírásának meghatározása érdekében az eszköz beruházási költségét azokra az évekre osztja fel, amelyekben azt vállalkozói tevékenységéhez várhatóan használni fogja:

fa) koncesszió keretében megvalósult tárgyi eszköz;

fb) az ipari park közműnek minősülő (út, víz- és csatornaellátás, energiaellátás, távközlés célját szolgáló) tárgyi eszköze;

fc) tenyészállat;

fd) a kizárólag alapkutatóhoz, alkalmazott kutatóhoz vagy kísérleti fejlesztéshez használt tárgyi eszköz;

fe) a közúti személyszállításhoz használt autóbusz.

Az elszámolási időszakot és az évenkénti értékcsökkenési leírásként elszámolható összeget (vagy meghatározásának módszerét) az eszköz használatbavétele időpontjában kell meghatározni és az egyedi részletező nyilvántartásban rögzíteni.”

5. számú melléklet
a 2004. évi CI. törvényhez

Az Szja tv. 13. számú mellékletének 14. pontja a következő mondattal egészül ki:

„Ezt a rendelkezést kell alkalmazni, ha a magánszemély egyéni vállalkozói jogállása az említett időszak alatt bármely okból megszűnt (ide nem értve, ha annak oka cselekvőképességének elvesztése vagy a halála).”

6. számú melléklet
a 2004. évi CI. törvényhez

1. A Tao. 1. számú mellékletének 5. pontja a következő h) ponttal egészül ki:

[A számvitelről szóló törvény szerint megállapított terv szerinti értékcsökkenés (ideértve az egy összegben elszámolt értékcsökkenési leírást is) érvényesíthető]

„h) a közúti személyszállításhoz használt autóbuszoknál.”

2. A Tao. 1. számú mellékletének 9. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„9. Az adózó a 2003-ban vagy azt követően beszerzett, előállított, korábban még használatba nem vett, a 2. számú melléklet IV. fejezete szerint a 33 százalékos vagy a 14,5 százalékos kulcs alá tartozó tárgyi eszközök, valamint a 2003-ban vagy azt követően vásárolt, előállított szellemi termékek, kísérleti fejlesztés aktivált értéke esetében 50 százalék értékcsökkenési leírást érvényesíthet.”

7. számú melléklet
a 2004. évi CI. törvényhez

A Tao. 3. számú mellékletének A) fejezete a következő 10. ponttal egészül ki:

[A 8. § (1) bekezdésének d) pontja alkalmazásában nem a vállalkozási tevékenység érdekében felmerült költségeknek, ráfordításnak minősül különösen:]

„10. A bíróság előtt nem érvényesíthető, továbbá az elévült követelés miatt elszámolt ráfordítás.”

8. számú melléklet a 2004. évi CI. törvényhez

Az áfa-törvény 4. számú melléklete I. részének a „Növénytermelési termékek és elsődleges feldolgozásaik” cím alatti 8. pontja, a II. részének „A mezőgazdasági tevékenységek körében nyújtott szolgáltatások köre és a kompenzációs felár mértéke” cím alatti 4. pontja, valamint a III. része helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[4. számú melléklet az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvényhez

*I. rész**A mezőgazdasági tevékenységek körében előállított termékek köre és a kompenzációs felár mértéke*

Sorszám	Megnevezés	Vámtarifaszám	A kompenzációs felár mértéke a felvásárlási ár %-ában
NÖVÉNYTERMELESI TERMÉKEK ÉS ELSŐDLEGES FELDOLGOZÁSAIK]			
„8.	Különféle magvak, ipari és gyógynövények szaporítóanyag ipari növényekhez	1201 1202 1204-től 1207-ig ex 1209 ex 1210 ex 1211 90 1212 91 ex 1212 99 80 1213 ex 1401 90 1403 00 2401 10 2401 20 5301 10 5302 10	12”

*[II. rész**A mezőgazdasági tevékenységek körében nyújtott szolgáltatások köre és a kompenzációs felár mértéke*

Sorszám	Megnevezés	SZJ-szám	A kompenzációs felár mértéke a szolgáltatási díj %-ában]
„4.	Ló, szarvasmarha, sertés, juh, kecske, baromfi és más élő állat (a sportló, versenyló, kutya, macska, díszállat, laboratóriumi és állatkerti állat kivételével) gondozása, tenyésztése és hizlálása	SZJ 01.42.10.0-ból	7”

*[III. rész**A kompenzációs felár meghatározása és a felvásárlást igazoló bizonylat kötelező adattartalma]*

„1. A felvásárlás után kompenzációs felárként felszámított összeget az alábbi számítási módszerrel kell meghatározni:

$$E_M = \frac{F_M \cdot x A_M}{100}$$

és

$$T = F_M + E_M, \text{ ahol}$$

E_M : a felvásárlás után kompenzációs felárként felszámított összeg, amely előzetesen felszámított adóként vehető figyelembe;

F_M : a termék, szolgáltatás felvásárlási ára;

A_M : a kompenzációs felár mértéke a felvásárlási ár százalékában;

T : a felvásárlási ár és a kompenzációs felár együttes összege.

2. A felvásárlást igazoló bizonylat kötelező adattartalma a következő:

- a) a bizonylat sorszáma;
- b) a bizonylatot kibocsátó átvevő adóalany neve, címe és adóigazgatási azonosító száma;
- c) a mezőgazdasági tevékenységet folytató adóalany neve, címe, adóazonosító száma és – amennyiben az átadó e tevékenysége vonatkozásában a személyi jövedelemadózásnak alanya, de tőle az átvevő személyi jövedelemadó-előleget nem vont le – az átadó mezőgazdasági őstermelői igazolványának száma;
- d) a felvásárolt termék, igénybe vett szolgáltatás megnevezése, valamint besorolási száma, amely legalább szükséges az e törvény szerinti hivatkozás beazonosításához;
- e) a felvásárlási ár összege;
- f) a kompenzációs felár mértéke a felvásárlási ár százalékában kifejezve;
- g) a kompenzációs felárként felszámított összeg;
- h) a felvásárlási ár és a kompenzációs felár együttes összege;
- i) a bizonylatot kibocsátó átvevő adóalany aláírása;
- j) a mezőgazdasági tevékenységet folytató adóalany aláírása.

Az 56. § (1) bekezdésében meghatározott kötelezettséget a mezőgazdasági tevékenységet folytató adóalany a bizonylat c) pontjában szereplő adatok kitöltésével is teljesítheti.”

9. számú melléklet a 2004. évi CI. törvényhez

A Fát. mellékletének 5. és 11–14. pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[Azon szolgáltatások köre, amelyek után fogyasztói árkiegészítés vehető igénybe

Sorszám	A szolgáltatás megnevezése és SZJ száma	Fogyasztói árkiegészítés mértéke]
„5.	A 65. életévüket betöltött – az Európai Unió tagállamainak állampolgárai és „Magyar igazolvánnyal”, illetve „Magyar hozzátartozói igazolvánnyal” rendelkező személyek, továbbá az országgyűlési képviselők és az Európai Unió parlamenti képviselői ingyenes vasúti utazása (SZJ 60.21.10.9. és 60.10.1., kivéve járműszállítás a 60.10.12.0-ból)	12%”
„11.	A 65. életévüket betöltött – az Európai Unió tagállamainak állampolgárai és „Magyar igazolvánnyal”, illetve „Magyar hozzátartozói igazolvánnyal” rendelkező személyek, továbbá az országgyűlési képviselők és az Európai Unió parlamenti képviselői ingyenes utazása a menetrend szerinti távolsági autóbusz-közlekedésben (SZJ 60.21.41-ből)	8%
12.	Helyi tanuló- és nyugdíjas bérletjegy (SZJ 60.21.31-ből és 60.21.10-ből) Budapest (a Helyiérdekű Vasúttal együtt a közigazgatási határon belül) Megyei jogú városok, ezen belül: kizárólag autóbuszra kizárólag villamosra kizárólag trolibuszra villamosra és trolibuszra autóbuszra, villamosra és trolibuszra (kombinált) Egyéb településekre (autóbuszra)	3500 Ft/hó/db 1990 Ft/hó/db 1300 Ft/hó/db 1300 Ft/hó/db 1350 Ft/hó/db 2470 Ft/hó/db 1670 Ft/hó/db
13.	Komp- (SZJ 61.20.11-ből) és a révközlekedési (SZJ 61.20.12-ből) menetjegy kedvezmény	60 Ft/db
14.	Komp- (SZJ 61.20.11-ből) és a révközlekedési (SZJ 61.20.12-ből) bérlet kedvezmény	600 Ft/db”

10. számú melléklet a 2004. évi CI. törvényhez*[Melléklet a 2003. évi CX. törvényhez]***Az adó összege az egyes adókatégoriákban***I. Az adó összege személygépkocsik esetén*

Adó-kategória	A személygépkocsi műszaki tulajdonságai	Az adó összege [A személygépkocsi környezetvédelmi osztályba sorolása a köz- úti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló 6/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet 5. számú mellékletének II. pontja szerint]	
		5 vagy annál jobb	5-nél rosszabb
1.	Otto-motoros személygépkocsi 1100 cm ³ -ig és dízelmotoros személygépkocsi 1300 cm ³ -ig	126 000 Ft/db	189 000 Ft/db
2.	Otto-motoros személygépkocsi 1101–1400 cm ³ -ig és dízelmotoros személygépkocsi 1301–1500 cm ³ -ig	189 000 Ft/db	284 000 Ft/db
3.	Otto-motoros személygépkocsi 1401–1600 cm ³ és dízelmotoros személygépkocsi 1501–1700 cm ³ -ig	252 000 Ft/db	378 000 Ft/db
4.	Otto-motoros személygépkocsi 1601–1800 cm ³ és dízelmotoros személygépkocsi 1701–2000 cm ³ -ig	410 000 Ft/db	615 000 Ft/db
5.	Otto-motoros személygépkocsi 1801–2000 cm ³ és dízelmotoros személygépkocsi 2001–2500 cm ³ -ig	567 000 Ft/db	850 000 Ft/db
6.	Otto-motoros személygépkocsi 2001–2500 cm ³ és dízelmotoros személygépkocsi 2501–3000 cm ³ -ig	819 000 Ft/db	1 229 000 Ft/db
7.	Otto-motoros személygépkocsi 2501–3000 cm ³ és dízelmotoros személygépkocsi 3001–3500 cm ³ -ig	1 260 000 Ft/db	1 890 000 Ft/db
8.	Otto-motoros személygépkocsi 3000 cm ³ felett és dízelmotoros személygépkocsi 3500 cm ³ felett	1 890 000 Ft/db	2 835 000 Ft/db
9.	Egyéb személygépkocsi	113 000 Ft/db	113 000 Ft/db
10.	Muzeális jellegű személygépkocsi	252 000 Ft/db	252 000 Ft/db

II. Az adó összege motorkerékpárok esetén

Adókatégoria	A motorkerékpár műszaki tulajdonságai	
1.	80 cm ³ -ig	10 000 Ft/db
2.	81–125 cm ³ -ig	50 000 Ft/db
3.	126–500 cm ³ -ig	70 000 Ft/db
4.	501–900 cm ³ -ig	100 000 Ft/db
5.	901 cm ³ -től	125 000 Ft/db

A gépjármű e törvény szerinti kategóriába sorolását, továbbá a gépjármű műszaki és környezetvédelmi osztályba sorolási adatait a közlekedési felügyelet a forgalomba helyezés engedélyezésének eljárásában állapítja meg, és a Műszaki adatlapon rögzíti.

11. számú melléklet a 2004. évi CI. törvényhez

A Nkat. Mellékletének I. Termékek rész 4902**** Újság, folyóirat és időszakos kiadvány, illusztrálva és reklámtartalommal is; 8524 39** Kép- vagy mozgókép-felvételek CD-n, lézerrel olvasható lemez más (nem adatfeldolgozási vagy hang-) jelekkel pontjai; valamint II. Szolgáltatások rész 71.40.12. Műsoros videokazetták kölcsönzése; 71.40.12-ből Pornó- és erőszak tartalmú műsoros videokazetták kölcsönzése; 74.40.1. Hirdetés; 74.84.13. Divattervezés, formatervezés, szaktanácsadás; 74.84.16.1. Személyek, művek közvetítése; 92.11.3-ből Pornó- és erőszak tartalmú film-, video-gyártás; 92.12.1. Film-, videoterjesztés; 92.12.1-ből Pornó- és erőszak tartalmú film-, videoterjesztés; 92.13.1. Film-, videovetítés; 92.13.1-ből Pornó- és erőszak tartalmú film-, videovetítés pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[Melléklet az 1993. évi XXIII. törvényhez

A kulturális járulék fizetésére kötelezett termékek és szolgáltatások köre a Kereskedelmi Vámtarifa alapját képező (8-számjegyű) Kombinált Nomenklátúra (KN), valamint a Szolgáltatások Jegyzéke (SZJ) és az Építményjegyzék (ÉJ) szerint

I. TERMÉKEK

KN-csoport	Termékkör	BTO (tájékoztató adat)	Járulékkulcs (%)	Kötelezett
<i>Kiadási, nyomtatott és egyéb sokszorosított termékek]</i>				
„4902** **	Újság, folyóirat és időszakos kiadvány, illusztrálva és reklámtartalommal is, a jogalkotási törvényben nevesített hivatalos lapok nélkül	2212 00 00 00 2213 00 00 00	1	Kiadó (importáló)
8524 39**	Kép- vagy mozgókép-felvételek CD-n, DVD-n lézerrel olvasható lemez más (nem adatfeldolgozási vagy hang-) jelekkel	2232 00 00 00	3	Kiadó (importáló)”

[II. SZOLGÁLTATÁSOK

SZJ-szám	Megnevezés	Járulékkulcs (%)	A járulék fizetésére kötelezett]
„71.40.12	Videokazetták-, DVD kölcsönzése	3	Szolgáltató
71.40.12-ből	Pornó- és erőszak tartalmú videokazetták, DVD kölcsönzése	25	Szolgáltató
74.40	Hirdetés	1	Szolgáltató
74.87.13	Divattervezés, formatervezés, szaktanácsadás	1	Szolgáltató
74.87.17.1	Személyek, művek közvetítése	1	Szolgáltató
92.11.3-ből	Pornó- és erőszak tartalmú film-, video-, DVD-gyártás	25	Gyártó
92.12.1	Film-, video-, DVD-lemez terjesztése	2	Szolgáltató*
92.12.1-ből	Pornó- és erőszak tartalmú film-, video-, DVD lemez terjesztése	25	Szolgáltató
92.13.1	Film-, videovetítés, DVD-lejátszás	2	Szolgáltató
92.13.1-ből	Pornó- és erőszak tartalmú film-, videovetítés, DVD-lejátszás	25	Szolgáltató”

* Általános szállodai (vendégszobai) filmműsor szolgáltatás esetén vendégnaponként 100 Ft, minden más esetben 200 Ft naponta. Tételesen nyilvántartott szállodai (vendégszobai) filmműsor szolgáltatás esetén igénybevételeként 140 Ft.

12. számú melléklet
a 2004. évi CI. törvényhez

A Htv. Mellékletének 1. pontja az alábbiak szerint módosul, ezzel egyidejűleg a Melléklet jelenlegi 2. pontjának számozása 2.1. pontra változik és a következő 2.2. ponttal egészül ki, továbbá 5. pontjának helyébe a következő rendelkezés lép:

(A helyi iparüzési adó alapjának megosztása:)

„1. Az a vállalkozó, akinek a tárgyévét megelőző teljes adóévben az iparüzési adóalapja (a továbbiakban: adóalap) nem haladta meg a 100 millió forintot, a következő 1.1., 1.2. vagy 2.1. pont szerinti adóalap-megosztási módszer valamelyikét köteles alkalmazni.”

„2.2. Vezetékes gázszolgáltatás, villamosenergia-szolgáltatás (a továbbiakban ezen alpont alkalmazásában együtt: szolgáltatás) közvetlenül a végső fogyasztó részére történő nyújtása esetén – a melléklet 1. és 2.1. pontjában foglaltaktól eltérően – a helyi iparüzési adó alapját [39. § (1) bek.] az önkormányzat illetékességi területén folytatott szolgáltatásnyújtásból származó számviteli törvény szerinti nettó árbevételnek a szolgáltatásnyújtásból származó összes számviteli törvény szerinti nettó árbevételben képviselt arányában kell megosztani a székhely, telephely szerinti önkormányzatok között.”

„5. Az adóalap-megosztásra vonatkozó számításokat – a kerekítés általános szabályai alapulvételével – hat tizedesjegy pontossággal kell elvégezni.”

13. számú melléklet
a 2004. évi CI. törvényhez

Melléklet az Itv. 29. § (4) bekezdéséhez az egyes államigazgatási eljárások külön illetékéről

1.

Az Itv. Melléklete I. címének 1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. A becsületsértés és magánlaksértés miatt indult szabálysértési eljárás illetéke 3000 forint, az ilyen eljárásban hozott büntetést vagy intézkedést alkalmazó határozat elleni kifogás, valamint az eljárást megszüntető határozat elleni panasz illetéke 3500 forint.

2.

Az Itv. Melléklete IX. címe I. részének 2. és 8. pontja, III. részének 2–3. pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„I/2. A magánútlevél, a szolgálati és a hajós szolgálati útlevél kiadásának illetéke 6000 forint, ha a magánútlevél érvényességi ideje 10 év, 10 000 forint. A kérelem benyúj-

tásának időpontjában 18. életévét be nem töltött személy és a 70. életévét betöltött személy magánútlevélének illetéke 1500 forint.”

„I/8. Az útlevél-hatósági eljárásban benyújtott fellebbezés illetéke 5000 forint.”

„III/2. A forgalmi engedély kiadásával kapcsolatos eljárás illetéke 6000 forint. Az ideiglenes forgalmi engedély kiadására irányuló eljárás illetéke 2500 forint.

III/3. A törzskönyv kiadására irányuló eljárás illetéke 6000 forint.”

3.

Az Itv. Melléklete XVII. címének rendelkezései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„1. A vállalkozói igazolvány kiadása iránti eljárás illetéke 10 000 forint. A vállalkozói igazolványban feltüntetett adatok módosításáért – a módosítások számára tekintet nélkül – 3000 forint illetéket kell fizetni. A megrongálódott, megsemmisült, elveszett vállalkozói igazolványról kiállított másodlat 5000 forint illeték alá esik.

2. Üzlet működési engedélye iránti eljárás illetéke 10 000 forint. A működési engedélyben feltüntetett adatok módosításáért – a változtatások számára tekintet nélkül – 3000 forint illetéket kell fizetni.

3. A megrongálódott, megsemmisült, elveszett működési engedélyről kiállított – az eredetivel pontosan egyenlő és egyenlő értékű – másodlat illetéke 3000 forint.”

4.

Az Itv. Melléklete XVIII. címe 2. pontjának első és második mondata helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„2. A kereskedelmi forgalomban áruk, szolgáltatások és anyagi értéket képviselő jogok behozatalának engedélyezését kezdeményező eljárás illetéke 15 000 forint, a kiadott engedély módosítása iránti eljárás illetéke 10 000 forint. Az engedélyező hatóság előtt indított minden további eljárásért 7000 forint illetéket kell fizetni.”

5.

Az Itv. Melléklete XXI. címének 1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. A hatósági bizonyítvány kiállítása 2000 forint illeték alá esik. Ha egy beadványban több hatósági bizonyítványt kérnek, az első példány után 2000 forint, minden további, az első példánnyal azonos tartalmú hatósági bizonyítvány után 600 forint illetéket kell fizetni.”

14. számú melléklet
a 2004. évi CI. törvényhez

Az Art. 1. számú mellékletének I/B)/3. pontja a következő b) ponttal egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi b)–f) pontok jelölése c)–g) pontokra változik:

„b) Az átalakulással, illetve szétválással létrejövő adózó tevékenysége első évében általános forgalmiadó-bevallási kötelezettségének ugyanolyan gyakorisággal tesz eleget, mint az a szervezet, amelyből átalakult, vagy szétválás útján létrejött. Az összeolvadással létrejövő adózó tevékenysége első évében a gyakoribb bevallásra kötelezett jogelőd bevallási gyakoriságának megfelelően tesz eleget általános forgalmiadó-bevallási kötelezettségének.”

15. számú melléklet
a 2004. évi CI. törvényhez

1. Az Art. 3. számú melléklet C) pontjának 2. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. Az illetékhivatal ingatlanértékesítés esetén – az ingatlanok közérdekű célra történő megvásárlása, illetve a magánszemélynek magánszeméllyel kötött tartási, életjáradéki és öröklési szerződés keretében történő ingatlan átruházásának kivételével – a székhelye szerint illetékes állami adóhatóságnak

az adóévet követő március 20-áig

adatot szolgáltat

a) az ingatlan értékesítőjéről és az ingatlan szerződés szerinti értékéről, továbbá termőföld átruházása esetén a termőföld értékesítés tényéről,

b) az ingatlanhoz kapcsolódó vagyoni értékű jogról ellenérték fejében való lemondás, ilyen jog visszerhes alapítása, átruházása (átengedése), megszüntetése esetén az átruházó (átengedő), e jogot alapító, illetve megszüntető magánszemélyről és e jog szerződés szerinti értékéről.”

2. Az Art. 3. számú mellékletének G)/2–3. pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„2. A Belügyminisztérium Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó és Választási Hivatala a járműnyilvántartásból, valamint az 1992. évi LXVI. törvény szerinti nyilvántartásból a január 1-jei állapotnak megfelelő adatokat január 31. napjáig közli a gépjárműadó kivetésére illetékes települési önkormányzati, a fővárosban a kerületi önkormányzati adóhatósággal a következő tartalommal:

a) a gépjármű rendszáma, alvázszáma, személygépjármű saját tömege, tehergépjármű saját tömege és megengedett együttes tömege,

b) a gépjármű – gépjárműadóról szóló törvény szerinti – tulajdonosának neve, lakcíme, illetőleg székhelye vagy telephelye, magánszemély adózó esetén természetes azonosító adatai, nem magánszemély adózó esetén cégjegyzékszáma,

c) gépjármű forgalomba helyezésének, forgalomból való kivonásának időpontja, valamint a kivonás oka,

d) a tulajdonváltozás időpontja,

e) a gépjármű környezetvédelmi osztályba sorolása.

3. A Belügyminisztérium Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó és Választási Hivatala a járműnyilvántartásból, valamint az 1992. évi LXVI. törvény szerinti nyilvántartásból

a) minden hónap 20. napjáig (első alkalommal 2005. februárjában) az előző hónap utolsó napja szerinti állapotnak megfelelő az előző adatszolgáltatási időszakhoz képest bekövetkezett adókötelezettséget érintő változásokat (gépjármű forgalomba helyezése, forgalomból való kivonása, átalakítása, környezetvédelmi osztályba sorolásának módosulása),

b) január 20. napjáig a tárgyévet megelőző évben bekövetkezett tulajdonosváltozásról szóló régi tulajdonos által teljesített változásbejelentést

a 2. pont szerinti adattartalommal közli a gépjárműadó kivetésére illetékes települési önkormányzati, a fővárosban a kerületi önkormányzati adóhatósággal.”

3. Az Art. 3. számú melléklete a következő M) ponttal egészül ki:

„M) *Soron kívüli adatszolgáltatás*

A jogutód nélkül megszűnő adózó, illetőleg a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint egyéni vállalkozónak minősülő magánszemély, ha e tevékenységét megszünteti, vagy a tevékenység gyakorlásához szükséges egyéni vállalkozói igazolványát, hatósági engedélyét jogerősen visszavonják, az e törvényben, illetőleg adótörvényben vagy költségvetési támogatást megállapító jogszabályban megállapított adatszolgáltatási kötelezettségét az éves elszámolású adókról benyújtott soron kívüli bevallással egyidejűleg teljesíti.”

16. számú melléklet
a 2004. évi CI. törvényhez

1. Az Art. 4. számú mellékletének 7. pontja a következő mondatral egészül ki:

„Amennyiben hazai befektetési szolgáltató szolgáltatását határon átnyúló szolgáltatásként nyújtja, a külföldi illetőség igazolásaként elfogadhatja a szolgáltatást igénybe vevő személyazonosítására alkalmas okiratát, melyből a szolgáltatást igénybe vevő állampolgársága megállapítható és az adott személy illetőségére vonatkozó teljes bizonyító erejű nyilatkozatát.”

2. Az Art. 4. számú melléklete a következő 9. ponttal egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi 9–11. pontok számozása 10–12. pontokra változik:

„9. Amennyiben a külföldi személyt megillető osztalékjövödelmet a kifizető részvényesi meghatalmazottnak teljesíti, a részvényesi meghatalmazott legkésőbb a kifizetés adóévének utolsó napjáig nyilatkozik a külföldi személy

nevéről, elnevezéséről, lakóhelyéről, székhelyéről, adóazonosító számáról, illetőségéről, a részére kifizetett osztalék összegéről, tulajdoni hányadáról, amely alapján a kifizető az igazolást kiállítja és az adatszolgáltatási kötelezettségét teljesíti.”

17. számú melléklet
a 2004. évi CI. törvényhez

[1. számú melléklet
a 2003. évi LXXXIX. törvényhez]

A levegőterhelési díj mértéke

A levegőterhelési díj mértéke:

$$\text{LTD (Ft/év)} = (M_i [\text{kg/év}] \quad P_i [\text{Ft/kg}])$$

ahol

LTD: a fizetendő levegőterhelési díj,

M_i : az adott (i-edik) levegőterhelő anyag kibocsátott éves mennyisége,

P_i : az adott (i-edik) levegőterhelő anyagra érvényes, a következő táblázatban meghatározott egységdíj:

Levegőterhelő anyag	Egységdíj mértéke P_i (Ft/kg)
Kén-dioxid	50
Nitrogén-oxidok	120
Szilárd anyag (nem toxikus)	30

18. számú melléklet
a 2004. évi CI. törvényhez

[2. számú melléklet
a 2003. évi LXXXIX. törvényhez]

A vízterhelési díj mértéke

A vízterhelési díj mértéke:

$$\text{VTD (Ft/év)} = (M_i [\text{kg/év}] \quad P_i [\text{Ft/kg}] \quad T \quad I)$$

ahol

VTD: a fizetendő vízterhelési díj,

M_i = az adott i-edik vízterhelő anyag nettó – belépő-kilépő közötti különbség – kibocsátott éves mennyisége (kg/év), illetve

$M_i = Q \cdot C_{i(\text{átlag})}$ ahol a

Q = éves kibocsátott szárazidei szennyvíz mennyiség, $\text{m}^3/\text{év}$

$C_{i(\text{átlag})}$ = az „i” paraméter éves átlag koncentrációja kg/m^3

($C_i = 0$, ha C_i kisebb, mint a vizsgálati módszer alsó méréshatára)

T: az 1. számú táblázatban meghatározott területérzékenységi szorzó,

I: a 2. számú táblázatban meghatározott iszapelhelyezési szorzó, melynek értéke 1, amennyiben a vízhasználat során nincs iszapképződés

P_i : az adott (i-edik) vízterhelő anyagra érvényes, a 3. számú táblázatban meghatározott egységdíj.

A területérzékenységi szorzó mértéke

1. számú táblázat

Területi kategória	Szorótényező (T)
A	1,4
B	1,0
C	0,7

Területi kategóriák:

„A” kategória: a külön jogszabályban meghatározott területi lehatárolásnak megfelelően a Balaton, valamint vízgyűjtő területe,

„B” kategória: a külön jogszabályban meghatározott területi lehatárolásnak megfelelően az egyéb védett területek (befogadók),

„C” kategória: a külön jogszabályban meghatározott területi lehatárolásnak megfelelően az általánosan védett felszíni vízminőségvédelmi területek (befogadók).

Az iszapelhelyezési szorzó mértéke

2. számú táblázat

Az elhelyezés módja	Iszapszorító (I)		
	Területi kategória		
	A	B	C
1. <i>Hasznosítás égetés</i>			
Mezőgazdasági hasznosítás (felhasználás szántóföldön, fásított területen, pl. nemesnyárültetvényben), engedélyezett rekultiváció, komposztálás	0,8	0,8	0,8
Égetés	1	1	1
2. <i>Egyéb elhelyezés</i>			
átmeneti tárolás	1,3	1,2	1,1
lerakó (csak iszap vagy települési szilárd hulladékkal együtt)	1,2	1,1	1,0
regionális lerakó (csak iszap vagy települési szilárd hulladékkal együtt)	1,1	1,0	1,0

Az egységdíj mértéke

3. számú táblázat

Vízterhelő anyag	Egységdíj mértéke P ₁ (Ft/kg)
Dikromátos oxigénfogyasztás (KOI _k)	90
Összes foszfor	1 500
Összes szervesetlen nitrogén	180
Összes higany	220 000
Összes kadmium	44 000
Összes króm	8 800
Összes nikkel	8 800
Összes ólom	8 800
Összes réz	4 400

*19. számú melléklet
a 2004. évi CI. törvényhez*

*[3. számú melléklet
a 2003. évi LXXXIX. törvényhez]*

A talajterhelési díj mértéke

A talajterhelési díj mértéke:

$$TTD = E \cdot A \cdot T$$

ahol

TTD: a fizetendő éves talajterhelési díj,

E: az egységdíj (Ft/m³),

A: a díjfizetési alap (m³),

T: a település közigazgatási területére vonatkozó, a felszín alatti víz állapota szempontjából megállapított területérzékenységi szorzó, az 1. számú táblázatban meghatározva.

A területérzékenységi szorzó mértéke

1. számú táblázat

Sor-szám	Tevékenység megnevezése	Település közigazgatási területére vonatkozó, a felszín alatti víz állapota szempontjából megállapított területérzékenységi szorzó (T)		
		Kevésbé érzékeny területen	Érzékeny területen	Fokozottan érzékeny területen
1.	Helyi vízgazdálkodási hatósági eljárás hatálya alá tartozó talajterhelés	1,0	1,5	3,0
2.	Vízjogi engedély hatálya alá tartozó talajterhelés	1,1	2,0	5,0

2004. évi CII. törvény

a hitelintézetek és a pénzügyi vállalkozások különadójáról*

Az adó alanya

1. § Az adó alanya a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény hatálya alá tartozó pénzügyi intézmény.

Az adókötelezettség

2. § (1) A belföldi székhelyű pénzügyi intézmény, valamint a külföldi székhelyű pénzügyi intézmény – ha üzletvezetésének helye belföld, és erre tekintettel nemzetközi szerződéssel összhangban belföldön adóztatható – adókötelezettségét teljes tevékenysége alapján állapítja meg.

(2) Az (1) bekezdés hatálya alá nem tartozó külföldi székhelyű pénzügyi intézmény adókötelezettségét kizárólag a belföldi telephelye útján végzett tevékenysége alapján állapítja meg.

(3) Az adó alanya az adókötelezettsége teljesítése során e törvény, valamint az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint jár el.

Az adó alapja

3. § (1) Az adó alapja – a (3) bekezdésben meghatározott eltéréssel – az adóévre megállapított kamatkülönbözet.

(2) E törvény alkalmazásában kamatkülönbözet a számvitelről szóló törvény előírása alapján kapott (járó) kamatként, kamatjellegű bevételként elszámolt összegnek a fizetett (fizetendő) kamatként, kamatjellegű ráfordításként elszámolt összeget meghaladó része.

(3) Az adó alapja – az adóalanynak az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal illetékes területi szervéhez az adóév első hónapjának utolsó napjáig az e célra rendszeresített nyomtatványon történt bejelentése esetén – az (1) bekezdés szerint meghatározott összeg helyett az adóévi beszámolóban kimutatott, illetve a nyilvántartás alapján meghatározott adózás előtti eredmény. E bejelentési határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye.

* A törvényt az Országgyűlés a 2004. november 8-i ülésnapján fogadta el.

(4) Az adó alanya az adó megállapításakor úgy módosítja az adó alapját, hogy az ne tartalmazza a külföldi fióktelepe, telephelye útján végzett tevékenysége révén keletkezett, külföldön adózatható jövedelmet, ha nemzetközi szerződés így rendelkezik.

(5) Az adóalapot növeli a jövedelemre tekintettel külföldön megfizetett (fizetendő), ráfordításként elszámolt adó.

Az adó mértéke és a fizetendő adó

4. § (1) Az adó a

a) 3. § (1) bekezdése szerinti adóalap alkalmazása esetén a pozitív adóalap 6 százaléka;

b) 3. § (3) bekezdése szerinti adóalap alkalmazása esetén a pozitív adóalap 8 százaléka.

(2) Ha nemzetközi szerződés a külföldön fizetett (fizetendő) adó beszámításáról rendelkezik, az adó alanya az adóból adóvisszatartás formájában levonhatja az adóalap részét képező kamatkülönbözet, illetve az adózás előtti eredmény javára elszámolt bevétel (jövedelem) után külföldön fizetett (fizetendő) adót, de a beszámított összeget az adóévre fizetendő más jövedelem- vagy vagyonadó csökkentéseként nem érvényesítheti. Az adóból levonható összeget jövedelmenként kell meghatározni, és az egyes jövedelmek alapján levont, külföldön fizetett (fizetendő) adó nem haladhatja meg az adott jövedelemre az adó mértéke szerint meghatározott összeget.

(3) A fizetendő adó az (1) bekezdés szerint megállapított adó csökkentve a (2) bekezdés szerint beszámított összeggel.

Eljárási szabályok

5. § (1) Az adóalany az adóév első három negyedévre a negyedévet követő hónap 20. napjáig az adóelőleget megállapítja, bevallja és megfizeti.

(2) Az adóelőleg a könyvviteli zárlat alapján megállapított adóalap 4. § (1) bekezdése szerinti adómértékkel számított összege, csökkentve az adóévre már bevallott adóelőleggel.

(3) Az adóalany a megfizetett adóelőleget az adóévi várható fizetendő adó összegére az adóév utolsó hónapjának 20. napjáig kiegészíti.

(4) Ha az adóalany az adóévi várható adó összegét – figyelemmel az adóév során megfizetett adóelőleg összegére is – nem fizette meg az adóév utolsó hónapjának 20. napjáig, az adónak a befizetett összeget meghaladó része után 20 százalékgig terjedő mulasztási bírságot fizet.

6. § (1) Az adó alanya az adóévre fizetendő adót az adóévre vonatkozó beszámoló elkészítésére előírt határidőig

– beszámolókészítési kötelezettség hiányában az adóév utolsó napját követő 150. napig – megállapítja és bevallja.

(2) Az adó alanya az adóévre megállapított adó összegét az (1) bekezdésben előírt határidőig fizeti meg, illetve ettől az időponttól igényelheti vissza, az 5. § szerint megfizetett összeg beszámításával.

7. § A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adóalanyak az adó (adóelőleg) megállapítási, bevallási és megfizetési kötelezettségét az üzleti év első napján hatályos szabályok szerint kell teljesítenie.

Vegyes rendelkezések

8. § Nem kell a 2–7. §-ok rendelkezéseit alkalmaznia annak a szövetkezeti hitelintézetnek, amely

a) az egyes pénz- és tőkepiaci tárgyú törvények módosításáról szóló 2002. évi LXIV. törvény 278. § (1) bekezdésének hatálya alá esik, és

b) saját tőkéje az adóévet megelőző adóévben nem éri el a kétszázötvenmillió forintot, és

c) az adóévre vonatkozóan tagjainak részesedést nem állapít meg.

9. § (1) Az adóból származó bevétel a központi költségvetést illeti meg.

(2) A 4. § (1) bekezdés a) pontja alapján megállapított adót az adózás előtti eredmény terhére kell elszámolni, a 4. § (1) bekezdés b) pontja alapján megállapított adó a társasági adóval esik egy tekintet alá. A pénzügyi intézmény az adóévre (üzleti évre) fizetett (fizetendő) adó összegét a kiegészítő mellékletben bemutatja.

(3) Az adóévről beszámoló készítésére nem kötelezett, illetve az adó hatálya alól az adóéve alatt kikerülő adóalany az adóval összefüggő nyilvántartási kötelezettségét a számvitelről szóló törvény pénzügyi intézményekre vonatkozó szabályainak megfelelő alkalmazásával teljesíti.

(4) E törvény alkalmazásában

a) *beszámoló*: a számvitelről szóló törvény pénzügyi intézményekre vonatkozó szabályai szerint készített beszámoló, ide nem értve a konszolidált beszámolót;

b) *jövedelem*: az adó alapjaként megállapított összeg;

c) *üzletvezetés helye*: az a hely, ahol az ügyvezetés az irányításra berendezkedett;

d) *telephely*: a pénzügyi intézmény tevékenység gyakorlásának a székhelytől különböző helyen lévő, a cégjegyzékben feltüntetett helye, külföldön lévő telephely, illetve külföldi pénzügyi intézmény belföldön lévő telephelye esetén a nemzetközi szerződésben meghatározott telephely.

Hatályba léptető és átmeneti rendelkezések

10. § (1) E törvény 2005. január 1-jén lép hatályba.

(2) E törvény – a (3) bekezdésben foglalt kivétellel – 2007. január 1-jén hatályát veszti azzal, hogy

a) az adóalany a 2006. évre vonatkozó adómegállapítási, -bevallási, megfizetési kötelezettségeit a 2006. december 31-én hatályos szabályok szerint teljesíti, és

b) a naptári évtől eltérő üzleti évet választó adóalany esetén az adó- (adóelőleg) megállapítási, -bevallási, megfizetési kötelezettség a 2006. december 31-ig terjedő időszakra vonatkozik.

(3) E rendelkezés és a (2) bekezdés 2008. június 1-jén veszti hatályát.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2004. évi CIII. törvény

a környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvény módosításáról*

Az Országgyűlés a környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló – többször módosított – 1995. évi LVI. törvényt (a továbbiakban: Kt.) az alábbiak szerint módosítja:

1. § A Kt. 1. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. § A törvény célja, hogy hozzájáruljon a környezet-szennyezés megelőzéséhez, illetőleg csökkentéséhez, a természeti erőforrásokkal való takarékos gazdálkodásra irányuló tevékenységek ösztönzéséhez, valamint a környezetet vagy annak valamely elemét a termék előállítása, forgalmazása, felhasználása során, illetőleg azt követően közvetlenül, illetve közvetve terhelő vagy veszélyeztető termék által okozott környezeti veszélyeztetések, illetőleg károk megelőzéséhez és csökkentéséhez pénzügyi forrásokat teremtsen. A törvény elősegíti az európai uniós és a hazai hulladékgazdálkodási szabályozás által az ország, illetve a piaci szereplők részére meghatározott környezetvédelmi előírások teljesítését.”

2. § (1) A Kt. 2. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) A (3) bekezdésben meghatározott termékdíjköteles termék után – ideértve más termékkel együtt vagy annak részeként, illetve összetevőjeként forgalomba hozott terméket is – környezetvédelmi termékdíjat (a továbbiakban: termékdíj) fizet]

„*a)* a belföldi előállítású termékdíjköteles termék esetében a termékdíjköteles termék első belföldi forgalomba hozója vagy saját célú felhasználója, a (3) bekezdés *a)* és *f)* pontjában meghatározott termék esetében az első belföldi forgalomba hozó első vevője vagy saját célú felhasználója,”

(2) A Kt. 2. §-a (1) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyúttal a bekezdés a következő *d)* ponttal egészül ki:

[(1) A (3) bekezdésben meghatározott termékdíjköteles termék után – ideértve más termékkel együtt vagy annak részeként, illetve összetevőjeként forgalomba hozott terméket is – környezetvédelmi termékdíjat (a továbbiakban: termékdíj) fizet]

„*c)* import esetén – a 4. § (1) bekezdésében meghatározott vám eljárások alkalmával – a vámjogszabályok szerinti vámadós, illetve a vámszabadterület üzemeltetője;

d) a kereskedelmi csomagolás esetében – az *a)*–*c)* pontokban meghatározottakon túl – az első belföldi forgalomba hozó első továbbforgalmazó vevője [a továbbiakban *a)*–*d)* pontok együtt: kötelezett].”

(3) A Kt. 2. §-ának (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettől – a *d)* pontban foglalt kötelezett kivételével – külön jogszabályban meghatározott esetekben és feltételek teljesítése esetén a termékdíj-fizetési kötelezettséget átvállalhatja számla alapján

a) a csomagolás esetében a kötelezett számára a csomagolás összetevőit gyártó vagy forgalmazó belföldi vállalkozó, amennyiben az a hasznosítást koordináló szervezetten keresztül mentességet élvez,

b) belföldi előállítású termékdíjköteles egyéb kőolajtermék esetén az első belföldi forgalomba hozó.

A csomagolás összetevőit gyártó vagy forgalmazó, valamint a belföldi előállítású termékdíjköteles egyéb kőolajtermék esetén az első belföldi forgalomba hozó a termékdíj-fizetési kötelezettség átvállalása esetén kötelezettnek minősül. A Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium (a továbbiakban: Minisztérium) jóváhagyásával, szerződés alapján az első belföldi vevő (a továbbiakban: másodlagos kötelezett), a hasznosítást koordináló szervezet a kötelezettől, valamint bérgyártás esetén a hasznosítást koordináló szervezet az első vevő (bérgyártató) által a kötelezettől (bérgyártó) átvállalt termékdíj-fizetési kötelezettséget külön jogszabályban meghatározott feltételek teljesítése esetén átvállalhatja.

(3) E törvény alkalmazásában termékdíjköteles termék:

a) az egyéb kőolajtermék,

b) a gumiabroncs,

* A törvényt az Országgyűlés a 2004. november 8-i ülésnapján fogadta el.

c) a hűtőberendezés, a hűtőközeg,
 d) a csomagolás,
 e) az akkumulátor,
 f) az információhordozó papírok [20. § p) pont] közül a reklámhordozó papír [20. § r) pont],
 g) az elektromos és elektronikai berendezés
 [a továbbiakban: a) közvetlenül szennyező termék; b)–g) együtt: hulladékká váló termék].”

3. § A Kt. 3. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Termékdíj-fizetési kötelezettség – a (2) és (3) bekezdésben foglalt eltéréssel – a belföldi előállítású, valamint a Közösségen belül behozott termékdíjköteles termék esetén a 2. § (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti kötelezettnak az első belföldi értékesítéskor kiállított számlán feltüntetett teljesítés napján vagy a saját célú felhasználás költségként történő elszámolásának napján keletkezik. A 2. § (1) bekezdés d) pontja szerinti kötelezett termékdíj-fizetési kötelezettsége a 2. § (1) bekezdés a)–c) pontja szerinti kötelezett által a részére kiállított számlán feltüntetett teljesítés napján keletkezik.”

4. § A Kt. a következő 4/B. §-sal egészül ki:

„4/B. § Külön jogszabály alapján a Minisztériumnak benyújtott beszámoló ellenőrzéséhez szükséges adatokat az adóhatóság és a vámhatóság a Minisztérium rendelkezésére bocsátja.”

5. § A Kt. 5/A. §-ának (3)–(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) A 2. § (3) bekezdésének b)–e), valamint g) pontjaiban meghatározott termékek után fennálló termékdíj-fizetési kötelezettség alól mentesség szerezhető, amennyiben a kötelezett, másodlagos kötelezett, hasznosítást koordináló szervezet a hulladékká vált termékdíjköteles terméket – külön jogszabályban meghatározott mennyiségben és módon – hasznosítja, illetőleg a külön jogszabályban meghatározott feltételeket teljesíti. A kötelezett vagy a másodlagos kötelezett jogosult a mentesség igénybevételére, ha a hulladékká vált termékdíjköteles terméknek a kötelezett megbízása alapján hasznosításra történő átadás-átvétel tényét igazolja, vagy a külön jogszabályban meghatározottak szerint hasznosítást koordináló szervezethez csatolkozik.

(4) A mentesség – hasznosítást koordináló szervezet kivételével – legfeljebb egy naptári évre szerezhető és az évente megújítható. Hasznosítást koordináló szervezet esetén a mentesség legfeljebb két naptári évre szerezhető és külön jogszabályban meghatározott eljárásban legfeljebb tíz éven keresztül, alkalmanként kétéves időtartamokra meghosszabbítható.

(5) A mentesség feltételeit a Kormány rendeletben határozza meg úgy, hogy a 2003. évhez viszonyítva a 2005., valamint a 2006. évben az egyutas műanyag palackcsomagolás forgalomba hozott aránya ne növekedjen, illetve a

2007. évre 6% ponttal, a 2009. évre 12% ponttal csökkenjen.”

6. § A Kt. 5/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„5/B. § Külön jogszabályban meghatározott feltételekkel és mértékig visszaigényelheti a terméket terhelő termékdíjat az adóhatóságtól az a kötelezett vagy az a másodlagos kötelezett, aki a termékdíjköteles termék gyártásához közvetlen anyagként termékdíjköteles terméket (alapanyagot) használt fel.”

7. § (1) A Kt. 5/C. §-ának (3) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) Az importált nem kereskedelmi jellegű, valamint Közösségen belüli behozatal esetén belföldi vállalkozónak nem minősülő természetes személy által saját célú felhasználásra behozott termék után nem keletkezik termékdíj-fizetési kötelezettség.

(4) A termékdíjköteles termék termékdíját nem kell megfizetni az importált termékre, amennyiben

a) a termék változatlan formában és állapotban épül be az aktív feldolgozás esetén végleges rendeltetéssel külföldre – ideértve más közösségi tagállam területét is – kiszállított késztermékbe, továbbá

b) a termék változatlan formában és állapotban külföldre – ideértve más közösségi tagállam területét is – kiszállításra kerül,

c) a termék passzív feldolgozást követő visszahozatalakor a befizetési bizonylattal igazolják, hogy a feldolgozási célra kivitt termékdíjköteles termék után a termékdíjat megfizették.”

(2) A Kt. 5/C. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A hulladékká vált egyéb kölaajtermékből a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hgt.) 4. számú mellékletében meghatározott R9 eljárással előállított termékdíjköteles termék után termékdíj-fizetési kötelezettség nem keletkezik.”

8. § (1) A Kt. 7. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„7. § (1) A Minisztérium a külön jogszabályokban meghatározott feltételek szerint a (3) bekezdésben meghatározott termékek hulladékának hasznosítása érdekében, a környezetvédelmi termékdíjból befolyó összeg terhére hulladékhasznosító szolgáltatásokat vásárolhat (a továbbiakban: szolgáltatásmegrendelés), mely szolgáltatásmegrendelés mentes a külön jogszabályokban meghatározott adófizetési kötelezettség alól.”

(2) A Kt. 7. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A szolgáltatásmegrendelés kiterjed a gumiabroncs, a hűtőberendezés, a hűtőközeg, a csomagolás, az akkumulátor, valamint az elektromos és elektronikai berendezés hulladékának jogszabályban meghatározott hasznosítására.”

9. § A Kt. 8. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„8. § A 7. § (1) bekezdésében foglaltak teljesítését a Minisztérium külön jogszabályban meghatározottak alapján ellenőrzi.”

10. § (1) A Kt. 12. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Cskt. alapja a csomagolás tömege, illetőleg a kereskedelmi csomagolás esetében a csomagolás darabszáma.”

(2) A Kt. 12. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (4)–(6) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Nem kell megfizetnie az éves szinten

a) bor esetében 10 000 darabnál,

b) alkoholtermék, köztes alkoholtermék, sör, alkoholmentes sör, nem szénsavas üdítő, szörp esetében 75 000 darabnál,

c) szénsavas üdítő, ásványvíz, kristályvíz, szikvíz, ivóvíz esetében 200 000 darabnál

nem nagyobb mennyiséget csomagoló a 2. § (1) bekezdés a)–c) pontjában meghatározott kötelezettnek a 2. számú melléklet I. 2.1. pontjában meghatározott „Ú” termékdíjtétel alapján számított termékdíjat.

(4) Nem terheli termékdíj-fizetési kötelezettség a 2. § (1) bekezdés d) pontjában meghatározott kötelezettet, amennyiben nem rendelkezik

a) városban legalább 50 m², vagy

b) községben legalább 100 m²

alapterületű üzlethelyiséggel.

(5) A Cskt. termékdíjtételeit a 2. számú melléklet tartalmazza.

(6) A 2. § (1) bekezdés a)–c) pontjában meghatározott kötelezett a 2. számú melléklet I. pontja, a 2. § (1) bekezdés d) pontjában meghatározott kötelezett a 2. számú melléklet II. pontja szerinti termékdíjtételeket fizeti meg.”

11. § A Kt. 13. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„13. § A külön jogszabály alapján kialakított betétdíjas rendszert e törvény rendelkezéseivel összhangban kell létrehozni.”

12. § A Kt. a következő IX. fejezettel, címmel és 19/E. §-sal egészül ki:

„IX. Fejezet

Az elektromos és elektronikai berendezés környezetvédelmi termékdíja

19/E. § (1) Termékdíjat kell fizetni az elektromos és elektronikai berendezés (a továbbiakban: Ekt.) után.

(2) A termékdíj alapja az elektromos és elektronikai berendezés tömege.

(3) Az Ekt. termékdíjtételeit a 9. számú melléklet tartalmazza.”

13. § (1) A Kt. 20. §-ának c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(20. § *E törvény alkalmazásában:*)

„c) *hasznosítás*: a hulladéknak vagy valamely összetevőjének termelésben vagy szolgáltatásban – a Hgt. 18. § (1) és (2) bekezdéseiben felsorolt eljárások valamelyikének alkalmazásával – történő felhasználása;”

(2) A Kt. 20. §-a a következő x)–aa) pontokkal egészül ki:

„x) *elektromos és elektronikai berendezés*: legfeljebb 1000 V váltakozó feszültségű, illetve 1500 V egyenfeszültségű árammal működő berendezés, amelynek rendeltetésszerű működése elektromágneses mezőktől vagy villamos áramtól függ, ideértve az elektromágneses mező, illetve a villamos áram előállítását, mérését, átvitelét biztosító eszközöket is;

y) *a környezetvédelmi termékdíj nettó összege*: a kötelezettet terhelő, az adómegállapítási időszakban keletkezett termékdíj-fizetési kötelezettség és a levonható, illetőleg visszaigényelhető termékdíj különbözete;

z) *hasznosítást koordináló szervezet*: a Hgt. 11. §-ában meghatározott szervezet;

zs) *kereskedelmi csomagolás*: alkoholtermék, sör, bor, köztes alkoholtermék, üdítő ital, szörp, ásványvíz, kristályvíz, szikvíz, valamint az ivóvíz – a csomagolásról és a csomagolási hulladék kezelésének részletes szabályairól szóló 94/2002. (V. 5.) Korm. rendelet 2. § (2) bekezdésének a) pontja szerinti – csomagolása, továbbá a műanyag (bevásárló-reklám) táskák;

aa) *rétegzett italcsomagolás*: az a legalább 75%-ban papír alapanyagú (karton) csomagolás, amely aszeptikus technológiával töltött folyékony élelmiszer tárolására szolgál.”

14. § A Kt. 21. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a környezetvédelmi termékdíjmentesség mértékét és a mentesség megadásának részletes feltételeit rendeletben állapítsa meg.”

15. § (1) A Kt.

a) 2. számú melléklete helyébe e törvény 1. számú melléklete,

b) 5–6. számú melléklete helyébe e törvény 2–3. számú melléklete,

c) 8. számú melléklete helyébe e törvény 4. számú melléklete

lép.

(2) A Kt. az e törvény 5. számú mellékletével megállapított 9. számú melléklettel egészül ki.

Záró és átmeneti rendelkezések

16. § (1) E törvény 2005. január 1-jén lép hatályba, ezzel egyidejűleg

a) a Kt. 3. §-ának (5) bekezdésében a „Kac. kezelőjét” szövegrész helyébe „Minisztériumot” szó lép,

b) a Kt. 3. §-ának (3) bekezdése, 3. §-ának (4) bekezdéséből a „vagy saját célra felhasznált” szövegrész, 5/C. § (5) bekezdésének a „hígító és oldószer, továbbá” szövegrésze, VII. Fejezete (19/A. §-a, valamint 19/B. §-a), 24. §-nak (3) bekezdése, valamint 7. számú melléklete hatályát veszti.

(2) Az elektromos és elektronikai berendezések esetében a 2005. évre vonatkozó hulladékhasznosítói szolgáltatás megrendelés pályázatának kiírási határideje: 2005. április 30.

(3) A hígító és oldószer tekintetében a 2004. évre vonatkozó visszaigénylések határideje: 2005. december 31.

(4) A 2004. május 1-jét megelőző exportra vonatkozó visszaigénylés 2005. május 1-jéig nyújtható be az adóhatóságához.

(5) E törvény 13. §-ában meghatározott betétdíjas rendszert a Kormány 2005. március 31-ig rendeletben szabályozza.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1. számú melléklet
a 2004. évi CIII. törvényhez

[2. számú melléklet
az 1995. évi LVI. törvényhez]

A csomagolás termékdíjtételei, valamint a számított termékdíjtételek meghatározása

I. A csomagolás díjtétele

1. Termékdíjtételek a csomagolás anyaga alapján

Termékdíjköteles termék előállított csomagolás anyaga	2005. január 1-jétől termékdíjtétel (Ft/kg)
Műanyag	36
Társított	44
Alumínium	16
Fém (kivéve alumínium)	13
Papír, fa, természetes alapú textil	16
Üveg	6
Egyéb	44

2. Termékdíjtételek, valamint a számított termékdíjtételek meghatározása a kereskedelmi csomagolásra

2.1. Számított termékdíjtételek meghatározása

$T = A * (H + \dot{U})$, ahol

$\dot{U} = \dot{u} * (h_t - h)$, ha a h_t h , akkor a $(h_t - h)$ értéke 0

T = számított termékdíjtétel

A = a termékdíjköteles termék összes mennyisége (db)

H = hasznosításra vonatkozó termékdíjtétel a 2.2. a) pont alapján (Ft/db)

$\dot{U}$ = a teljesített és az előírt forgalomba hozatalra vonatkozó újrahazsnálási arány különbsége alapján számított termékdíjtétel (Ft/db)

$\dot{u}$ = forgalomba hozatalra vonatkozó újrahazsnálási termékdíjtétel a 2.2. b) pont alapján (Ft/%/db)

h_t = a mentesség feltételeként meghatározott forgalomba hozatalra vonatkozó újrahazsnálási arány mértéke %-ban

h = teljesített forgalomba hozatalra vonatkozó újrahazsnálási arány mértéke %-ban

2.2. A díjtételek

a) „H” díjtétel

Termékdíjköteles csomagolás	Termékdíjtétel 2005. január 1-jétől (Ft/db)
Műanyag palack 1,5 literig	10
Műanyag palack 1,5 liter felett	20
Műanyag (bevásárló-reklám) táska 3 literig	3
Műanyag (bevásárló-reklám) táska 3,001–20 liter között	10
Műanyag (bevásárló-reklám) táska 20 liter felett	25
Üveg 1 literig	3
Üveg 1 liter felett	10
Társított csomagolás 1,5 literig	
Rétegzett italcsomagolás	12
Egyéb	25
Társított csomagolás 1,5 liter felett	
Rétegzett italcsomagolás	25
Egyéb	45
Fémdoboz 1,0 literig	30
Fémdoboz 1,0 liter felett	60

b) „ú” díjtétel

Termékdíjköteles csomagolás	Termékdíjtétel 2005. január 1-jétől (Ft/%/db)
Műanyag palack 1,5 literig	0,25
Műanyag palack 1,5 liter felett	0,45
Üveg 1 literig	0,25
Üveg 1 liter felett	0,45

Termékdíjköteles csomagolás	Termékdíjtétel 2005. január 1-jétől (Ft/%/db)
Társított csomagolás 1,5 literig	
Rétegzett italcsomagolás	0,20
Egyéb	0,50
Társított csomagolás 1,5 liter felett	
Rétegzett italcsomagolás	0,40
Egyéb	0,80
Fémdoboz 1,0 literig	0,25
Fémdoboz 1,0 liter felett	0,45

II. A kereskedelmi csomagolás első továbbforgalmazó vevőjére vonatkozó termékdíjtételek

Termékdíjtételek, valamint a számított termékdíjtételek meghatározása a kereskedelmi csomagolás után.

Termékdíjköteles kereskedelmi csomagolás	Termékdíjtétel 2005. január 1-jétől (Ft/%/db)
Műanyag palack 1,5 literig	0,25
Műanyag palack 1,5 liter felett	0,45
Üveg 1 literig	0,25
Üveg 1 liter felett	0,45
Társított csomagolás 1,5 literig	
Rétegzett italcsomagolás	0,20
Egyéb	0,50
Társított csomagolás 1,5 liter felett	
Rétegzett italcsomagolás	0,40
Egyéb	0,80
Fémdoboz 1,0 literig	0,30
Fémdoboz 1,0 liter felett	0,60

- $T = A * K$, ahol
 $K = k * (h_t - h)$, ha $a < h_t$, akkor a $(h_t - h)$ értéke 0
 T = számított termékdíjtétel
 A = a termékdíjköteles termék összes mennyisége (db)
 k = beszerzésre vonatkozó újrahasználati termékdíjtétel (Ft/%/db)
 h_t = a mentesség feltételének meghatározott beszerzésre vonatkozó újrahasználati arány mértéke %-ban
 h = teljesített beszerzésre vonatkozó újrahasználati arány mértéke %-ban

2. számú melléklet a 2004. évi CIII. törvényhez

[5. számú melléklet
az 1995. évi LVI. törvényhez]

Az egyéb kőolajtermékek termékdíjtételei

Termékdíjköteles termék	2005. január 1-jétől termékdíjtétel (Ft/kg)
Kenőolaj	97

3. számú melléklet a 2004. évi CIII. törvényhez

[6. számú melléklet
az 1995. évi LVI. törvényhez]

Az akkumulátorok termékdíjtételei

Termékdíjköteles termék	2005. január 1-jétől termékdíjtétel (Ft/kg)
Elektrolittal feltöltött akkumulátorok	112
Elektrolittal fel nem töltött akkumulátorok	156
Rádiótelefon akkumulátorok	1000

4. számú melléklet a 2004. évi CIII. törvényhez

[8. számú melléklet
az 1995. évi LVI. törvényhez]

A reklámhordozó papírok termékdíjtétele

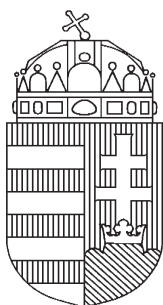
Termékdíjköteles termék	2005. január 1-jétől termékdíjtétel (Ft/kg)
Reklámhordozó papír	26

5. számú melléklet a 2004. évi CIII. törvényhez

[9. számú melléklet
az 1995. évi LVI. törvényhez]

Az elektromos és elektronikai berendezések termékdíjtétele

Termékdíjköteles termékkör	2005. január 1-jétől termékdíjtétel (Ft/kg)
Háztartási nagygépek, kivéve a hűtőberendezés	83
Háztartási kisgépek	83
Információs (IT) és távközlési berendezések, kivéve a rádiótelefon készülék	90
Szórakoztató elektronikai cikkek	100
Elektromos és elektronikus barkácsgépek, szerszámok, kivéve a helyhez kötött, nagyméretű ipari szerszámok	83
Játékok, szabadidős és sportfelszerelések	100
Ellenőrző, vezérlő és megfigyelő eszközök	90
Adagoló automaták	92
Rádiótelefon készülék	1000

A MAGYAR HIVATALOS KÖZLÖNYKIADÓ megjelentette a

TÖRVÉNYEK ÉS RENDELETEK HIVATALOS GYŰJTEMÉNYE 2003

című kilenckötetes kiadványt.

A jogszabálygyűjteményt a Miniszterelnöki Hivatal és az Igazságügyi Minisztérium a korábbi évek gyakorlatához hasonlóan név- és tárgymutatóval, kiegészítő jegyzetekkel, valamint változásmutatóval látta el.

A jogszabálygyűjtemény I., II., III., IV., V., VI., VII., VIII. és IX. kötetének ára: **229 425 Ft áfával.**

A kötetekre szóló megrendelést a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) kérjük eljuttatni. Fax: 338-4746 vagy 267-2780.

M E G R E N D E L Ő L A P

Megrendeljük a

TÖRVÉNYEK ÉS RENDELETEK HIVATALOS GYŰJTEMÉNYE 2003

című kilenckötetes kiadványt példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül átutaljuk a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény rendelkezik – többek között – a Magyar Köztársaság Kormánya hivatalos lapjának, a **Határozatok Tárá**nak megjelentetéséről.

A Határozatok Tárát szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal a Szerkesztőbizottság közreműködésével, évente mintegy 60 alkalommal jelenik meg.

A Határozatok Tára a Kormánynak azokat a határozatait (kétezres) közli, amelyeknek közzétételét a Kormány elrendelte, továbbá tartalmazza a miniszterelnök határozatait, a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter határozatait, valamint a minisztériumok, az országos hatáskörű szervek, az önkormányzatok közleményeit, hirdetményeit, különféle tájékoztatóit, továbbá azokat a közleményeket stb., amelyeket a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter engedélyez.

A Határozatok Tára megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címén (Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6.; postacím: 1394 Budapest 62, Pf. 357) vagy a 318-6668 faxszámán.

Éves előfizetési díja a 2004. évre: 16 836 Ft áfával. (Éves előfizetési díja 2005. évre: 20 424 Ft áfával.)

Példányonként megvásárolható a kiadó közlőnyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Tel./fax: 267-2780).

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a

HATÁROZATOK TÁRA

című lapot példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

2004. évi előfizetési díj egy évre: 16 836 Ft áfával. ☐ 2005. évi előfizetési díj egy évre: 20 424 Ft áfával. ☐

félfévre: 8 418 Ft áfával. ☐ félfévre: 10 212 Ft áfával. ☐

Csekket kérek a befizetéshez ☐

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát!

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Kormányrendelet felhatalmazása alapján jelenteti meg a Miniszterelnöki Hivatal a Magyar Közlöny mellékleteként a **HIVATALOS ÉRTESÍTŐT**. A lap hetente, szerdánként, tematikus főrészekben hitelesen közli a legfőbb állami, önkormányzati, társadalmi, gazdasági szervek, illetve szervezetek személyi, szervezeti, igazgatási és képzési, valamint a hírközlési tevékenység (frekvenciagazdálkodás, távközlés, postaügy, informatika) közleményeit, továbbá az üzleti élet híreit. Térítési díj ellenében közzé tesszük a Kincstári Vagyoni Igazgatóság vagyonértékesítési pályázatait, az állami, társadalmi, gazdasági szervezetek, parlamenti pártok, kamarák, helyi önkormányzatok, egyházak, különböző képviseletek közleményeit. Fizetett hirdetésként – akár színes oldalakon is – helyet kaphatnak az Értesítőben a gazdálkodó szervezetek, egyetemek, alapítványok, de magánszemélyek közérdekklődésre számot tartó közlései is. Összintén reméljük, hogy a hírek, információk, közlemények egy lapban történő pontos és rendszerezett formában való közreadásával sikerül hatékonyabbá és eredményesebbé tenni előfizetőink tájékozódását a hivatali és üzleti életben. Az érdeklődők számára egyéb hasznos információkat is nyújt a lap.

Az Európai Unió Hivatalos Lapja 2004. május 1-jétől az Európai Unió hivatalos nyelveként magyarul is megjelenik. A hivatalos lap L és C sorozatból áll.

Az L (Legislation) sorozatban kerülnek kiadásra az Európai Unió hatályos jogszabályai, az ún. elsődleges jogforrások (alapító szerződések, csatlakozási szerződések, társulási szerződések), továbbá az alábbi jogforrások: *rendeletek, irányelvek, határozatok*.

Az EU Hivatalos Lapjában történő közzétételt követően az évfolyam és a kötet számára, valamint a megjelenés dátumára hivatkozással, cím szerint, 2004. május 1-jétől folyamatosan tájékoztatást adunk a hivatalos lap L kiadásaiban megjelenő jogi aktusokról a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő **Hivatalos Értesítőben**.

A lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. címen, levélcím: 1394 Budapest 62., Pf. 357; faxszám: 318-6668.

2004. évi éves előfizetési díja: 10 764 Ft áfával.

(2005. évi éves előfizetési díja: 13 248 Ft áfával.)

A **HIVATALOS ÉRTESÍTŐ** egyes számai megvásárolhatók a kiadó közlőnyboltjában: 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Telefon/fax: 267-2780.

M E G R E N D E L Ő L A P

Megrendelem a **HIVATALOS ÉRTESÍTŐ** című lapot példányban, és kérem a következő címre kézbesíteni:

Megrendelő neve:

címe (város/község, irányítószám):

utca, házszám:

Ügyintéző (telefonszám):

2004. évi előfizetési díj fél évre 5382 Ft áfával ☐ 2005. évi előfizetési díj fél évre 6624 Ft áfával ☐

egy évre 10 764 Ft áfával ☐ egy évre 13 248 Ft áfával ☐

Számlát kérek a befizetéshez. ☐

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát.

Kelt.:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Tisztelt Olvasó!

Az **Informatikai és Hírközlési Közlöny** célja, hogy a minisztérium ügykörébe tartozó vagy azt érintő kihirdetett minden jogszabályt, közzétett országgyűlési határozatot, kormányhatározatot, iránymutató alkotmánybíróági határozatot, továbbá végzést, miniszteri utasítást, közleményt, tájékoztatót, pályázatot és annak eredményét, valamint a szakterületek vállalkozásainak és magánszemélyeknek a lap profiljába illő hirdetéseit folyamatosan, összefogottan, jól áttekinthetően ismertesse az érdekelt szakmai körökkel. A lap kéthetenként, a hónap közepén és végén jelenik meg.

Reméljük, hogy a lap hasznos és nélkülözhetetlen tájékoztatási eszköze az informatika, továbbá a hírközlés területén tevékenykedő valamennyi szervezetnek és állampolgárnak.

Az **Informatikai és Hírközlési Közlöny** előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) címén (postacím: 1394 Budapest 62. Pf. 357) vagy a 318-6668 faxszámán.

2004. évre megállapított előfizetés díja: 15 732 Ft áfával. (2005. évi éves előfizetési díja: 19 872 Ft áfával.)

Példányonként megvásárolható a kiadó közlönnyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Tel./fax: 267-2780).

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük az **Informatikai és Hírközlési Közlöny** című lapot példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

2004. évre megállapított előfizetés díja: 15 732 Ft áfával. (2005. évi éves előfizetési díja: 19 872 Ft áfával.)

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

Miért jogos a választás?

TÍZ ÉV TAPASZTALAT

A Magyar Hivatalos Közlönykiadó elektronikus jogszabály-gyűjteménye egy évtizede a jogalkalmazók szolgálatában.

HIVATALOS FORRÁS

Jogszabályi felhatalmazás alapján, a Magyar Közlöny nyomdai tőpéldányáról a Miniszterelnöki Hivatal felügyeletével készül.

BŐVÜLŐ TARTALOM

A jogszabály-szolgáltatást a megszokott adatbázisokon és funkciókon kívül már a legfontosabb törvények magyarázatai is kiegészítik.

LEGJOBB ÁR

Előfizetési díjaink más, hasonló szolgáltatást nyújtó termékek áránál garantáltan és tartósan kedvezőbbek.

ONLINE SZOLGÁLTATÁS

Előfizetőink ingyenesen letölthetik a hőközi jogszabályváltozásokat, vagy akár naponta frissíthetik a CD adatállományát.

EU-JOGI KAPCSOLAT

Tartalmazza az EU-jogszabályokra utaló hivatkozásokat, amelyek alapján a szövegek EU Jogtárunkból behívhatók.

TERMÉKTÁMOGATÁS

A felhasználói kézikönyvön kívül ingyenes zöldszámunk és internetes honlapunk nyújt segítséget, igény esetén a kezelést betanítjuk.

HIVATALOS CD JOGTÁR
HATÁLYOS JOGSZABÁLYOK HIVATALOS GYŰJTEMÉNYE

www.mhk.hu
06 (80) 200-723

MOST KEDVEZMÉNNYEL, RENDSZERBE LÉPÉSI DÍJ NÉLKÜL!

A kiadó ajánlata: a Hivatalos CD Jogtár éves előfizetői az **EU Jogtár**at most **50% kedvezménnyel** rendelhetik meg!

☐ Előfizetem a **Hivatalos CD Jogtár** önálló változatát egy évre példányban.
(Többfelhasználós hálózati verzióinkról kérjük, érdeklődjön zöldszámunkon!)
2005. évi előfizetési díj: **72 000 Ft** + áfa, rendszerbe lépési díj nincs.

☐ Előfizetem az **EU Jogtár** önálló változatát egy évre példányban.
2005. évi előfizetési díj: **30 000 (60 000 Ft -50%)** + áfa, rendszerbe lépési díj nincs.

Az előfizetés(ek) időtartama: 2005. január-december.

Név, cím:

Ügyintéző, telefon:

Kézbesítési cím és név:

Dátum: Cégszerű aláírás:

Az akció a 2004. december 31-ig beérkezett előfizetésekre vonatkozik. Kérjük, hogy a szelvényt a Magyar Hivatalos Közlönykiadó **1394 Budapest 62, Pf. 361** postacímére, illetve a **266-8906-os** vagy a **266-5190-es** faxszámra küldje vissza. Megrendelését feladhatja a **www.mhk.hu** honlapon vagy a **cdjogtar@mhk.hu** e-mail címen is.

Tisztelt Előfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapokra és elektronikus kiadványokra szóló előfizetésüket folyamatosnak tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük a 2005. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy új lapra szeretnének előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel).

Az esetleges módosítást szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni.

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezését követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a kiadó által megküldött számlán megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessék be.

Készpénzes befizetés kizárólag a Közlönyboltban (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.) lehetséges. (Levélcím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1394 Budapest, 62. Pf. 357. Fax: 318-6668).

A 2005. évi előfizetési díjak

(Az árak az áfát tartalmazzák.)

Magyar Közlöny	89 148 Ft/év	Közlekedési Értesítő	22 080 Ft/év
Hivatalos Értesítő	13 248 Ft/év	Kulturális Közlöny	17 112 Ft/év
Határozatok Tára	20 424 Ft/év	Külgazdasági Értesítő	17 940 Ft/év
Önkormányzatok Közlönye	4 968 Ft/év	Munkaügyi Közlöny	13 800 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	17 112 Ft/év	Oktatási Közlöny	19 872 Ft/év
Bányászati Közlöny	4 416 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	27 600 Ft/év
Belügyi Közlöny	22 908 Ft/év	Statisztikai Közlöny	11 868 Ft/év
Egészségbiztosítási Közlöny	19 044 Ft/év	Szociális Közlöny	14 076 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	23 736 Ft/év	Turisztikai Értesítő	10 488 Ft/év
Ellenőrzési Figyelő	3 036 Ft/év	Ügyészségi Közlöny	5 796 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	16 560 Ft/év	Magyar Közigazgatás	8 556 Ft/év
Gazdasági Közlöny	21 528 Ft/év	Nemzeti Kulturális Alapprogram Hírlevele	4 416 Ft/év
Hírközlési Értesítő	5 796 Ft/év		
Ifjúsági és Sport Értesítő	4 416 Ft/év	Élet és Tudomány	9 936 Ft/év
Igazságügyi Közlöny	14 352 Ft/év	L'udové noviny	2 484 Ft/év
Informatikai és Hírközlési Közlöny	19 872 Ft/év	Neue Zeitung	4 140 Ft/év
Környezetvédelmi és Vízügyi Értesítő	13 524 Ft/év	Természet Világa	5 520 Ft/év
Közbeszerzési Értesítő	94 700 Ft/év	Valóság	6 624 Ft/év

Kibővített Cégek Közlöny CD

2005 januárjától – előfizetői jelzések alapján – az elektronikus Cégek Közlöny olyan területekkel bővül, amelyeket az üzleti környezetben működő felhasználóink jelentős hányada a naprakész információszolgáltatás alapvető részének tekint és igényel.

A továbbra is heti rendszerességgel megjelenő lemez a **Cégek Közlöny** hatályos és hiteles céginformációs adatbázisán kívül ezután a **Közbeszerzési Értesítő** és a **Versenyfelügyeleti Értesítő** című hivatalos lapok információit is tartalmazni fogja.

A kibővített CD 2005. évi éves előfizetési díja: 25%-os áfával 111 900 Ft, fél évre 55 950 Ft.

A 32 éves **Jogtanácsadó** hagyományait viszi tovább 2005 januárjától a **Jogtanácsadó**.

Az új név és formátum olvasóink igényei alapján kibővített tartalmat, új rovatokat és nagyobb oldalterjedelmet is takar.

Szerzőink ezután is olyan elismert szakemberek lesznek, akik elméleti és gyakorlati kérdésekben egyaránt jártasak, a témaválasztásban pedig továbbra is szem előtt tartjuk olvasóink kívánságait.

Az új **Jogtanácsadó** 2005. évi éves előfizetési díja: 5796 Ft áfával, fél évre 2898 Ft áfával.

A HIVATALOS CD JOGTÁR hatályos jogszabályok hivatalos számítógépes gyűjteményének 2005. évi éves előfizetési díjai:

(Áraink az áfát nem tartalmazzák.)

Önálló változat	72 000 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	186 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	120 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	249 600 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	150 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	436 800 Ft

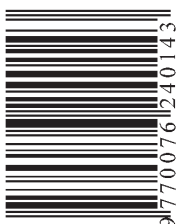
Egyszeri belépési díj: 7200 Ft.

Facsimile Magyar Közlöny. A hivatalos lap 2004-es évfolyama jelenik meg CD-n az eredeti külalak megőrzésével, de könnyen kezelhetően.

Hatályos jogszabályok online elérése: a naponta frissített adatbázis az interneten keresztül érhető el a **www.mhk.hu** címen. További információ kérhető a 06 (80) 200-723-as zöldszámon.

04169

9770076240143

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Pulay Gyula. A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1—3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató.

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában, illetve megrendelhető a **www.mhk.hu/kozlonybolt** internetcímen.

2004. évi éves előfizetési díj: 73 140 Ft. Egy példány ára: 161 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána +8 oldalanként +161 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközlönybeni emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

04.3007 — Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert.